ILLVSTRIVM

RVINARVM

DECADIS IV

Partium omnium,

INDEX

Vniversalis.

Permissu Superiorum.

DILINGÆ,
Formis Academicis,
Apud IGNATIVM MAYER.

Anno M. DC. LXV.

☞:[†]:☜

DECADIS IV,

PARS I. *Incipit à pag. 1. & finitur in pagina 700.*

PARS II. *Incipit à pag. 701. ac finitur in pagina 1439.*

PARS III. *Incboatur à pagina 1441. & absolvitur in pag. 2187.*

PARS IV. *Incboatur à pagina 2189. & consummatur in pagina 2986.*

POtest autem hic INDEX seorsum à Partibus Quatuor compingi: tum, ut in promptu sit semper, aliquid in eo quæsituris; tum, ne Partem Quartam, jam antè densam satis, suæ molis accessione, prægravet, ac deformet.

§(†)§

MEMO-

§:[†]:§

MEMORABILIORVM DECADIS IV, RERVM, VOCVM, ET ORATIONVM, INDEX.

A.

ABDIAS, Prophetarum sub Achabo occultator, utrum fuerit tertius Quinquaginta militum ductor, paginâ 267.

ACHABVS, omnium Regum impiorum exemplar. 153. & 154 &c. Novos Deos, & Idola, prostituit Israëlitis adoranda; præter vetera. 154. Uxorem ducit Jezabélem. 154. Unà cum hac impensè fovet Pseudoprophetas Idolorum, 155, & 156. Ædificiorum studiosus est, 156. Ejus Eburnea domus. ibid. Deo, & Eliæ, invisus est. ibid. Punitur trium annorum, & sex mensium, terræ-sterilitate. 157. etiam Gręcis notâ. 157. Achábus, contra Benadadum, Syriæ regem, diversis vicibus, prosperè prælia-tur. 161. &c. usq; 165. Sed, in eum, à se superatum; immodicè clemens, à Deo, per internuntium, reprehenditur. 164 sinè fructu tamen. 165. Nabothum

Insontem, propter negatam sibi vineam, Jezabeli permittit, occidendum. 165. ideóque Deo factus invisior, gravissimorum malorum minas, ac reprehensionem, ab Elia excipit. 166. cum ingenti sui pudefactione. 167. Dolet propterea: déque seipso pœnas expetit. ibid. Ideóque Deum mox placatiorem experitur. 167. Sed in salutari doloris pii statu non perseverat. 168. Quocirca, relictus à Deo penitissimè; deceptúsque Pseudoprophetarũ promissis, cadit in prælio ad Ramothá. 168. & 169. Ejus fraudulétum strategema vestiũ, &c. cum periculo Josaphati conjunctum, relabitur in ipsiúsmet caput. 169. Moritur infeliciſſimè. 170. Cujus sanguis lambitur à canibus, ibi. Achabi familia universa extinguitur, à Jehúse, successore filiorum ejus: tragœdiâ crudeli, à pag. 196. usque 201.

Achæus, Dux regis Seleuci Cerauni, fidelissimus est Regum, ac Regni conservator. 1735. &c. magnáq; laude, regum vices gerens, Rex esse (diu saltem) detrectat. 1736. Reliqua vide V. Antiochus Magnus.

Achillas, præfectus militiæ Ægyptiorum, sub Ptolemæis ultimis, & Cleopatrâ. 1588. Urbem Alexandriam capit. 1601. Cives in Cæsarem Dictatorem vehementer incitat. 1602. & Regiam Alexandrinam oppugnat, ibid. Ad eum Arsinoë, regis Ægyptii soror, deficit, à Cæsaris & Cleopatræ partibus. 1603. & 1604. Quam tamen plus apud Ægyptios valere, quàm se, graviter fert Achillas. 1604. Ideóque simultates

tates clandestinas animô fovet adversùs illam. 1605. sed suopte malô,& interitu, 1606. Reliqua de Achilla, vide V. Photinus, Cleopatra (Auletę filia), Ptolemæus Dionysius, Cn. Pompejus Magnus, C. Jul. Cæsar, &c.

Acies Romanorum; & ad eam spectantia. à pag. 2409.

Aciei Romanæ dispositio. 2417, & 2418. Ejus, pro usu occasionéque dispari, dispares formæ. 2422. & 2423. In Aciem egrediendi, quis modus servari solitus. ibid, & 2410. Ante Aciem, quænam, & quotuplicia Signa, canerent. &, quomodo se milites ad aciem compararent. ibid.

Adamus Olearius, ad testimoniũ citatus. 277. & 278. & alibi sæpius.

Adonai, seu Jehova, Deus Cœli, maledictîs gravissimîs impetitus ab impio Rabsace. à pag. 337. usque ad pag. 341. inclusivè.

Adulterium, occasio, & causa, capti amissíque munitissimi oppidi. à pag. 624. usque 638. exclusivè. Adulterii incestuosi, ac deprehensi, pœna. pag. 1535. & 1536. Adulteria Romæ Veteris, præsertim à sexu deteriore, commissa plurima: etiam ab illustribus. 2510. & 2511. De Adulterarum Romæ Veteris multitudine, quid Seneca senserit. 2512. ut & de multitudine, melioris sexûs. 2513. Reliqua Vide, V. Impudicitia, &c. Veteris Romæ.

Aeácides, Epiri rex, Olympiada, Macedoniæ reginam, à Cassandro periclitantem, adjuvat. à pag. 1387. usque ad 1390. Eum propterea Epirotæ regnô deiici-

unt. 1388. & 1389. nec tamen illum à fide, Olympiadi datâ, possunt avellere. 1389. & 1390. Posteum, nihilominus filius ejus, Pyrrhus, in Epiro regnat. 1390.

Aegos-Pótamos, flumen. 697.

Aegyptus Antiqua, superstitionum, & impietatis, pleniſſima. à pag. 100. usque 107. Cur in Ægypto, à Ptolemæi Lagi temporibus, usque ad Cleopatram, Auletæ F. diutiùs regnatum sit, & à paucioribus: quàm in Syria à Seleucidis, numerô longè pluribus; & in imperio pauciorum annorum. 1684.

Aegyptiorum Veterum tabulæ dotales, paradoxæ, & uxoriæ. 1589. Ægyptiorum regum loricæ. 1617. Ægyptiorum regum, à Ptolemæo Lagi, usque ad Cleopatram ultimam, flagitiosa morum exempla; posteris eorum noxia. 1638. & 1639. & 1640. & 1645.

Aeneatores, qui, & undo sic dicti. 2411.

Aequinoctium Autumnale, tempore, & annó, pugnę Pharsalicæ. 2981. & 2982.

Aerarium Romæ triplex. 2628. & 2629. Ærarium sanctius invasurus Luc. Cornel. Lentulus, Consul; absterretur rumore rerum novarum lævô. 2629. & Româ prófugit. 2630.

Agáthocles, Siciliæ Tyrannus; in privata fortunâ sceleſtus. 847. In regia verô sorte, multîs adversîs conflictatur. ibid.

Agrigentum, in Sicilia, geminum. 754.

Ahías Silonítes, propheta, Jeroboamo denuntiat Regnum decem tribuum Israëlis, à pag. 65. Scissione pallii novi, Jeroboamo vaticinii ejusdem fidem firmat. 68. Illius, ad Jeroboamum

Ora

Oratio, in ejus, ad regnum, designatione. à pag. 68. usque 71.

Alcimus, Sacerdos Judaicus, & apostata. 1831. & 1832. Ob apostasiá, spe Summi Sacerdotii excidit. 1832. Qui tamen istud nihilô secius à Demetrio, rege Ethnicô, exábit. 1833. & impetrat. 1834 mittitúrque, cum Bácchide, Demetrii Præfectô, in Judæam. p. 1834. & 1835. Cum eo, circumscribit dolosè Sacerdotium universum. 1835, & 1836. circumventos autẽ fraudibus suîs, ut & complures alios, Alcimus, & Bacchides, interficiunt. 1836. eóque factô, Alcimus fit Judææ Ethnarches. 1830. Ad hunc omnes undiq; impii se conglobant: Judæámq; vastant. 1837. sed à Juda Machabæo coërcentur. 1837. quem idcirco Alcimus iteratò apud regem Demetriũ acerbè accusat. ibid. & adversùs eum à rege Nicánorem, elephantorum præfectum, cum novis copiis, impetrat. 1838. Miserâ denique, séque dignâ, morte, vir hic impius extinguitur. 1868.

Alexander Ægyptius, Lathúri regis *frater*, pro hoc, unà cum matre, aliquádiu imperat. 1544. tandémque matrem aversatur. 1547. ídque, propter sævitiam ejus. ibid.

Alexãder Aegyptius, Ptolemæi Lathúri, regis, è fratre nepos, ac puer, Ægypti regno admovetur. 1565. & 1566. A suis, regno ac vitâ ejicitur. 1568. ac propter hanc ipsam regni brevitatem, catalogô Regum Ægypti, passim excluditur. 1569.

Alexander Balæus, Demetrii Sotéris regnum Syrias

riacum interrumpit. 1873. & 1874. Quónam ſatus genere: & quibúſnam ſubſidiîs, ad regnũ ſit graſſatus. 1873. & 1874. Cleopatram ducit, Ptolemæi Philométoris filiam. 1508. Inviſus redditur uxori, ſocero, & ſubjectis ſibi; diversîs è cauſſis. 1881. Uxor ei, à perfido ſocero, rurſus eripitur, unà cum Syriæ regno. 1511. A Cilicibus ſeditioſis, rurſúmque compoſitîs, arma transfert in fœdifragum ſocerum Philométorem. 1513. Idem hic autem, & à Demetrio Sotére ſenſim oppugnatus, amittit Antiochenos, exercitũ, primariúmq; Ducẽ. 1882. A quo tamen Jonathas, ac Phœnicum complures, nondum deſciſcunt. 1883. Acie victus, ac fugiens, à Zabdiéle decollatur. 1514. & 1515. ſuóque capite, Philometori ſocero, lętum fit ſpectaculum. 1514. & 1515.

ALEXANDER MAGNVS: quídnam, de aſpectu Perſidum inſidioſô, diſcere ſoleret. 1098. Adhuc admodum juvenis, intereſt prælio ad Chęronéam Bœoticá. 1221. & 1222. patríq; ſuo fit exemplum majoris fortitudinis. 1223. Eô occiſó, inquirit in conſpirationem cædis ipſius. 1319. & 1320. Eóque propterea nomine, Alexandrũ Lynceſten, cædis Philippææ convictum, jubet interfici. 1320. Quatenus ipſe quoque Alexander rex patris ſui necem, conſcientiâ ſaltem conjurationis, promoverit. 1324. &c. ubi tamen, ex aliqua parte, excuſatur. 1325. Quo tempore, diéque natus Alexander M. 1342. Ejus nativitas jam tum à Vatibus

hus Græciæ, siniſtrè ſuit explicata. ibid. neque falsò, ibid. & 1343. Apparet, adoleſcentuli adhuc Alexandri generoſitas, in coërcendo equo Bucephalo. 1343. Ariſtoteli committitur, erudiendus. 1343. Alexander M. quatenus caſtus, & quamdiu, fuerit, à pag. 1345. uſq; 1349. incluſivè. A Parmenione Duce, & perductore, impellitur, ad cujuſdam ſtamorem. 1347. Alexãdri pallacarum una, Campaſpe. 2965. Profecturus in expeditionem Perſicam, excitatur à matre ad recordationem divinæ ſuæ ſtirpis. 1352. Olympiadi matri divinos deſtinat, adhuc viventi, honores decernere. 1354. & 1355. Matris, & Antipatri, mutuas inter ſe criminationes, diu patienter ac máſuetè ſuffert. 1358. ſed matri plus credulus, Antipatrum denique dejicere procuratione Macedoniæ conatur. 1359. ſed, eo conatu, revera ſeipſum potiùs vitâ dejiciendi, cauſſam præbet irato ſibi Antipatro. 1360. & 1361. Venenô Antipatrianô extinguitur. 1361. Ejus Duces, ab illius mox exceſſu, partiuntur inter ſe regna. 1362. & 1363. Tota domus Alexandræa, paucos intrà annos, diversîs cladibus exſcinditur. 1414. 1415. 1416. ideóque deploratur. 1416. exemplúmque fit memorabile cæteris omnibus, nimiùm, in hac vita, ſeſe extollentibus. 1416. & 1417. Alexandri interim memoria, magnis Principibus in honore eſt, ac celebritate. 1417. 1418. ejúſque Cadaveris inſpectio longè prę-fertur aliorum regum Mauſoléis inſpiciendis.

1418. Alexandri M. propemodum omnes amici miserè pereunt. à pag. 1458. usque 1460. Eorum nonnullos ipse interficit. 1459. Duces Alexandri M. post mortem ejus, plerâque parte, seipsos mutuò conficiunt. 1461. usq; 1464. inclusivè. Alexandri M. Amicorum, Ducúmq;, plerique, viri fuerunt bellô præstantissimi: regnîsque & ipsi digni habiti. à pag. 1461. usque 1463. inclus., Cætera vide, V. Philippus Macedo, &, Olympias, regina Maced. &c.

Alexander Pheræus, Thessaliæ tyrannus. 860. Crudelis in subditos. ibid. Uxori suæ diffidens, & infidus. 861. in ejusdem propterea odium incurrit. ibid. tandémque ab ea, & fratribus ipsius, interimitur. 862. & 863.

Alexander, primus hujus nominis, Macedoniæ rex, ab Alexandro M. diversus; legatos Persicos in convivio trucidat. & cur? 1113.

Alexander Zebinas, rex Syriæ, sed suppositititius. 1965. nondum quinquennis in regno, dejicitur illô. 1967. Commissô inter eum, & Antiochum Grypum, prælio, 1968. multis tandem calamitatibus involutus, occiditur. ibid.

Alexandrini Aegyptii, per legatos, magno numerô missos, regem suum Ptolemæum Auleten vehementer Romę accusant. 1578. usque ad 1580. inclus. à Rege tamen invicem, ac priùs accusati. 1577. Alexandrini Julio Cæsari supplices fiunt: postquam ab eo victi sunt. 1617.

Amánis superbia & ejusdem ruina, per Esthe rem reginam procurata 738. usque 741. inclu

sivè

sivè. *Aman* hic, præcursor fuit omnium magnatum, regum gratiâ abutentium. 739.

Amasæus Romulus. V. Romulus.

Amasis, rex Ægypti fit; per tumultum. 731. usque 733. inclusivè. Persarum regi, pro filia sua alienam subjiciens, Persicum sibi bellum attrahit. 989. & 999. moritúrque, ante Persarum advẽtum. 990. Cui succedit Psammenitus, filius. ibid. Cadaver autem illius tyrannicè tractatur, à Cambyse victore. 996.

Ambri, tyrannus Regni Israëlitici, antecessorem suum, Zambrin, ad mortem spontaneam, & horribilem, adigit. 149. Thebnin ducé, experitur æmulum, ac Regni competitorem. 150. & 152. Sed is eum, pugnâ victum, è medio tollit. ibid. Ex urbe Thersa, primus regiam sedem transfert, in montem Semeronem. 152. quẽ montem, à se coëmptũ, in urbem Samariam exædificat. 152. Ambri impiè regnat, usque ad mortem. 152. vincitur tamen ab impietate filii sui. 153.

Amphéa, Messeniorum urbs. 528. & 529. Capta, ab Lacedæmoniis, non sinè magna crudelitate. 529.

Amphitheatrum, saxeum aliud; aliud ligneum, Romæ. 2323. In amphitheatris, loca sessitátium; & ordo sessionis, diversorum ordinum diversus: ab immis, ad summos. 2324 Reliqua vide, V. Spectacula.

Amphictyones, caussarum totius Græciæ communes Judices. 1162. Phocæis, ob consitum frugibus Apollinis Delphici agrum, nimis rigidi, & inexorabiles. 1162. & 1163.

& 1163. eóque rigore, necessitatem imponunt Phocensibus, semet armîs defendendi. 1163. & seqq. paginîs compluribus.

Amyntas secundus, Macedoniæ rex, nimis Clemens (sed malò suó, sorúmque,) in uxorem adulteram, 1116. Ejus domûs infelicitas, propter ejusdem mulieris impudicitiam. 1114. & 1115.

Anabaptistæ Rottmanni, in SS. Eucharistiam impietas. 470.

Andrósthenes, Thessaliæ Prætor. Vide, *Gomphi*.

ANGELI, contra diabolum verè militant. pag. 13 & 14. Impiis terribiles. 25. Sunt numerabiles. 27. tametsi admodum multi. 26. 28. & 29. Cũ magna Gloria apparẽt amicis Dei. 30. Appellantur Mentes, & Intelligentiæ. & cur? 31. Illuminant, non tantùm Homines, 32, sed etiam inferioris ordinis Angelos, ibid. & 33. Habent Exercitûs sui præstantissimum ordinem. 34. &c. Undénam Ordinis, qui inter Angelos est, ratio petatur. 35. ac Nominum, quibus novem Angelorum Ordines appellantur, ratio & explicatio. 36. & 37. Ad Angelos compluria Quartæ Decadis hujus gesta spectant. 43. & 44. Angelo suo Custodi, in multis, debitor est auctor. 45. Angeli aliquot Iudam Machabæum, in prælio Timotheano, juvant. 1795. & 1796. sic. ut & in prælio posteà Lysiano, eundem ipsum tuentur. 1799. & 1800. Quidam Angelus, specie valde conspicuus, Iudæ Machabæi victoriam promovet, adversùs Timotheum. 1809. Angelus, Christianæ reginæ sepulcrum honorat,

rat. 25. Castra Sennacheribi, Regis Assyriorum, delet. à pag. 392. usque 399 &c. lsq; Angelus, probatur fuisse bonus, ac cœlestis : & non Malus. 462. Virtutes ac dotes Angelorũ: ob quas meritò eis Homines confidant. 40. & 41.

Angelici exercitûs fortitudo. 23. usque 25. Ejus numerus ingens, 26. usque ad 29. Ejusdem splendor. à pag 29. &c.

Angustus Clavus, quorúmnam fuerit Vestitus. 2338. & 2340. & 2397.

Annulus Aureus, quorúmnam Romanorum Insigne. 2340. & quando aliis quoque communicari cœpi9. ibi. & 2397.

Antígonus, rex Macedoniæ, cur dictus sit cognomẽtô Dosón. 1647.

Antiochia urbs, in Syria; suorum civium incomparabilem, à gladio Iudæorum stragem accipit; propter seditionem, ab eis motam. 1899. & 1900.

Antiochus Asiaticus, regnô Syriæ fruitur, unicô tantùm annô. 1983, à Pompejo Magno indè ejicitur. 1984. An verò meritò; discutitur. 1985. & 1986. & 1987. De hoc eodem Asiatico, alibi disquiritur. à pag. 2159. & 2160.

Antiochus Cyzicénus, regnum fratris sui, Antiochi Grypi, affectat. 1970 successu variô. 1971. 1972. 1973. 1974. & 1976. Samaritanos adjuvare, adversùs Iudææ Principé, conatur. 1974. sed eventu, votis non respondente. ibid. & 1975. Vide etiam, Antiochus Grypus.

Antiochus Deus, seu Theòs, *Senior*, quánam occasione, & à quibus, sit Deus proclamat9. 1713. Duas sorores, alterâ ad-

huc

huc vivente, per vices habet in matrimonio, & pellicatu 1714 & 1715. & 1716. sed, tam suô, quàm illarum quoque, malô. 1716.

Antiochus Deus, seu Theòs, *Junior*, Syriæ regulus, à Tryphone chirurgis subdolè, curationis caussâ, comittitur, tanquam periculosè laborans. 2103. & 2104 qui eum, ipsâ curatione, interficiunt. 2105. Isque successorẽ accipit, mortis suę auctorem. 2106.

ANTIOCHVS EPIPHANES, Syriæ Rex: filius Antiochi Magni, ac frater Seleuci Philopátoris. 1753 Obses Romæ: sed postea Syris restitutus, ibid. regnũ Syriæ, quod alterius erat, invadit. 1755. Sanctum Pontificem Oniam, Sacerdotiô Summó exturbat, 1757. Ierosolymam veniens, sub Iásone Pseudopontifice, ab hoc, & civibus, diversimodè excipitur. 1758. Adversùs Antiochum hunc urbes quædam Ciliciæ seditionem movẽt, propter ejus concubinam. 1759. Mortem Oniæ, sancti Pontificis, in Andronici, interfectoris ejus, capite ulciscitur. 1762. Antiochi sextô regni annô, prodigiis aër impletur. 1764. Ex Ægypto rediens, Ierosolymam urbem, ac Dei templum, pessimè, sacrilegéque, tractat. 1766. & 1767. Post se verò præfectos suos reliquit, in Samaria, ac Iudæa; gentis vexatores. 1767. sed, his longè graviorem, in Iudęa, Apollonium, ibid. qui malis omnium generum Ierosolymam premit, ac vastat. 1768. montémque Sionęum, & arcem ejus, insidet. 1769. Antiochus Epiphanes mittit etiam in Iudæam Atheuæ-

thenæum. 1770. qui omnes ubiq; cogere conatur, ad Idololatriam amplectendam. 1771. & quidem, usque ad cędem hominum utriusq; sexûs magnam. 1771. & 1773. In Persiam Antiochus proficiscitur. 1776. relictô post se, procuratore Regni, ac filii, Lysiâ, 1777. Moriturus, Lysiam Pro-Regem, gradu suô dejicit; &, è contrario, Philippum evehit. 1789.

Cur Antiochus hic, Epiphanes, Illustris, ac Nobilis, & quatenus, appellatus fuerit. 2005. & 2006. Pro Epiphane, abaliis Epímanes, nominabatur. 2005. & 2006. Cur hic olim, & quomodo, tamdiu obsses, detentus fuerit. 2006 & 2007. Liberatus autem Obsidis conditione, quorúmnam auxiliô Syriæ Regnum involarit. 2007. Ægypti verò etiam Regnum affectans, ab Romanis impeditur. 2007.

ANTIOCHVS EPIPHANES, in suis vitæ moribus, paucula quædam habet, munificentiæ speciem fallacem præ se ferentia. 2008. & 2009. De cætero, homo nauci, vitæque dissolutæ. 2009. Pellices ipsius. 2009. & 2010. nefarii quoque alii ipsi9 amiculi. 2010. Vanitas ejusdem, cum opificibus mechanicis conversantis. 2010 &, cum infima plebis fœce potare soliti, & helluari. 2011. & 2012. Prodigalitas illius, post ebrietatem jam cerebró cõceptam: ac levitas, grassandi per urbem. 2012. & 2164 turpitudo præterea, in balneis publicis utendi pretiosissimîs unguentîs, 2013. & 2014. Iactantia ipsius, in edendis Ludis, æmulatione Romanorum. 2014.

huc vivente, per vices habet in matrimonio, & pellicatu 1714 & 1715. & 1716. sed, tam suô, quàm illarum quoque, malô. 1716.

Antiochus Deus, seu Theòs, *Junior*, Syriæ regulus, à Tryphone chirurgis subdolè, curationis caussâ, cõmittitur, tanquam periculosè laborans. 2103. & 2104 qui eum, ipsâ curatione, interficiunt. 2105. Isque successorẽ accipit, mortis suę auctorem. 2106.

ANTIOCHVS EPIPHANES, Syriæ Rex: filius Antiochi Magni, ac frater Seleuci Philopátoris. 1753 Obses Romæ: sed postea Syris restitutus, ibid. regnũ Syriæ, quod alterius erat, invadit. 1755. Sanctum Pontificem Oniam, Sacerdotiô Summó exturbat, 1757. Ierosolymam veniens, sub Iásone Pseudopontifice, ab hoc, & civibus, diversimod excipitur. 1758. Adver sùs Antiochum hun urbes quædam Cilissa seditionem movẽt, pro pter ejus concubinam 1759. Mortem Oniæ, sancti Pontificis, in Andronici, interfectoris ejus, capite ulciscitur. 1762. Antiochi sextô regni annô, prodigiis aër impletur. 1764. Ex Ægypto rediens, Ierosolymam urbem, ac Dei templum, pessimè, sacrilegéque, tractat. 1766. & 1767. Post se verò præfectos suos relinquit, in Samaria, ac Iudæa; gentis vexatores. 1767. sed, hîs longè graviorem, in Iudęa, Apollonium. ibid. qui malîs omnium generum Ierosolymam premit, ac vastat. 1768. montémque Sionęum, & arcem ejus, insidet. 1769. Antiochus Epiphanes mittit etiam in Iudæam Athenæ-

thenæum. 1770. qui omnes ubiq; cogere conatur, ad Idololatriam amplectendam. 1771. & quidem, usque ad cędem hominum utriusq; sexûs magnam. 1771. & 1773. In Persiam Antiochus proficiscitur. 1776. relictô post se, procuratore Regni, ac filii, Lysiâ, 1777. Moriturus, Lysiam Pro-Regem, gradu suô dejicit; &, è contrario, Philippum evehit. 1789.

Cur Antiochus hic, Epiphanes, Illustris, ac Nobilis, & quatenus, appellatus fuerit. 2005. & 2006. Pro Epiphane, abaliis Epímanes, nominabatur. 2005. & 2006. Cur hic olim, & quomodo, tamdiu obses, detentus fuerit. 2006 & 2007. Liberatus autem Obsidis conditione, quorúmnam auxiliô Syriæ Regnum involarit. 2007. Ægypti verò etiam Regnum affectans, ab Romanis impeditur. 2007.

ANTIOCHVS EPIPHANES, in suis vitæ moribus, paucula quædam habet, munificentiæ speciem fallacem præ se ferentia. 2008. & 2009. De cætero, homo nauci, vitæque dissolutæ. 2009. Pellices ipsius. 2009. & 2010. nefarii quoque alii ipsi9 amiculi. 2010. Vanitas ejusdem, cum opificibus mechanicis conversantis. 2010 &, cum infima plebis fœce potare soliti, & helluari. 2011. & 2012. Prodigalitas illius, post ebrietatem jam cerebró cóceptam: ac levitas, grassandi per urbem. 2012. & 2164 turpitudo præterea, in balneis publicis utendi pretiosissimîs unguentîs, 2013. & 2014. Iactantia ipsius, in edendis Ludis, æmulatione Romanorum. 2014.

huc vivente, per vices habet in matrimonio, & pellicatu 1714 & 1715. & 1716. sed, tam suô, quàm illarum quoque, malô. 1716.

Antiochus Deus, seu Theòs, *Junior*, Syriæ regulus, à Tryphone chirurgis subdolè, curationis caussâ, cõmittitur, tanquam periculosè laborans. 2103. & 2104 qui eum, ipsâ curatione, interficiunt. 2105. Isque successorẽ accipit, mortis suę auctorem. 2106.

ANTIOCHVS EPIPHANES, Syriæ Rex: filius Antiochi Magni, ac frater Seleuci Philopátoris. 1753 Obses Romæ: sed postea Syris restitutus, ibid. regnũ Syriæ, quod alterius erat, invadit. 1755. Sanctum Pontificem Oniam, Sacerdotiô Summó exturbat, 1757. Ierosolymam veniens, sub Iásone Pseudopontifice, ab hoc, & civibus, diversimod excipitur. 1758. Adversùs Antiochum hun urbes quædam Cilissa seditionem movẽt, pro pter ejus concubinam 1759. Mortem Oniæ, sancti Pontificis, in Andronici, interfectoris ejus, capite ulciscitur. 1762. Antiochi sextô regni annô, prodigiis aër impletur. 1764. Ex Ægypto rediens, Ierosolymam urbem, ac Dei templum, pessimè, sacrilegéque, tractat. 1766. & 1767. Post se verò præfectos suos relinquit, in Samaria, ac Iudæa; gentis vexatores. 1767. sed, his longè graviorem, in Iudęa, Apollonium. ibid. qui malis omnium generum Ierosolymam premit, ac vastat. 1768. montémque Sionęum, & arcem ejus, insidet. 1769. Antiochus Epiphanes mittit etiam in Iudæam Athenæ-

thenæum. 1770. qui omnes ubiq; cogere conatur, ad Idololatriam amplectendam. 1771. & quidem, uſque ad cędem hominum utriuſq; ſexûs magnam. 1771. & 1773. In Perſiam Antiochus proficiſcitur. 1776. relictô poſt ſe, procuratore Regni, ac filii, Lyſiâ, 1777. Moriturus, Lyſiam Pro-Regem, gradu ſuô dejicit; &, è contrario, Philippum evehit. 1789.

Cur Antiochus hic, Epiphanes, Illuſtris, ac Nobilis, & quatenus, appellatus fuerit. 2005. & 2006. Pro Epiphane, abaliis Epímanes, nominabatur. 2005. & 2006. Cur hic olim, & quomodo, tamdiu obſes, detentus fuerit. 2006 & 2007. Liberatus autem Obſidis conditione, quorúmnam auxiliô Syriæ Regnum involarit. 2007. Ægypti verò etiam Regnum affectans, ab Romanis impeditur. 2007.

ANTIOCHVS EPIPHANES, in ſuis vitæ moribus, paucula quædam habet, munificentiæ ſpeciem fallacem præ ſe ferentia. 2008. & 2009. De cætero, homo nauci, vitæque diſſolutæ. 2009. Pellices ipſius. 2009. & 2010. nefarii quoque alii ipſius amiculi. 2010. Vanitas ejuſdem, cum opificibus mechanicis converſantis. 2010 &, cum infima plebis fœce potare ſoliti, & helluari. 2011. & 2012. Prodigalitas illius, poſt ebrietatem jam cerebró cõceptam: ac levitas, graſſandi per urbem. 2012. & 2164 turpitudo præterea, in balneis publicis utendi pretioſiſſimîs unguentîs, 2013. & 2014. Iactantia ipſius, in edendis Ludis, æmulatione Romanorum. 2014.

huc vivente, per vices habet in matrimonio, & pellicatu 1714. & 1715. & 1716. sed, tam suô, quàm illarum quoque, malô. 1716.

Antiochus Deus, seu Theos, *Junior*, Syriæ regulus, à Tryphone chirurgis subdolè, curationis caussâ, cõmittitur, tanquam periculosè laborans. 2103. & 2104 qui eum, ipsâ curatione, interficiunt. 2105. Isque successorẽ accipit, mortis suę auctorem. 2106.

ANTIOCHVS EPIPHANES, Syriæ Rex: filius Antiochi Magni, ac frater Seleuci Philopátoris. 1753 Obses Romæ: sed postea Syris restitutus, ibid. regnũ Syriæ, quod alterius erat, invadit. 1755. Sanctum Pontificem Oniam, Sacerdotiô Summó exturbat, 1757. Ierosolymam veniens, sub Iásone Pseudopontifice, ab hoc, & civibus, diversimod excipitur. 1758. Adver sùs Antiochum hun urbes quædam Cilissa seditionem movẽt, pro pter ejus concubinam 1759. Mortem Oniæ, sancti Pontificis, in Andronici, interfectoris ejus, capite ulciscitur. 1762. Antiochi sextô regni annô, prodigiis aër impletur. 1764. Ex Ægypto rediens, Ierosolymam urbem, ac Dei templum, pessimè, sacrilegéque, tractat. 1766. & 1767. Post se verò præfectos suos relinquit, in Samaria, ac Iudæa; gentis vexatores. 1767. sed, his longè graviorem, in Iudęa, Apollonium. ibid. qui malis omnium generum Ierosolymam premit, ac vastat. 1768. montémque Sionęum, & arcem ejus, insidet. 1769. Antiochus Epiphanes mittit etiam in Iudæam Athenæ-

thenæum. 1770. qui omnes ubiq; cogere conatur, ad Idololatriam amplectendam. 1771. & quidem, usque ad cędem hominum utriusq; sexûs magnam. 1771. & 1773. In Persiam Antiochus proficiscitur. 1776. relictô post se, procuratore Regni, ac filii, Lysiâ, 1777. Moriturus, Lysiam Pro-Regem, gradu suô dejicit; &, è contrario, Philippum evehit. 1789.

Cur Antiochus hic, Epiphanes, Illustris, ac Nobilis, & quatenus, appellatus fuerit. 2005. & 2006. Pro Epiphane, abaliis Epímanes, nominabatur. 2005. & 2006. Cur hic olim, & quomodo, tamdiu obsĕs, detentus fuerit. 2006 & 2007. Liberatus autem Obsidis conditione, quorúmnam auxiliô Syriæ Regnum involarit. 2007. Ægypti verò etiam Regnum affectans, ab Romanis impeditur. 2007.

ANTIOCHVS EPIPHANES, in suis vitæ moribus, paucula quædam habet, munificentiæ speciem fallacem præ se ferentia. 2008. & 2009. De cætero, homo nauci, vitæque dissolutæ. 2009. Pellices ipsius. 2009. & 2010. nefarii quoque alii ipsi9 amiculi. 2010. Vanitas ejusdem, cum opificibus mechanicis conversantis. 2010 &, cum infima plebis fœce potare soliti, & helluari. 2011. & 2012. Prodigalitas illius, post ebrietatem jam cerebró cõceptam: ac levitas, grassandi per urbem. 2012. & 2164 turpitudo præterea, in balneis publicis utendi pretiosissimîs unguentîs, 2013. & 2014. Iactantia ipsius, in edendis Ludis, æmulatione Romanorum. 2014.

huc vivente, per vices habet in matrimonio, & pellicatu 1714. & 1715. & 1716. sed, tam suô, quàm illarum quoque, malô. 1716.

Antiochus Deus, seu Theos, *Junior*, Syriæ regulus, à Tryphone chirurgis subdolè, curationis caussâ, cõmittitur, tanquam periculosè laborans. 2103. & 2104 qui eum, ipsâ curatione, interficiunt. 2105. Isque successorẽ accipit, mortis suę auctorem. 2106.

ANTIOCHVS EPIPHANES, Syriæ Rex: filius Antiochi Magni, ac frater Seleuci Philopátoris. 1753 Obses Romæ: sed postea Syris restitutus, ibid. regnũ Syriæ, quod alterius erat, invadit. 1755. Sanctum Pontificem Oniam, Sacerdotiô Summó exturbat, 1757. Ierosolymam veniens, sub Iásone Pseudopontifice, ab hoc, & civibus, diversimod excipitur. 1758. Adver sùs Antiochum hun urbes quædam Cilissa seditionem movẽt, pro pter ejus concubinam 1759. Mortem Oniæ, sancti Pontificis, in Andronici, interfectoris ejus, capite ulciscitur. 1762. Antiochi sextô regni annô, prodigiis aër impletur. 1764. Ex Ægypto rediens, Ierosolymam urbem, ac Dei templum, pessimè, sacrilegéque, tractat. 1766. & 1767. Post se verò præfectos suos relinquit, in Samaria, ac Iudæa; gentis vexatores. 1767. sed, hîs longè graviorem, in Iudęa, Apollonium. ibid. qui malîs omnium generum Ierosolymam premit, ac vastat. 1768. montémque Sionęum, & arcem ejus, insidet. 1769. Antiochus Epiphanes mittit etiam in Iudæam Atheuæ-

thenæum. 1770. qui omnes ubiq; cogere conatur, ad Idololatriam amplectendam. 1771. & quidem, usque ad cędem hominum utriusq; sexûs magnam. 1771. & 1773. In Persiam Antiochus proficiscitur. 1776. relictô post se, procuratore Regni, ac filii, Lysiâ, 1777. Moriturus, Lysiam Pro-Regem, gradu suô dejicit; &, è contrario, Philippum evehit. 1789.

Cur Antiochus hic, Epiphanes, Illustris, ac Nobilis, & quatenus, appellatus fuerit. 2005. & 2006. Pro Epiphane, ab aliis Epimanes, nominabatur. 2005. & 2006. Cur hic olim, & quomodo, tamdiu obsses, detentus fuerit. 2006 & 2007. Liberatus autem Obsidis conditione, quorúmnam auxiliô Syriæ Regnum involarit. 2007. Ægypti verò etiam Regnum affectans, ab Romanis impeditur. 2007.

ANTIOCHVS EPIPHANES, in suis vitæ moribus, paucula quædam habet, munificentiæ speciem fallacem præ se ferentia. 2008. & 2009. De cætero, homo nauci, vitæque dissolutæ. 2009. Pellices ipsius. 2009. & 2010. nefarii quoque alii ipsi9 amiculi. 2010. Vanitas ejusdem, cum opificibus mechanicis conversantis. 2010 &, cum infima plebis fœce potare soliti, & helluari. 2011. & 2012. Prodigalitas illius, post ebrietatem jam cerebró cõceptam: ac levitas, grassandi per urbem. 2012. & 2164 turpitudo præterea, in balneis publicis utendi pretiosissimîs unguentîs, 2013. & 2014. Iactantia ipsius, in edendis Ludis, æmulatione Romanorum. 2014.

2014. ad quos Orbem convocat. 2014. Ludorum illorum series, ac membra singula, describuntur, à pag. 2015. usque ad 2018. In ea pompa, negotiîsque, ad illam spectantibus, ad nimiam putidámq; vilitatem, se Rex Antiochus dejicit. 2019. & 2020. & 2021. ideóque magìs infamatur, quàm prędicetur. 2021. Idem, erga Deos ac Deas suas fictiles, valde religiosus videri cupit. 2022. & 2023. cùm interea adversùs Deum Unum, ac Verum, impietate summâ fureret. 2023. & in ejusdem cultores tyrañicè sæviret. 2024. usq; 2028. quando prę-sertim Ierosolymîs ingentem occideret multitudinem piorũ. 2024. & in septem fratribus Machabæis, eorúmque Matre, atrocissima tormenta exerceret. 2026. & 2027. & 2028. quò nomine proinde crimi-néque, ab Auctore operis, in eum vehementer incurritur, à pag. 2029. & seqq. Eruuntur veræ causssæ, ob quas tantâ crudelitate Antiochus hic usus fuerit erga Pios. 2031. & 2034. inclusivè. inter quas una fuit, arrogans illius impudentia. 2031. quâ impellente, etiam excogitâsse existimatur mẽdacium apertissimum, adversùs Arcana templi Jerosolymitani. 2032. & 2033. Altera furoris ejus caussa fuit, Odium Dei Veri, legúmque divinarũ. 2033. & 2034. cùm è contrario, ipse videri salutarique vellet, Deus: & id gratè ferret. 2034. cujus tamen Divinitas à S. Scriptura, multîs in cõtrarium epithetîs, exsufflatur. p. 2035. Post quæ, ordo Interitûs hujus Antiochi

ehi narratur. à pag. 2036. usque ad pag. 2046. & ultrà. Ante mortem, incipit exterîs in terris acerbè tributa corradere. 2036 & 2037. ac cõpilare quoque sacrata Diis suis loca. 2037. Sed, dum spoliare templũ Dianæ, &c. conatur; ab accolis ejus loci fugatur. ibid. & jam antè, 2036. In fuga verò, multîs obrutus nuntiîs, de prosperitate Iudæorum, & cladibus suorum, 2038, excandescit vehementer: intérq; minas, contra Iudæos, properans, curru ejicitur. 2039. & gravibus, tam animi, quàm corporis, doloribus, torqueri incipit. 2040. & 2041. Cujus menti, universa, quæ in vita perpetrârat, scelera, cum immẽsis angoribus, obversátur. 2041. & 2042. Eorum autem remedium nullum, nisi mortem, inveniens. 2043. vota suscipit ad Deum, quàm plurima. 2043. quorum tamen, apud neminem, vel successum invenit, vel fidẽ. 2044. Quare verò nihil hîs profecerit, caussæ theologicę adferũtur. 2044. Inter hæc porrò, scatere vermibus, pediculîs, ac fœtoribus immensis, incipit. 2045. donec tandem animam efflaret. ibid. & in terra quidem, planè peregrinâ. 2046, è qua, descendit ad plures, 2046. documentum terroris ingens omnibus sacrilegis. 2046. Antiochus autem hic, junior fuit Seleuco, fratre suô 2126. Quamdiu perstiterit in persecutione religionis Hebręorum. 2171. & sequentibus.

ANTIOCHVS idem EPIPHANES, immiscet se rebus Ægyptiacis; spe improbâ regni illius adipi-

ipiſcendi. à pag. 1500. & ſeqq. ídque Tutoris ſpeciosô titulô duorum Ptolemæorum. ibid. ac præſertim, Ptolemæi Philométoris, pagin. 1501. & pag. 1503. Implacabilem ſe duobus Ptolemęis oſtẽdit: propter pacem, ab eis, inter ſeſe, Antiocho inſcio, compactam. 1503. Adversùm ſe igitur concitat Romanam legationem. 1504. à cujus legationis principe, Popillio, imperiosè tractatur. 1505. & 1506. Poteſtati igitur, arbitrióq; Romanorum, ſe permittit. 1506. & Ægyptoexcedit. ibid.

ANTIOCHVS *Eúpator*, ab Lyſia Tutore ſe regi ſinit. 1791. Ineptô titulô, patrem ſuum, Antiochum Epiphanem, jam mortuum, aſſicit. 1802. Lyſiam, tutorem ſuum, amplis magiſtratibus extollit. 1792. Incitatus à Menelao, Pſeudo-pôtifice, aliiſque è viris impiis, 1814. & 1815. validam movet, adversùm Machabæos, expeditionem. 1815. & 1816. Sed malè multatur. 1817. Graviùs autem inſiſtens Iudæis, exercitûs apparatu formidandô; fruſtra tamẽ eſt. 1817. 1818. & 1819. Qui tamen Iudam Machabæum poſtea, ipsîs in Ieroſolymis, & ad montem Sionem, obſidet. 1822. ſicut & priùs Bethſuram munitionẽ quam & capit. 1821. & 1822. Obſidionem arcis Sionææ, de conſilio Lyſiæ, tutoris ſui, ſolvit. 1825. & 1826. Templúmque Ieroſolymorũ honorat. 1826. Iudam Machabæum Præfecturîs ornat. 1826. multùm ob id murmurantibus adversùs regem, Ptolemaidenſibus. 1827. & 1828. qui tamen à Ly-
ſia

ſia, promotionum illarum rationem reddẽte, ſedantur. 1288. & 1829. rex hic interim, in paucis, cum Iuda initæ, negotio, inconſtantem ſe præbet 1827. & 1829. A Demetrio Sotére tándem interficitur. 1830. & 1831. Ejus, ac Lyſiæ, facinora duo memorãda recenſentur, à pag. 2048. uſque 2059. Creditur, haud inſcius fuiſſe conſilii, de interficiendo legato Romano. 2052. ideóque excuſatio illius acceptata Romæ non fuit. 2059. & mors, ab Demetrio ipſi illata, ibidem inulta mánſit. 2059. & 2060.

Antiochus Eúſebes, (qui idem & Euſebius quibuſdam) undénam natus ſit Piinomẽ. 1981, & 1982.

Antiochus Grypus (qui & Gryphus) rex Syrię inſtituitur à matre; cum conditione; ut rex nominetur, & nõ ſit. 1966. A ſuámet matre, véneno potionandus, 1969, in ipſámmet, venẽni illius hauſtum, & peſtem, refundit, 1970. Grypo, conſurgit æmulus, frater uterinus, Antiochus Cyzicénus. 1970. quem Grypus fruſtra cónatur venenõ tolleré. 1971. & nec prælio quidem victum, ac pulſum, 1972. domare coércereq; poteſt. 1973. & 1974. & 1976.

Antiochus Hierax, à Seleuco Callinico, fratre ſuo, advocatus, ad ferendam opem, 1724. è contrario, potiùs ſubvertit ipſum. 1726. Idq; , Gallorum opẽ. 1726. qui Galli, mox deinde in ipſúmmet conſurgunt. 1727. & eidem pòſt, acceptõ auxiliõ, reconciliati; mox ab Eúmene, rege Bithyniæ, una cum Hiérace; profligantur. 1727. & 1728. Hierax

autem, variè profugus, & captivus; tandem elabitur. 1729. & 1730, 1731. ac tum interficitur. 1731.

ANTIOCHVS MAGNVS, Rex Syriæ, 1736. erga Dei templum Ierosolymis munificum se ostendit. 1737. & 1738. Hujus vitæ, gestorum, & Interitûs, epitoma traditur à pag. 1997. ac deinceps. Severè admodum coërcet Satrapas suos, Iustitiæ violatores. 1998. Achęum quoque, suî, ad regiam sedem, promotorem, sed rebellem, supplicio supremô afficit. 1999. Arsacen, Parthorum regem, fugat. ibidem. Cum Indorum rege, pacem firmat. ibid. Ægyptum quoque affectat: & carpit; imperii illius parte ad se tractâ. 2000. Sed, eâ caussâ, castigatus ab Romanis; usque ad belli illationem illis iratscitur, ibid. Interi
tamen illud ipsum be
lũ desidiosè gerit. 200
nuptiis potiùs (ibid.
quàm armorum tract
tioni, vacans. 2002, i
eóq; superatur tande
à Romanis. ibid. & i
gentem rerum suaru
jacturam, ex omni pa
te, subit. 2002. & 200
Ejus filii quidam en
merãtur. 2001. & 200
Cladem, à Romanis a
ceptam, haud ægerrim
fert. 2004. Migrat t
men interim è Syria
Orientem. 2004. ibiq
in conatu spoliandi c
jusdam templi, perit.
bid. & 2005.

ANTIOCHVS MAGNV
hic idem, Ptolemæu
Epiphanem, Ægyp
Regem, bellô persequ
tur, solâ Regnorum pl
rium cupiditate. 149
Ejusdem regis Ducem
Scopam, pręliô super
1495. Ierosolymam c
pit; ejectîs indè prio

b

bus infeſſoribus. 1495. Iudæos, ſibi faventes, commendat. ibidem. & aliquot Ptolemęi regiones ſibi ſubjicit. 1496. cui eidem, ut & Ægyptum ipſi extorqueat, doloſè filiam ſuam Cleopatram, in matrimonium collocat. 1497. ſed, à filia, jam nuptâ, proditus marito ſuo Ptolemæo regi, ſpe ſuâ excutitur. 1497. & 1498. ſicut & Victoriâ dejicitur, quam de Romanis jam ſpe devorârat. 1498. E Fœdere, cũ Romanis initô, prohibetur, elephantos alere, & habere claſſem. 2054. & 2055. quo loco, verba quoque fœderis recitantur. ibid. Paret hic tamen præſcriptis, ad unguem, 2055. non itẽ & poſteri illius. 2056.

Antiochus puer, filius Selénês, reginæ Syrię, ſpoliatur ſacris ac petioſiſsimîs donariis ſuîs, à C. Verre, prætore Siciliæ. 1987. & 1988.

ANTIOCHVS SIDETES, Syriæ Rex, pro fratre ſuo, adhuc vivente, regnat. 1934. cujus & uxorem ducit. ibid. Cur Sidetes ſit appellatus. 1934. Ad Simonem Machabæum litteras, humanitatis ac promiſſorũ plenas, mittit. 1935. & 1936. Fœdus igitur, & ſocietatem, in litteris petitam, impetrat. 1936. Tryphonem præliô vincit, ac fugat. 1937. Multitudine militum ſuorum, admodum numerosâ, ibid. eundem Tryphonem, Dorę obſidendum curans; ipſe interea Syriam bellô recuperat. ibid. & 1938. Ad eandem autem obſidionem poſtmodo rediens 1940. valde deteſtatur, ac Satyricè interpretatur, Simonis Machabæi, in ſe juvando, tarditatem. 1841. & 1942. im-

missóque ei legatô, & postulatîs importunîs, se ulciscitur. 1942. & 1943. Antiocho huic, cum Simone Machabæo multùm per legatum altercanti, interea Tryphon obsessus elabitur. 1945. quem is tamen rursus insequitur. 1946. adversùs Judæam autem mittit exercitum, sub ductu Cendebæi. 1946. Antiochi Sidetæ in gratiam, Ptolemæus Abóbides, consilia init, Simonis Machabæi de medio tollendi. 1950. idque, conscio fortassis Sidete. ibid. & 1956. Sidetes haud multò pòst acriter obsidet Jerosolymam. 1959. Sed interea tamen, religioni Judæorum venerabundè se accommodans, oblatione Sacrificiorum, 1960. cum iisdem fœdus icit. 1961. sub conditionibus, quæ locô illô afferuntur. ibid. Post hæc verò, Joanne, Simonis Machabæi filiô, comite assumptô, profectus in Oriétem; Pentecosten Judaicam honorat. 1962. Bellum meditãs adversùm Parthos, non latet eorum regẽ, ac Satrapas. 2081. ideóque, oppositum sibi fratrem, Demetrium Nicanorem, sustinere cogitur. 2082.

ANTIOCHI ejusdem SIDETÆ Vita, & exitus, breviter contractus. 2089. ac per aliquot deinceps paginas. In Adolescentia, mendicat magìs, quàm regnat. 2089. & 2090. Ad regnum tamen evectus, multa fortiter gerit. 2099. In Parthiam autem profecturus, Romanos sibi fautores parat: quantum in se est. 2090. & 2091. Ejus expeditio in Asiá, à nimio luxu notatur. 2091. & 2092. potéstq; fidem invenire, à moribus

bus aliorum regũ quorundam, à ſubditis ſuis rapientium. 2092. & 2093. Recenſentur regiones, per quas exercitum duxit, 2093. ejúſque ipſius exercitûs inſolens, ac diſſoluta, morum diſciplina. 2093. & 2094. ex qua deinde ſubſecuta eſt clades ingens. 2094. falsáq; fama, regis in prælio occiſi. 2094. Nam alii, mortis ejus narrationẽ, longè diſparem, affecerunt. 2095. & ſeqq. Ea percurritur, à pag. 2095. uſque ad 2098. In ea, recenſetur ſtulta illius, & pariter avara, ambitio nuptiarũ, cum Dea Perſarum Nanæa, ſeu Venere. 2096. & 2097. cujus cupiditatis occaſione, unà cum amicis ſuîs, morte miſerâ perit. 2097. & 2098. non autem modîs aliîs, qui recenſentur. 2098. Quam ob cauſſam, nomen ejus, ab aliis *Sidétes*; ab aliis verò, *Sedétes*, proferatur. 2152. De Antiocho Sidete narratio Plutarchi, Græca. 2156. & 2157.

Antiochus Soter, Seleuci I. filius, Syriæ rex, imperió potens, ſed factorum inglorius. 1708. & 1709. Novercam ſuam, vivente etiamnum patre, ducit uxorem. 1709 & 1710. & 2122. Cujus inceſtûs occaſio, & hiſtoria, exitúſque, percurritur. à pag. 1710. ad 1712. Utrum noverca ejus, ex eo uterum geſſerit, ante nuptias, 2123. Nuptiarum tam nefariarum ſuaſor, medicus. 2122.

Antipater Macedo, regis Alexandri M. vices in Macedonia, per ejus abſentiam, gerens. 1356. & 1357. cum Olympiade, ſeſe in partem adminiſtrationis intrudẽte, contentiones & odia

gerit. 1357. & 1358. Oppreſſus autem ad extremum criminationibus Olympiadis, in periculo dejectionis eſt, è functione ſua. 1359. quem ipſe tamen antevertit; Alexandrô, per filios, ſublatô. 1360. & 1361 Polyſperchontem Ducem, inſtituit ſibi ſucceſſorem, in regni Procuratione. 1371. & quidem, poſtpoſitô ei filio ſuo, Caſſandro: cum ejus gravi offenſione. ibid.

Antiquitates Romanæ. V. Roma. Romanæ Res. Romani populi, laude, vel reprehenſione, digna.

Antonius (Cajus), Ciceronis in Cõſulatu Collega, malè rem gerit: & audit, nõ optimè. 2547.

Antonius (Marcus) V. Marcus Antonius.

Apelles, ab Antiocho Epiphane conſtitutus, ad exſcindendam Judæorũ religionem, 1773. interficitur, in ipſo ſuæ Juriſdictionis infandæ actu. 1774.

Apicius, gulæ prodigalitatiſque deſperatæ homo. 2502.

Apis, Ægyptiorum Deus, occiditur ab Ocho, Perſarum rege. 915. Apis bovis, brevis, ſed accurata, deſcriptio, 1001. & 1002. De Api, & Mnevi, Ægyptiorum Diis. 1087. & 1088. Vide etiam infrà, V. Serápis.

Apollo Delphicvs, conſultus à Meſſeniis; Virginis immolationé precipit. 550. Ei, cum patre ſuo profugæ, ſufficitur alia in ſacrificium. 553. Apollo Delphicus, quámnam Silentii ſui cauſſam habuerit. 1291. Et tamen adhuc, poſt iſta, Oraculum illius inviſebatur. 1292. Cætera, ac plura, vide infrà, Verbô Delphi; ac, Delphicum Oraculum. & V.

& V. Philippus Macedo.

Apollonius, Dux transfuga, in Syria. 1882. provocat Ionatham Machabæum ad prælium. 1884. &, multâ licèt cum ostentatione virium, insidiarúmque locatione, 1884, & 1885, à Ionatha tamen, ejúsq; fratre Simone, conflictu diuturno reprimitur. 1885. tandémque vincitur, ac profligatur. 1887. & 1889.

Apollonius quidam, à Rege Antiocho Epiphane Ierosolymis domandis ac vexãdis impositus; crudelissimè eas habet. 1768. & 1769. montem Sionem facit munimentum latronum. 1769. Indéque caussam præbet Iudæorum constantioribus, alió fugiendi. 1769.

Appia Via, descripta, à pag. 2331. usque ad 2333. inclus.

Appii Claudii rigida Censura, 2593. Cæsari, per occasionem, utilis est. ibid. & 2594 Pompejanos Appius Claudius inflat, ac languidiores efficit, elevatione virium Cæsaris. 2623. & 2624.

Appius Claudius Decemvir, se, suósque collegas, libidine suâ evertit: unà cum Decemviratûs magistratu. 2239.

Apriis, seu *Aphrie*, Ægyptiorum regis, tragœdia, à pag. 727. usque 731. &c. Ejus superba fiducia felicitatis immobilis: sed mendax. 729. Seditio, in eum commota: & mors in eum violenta. 730. 731. 732. & 733.

Aquæductus urbis *Romæ*. 2329. eorúmque utilitas. ibidem.

Arcades, erga Messenios, patriâ extorres, perquam hospitales sese exhibent. 638.

Archelaus, Macedoniæ rex, turpem ob cauſſam ab amato interfectus, 1114.

Arenâ, integer exercitus obruitur. 999. De *Arenâ*, & Gladiatoribus, agitur à pag. 2480. uſq; ad pag 2491.

Argyraſpidæ milites, quinam. 1304.

Ariarathes, Cappadociæ rex, cũ Holoferne, fratre ſuô, de regno contendit. 2066. Eum, in illa controverſia, Demetrius Soter, Syriæ rex, impugnat. ibid. & 2067. eúmque ejicit. ibid. à Romanis tamen defenditur, ibid. & apud eos interim, offendit. 2068. Ejus nomen, non unô modô abbreviatum, aut corruptum. 2152. Vide etiam, V. *Demetrius Soter*.

Axidæus (Philippus) ad opem exercitûs ſui confugit. pag 5. Quótnam annîs, poſt Alexándrum Magnum, regnaverit? 1430. & quidem, coactus. ibid. & 1435.

Ariſtócrates, Arcadum rex, perfidus erga Meſſenios, ſibi ſuiſque fœdere connexos. 606. & 607. ideóque lapidatus à ſuis. 607.

Ariſtodémus, Meſſenius nobilis; filiam ſuam offert immolandam, ſacrificiô ſuperſtitioſó. 558. & proco ipſius, ſeu ſponſo, eam liberaturo, impiâ crudelitate reſiſtit. 553. & 554. & 555. Fit rex Meſſeniorum: benéque rem, & urbanam, & bellicam, gerit. 560. Spartanorum fictos transfugas, in ipſa fraude deprehẽdit: eóſque urbe ejicit, 562. Somnio, de apparente ſibi filiâ mortuâ, impellitur, ad vitam ſibimet abrũpendam. 570. 571. & 572. incluſ.

ARISTOMENES, Dux Meſſenius, à pag. 577. quó-

quônam genere oriundus, ibid. & 579. Conjurat adversùs Spartanos; sed cautè priùs omnibus dispectîs. 580. & Secundo bello Messeniaco dat initium. 581. Prælio., ad Deras pagum, Spartanos insigniter agitat. 581. Rex esse jussus, recusat. ibid. Ducis tamen munus tandem admittit. 581. & illud egregiè implet. 582. Clypeum suum astutè affigens fano Minervæ, Spartanos implet superstitioso metu. 583. Ingentem sibi undequaque exercitum conciliat. 584, & 585. circumpositîs sibi prætorianorum fortissimîs. 586. Pugnâ iteratâ Spartanos profligat. 586. & 587. & 588. in qua Clypeum amittit suum. 588. qui loco tandem, longè diversô, reperitur. 588. 589. & 590. A Messeniis Aristomenes, post victoriam, hilarî gratulatione excipitur. ibid. & 589. Superstitioso sacrificulo parére abnuit. 588. Clypeum suum amissum, & repertum, denuò Iovi dedicat. 591. Pharas, Laconiæ oppidum, capit, & diripit. 591. Lacedæmonios, prædam urbis captæ sibi conantes eripere, in fugam conjicit. 592. Lacedæmoné urbem cogitans subjicere Messeniis, diabolico prohibetur somnio. 593. Virgines Spartanas sacrificaturas, ex insidiis capit. 594. numerus Virginũ illarum. 694. Eas virgines, adversùs vim lascivorum, tuetur. 595. & 596. ídque cęde etiã militum impudicorũ. 596. Eam ob caussam, capite periclitans, ab ipsísmet Virginibus invicem servatur. 597. Ex earum manumissione Rempublicam

blicam ſuam ditat. 597. Matronas quoq; Spartanas, ſacrificantes, exeipere quondam conatus, excipitur ipſe: captúſque, malè multatur. 604. & 605. Liberatur tamen vinculîs, antiſtitę fraudulentó benefició. 605. & 606. Prælió ſuperatur à Spartanis, perfidiâ regis Arcádici. 606. In montem igitur Ejram migrat, cũ Meſſeniorum ſuorum reliquiis. 608. Oppidum Amyclas, in Laconia, capit: ac diripit, ingenti Spartanorum dolore. 611. Prælió, contrà Lacedæmonios geſtô, capitur. 612. &, in carcerem Ceádam conjectus; non tamen interit 613. tandémque ex eo, mirabili fortunæ beneficiô, evadit. ibid. uſque ad 618. A ſeptem ſagittariis iterum capitur, per inſidias. 620. Virginis cujuſdam aſtu mirando liberatur. 621. & 622. & 623. Eam ipſe nuptiîs filii ſui remuneratur. 623. Immodicâ ſuperſtitione perterritus, montem Ejram, ejúſque arcem, prorſus deſerit. 636. & 637. Ea eádẽ ſuperſtitione, myſteria quædam Idololatrica défodit, in monte Ithóme. 636. Idem tamen, antequam Ejram deſereret, tametſi ſaucius, fortiſſimè eam, medios inter hoſtes, defendit. 632. & 633. Etiam migrans è Meſſenia, voluntarius exul; Spartanos tamen conſtanter perſequitur, in omni loco. 641. &c. Sororem, ac filias ſuas tres, in matrimoniis collocat. 642. Ejus filiarum, nata minimæ, pietas, erga parentem Ariſtomenem, mortuũ. 643. moritur autem Ariſtomenes, ſeniô confectus, & curîs. 643. cu-

jus

jus cor repertum eſt, à morte, piloſum, ibidem.
Ariſtotimus, Epiri tyrannus, 852. Subditorum exulum uxores, ac liberos, nequiter ſpoliat: & crudeliter tractat. 853. & 854. Ob id, adversùm eum, initur cõſpiratio civium. 854. & oratio habetur à concitatore ſeditionis, ad cædem ejus incitans. 855. 856. 857. & 858. &c.
Arſes, rex Perſarum, Ochi Crudelis filius. 916. Dum Bagóam, Eunuchum, ſuum rectorem, interficere cogitat; ab eo prior ipſe interficitur. 917. Poſtremus eſt regum ſtirpis Dariææ. 918.
Arſinoë, puella regia, ad exercitum, contra adverſarios, ſe recipit. pag. 7. & 1604. Proclamatur regina. 1604. Eâ igitur occaſione, inter ipſam, & Achillam ducem, ſimultates exortæ, 1605. erumpunt uſque in cædẽ Achillæ. 1606. Civibus Alexandrinis, propter Ganymeden, Eunuchum ſuum, & niam ejus potentiam, inviſa fit. 1606. Marci Antonii juſſu interficitur. 1628.
Arſinoë alia, Regina Cyrenarum, à filia ſua deprehenditur in adulterio cum marito ejus, genero ſuô. 1535 & 1536. fruſtráq. prohibere adulteri percuſſores, ab ejus nece, conatur. 1536.
Artabánus, Xerxis, Perſarum regis, interfector. 895. viciſſim autem & ipſe interfectus, ab Artaxerxe Longimano. ibidem.
ARTAXERXES MACROCHIR, ſeu Longimanus, Perſarum rex; Artabánum regicidam, ac tyrannum, interficit. 895. Fuiſſe creditur Eſtheris reginæ maritus. ibid. In eo,

eo, quædam fuêre laudabilia; quædam, haud perinde. 896. Liberis nothîs abundavit. ibid. & 897. Ei succedit in regnum Xerxes Secundus. 897.

ARTAXERXES MNEMON, seu Memor, Persarum rex, filius Darii Nothi. 899. olim Arsaces dictus, ibid. Quas ob causſas Mnĕmonĕ postea se nominari voluerit. ibid. Liberalissimus est, ac beneficiorum gratè memor. 900. Idem tamen & crudelis frequĕter. ibid. & admodum mulierosus. 900. immò & incestuosus, non unô nomine. 900. & 901. matrem quoque habet crudelissimam. 901. huic, uxoris suæ interfectrici, injustè parcit: & alios, ejus cædis velut auctores, in supplicia substituit. 902. & 903. Dario filio, adhuc vivens, regni consortium tribuit. 903. quem tamen denique, propter cogitatum ab eo, tentatúmque, parricidium, interficit. 903. ídque, propter concubinam Aspasiam, Dario filio à se negatam. 904. Cum Dario autem simul, quinquaginta filios alios, & eorum uxores, ac stirpem, interimit. 904. & 905. Idem, in periculis diversis effugiendis, felix est 905. & 906 Tandem, animi mœrore senectæq; lassitudine, moritur infeliciter. 906. & 907.

Artaxerxis nomen, pluribus Persarum Regibus commune, quídnam Persicâ linguâ significaret. 907. & 1069. Error, quorundam, circa nomen hoc admissus, ac notatus. 907. & 908. Quínam è Persicis regibus eô nomine potissimùm sint usi. 1069.

Asa, rex Judææ, Báasam, Isra-

Israëlis regem, ob religionis disparitatem, habet hostem. pag. 144. & 145. & 146.

Asinius Pollio, Ciceronis insectator. 2557. Ejus sententia, de numero Pompejanorũ, ad Pharsálum cæsorum, limitata; &, ut res exigit, exposita. 2829. Marco Catoni, cum nervo, & animosè, respondet. 2671. Cæsarianus idem, 2616 & tñ Commentariorum Cæsaris flagellum, ibid. 2617.

Asparagium Dyrrhachinorum. 2722. 2723. 2724. & 2725.

Assyriorum Reges, post Sardanapalum, usque ad Sennacheribi filium. 294. & 295. Item, post Assar-haddónem, reges. 714. & 715.

Astyages, Medorum rex. V. Cyrus.

Athanasius, latens in fovea. 2130.

Athenæus, ab Antiocho Epiphane constitutus, ad introducendam Idololatriam. 1771. crudeliterubique Pios tractat. 1772. De nomine illius, quâ notione capiendum sit, dubium. 2127.

Athenienses, Periláum fabrum, ænei tauri fusorem, contra Phalaridem defendentes, & excusantes; à Phalaride refutantur acriter. 768. & 769. Philippo Macedoni, gloriam bellorum invident, ac victorias frequentes. 1175. Eâ caussâ, Thermopylas Alpes adversùs eum infident. 1176. ac, per Demosthenem Oratorem, eum variè traducunt. 1176. & 1177. Pompejo victô, cui adhęserant, à Cæsare veniâ donantur. 2833.

Athenobius, Antiochi Sidetæ, Syriæ regis, legatus, ad Simonem Machabæũ. 1942. & 1943. cui, non sinè majestate, respon-

respondet Simon. 1944. & 1945.

Attalus, unus è Ducibus Philippi Macedonis, in Asiam, cum Parmenione, navigat: ac mox redit. 1231. Hominis obscœni suspicionem de se præbet; alterius obscœni defensione, & vindictâ, sibi arrogatâ. 1232. Reipsa quoque scelus illud exercet, tum per se, tum per alios, abs se instigatos, in adolescentis Pausaniæ injuriam. 1233. Ob quod flagitium frustra accusatus; regi Philippo, Judici, necis caussam conflat. 1233. & 1234. & 1235. Hic, occasione propinquæ suę Cleopatrę, Philippo, regi Macedonũ, fit intimus. 1236. & 1237. pessimô sanè suî simulîũ exemplô. 1237. In aula quotidie sermonibus insolescit. 1240. & his quidem, etiam adversùs Alexandrum M. ejúsque matrem. ibid. unde pugna convivalis inter ipsum, & Alexandrum, cooritur. ibid. & 1241. quæ pugna caussam præbet Alexandro, & matri, è Macedonia profugiendi. 1241. Alexandri jussu hic Attalus tandem interficitur 1245.

Augustalis Dignitas, supremum Libertatis excidium. 2846. usque 2849. Laxamentum ingens licentiæ Principum, notæ-deterioris 2848. Quàm amplum quidvis audendi, campum, & quarúmnam rerum, in se complexa fuerit. pag. 2845. & 2846. usque ad 2848. inclusivè.

Augusti cognomen, cur tã avidè Romani Principes apprehenderint 2843. & explicatiùs pag. 2844. 2845. usque ad p. 2848.

Augustus Cæsar, contra in-

fenso

fensos sibi, sese confert ad legiones. pag. 6. Uxorem, alteri ereptam, pro sua, usque in vitæ finem, habet. 2528. Cętera vide V. Cn. Octavius, & Octavianus Augustus, infrà.

Aulus Gabinius, Ptolemæum Auletem in regnum Ægypti restituit. 1583. & 1584. Ciceroni, ut infensus, sic & invisus. 1585.

Aurum Coronarium, à Romanis congestum. & illius origo, unde? à pag. 2460. ad 2463. exclusivè.

B.

Bâasa, Regem Israëlis seipsum constituit. 143. Interficit omnem domum, ac posteritatem, Jeroboami. 144. Imitatur tamen nihilosecius ejus domûs impietatẽ. ibid. & regem Judææ, Asam, odiô Religionis persequitur. 144. & 145. Prophetam Jehu, se corripientem, interficit. 145. Plectitur, ob hoc, à Deo, ditionum suarum aliquot amissione. 146. Decedit, morte non violentâ. ibid. Cujus nomen, à diversis, diversè pronuntiatur. 263. & 264.

Bácchides, Syrus, Demetrii Soteris, Syriæ regis, Dux; adversùs Judam Machabæũ. 1856. & alibi. Committit prœlium cum Iuda. 1858. & victor evadit. 1859. Vehementer Iudæam, per se, pérque suffectos sibi Præfectos, affligit. 1860. & 1861. Machabæanos tentat concludere. 1863. sed irritô conatu, ibid. Die quoque Sabbatinó, summâ prœfidentiâ illos aggressus, cladé accipit, 1865. eósq;, se provocantes ad iteratum cõflictum, aggredi non audet, 1866. Affligitur, Machabæorum

rum fratrum, adversùs se, contumaciâ. 1897. sed gravius adhuc, Alcimi, collegæ sui, interitu. 1868. Profectus Antiochiam, 1868. post annos duos redit in Iudæam, cum exercitu. 1869. tendénsque insidias fratribus Machabęis; sibi inutiliter laborat; & insidiatoribus, à se constitutis, exitio est. 1869. Ad Bethbessen impugnans Machabæanos, cladem accipit; & periculum vitæ adit. 1870. Multos occidendos curat ex iis, à quibus vocatus fuerat in Iudæam. 1871. Et pacem denique, à Jonatha Machabæo cum conditionibus propositam, cupidè amplectitur. 1872. reverstisque Antiochiam, non revertitur in posterum in Iudæam. 1872.

Bactrianæ regionis miranda fœcunditas. 936.

Babe, donum à Simone Machabæo missum Demetrio regi, quídnam fuerit. 2145. & 2146.

Balthasar, rex Babylonis, diversè nominatus. 716.

Bársine, Damasci capta, ex Alexandro Magno sit mater. 1346. & 1347.

Basilii-bustum. 2335.

Benadádus, rex Syriæ; infeliciter aliquoties contra regem Israëlis, Achabum, pugnat. 163. usque ad 167.

Bella populi Romani, cum *exteris*, memorabiliora, à pag. 2248. usq; 2250. inter quæ, Tria Carthaginensia. 2248. & Mithridaticum, admodum diuturnum. 2249. Bellum Sociale cur ortum inter Italicos. 2271. Bellom Mithridaticum in Asia, quásnam sus caussas habuerit. 2271. & 2272. &c. caussarum pars magna sunt ipsímet Romani Duces in Asia.

Asia 2273. Bellum Gladiatorium, à pag. 2539. usque 2543. Bellum Piraticum, à Pompejo gestum, & confectum. à pag. 2879. usque 2886. inclusivè.

Bella Romana intestina; per seditiones, à pagina 2250. inter quæ, seditio Gracchana. ibid. & seq. Belli Civilis Pompejano. Cæsariani, quotúsnam annus flammam incendere luculentiùs cœperit. 2586.

Bellum Sacrum, in Græcia, quódnam, & quale: quibus item de caussis susceptum. 1133. & 1135. & 1161. & 1162.

Benzenavius. Vide, *Constantinus*.

Berenice, regina Ægypti, filia Ptolemæi Auletæ. 1577. maritum suum interficit. & cur? 1578. Ipsa verò vicissim, cum marito suo novo, interficitur, à patre suo. 1585.

Berenice, Arsinoës, reginæ Cyrenarum, filia, matrem in adulterio, & incestu viri sui, hoc est, socrũ cum genero, deprehendit. 1536. Eundem adulterum, maritum videlicet suum, interficiendum curat, salvâ matre. ibid.

Bestiis objecti, ab Romanis. 2480. Bestiarii, qui? 2486.

Bethel, & Dan, urbes vitulorum Jeroboami; ubinam fuerint sitæ. 113. Plures autem fuerunt hujus appellationis urbes. 259.

Bethsura, munitio Judææ firmissima. 1798. A rege Antiocho Eupátore graviter oppugnatur: ac, Judæi proditoris operâ, capitur. 1821. & 1822.

Bibliotheca Regis Ptolemæi Philadelphi, in Ægypto. 1477. usq; 1479. inclus. cujus, ex parte, imitator (in hoc) est to-

parcha quidam temporum istorum. 1478. & 1479, & 1653.

Bibulus (Marcus) Jul. Cæsaris naves incendit. 2711. idque indignans: & quâ caussâ. ibid. Cæsari semper discors. 2715. & 2716. moritur. 2715.

Bituitus, Arvernorum in Galliis rex: cum filio Congentiano, à Romanis perfidè tractatus. 2475.

Blasphemi exagitãtur: præcipuéque Sectarii quidam; certis quibusdam in articulis-fidei, Sennacheribi blasphemiam imitantes. à pag. 423. usque 430. Horrenda in Christum blasphemia tyranni Japonii. 425. Blasphemia voluntaria, coram Deo inexcusabilis. 426. Blasphemia anabaptistarũ, adversùs SS. Eucharistiá. 426. Iconoclastarum blasphemia realis, & in ipso facto, contra sacras Imagines. 427. cujus exemplum, admirabile pariter, ac terribile. 471. & 472.

Bustuarii, quinam dicerentur. 1430. Gladiatores bustuarii. 2481.

C.

Cabades, seu Cavades, Persarum rex, & cultor Idolorum. 1093. Quánam occasione nonnihilô mitior fieri cœperit, erga Christianos. 1093. & 1094.

Cabus, quænam mensura fuerit. 269. quo loco, mirabilis ejus explicatio, irridetur. ibid.

CÆSAR (Cajus Julius) Inter Proscriptos Syllanos extremè periclitatur. 2306. ægerriméq: se redimens, à Sylla longè ægriùs amicorum precibus condonatur. ibid, & 2307. A Q. Catulo, & Ca. Pisone, periclitatur; crimine Catili-

Catilinariæ Conjurationis ei impacto. 2494. Marcum Catonem, ex ipso Innocentiæ actu; infamat; interpretatione malâ mẽtis bonæ. 2499. & hoc in libris suîs: multóque injustiùs, quàm à Catullo poëtâ priùs ipse fuerat infamatus. ibid. Destinatam mente habet legem, ferendam, de multitudine uxorum. 2513. cujus lationẽ impedit sola mors ejus. ibid. Inter fautores Catilinæ existimatur ipse quoque fuisse. 2544. & 2547. Uxorem Pompejam dimittit. &, quámnam dimissionis caussam attulerit? 2548. contrà, ac mater Cæsaris dixisset, uxoris scelus velans. ibid. A Cn. Pompejo Magno, cúrnam Ægisthi nomine affici consuêsset. 2549. Cum Pompejo nihilominus, & Crasso, perniciosè cõjungitur. ibid. & 2552. & 2553. Cæsar debitîs oppressus, à Marco Crasso nonnihilô sublevatur. 2551.

Cæsaris Consulatus primus, seditiosus, ac turbidus. 2553. & 2554. in quo, adversùs Optimates, multa miscet. 2554. & 2555. præsertímque contra Collegam suum, Marc. Bibulum; & contra Marc. Catonem. ibid. Ejus insolentia. ibid. & 2555. Publ. Clodium promovet, odio bonorum: inprimísque Marci Tul. Ciceronis. 2555. adjutore Cn. Pompejo. ibid. & 2556. Lucium Vettium subornat, falsum Indicem, adversùs Optimates nonnullos. 2556. pessimô tamen rerum Vettii exitu. ibi. circa cujus mortẽ, Cæsaris subornatoris fraus, aut vis, ac scelus, in suspicione sunt, ibid. Amicorum operâ, provin-

eiam Galliam, cum imperio adipiſcitur. 2557. unde magìs, ac magìs, inſoleſcit. ibid. Cæſaris, in Ciceronem, perfidia, 2559. & 2562. uſque 2565. incluſ. In Gallia, proſperè Cęſar rem gerit, 2570. Indè verò in invidiam incidit Cn. Pompeji Magni. 2571. cum quo nihilô minùs, ut & cum Marco Craſſo, conſilia cudit ambitioſa. 2572. & 2573. & 2574.

Cæſar, ingreſſum ſibi ſtruens, ad rapiędam rerum ſupremam potentiam; muneribus, ac ſpoliîs provincialibus, omne genus hominum Romanorum corrũpit. 2572. & 2573. Ob quam proinde cauſſam plurimi ei, magnique, præſtò ſunt. 2573. De prorogatione imperii militaris Cæſariani in Galliis (utrum in Quinquennium, an verò in Triennium duntaxat, illud ei permiſſum fuerit) agitur, & ſparſim, & ſubinde continuatè quoque, à pag. 2574. uſque ad 2600. incluſivè. *Cæſar* expoſtulat, de Privilegio prorogati ſibi imperii, &c. interceptô, & turbatô. 2584. de qua turbatione agitur, 2582 & 2583. Cæſar, cur prorogari ſibi Galliarũ imperium, & quatenus, tantopere laborârit? 2585. &c. Obfirmat animum, ad vitam privatam redire nunquam. 2588. & 2596. obſiſtẽtibus autem in eo ſibi, minatur, ibid. & nominatim, 1589. A Marco Marcello Conſule, abſens, inſignem accipit contumeliam. 2587. Paratos in perniciem ſuam inimiços, & adverſarios, donis ad ſe trahit, & perducit. 2590. & 2591. Ad ipſum quoq; multi tranſeunt

INDEX.

sunt, Censurâ Appianâ notati. 2593. & 2594.

Cæsari prorogatum fuisse imperium Gallicanum, non ultra, quàm in Triennium, Dio vult. 2595. & 2597. idémque scriptor contendit, E Gallia oportuisse maturiùs redire Cæsarem, exercitúmque dimittere. 2596. ut & Marc. Marcellus, Consul, contendebat. 2597. & 2598. & 2600. Marcus item Cicero, 2599. Cæsaris excusationi, timoríque, vitam privatam fugientis, respondetur. 2601. & 2602. Moram illius in Gallia, tam diuturnam, fuisse illegitimam, clarè Cicero demõstrat. 2599. & tamen, Senatûs culpâ eam accidisse. ibid. & 2600. Indignitatem fuisse magnâ, ob unius Cæsaris ambitionem, pati gravaríq; terrarum orbem; auctor monstrat. 2602. Iterum Cæsar, iterúmque, pacisci cum Senatu, de Provinciis, conatur. 2606. & 2607. & 2609. Cajum Curionem, ad se venientem, excipit amicè. 2608.

Cæsar Ravennæ in hibernis est. 2608. Indè ad Senatum denuò scribit, cum minis, & denuntiatione belli, publicîs litterîs. 2611. & 2612. Commentariorum Cæsaris fides, circa Verum, & Integrum, laborare existimatur. 2615. & 2616. & 2617. idq; partim, è Pollionis judicio, 2616. partim, ab experimentis. 2617. non sinè damno plenæ, veracísque, historiæ. 2617. nec sinè rerum à Cæsare narratarum, interdum caligine. 2618.

Cæsar, initium daturus Civili bello, Ravennâ copias movet, Ariminum versùs 2620. Tránsitô interim amne Rubicó-

ne, ibid. & 2621, Arimini concionatur. 2621. ac legatis Senatûs & Pompeji respondet. 2622. A Cæsare Tit. Labienus deficit. 2623. immodicâ Pompejanorum gratulatione. 2623. nec tamẽ eorum parî commodo. ibid. Cæsar, Ciceronis judicio, legiones habet undecim. 2624. eásque, opinione virtutis suæ bellicæ, nominísque famâ, undique collectas. ibid. & 2625. Duces quoque habet, haud incelebres. 2625 Exiguô admodum tempore, occupat Italiam universâ. ibid. & 2626. & 2635. ipsô Cicerone, ad ejus celeritatem tantam, attonitô. 2626.

Cæsaris Consulatum Alterũ, cur formidarent vulgò Optimates. 2627. Cæsar, & Pompejus, alter alterum ejicere, vel excludere, Brundisiô laborant. 2641. Cæsaris, de Pacis negotio, apud Pompejum tunc agitato, narratio, insigniter sibi contraria; & Pseudopoliticis notanda. ibi. & 2642 & 2643. Cæsar, Brundisio tandem occupato, Prætores diversos, in diversas mittit Provincias. 2643. classibúsque maria, & maritimas oras, occupat & insidet. 2644. Cæsarianorum Prætorũ nomina. 2643. & 2644. Cæsar, desperatione classis, celeritate debitâ comparandę; cogitat in Hispanias. 2644 &, quónam maximè consiliô id faceret? ibid. Qualémnam principiô belli Civilis militum farraginem Cæsar habuerit? 2646. & 2647. & ipse, quàm minax fuerit. 2647. ac 2648. Ciceronem, ad Acta sua comprobanda, inducere nititur: sed, absque successu. 2652. & 2653.

Cæsar, cum exercitu, Romam accedit. 2659. Legatos ad Pompejũ mitti, postulat. ibid, & cur sinè effectu? ibid, & 2660. Aerarium diripit. 2660. 2661. 2662. quantânam furti summâ? 2661. fin. & 2662. princip, & 2973. Direptionem eam impedire conantem, Lucium Metellum, minîs coërcet, ac rejicit. 2660 & 2661. eúmq; propterea postea, suîs in Commentariis, calumniosè, falsóq; traducit: de suo peccato interim altùm silens. 2662. qui tamen ab auctore, pro Metelli defensione, refutatur. 2662. & 2663. Direptione illâ Ærarii, Metellíque vexatione, plurimos Cæsar offendit. 2663. in his, etiam Ca. Curionem, promotorem Cæsarianæ causſæ. ibid. qui propterea de Cæsare non optimè loquitur. ibid. & 2664. In Populi Romani odium, ac malevolentiam, incidit Cæsar. 2664 & malè audit, à crudelitate, & rapinis. ibid. discedítq; Româ. Romanis iratus. ibid. ídque facit, minore, etiam Legionum ipsius, in se studiô. 2665. Multitudini meritò invisus est effectus Cæsar: sicut & omnes fiunt, Cæsaris intolerandum fastum & ambitionem imitantes. 2665. In Galliam Cæsar, & mox in Hispanias, abit, cum exercitu, 2666. Ex itinere, Massiliam urbem, per se, perq; suos, oppugnat: ac subigit. 2666. Fabii legati ministeriô, hostes è saltu Pyrenæo deturbat. ibid. & 2667. init: Cæsaris gesta cætera, in Hispaniis, compendiô relata. 2667. & 2668. Cæsar, equitandi peritissimus. 2680.

Cæsar, à Marco Aemilio

INDEX.

Lepido, absens, Dictator creatur. 2701. Placentiæ, tumultuantem militem suum, suppliciô, & atrociorum malorum terrore, compescit. 2701. 2702. & 2703. Centurionem, locô militis, ab eo falsò sibi accusati delatíque, plectit. 2703. Romam regressus, & à Pisone socero, super Pacis negotio, cum Pompejanis tractandô, monitus; retrahitur à Servilio. 2703. Romæ varia, contra Leges, & majorum instituta, ordinat. ibid. & 2704. Seipsum, facit Consulem; Dictaturâ interim, specie tenus, & ad tempus duntaxat, deposita, 2704. Improbè, etiam tunc, Ærarium, templa, Ædes Deorum, diripit. ibid. & 2705. idque ferè, tanquam mutuò sumentis specie. 2705. Cæsari, Româ in expeditionem Macedonicam abituri-enti, diversa quæpiam omina offeruntur; ac præludant. 2705. & 2706. Puerorum certamen, pugnæ Cæsarianæ virilis præludium facit. 2706. A Populo, in abitu, de Pace ineundâ interpellatur. ibid.

Cæsar, Quónam legionibus, adversùs Pompejum, instructus, Macedoniam petere conatus sit. 2707. In Macedoniam, ex Italia, incogitante prorsus, ac pæne vacante, Pompejô, trajicit. 2709. & 2710. Quónam anni tempore, & quàm providè, mare transierit? 2710. Quótnam cum Legionibus, primô trajectu? ibid. relictis post se legionibus quósnam legatos præfecerit. 2710. & 2711. Ejus naves, è Macedonia remissæ, in mari Ionio malè tractatæ. 2711. Quásnam ter-

ras

fas primô ſuô in Græciam ingreſſu, quæve oppida, occupârit, Cæſar. 2711. & 2712. Quátum terroris, ac tumultûs, Pompejanis injecerit. 2712. Ad Apſum caſtra, è regione caſtrorum Pompeji, metatur. 2713. & 2714. Res Pompeji maritimas aliquamdiu in arctum redigit. 2714. & 2715. Iterum conditiones Pacis Pompejo proponit; ſed injuſtitiæ manifeſtas. 2716. ideóque, à Pompejo, & Pompejanis, meritò rejectas; non abſq; ejus contemptû, & exſecratione. 2716. & 2717. ubi Titi Labieni conditiones præciſæ, Cæſariq; internecinæ. 2717. Magnô ſuî periculo ſe navi nocturnæ Cæſar committit, procelloſô mari, 2718. ubi voces magnanimæ, quibus gubernatorem navis incitabat, ad procellas perrũpendas. 2718. ad ſuos tamen redit, infectâ re. 2719. Legiones ſuas, Brundiſii relictas, tandem recipit. 2719. & Marco Antonio, qui eas apportârat, conjungitur. 2722. haud tamẽ citra magnos itinerum labores. 2721. nec ſinè Græcorũ propenſiore in eum, quàm in hoſtem ejus, voluntate. 2722. Annonæ cauſsâ excurrit in loca varia. 2723. infra ſpem tamẽ reportatâ prædâ, 2724. Dyrrhachii quóq; deditionem ſpontaneam, aut expugnationem, fruſtra affectat. 2724. & 2725. Ejus exercitus cum fame confligit. 2726. unde viciſſim ipſe Pompejanos, pabuli potûſque penuriâ, affligere conatur. 2726. & 2727. ac Pompejum ingenti caſtrorum ambitu includit. 2727. quorum utriuſq; caſtrorum amplitudo

tudo declaratur; Pompeji quidem, pag. 2728. & 2729. Cæsaris verò, pag. 2729. & 2730. In ea Pompeji inclusione quidnam Cæsar quæsierit. 2727.

Cæsaris exercitus, à Pompejanis funditoribus, &c. vexatur. 2730. *m.* & *f.* gravéque periculum Nona Cæsaris legio, à Pompejanorum incursu, adit. 2731. Cæsaris universus exercitus fame pressus, ibid. genere quodam panis exoticô, consolatur inopiam suâ, 2731. de quo pane controvertitur à quibusdâ. 2732. ut & de panis illius jactu in castra Pompejana. 2732. & 2733. Cæsaris interim milites, etiam extremæ famis necessitatem, præ Pompeji inclusione cõtinuandâ, flocci faciunt. 2734. & sagittarios Pompejanos, arte vigiliarum strategematicâ, eludunt. ibidem. Absente Cæsáre, proditionis Dyrrhachinæ speratæ caussâ (ut putatur); cohors Cæsaris Sexta gravissimum in discrimen conjicitur. 2735. propugnatore tamen Centurione Scævâ, innoxium. ibid. & 2736. Rursus pacis negotium Cæsar tentat: Sed effectu nullô. 2737. & 2738. Timiditatis superbę notam Cęsar, suis in Commétariis, imponit Pompejo. 2738. & 2739. defectum ité pabuli; multorúmq; ab eo militum defluxum. 2739.

Cæsar, à Pompejo ad Dyrrhachium oppugnatus, magnum adit discrimen summæ rei. à pag. 2740. quod describitur aliquantò pluribus, à pag. 2743. usque ad 2747. inclusivè. Cui gloriæ suæ labi, Cæsar remedium afferre meditatur. 2746 & 2747. & 2748. sed spe

ſpe ſuâ, per ſuorum errorem, dejectus, 2748. & 2749. fluctuatur in certamine vehementer. 2750. & 2661. & 2762. victúſque foret; ſi vincere Pompejus voluiſſet. 2751. quod ipſum tamen confiteri Cæſar non vult. 2752. casúmque ſuum variè, ſed planè vanè, conatur tolevare. ibid. cùm tamen revera ſuorum multos tunc amiſiſſet, 2753. & 2762. Catoniq; luctûs cauſſam, è cæſorũ multitudine, præbuiſſet. 2754. Unde jam

Cæſaris, de ſuo bello Civili, narrationibus, ſubnectuntur & alii; diverſa nonnũquam ab eo ſcribentes. 2754. uſque ad 2763. &c. Nominantur autem auctores illi, qui diverſa ab eo nonnunquam tradunt. 2757. Narratio rerum, à Cæſare geſtarum, à tempore maritimi tranſitûs ejus in Macedoniam; ex auctoribus, ſubinde ab eo recedẽtibus, in compendium redacta, à pagina 2758. uſque 2763. Particulatim, de tentata ejus, ſub tempeſtatibus, Ionii maris tranſmiſſione. 2758. & de eo, quod è ſuis, poſt reditum, audire coactus eſt. 2758. & 2759. De clade quoque, ad Dyrrhachium ab eo acceptâ: &, cujuſmodi noctem proximâ egerit: déq; diverſis luctûs ejus cauſsis. 2764. & 2765. Poſtridie cladis acceptæ, militem animat. 2767. íſq; fidem ei firmat. 2765. &c.

Cæſar à Dyrrhachio exinde caſtra movet alió. ibidem 2767. Pompejóque, ſe înſequenti, elapſus, 2771, in Theſſaliam pérvenit. 2772. Quam is regionem, geminas ob cauſſas, petivit, & inſedit. 2772. Gomphos urbem dedi ſibi

sibi à Thessalis, petit, 2773. & 2774. idque, ab Andrósthene, Prætore Thessalorum: qui à Cæsare ad Pompejum defecerat. 2773. séque ad urbis Gomphæ defensionem vi summâ cõparârat. 2774. Quod petit Cæsar, non impetrat. 2774. Vi proindè agens, oppidum Gomphorum expugnat, diripit, cæde magnâ vastat. 2775. in exemplum ac terrorem aliarum urbium. ibid. Metropolin, & alias urbes, deditione suas facit. 2778. Ejus milites, Gomphis inebriati. 2775. & 2776. an nihilominus pugnârint. 2777. & 2778.

Cæsar, Pharsálum pérvenit. 2778. Cæsarísne magìs, an Pompeji, arrogantia, negotio Pacis obstiterit? 2784. Cæsaris milites, tædiô fessi, faméque; debellatum aliquando esse cupiunt, 2784. & 2785. ardéntque confligendi desideriô; etiam usq; ad Pompeji nonnullum terrorem. 2785. Cæsar, à Pharsálo transferre castra Scotúsam meditans, præmittit suorum partem aliquam. 2790. A speculatoribus autẽ suis, movente jam in eum Pompejô, edoctus, quid fieret, 2793, mutat cõsilium: & occurrere Pompejo, in pugnam, constituit. 2794. Antè pugnam sacrificat: & votum concipit. ibid. Cæsaris militum numerus, ante pugnam ad Pharsalum, 2797. & 2798. Majorem numerum exspectare, milites Cæsaris renuunt 2798. Numerum, tam Cæsaris, quàm Pompeji, militum, aliqui valde extendunt. ibid. & 2799.

Cæsar quemadmodum Aciem suam, ante prælii ad Pharsálum, ordinârit

fit. 2801. & 2802. Cohortes ſex, adversùs equitatum Pompeji, cur in ſubſidiis collocârit. 2803. Quænam generatim ſuis præcepta dederit. ibid. quantô id aſtu fecerit. ibid. Cæſaris, ad milites, ante commiſſas acies, exhortatio. 2804. uſque 2809. incluſivè. Quot gentes ſe ſubegiſſe, in oratione illa memoraverit. 2808. Milites, in aciem prodeuntes, jubet, caſtra ſua diruere. 2809. de quo Cæſaris facto, quídnam Pompejus tũ judicârit. 2810. Teſſera militum Cæſaris gemina, quæ? 2810. Cæſar, à ſubſidiariis ſuis, jubet, feriri oculos Pompejanorum equitũ. 2815 & 2816. ídque felici ſucceſſu, fugatô hoſtium equitatu. 2816. Quid dixerit Cæſar, conſpectâ Pompejanorum fugâ, tempore dimicationis Pharſalicæ. 2819 Qualem eô prælio Cæſar ſe civibus; qualem, è contrario, Auxiliaribus Pompejanis, exhibuerit. 2820. & 2821. Teſſeram Securitatis, Cæſar dat Romanis victis. 2820.

Cæſar victor, perſuadet ſuis; ut Pompejum etiam caſtrîs exuant. 2824. & 2825. In caſtris Pompejanis quídnam Cæſar invenerit. 2826. & 2827. Pompejanorum reliquias perſequitur. 2827 uſque ad Pompejanorum omnium deditionem. 2828. quos ille clementer habet. ibid. Quótnam ſuorum in pugna Pharſalica amiſerit. 2828. & 2829. Suos Cæſar, in concedendâ Pompeianis captis vitæ gratiâ, impensè honorat. 2832. Marco Brutó ignoſcit, ad ſe perducto. 2833. & cur libenter. 2832. Ciceroni quoq; (nec ſinè illius honore),

ve-

veniam concedit. 2833. & 2834. Theſſaliam libertate donat: & curæ 2835.

Cæſar, in Ægyptum uſque, Pompejum inſequitur. 2835. & ſuperiùs quoque. 1590. Ibi Regum Ægyptiorũ contentionem componere nititur. 1591. Sed, à Cleopatra, ceu parte unâ litigãtium, blanditiîs, &c. præventus, 1592. ab altera litigantium parte, querelîs, ac maledictis, impetitur. 1592. & 1593. uſque ad ſeditionem, 1593. & 1594. Formidine deniq; ſubactus, æquitatem, manſuetámq; Cauſſæ tranſactionem, ſimulatè promittit. 1595. ſuper teſtamento defuncti regis Ægyptii verba faciens, 1596. & regna liberis illius diſpertiens, 1597. nõ ſinè applauſu, 1597. Sed à Photino, & Achillâ, res ejus, ac negotis Pacis, turbantur. 1597. & 1598. Ejus, ac Regis Ægyptii, Cleopatræq; legatos Achillas interficit. 1600. Reges ipſóſmet, ſibi ſuſpectos, cuſtodiâ diligentî Cæſar ſepit. 1601. Dum ad regiam Alexandrinam ſe ſuóſque ab Achilla defendit; bibliothecam illam famoſiſsimam incédit. 1602. *Idq; in hiſtoria ſuâ diligenter tacet.* 1603. Alexandrinis, Regem Ptolemæum à ſe flagitantibus, 1606. libenter concedit, & emittit. 1607. &, quare libenter? 1608. Regem ipſum, callidè ſimulantem, ſe invitum abire, ſalubribus monitîs inſtruit. 1608. quem tamen Cæſar continuò hoſtem experitur, apertô Marte contra ſe tendentem. 1609. Ipſe verò adversùs regem adjuvatur copiîs Mithridatis Pergaméni. 1609.

&

& 1610. ſicut & copiîs Antipatri Idumæi, patris Herodis Aſcalonitæ. 1610. & 1611. Ptolemæum Dionyſium, Ægypti regem, fortiter oppugnat. 1612. & 1613. & 1614. In quo certamine, magnus, ac peratilis fuit, militum Germanorũ uſus, 1613. & 1614. Cęſar, per Carſulènum, capit caſtra regia. 1615. & 1616. regémque urget, ad Nilum, effugii cauſsâ, petendum: in quo tamen rex interit. 1616. Poſt victoriam, adversùs Ægyptios ſupremam, ſtatum Ægypti componit. 1618. ſed lentiſſimè. ibid. idque, propter protractam, cum Cleopatra reginâ, conſuetudinem. ibid. & pag. 1620. & 1621. Cleopatræ namque (ſicut multis aliis ejus ſexûs & ordinis illuſtribus) uſque ad infamiam adhæſit. 1619. cum Cleopatra tamen, probroſiùs, ac diutiùs, verſatur. 1621. & 1622. ex qua filium quoque ſuſtuliſſe creditur. 1619. Cæſar Monarchiæ Romanæ dat initium. ibid. & à quoto annô. ibid. Ex Ægypto reverſum, ac deinceps, quínam honores, in cumulum, exceperint. à pag. 2836. uſque 2839. excluſivè. Quot, & quibúſnam è provinciis; hoſtibúſq; reportàrit, & egerit. triumphos. 2836. & 2837. Ejus honores nonnulli, immodici. 2838. Ejuſdem, in ipſa ſublimiorum dignitatum meditatione, apparatúque, oppreſſio. 2838. & 2839. Regnum Cæſar, parùm ſyncerè repudiat. 2838. A quot Conjuratis, & quot plagîs, Cæſar interierit. 2839. Ejus interitu lætantur nonnulli. 2839. fruſtra tamen. ibid. &

2840. Dies necis illi⁹, primò *Natalis - Romæ* dictus, postea vocabulum *Parricidii* accepit. 2839 & 2840. Jul. Cæsaris Clementia prædicatur. 2875. Cæsar successorem accipit *Cn. Octavium*. 2840. de quo vide locô suô, ac verbô, *C. Octavianus*.

Cæsaréa-Cappadociæ, multitudo incolarũ. 2169.

Cajus Claudius *Marcellus*, Consul, Pompejum in bellum Civile incendit. 2606.

CAIVS CVRIO, ad Tribunatum-Plebis evectus. 2589. Ab C. Jul. Cæsare pecuniâ corrumpitur. 2590. ideóque, ejus Caussam injustam suscipit tuendam. ibid. & 2591. Periclitatur à Censura Morum. 2594 Multîs de caussîs apud plebem gratiosus est, ibid. Vafer, & expiscator consiliorum Pompejanæ factionis, adversùs Cæsarem 2594. Insignis simulator, ibid. &, 2595. tanquam utrique parti addictus esset. 2595. & 2602. Amicum se tamen, denique, defensorémque, solius Cæsaris, apertè gerit, 2603. ac pro eo palàm loquitur, & contendit. 2604 Pompejúmque vehemèter urgens; in angiportum compellit consiliorum, tum ipsum. 2605. tum Senatum, 2606.

Ca. Curio idem, ad Ca. Jul. Cæsarem excurrit Ravennam. 2608. nõ sinè, pernicioſis patriæ, consiliîs. 2609. Ravennâ Romam redit, cursu celerrimó, ibid. & in Senatu, pro Cæsare, adjutoribus Marc. Antonio, & Cassio Longinó, turbat omnia. 2610. & 2612. & 2613. cum quibus ipsîs demum & urbe cedit, 2614. Cęsarísque denuò congressum petit.

petit. ibid. & 2615. Idem tamen ipse Curio, de Ca. Cæsare queritur ob varia, 2663. & parùm secundos de eo sermones habet. 2664. Metu potentiæ classis Pompejanę, tãtò promptiùs è Sicilia transit in Africã. 2684. & 2685. Qui trajectus ei principiò felix est. 2685. ut & prælia quædam minora. 2686. & 2688. & 2689. Corneliana Castra insidet. 2686. eáq; dein relinquit: & curr. 2687. Regis Jubæ auxilia fugat, ac fundit. 2687. & 2688. Cum copiis Varianis confligit. 2688. & 2689. nullius suorum, præterquam Fabii Peligni, jacturâ, 2689. & cur hunc amiserit? ibid. Nimia felicitas prima, confidentiam Curionis accendit, in ipsiúsmet perniciem. 2690. & 2691. A perfuga quodam dissecto, deluditur nuncio, ex parte falso, ac mendace, de regis Jubæ discessu. 2691. Contra Saburræ, regiorum ducum præcipui, numerum, satìs copiosum, feliciter rem gerit. 2692. cum ipso verò Saburra pugnat, cum sua suórúmque strage internecinâ. 2692. 2693. & 2694. Ipse interficitur. 2694. capiti ejus illuditur. 2695. copiarum illius reliquiæ diversè pereunt. ibid. aut cum infamia diffugiunt. ibid. Quam tamen Curionis cladem C. Jul. Cæsar, in Juba, post hæc, utcũnque ulciscitur. 2696. Quænam causa fuerit Odiorum, inter regem Jubam, & Curionem? 2695. Curionis interitus, ejus institutis, moribúsque, dignus erat. 2696. usque ad 2701. inclusivè.

Cajus Crastinus, prælii

Phar-

Pharſalici facit initium. 2812. In eodem mox cadit. ibid. & quanti à Cæſare fuerit æſtimatus? 2828.

Cajus Marcius Coriolanus. V. Coriolanus.

Cajus Marius. V. infrà, Marius.

Calénus (Quint. Fufius) Marc. Tull. Ciceronis vehemens, ac Satyricus, refutator, 2497. & 2498. neq; tamen probabilis per omnia fidei. 2498.

Calimander, fide mirandâ herum ſuum Demetrium, Syriæ regem, è captivitate educit. 2078.

CAMBYSES, Perſarum rex, Cyri filius, plurium fuit nominum. 986. Prohibet Iudæos ædificatione Templi, & urbis Ieroſolymorum. 987. idque, ob averſum à Iudaica gente animum, ibidem. cujus averſionis cauſſa exquiritur. 987. & 988. In Ægyptum molitur expeditionem. 987. Ejus expeditionis propria genuinaque cauſſa profertur. 988. quæ tota deniq; in Medicum regium Ægypti refertur; tanquam primum illius belli ſtimulum, 989. Creditur nihiloſecius bellum Cambyſes ſuſcepiſſe, odio Deorum Ægypti, 990. Quáſnam gentes in expeditionem illam ſecum traxerit. 991. Cum his in Ægyptum aſtutè penetrat. 991, & quidem conſiliô, rebus ſuis ſalutarî. 992. Regem Pſammenitum debellat, & capit. 992. In Ægypto à ſe victâ, manet per triennium circiter. 995. Ea multa gerit ibi, rege bono indigna. ibid. & ſeqq. Regis Amaſis cadaver contumeliosè barbare que tractat. 996. Bellum Carthaginiense meditatur, 996. ſed ab eo Phœnices illum deter-

rent. 997. Macrobios igitur Æthiopas bello ſubigendos ſibi ſumit. ibid. Cujus in apparatu belli, gentis ejus Regi doloſa dona mittit. 997. Sed, ab eodem illo rege deriſus, aliô donô redonatur. 998. Ergo reipſa, bellô regem illum, ejúſque gentem, obruit. 999. ſed ipſius exercitus aliunde obruitur, ac deletur: dum Jovis Ammonii delubrum ſacrilegè affectat. 999. In caſtris quoque Cambyſæis, extremâ fame laboratur. 1000. Ideóq; rex retrocedere cogitur. ibid. Reverſus in Ægyptum, furit in falſum Ægyptiorum Deum, Apin. 1001. quem & unà cum ſacerdotibus illius, & populi magnâ parte, interficit, è leviſſima cauſsâ. 1001. & 1002. & 1003. Heliopolin urbem, ejúſque templum, dat in ſolitudinem. 1003. ibíque Mnévin, alium bovem, & Ægyptiorum Deum, ex probabili, interficit. ibid. & 1004. aliámque multam in Ægypto vaſtitatem facit. 1004. nõ omnino immeritò. ibid. & 1005. Propter hæc, ab Ægyptiis, in vecordiam incidiſſe, perhibetur. 1005. Nec improbabile eſt, eum morbo comitialî laborâſſe. 1006. nec non inſaniâ: per quam, non pauca fecit, amenti ſimillima. 1006. & 1007. &c. uſque ad 1012. incluſivè. Smerden, fratrem ſuum, puerilî ſtimulatus invidiâ, tollere meditatur è vivis. 1006. eúmque, ſomniô incitatus phantaſticô, curat interficiendum. 1007. Pari ſtultitiâ, ſorores duas, matrimonio ſibi per inceſtum conjungit. 1007. Earum alteram, prægnantem, interficit; ob

ſimplex, & liberum reſponſum. 1008. ídque, occaſione duorum ærulorum, colludentium. ibid. Unde partus abortienti matri ſinè capite in lucem próvenit. 1009. cujus rei, cauſſa duplex adſtruitur. ibid. Crœſum quoq; regem, Cyro patre ſuô mortuô, Cambyſes crudeliter habuiſſe perhibetur. 1009. & 1010. nec minùs, filium Crœſi, & uxorem. 1010. Iudicem quoque Injuſtũ excoriat. 1010. Veritatis item audiendæ impatientiâ, Prexaſpen plectit in filio ejus: quem ſagittâ transfigit. 1011. eóque crudelitatis exemplo triũphat; & inſuper laudatur. 1012. Perſas denique Duodecim défodit. ibid. Propter hæc autem, & alia plura, Smerdis-falſi factione, ac dolo, Cambyſi abrogatur imperium. 1013.

& ipſe, in equum inſiliens, eventu fortuitô, lethalíque vulnere, à ſeipſo ſauciatur. 1014. in vindictam Apis, à ſe vulnerati: ut Ægyptii prædicabant. ibid. Ipſe, in vivis, nullius Conſcientiæ; circa mortis tamen viciniam, vehementer angitur. 1015. id, quod ejus etiam Oratio, ad Optimates a duces Perſarum ante obitum habita, teſtabatur. à pag. 1016. uſque 1020. &c. Peritiſſimus fuit ſagittarius. 1011. & 1012. De mortis illius genere, variat non nihil Ctéſias, ſcriptor Græcus. 1090.

Canis ſepultura, pluſquam honorifica; & ideò, fatua. 256. & 255. Canes Meſſeniorum, unô tempore, profugiunt univerſi. 567. & 569. & cur? 570.

Cannenſis cladis atrocitas 2532.

Capitolium Romanum, diversîs temporibus aliud atque aliud; diversâque structurâ, vel ornatu. 2443. & 2444.

Caprarum grex primo Macedonum regi, regiam urbem in manus tradit. 1110. & 1111. Ideóque Capræ, Macedonicorum agminum ductrices factæ. ibid.

Caprificus, arbor, materia superstitiosi Oraculi; perniciosíque metûs. 634. qui tamen metus, irridendus fuerat, & conculcandus. 635.

Caranus, Macedonum rex primus. 1110, urbem (suam postea Regiam) casu mirandô capit. ibid.

Carceres, variîs in locis varii, ac terribiles. 613.

Carya, urbs Peloponnesi, defectrix. & idcirco eversa. 693. & 694.

Casaubonus (Isaacus) in suis, ad Athenæum, Notis, vicissim ipse notatus. 2167. & 2168. per tot: usque 2169.

Casius mons, & Casium: ubi? 2981. & 2982. Ad *Montem Casium* occisus Cn. Pompejus: & sepultus. 2983.

Caspiæ Portæ. 439.

Caspis, oppidum Philistææ, maledicum in divina; malè ab Iuda Machabæo tractatur. 1806. strategemate Incendii mirifico. ibid.

CASSANDER, Antipatri filius, turbatur, ob prælatum sibi à patre Polysperchontem. 1371. & 1376. Movet adversùs reginam suã Olympiada 1376. & 1377. quam etiam obsidet in urbe Pidna. 1387. usq; 1397. Eam, fugæ já intentam, in deditionem recipit. 1397. sed primò familiam ejus regiam sævè admodũ tractat. 1398. in ipsam verò Reginam accusatores immittit. 1399. & 1400. qui eam

capitis condemnant. 1400. dissimulante tamen Cassandrô, se caussam illi factum esse calamitatis ejus. 1401. & fugam quoque novam ei suadente, perniciosô dolô, 1401. & 1402. tametsi incassum. 1402. qua de caussa iratus, Olympiadi bis interfectores immittit. à pagina 1408. per quorum posteriores, etiam interficit eam. 1411. cadavérque illius, sinè sepulturę honore projicit. 1412 1413. stirpémque Alexandri Magni universam evastat. 1413. pro qua tamen crudelitate, ipse quoque pòst, cum stirpe sua, graves dat pœnas. 1413. & 1414.

Castitas Romanarum Veterum: & unde? 2345.

Castra-Fabiana, quis hodie locus. 2959.

Castra Romanorum; Æstiva, seu Stativa; & Hibernа. 2401. Urbium quarundam & oppidorum fuerunt origines. 2401. & 2402. Castra-Fabia. 2401. Castra, à Romanis instructa rebus omnibus, in usum militum, fuerunt. 2402. Processtria quoque Castrorum. 2402. Castrorum de Divisione, ac Partibus; auctorum dissidium. 2403. describuntur tamen, è sententia expeditiore. 2404. usque 2407. exclusivè. Locus, singulorum belli Ducum, & capitum, in castris. à pag. 2405. usq; ad 2408. includ. De Castrorum Supera, & Infera, parte, 2404. & 2405 & 2407. & 2408. Eorum Prætorium: & Prætorii qui inquilini. 2405. Principia in Castris, quid? 2404. Quintana quid? ibid. & 2405. Aræ in castris. 2407. & quasi templũ. 2405. Castra Romanorum, interdum à suis-met

met combusta, ac destructa; & cur? 2400.
Catharina, Gurzianorum regina; propter constantiam, in religione Christiana retinenda, trucidata. 1063. & 1064.
CATILINA (Lucius Sergius): ejúsque conjurationis socii quidam. 2543. & 2544. ipse Catilina, cæsus in acie. 2544. Catilinæ flagitiosissimi mores, & acta. 2545. & 2546. Catilinę fautor fuisse Jul. quoq; Cæsar existimabatur. 2544. & 2547. sicut & Marc. Licinius Crassus, & Ca. Antonius, collega Ciceronis in Consulatu. 2547. Catilinæ, in cæde cujuspiam, factum audax. 2546.
CATO (Marcus, cognomentò *Vticensis*) rogatione Clodianâ, Româ mittitur in Cyprum, ad dejiciendum solio Regem Cypri. 1571. & 1572. qui, regi per Canidium quendam promissa grandia ante se præmittens, fidem non invenit. 1573. Rhodi, Ptolemæum Auleten, Ægypti regem, dehortatur à Romana protectione, ac discordiâ cum suis. à pag. 1573. usque 1576. inclusivè. sed à Rege nõ auditur. 1576. Siciliæ amissionem Cicero Catoni imputat, & an immeritò? 2670. & 2671. Designatus à Pompejo thalassiarchus Ionii maris, 2682. cur reipsa factus non sit? 2683. A Iulio Cæsare, in Consulatu quondam illius primo, vexatus; à Marco Petrejo, sententiâ, gloriæ plenâ, defenditur. 2554. Luget eos, qui de Cæsarianis ad Dyrrhachium occubuerant. 2754. & 2763. quamvis alioquin, ad fletum, etiam à pueritia, inflexilis. 2763.
Ceáda, Spartanorum Car-

cer terrimus. 613.
Cendebæus, Antiochi Sidétæ, regis Syriæ, dux, missus in Iudæam, ac Philistæam. 1440. & 1947, à filiis Simonis Machabæi, magno prælio superatur. à pag. 1947. usque 1950. inclusivè. ac fugit. 1950.
Censores morum pravi. V. Magistratus. Et de Censoribus; ac Censurâ morum apud Romanos. V. verbo, Roma, Romani, &c.
Centuriones, apud Romanos, quódnã munus in castris, & Insigne, gesserint. 2395. Eorum Vitiis, ibidem. & odium vulgò apud milites, ob nimium rigorem: ubi & de Centurione Lucillio. 2395. déque Lucillii illius cognomine, Cedo-Alteram, ibidem. 2396. Centurionũ honores: & maximè, Primipili. 2396.
Cerellia, admiratrix Scriptorum Ciceronis philosophicorum. 2498. à Fufio Caleno propterea infamata. ibid.
Cete grandia in mari capiendi, modus, à pag. 447, usque ad 449.
Chabul, regiuncula, ubi? & cur sic dicta? 86. & 87. redditur, ex infœcunda, fertilior. 249.
Chalcídicæ urbes, in Thracia, quænam, & cur sic dictæ? 1301.
Chanaanitidis regionis, quínam, ab initio ingressûs Israëlitarum rectores fuerint. 64.
Chersonésus Aurea, quænam. 2151. &c.
Chœnix, quantum, in genere mensurarum, contineat. 1433.
Christianæ Religionis sanctitas, ac disciplinæ laus 675. &c. usque 679.
Chryssáspidæ milites, qui nam fuerint. 1304.
Chrysostomi, Constantinopoleos Sanctissimi Patriarchæ, caussâ, trem
sepu

sepulcrum Eudoxię Imperatricis: eôque postea placato, quiescit. 2187 S. Ioan. Chrysostomi libertas, & constantia. 2655.

CICERO, (Marc. Tullius) asper, & acerbus, in eos, à quibus offensus erat. 2494. & 2495. Ab aliis interim paria, paribus relata, recipit. 2496. usque 2498. inclusivè. Utrúmne fides adhibenda criminatoribus illius, quibusvis obviis? 2498 De Cerellia, amatrice librorũ M. T. Ciceronis. 2498 Ciceronis Secunda Philippica, infestissimè refutata. 2497. Ciceronis, geminum cum uxoribus divortium celebratum. 2523. & 2524. Cúrnam is Publio Clodio tam invisus esset? 2550. Ciceronis insectator, Asinius Pollio. 2557. Ejus ingrata plerisque vitæ consuetudo. ibid. & 2558. A Clodio proinde tanto confidentiùs exagitatur; maximè, nomine crudelitatis, in cæde sociorum Catilinæ, 2558. & 2559. Cicero, Clodianam suî insectationem, nimiâ submissione conatus evadere, ridiculus fit. 2559. In quo toto negotio reatûs sui, ab Cæsare, Pompeiôque, perfidissimè circũscribitur. ibid. & 2560. & 2563. usque 2566. inclusivè. In primis autem, à Pompejo dolosè tractatur. 2560. & 2561. & 2564. & 2565. Paratus, armîs adversùm inimicos contendere, ab amicis inhibetur. 2561. & ideò Urbe, Italiâque, fugâ siccâ, cedit. 2561. & 2562. In Macedoniã abit. 2562. Ejus mox domus, villæ, fortunæ, vastantur. ibid. Ab exilio, Pompeji operâ, revocatus, 2568. in urbem magnâ gloriâ reverver-

vertitur. 2569. póſtque reditum, ſuo reductori palàm Gratum; clam autem, Acerbum, ſe præbet. 2569.

Cicero, Jul. Cæſari, ob retentum, ultra tempus, Gallicanum caſtrorum imperium, indignatur. 2599. Ejus verba, quæ diverſum ſonare, videri poſſent: quomodo intelligenda. 2600. Cicero, reverſus è Cilicia, pacis negotium, inter Cæſarem & Pompejum, tractat. 2607. ídque ſeriò, ac ſemper. ibid. & 2608. ſed effectu nullô. 2608. De uxore Terentia interim, ac liberis ſuis, quídnam ſtatuerit; Pompejanîs ex Italia in Macedoniam trajicientibus. 2638. & 2639. Poſt reditum è Cilicia, quídnam aliquamdiu in Italia functionis obierit. 2645. Recuſat, à Cæſaris ope gratiâque Triumphum ſibi extorquere. 2645. conſtituítque, nihil, indignum ſè, Cæſarem palpando, admittere, 2646. nec ei ad urbem præſtò eſſe. ibid. ídque reipſa poſtea exſequitur. ibid. & ſeq. Ad fugiendam Cæſaris cõſuetudinem, ac gratiam, ab amicis exſtimulatur. 2646. Qualénam hominum genus cum Cæſare Formiîs, alibíque, Cicero deprehenderit, ibid. & 2647. Sibi ipſi cõtradicere viſus. 2651. aut certè, Senii vitio, memoriâ lapſus: niſi loca ſcriptionum illius (ſed utcunque contortè) concilientur. ibid. Ejus cum Cæſare colloquium, libertatis plenũ. 2652. quódque Chriſtianis etiam eſſe documento, imitationíque, poſſit. à pag. 2653. uſque 2658. Quod ipſum tamen colloquium Ciceroni cum Cæſare interceſſiſſe, falsò, pérque Cicero-

ceronis injuriam, Dio Cassius negat. 2658.
Cicero, belló Civili jam ardente, cogitat primò in Siciliam, ac Mélitam. 2668. & 2669. Amissione Siciliæ, torquetur, 2669. ejúsque rei culpam cõfert in Marcum Catonem. 2670. nec fortassis, præter ejus omne meritum. ibid, & 2671. Cogitat igitur, post hæc, in Macedoniam, ad Pompejũ. 2671. principiôque rem eam dissimulanter agens, ibid. variîs postea, gravibúsque obstaculîs, inhibetur. 2672. & 2673. gravissimè verò, à Marco Antonio. 2663. & 2674. cujus ipsius Antonii, pars epistolæ ibi ponitur. 2673. Contra illius nihilominus monita, Cicero abit in Macedoniam. 2675. Id ob quas potissimùm causas fecerit, compendiò recẽsetur. ibid. & 2676. usque ad 2678. inclus. Ejus, in castra, advétus, Pompejo gratus, 2678. mora contrà, morositáque, Pompejanis ingrata, accidit. 2678. Ipse Cicero, bello illo, parùm bellicosus. ibid. Tempore prælii Pharsalici, quid eo factum, 2830. Ciceronis, de Aquilis, apud Pompejanos superstitibus, jocus. 2831. Ciceroni, post victoriam Pharsalicam, Cæsar non absque eius honore, ignoscit. 2834. qui tamen, ab ipsísmet Pompejanis, vitæ periculum adit. 2834. Idem, à Cn. Octavio Cæsare, parùm gratè fortitérque protectus; Antonii mandato, obtruncatur. 2841.
Cimon Athenienſis, sororem suam duxit uxorẽ, magnâ totius urbis offensione. 1669. nec minore uxoris ductæ turpitudine, ac vilitate. *ibidem*. denique, suopte quo-

quoque exilio, ibidem.
Cinerum-supplicium, qualénam fuerit, in urbe turríque Berœæ. 2050. & 2051.
Cinna (Cornelius) fit Cōsul Romanus, operâ Cornelii Syllæ: sed ab eo postea se abrumpit. 2281. A Syllanis, in foro Romano commisso prælio, superatur: & fugiens, à Senatu exauctoratur. 2282. cum Mario Seniore Romam intromissus; mox ejicitur, unà cum utriusque copiis. 2283. 2284. Iterum tamen admissi uterque, civium maximā edunt stragem: &, in his, etiam primariorum. 2284. & 2285. miserè demum Cinna, à suísmet occumbit. 2292.
Classicum in bello quid? 2412. Classica, & signa castrēsia, ante egressum in aciem. 2410. quónam effectu usurpata, ibid.
Claudius Appius. V. Appius, suprà.
Claudius Cæsar, ad castra, contra Senatum Romanum, tutelæ quærendæ caussâ, confugit. 6. Absurdâ quadam, super Uxoris suæ absentiâ, interrogatione, se fatuum ostendit. 2132.
Cleopatra, Ptolemæi Lathúri, regis Ægyptii, uxor, à matre sua, Cleopatrâ majore, Viro suo éripitur. 1539. In Syria, Antiocho Cyzicenō, regi, nubit: allatâ dote mirabili, temporibúsque mariti novi peroppportunâ. 1540. sed victa postea, laténsque, protrahitur à sorore suâmet ad necem. 1541, & in ipso templo interficitur. ibid. ac pag. 1542. non inultè tamen: interfectrice sorore, soroi interfectę pœnas, supplicio pari, paullò pòst dante. 1542.
Cleopatra, Ptolemæi Lathú-

thuri mater, Lathurum filium regno ejicit; ac bellô persequitur; operâ Iudæorum. 1543. quendámque interficit, eò, quòd neglexisset, filium interficere. 1547. Successuum filii terrore, & invidiâ, renovatô rursus bellô, Lathúrũ persequitur acriùs: 1555. 1556. & 1557. idque per duces præsertim Judæos duos. 1556. & 1557. Invisitur ab Alexandro Jannæo, Iudæorum rege, cum donis. 1558. In Ægyptum reversa, odia exercet, & insidias, adversùs filiũ suum, minorem, Alexandrum. 1560. à quo tamen ipsa, compertâ illius in se malevolentiâ, interficitur. ibidem. Utrum verò licitè ritéque; controversum sit. 1561. filius interim, ejus interfector, ejicitur in exilium. 1562.

CLEOPATRA Ultima, Ægypti regina, & Ptolemæi Aulétæ filia, regnô suo, ab Ægyptiis, consentiente fratre, regni collegâ, ejicitur. 1589. In Syria exulans, citò copias colligit. 1589. & 1590. cum quibus in Ægyptum irrumpens, 1590; castra locat ad Pelusium. 1591. Cajóque Julio Cæsari (Judici contentionis suæ cum fratre) sese blandè meretriciéque adjungit. 1591. & 1592. frendente propterea Ptolemæo Dionysio, rege, fratréq; Cleopatræ, contra Cæsarem. 1592. ideóq; rebellionem concitante. 1593. Cleopatra Cæsarem in Ægypto illecebrosè detinet: ex eodem (ut ferebat rumor) mater effecta. 1618. 1619. & 1621. cum eo navigat, adverso Nilo, propemodum ad fines primos Æthiopię. 1621. eúmque postea Romæ invi-

invisit. 1622. Vita Cleopatræ hujus, tota quâta, impudica. à pagina 1622. & seqq. Cleopatra maritum suum ultimum necat, 1623. ac deinceps matrimonio, vel amoribus potiùs impuris, Octaviani Cęsaris, & Marci Antonii, insidiatur. 1623. ab eis quoq; beneficia rogat, ob meritum suæ, cum Ca. Jul. Cæsare exercitæ, impudicitiæ. 1624. Ab Octaviano tamen rejecta, ibid. Marcum saltem Antonium potenter irretit, amoribus suîs. 1625, & 1626. & 1627. ab eóque impetrat, Arsinoës, sororis suæ, necem. 1628. cùm priùs, ab eo evocata in Ciliciam; ad eum luxu famosissimô navigâsset. 1626. & 1627. & 1666. ubi & pervertit Antonium, omni genere lasciviæ dementiæ. 1627. Regem Armeniæ, sibi donatum ab Antonio, interficit: quia rex, ei supplex fieri, detrectârat. 1630. Ab eodem Antonio, regnîs diversîs, unà cum prole suâ, Cleopatra palá donatur. 1631. & 1632. quæ tamen Antonium, è contrario, usque ad mortem eius, singularî perfidiâ remuneratur. 1633. & 1634. tandémque, ipsam etiam interficit. 1635. exultante, super eius interitu, totô utiq; Cœlô. 1635. & 1636. Ejus Epitaphium. 1636 & 1637. & 1638. Cleopatræ filius interfectus. 1646. Quibúsnam blanditiîs ac donîs ea captaverit Octaviani Cæsaris amorem. 1664. & quo pacto lactaverit eam astutus Octavianus, ibid. usque ad fin. Quónam maximè modo Cleopatra sibi vitam, sinè corporis notabili dolore, abruperit. 1667.

Clau-

Cloacæ, urbis Romæ veteris, magni moliminis opera. 2328.

Clodius (Publius), tribunus plebis postea factus, cur Marc. Tullio Ciceroni, & Ptolemæo, Cypri regi, infensus fuerit, & infestus. 1581. In Sacra Bonæ Deę, domúmque Ca. Iul. Cæsaris, penetrat; famâ pessimâ. 2547. & 2548. judicio propterea exagitatus, 2548. Evadit nihilominus, sed beneficio pecuniæ, Iudicibus distributæ; infamiâque ei perpetuò hærente. 2550. Cur speciatim in Ciceronem, odiô tam incenso, ferretur; etiam plusquam in regem Cyprium 2550. sic, ut idcirco etiam ad Tribunatum plebis aspiraret. ibid. & adjutores, ad eum exagitandum, conquireret. ibid. & 2551. præsertim verò, Pompejum, ac Cæsarẽ. 2551. & 2552. minister est pravorum Tricipitis societatis cõsiliorum. 2552. Petulanter, post hæc, etiam Cn. Pompejum Magnũ vexat. 2567. A Milone tandẽ interfectus, 2578. etiam cadavere, funeréque suo, urbi perniciosus est. ibid. & 2579. Idem Clodius, Metellam quoque vitiâsse, perhibetur. 2970. De Sororibus suis tribus, ab eo incestatis, res certior est. V. pag. 2512. & sæpius alibi.

Clypeus aureus, à Simone Machabæo Romá missus, quótnam mnarum fuerit. 2148 & 2149.

Cnejus Octavius, legatus Romanus. V. Octavius, infra.

Cnejus Octavius, postea Cæsar Octavianus appellatus. V. Octavianus Cæsar. infra: & Augustus, suprà.

Codomannus, Persicus heros, ac duellô quodam Vi-

Victor; suffragia sibi ad regnum conciliat. 918. & 919. prænomen accipit Darii. 919, &, ob quam caussam? ibid. Creditur fuisse caussa adjutrix cædis antecessoris sui, regis Arsæ. 920. Bagoam, evnuchũ, bibere cogit venenum. ibid. & facti sui rationes probat proceribus regni Persici. 921. Bellum inferre Macedonibus, meditatur. 921. Sed, cõsilio, in auctoris sui caput retorto. ibid. Pellicum nutrit multitudinem. 921. Ab Alexandro Magno sæpius victus, à suismet denique confoditur. 922.

Collina porta Romæ, multorum nominum. 2951.

Columbæ, cur in vexillis, ac Signis militaribus, Assyriorum, 457.

Concionator imprudens, magni mali caussa fit. 28.

Congentianus, filius regis Arvernorum in Gallis 2475.

Conon, Himerensis, mor talium omnium sui tem poris, & populi, fœdissi mus, æneo tauro ignite incluſus. 771. & meri tò. 772.

Conscientia Erronea, de ponenda: aut certè, con tra eam, adhuc stantem non agẽdum: ex Lesbi 673. usque 675. & 699

Constãtinus Benzenavius illustris Centurio. 60

Contra-Senatum, quænam factio se nominaverit 2278.

Coriolanus (C. Marcius urbe Româ, per Tribu norum plebis seditio sam, adversùs ipsum conspiratione ejicitur & , quánam occasion offensionis, ab eo dat 2232. Ab excidio Pa triæ, jam obfirmatõ suarum lacrymis abdu citur. 2233, Quémnam vitæ exitum habuerit 2940.

Cornelia, Cn. Pompeji uxor postrema; quemadmodum se, nuntiatâ mariti clade Pharsalicâ, gesserit. 2853, & 2854. Qualiter item, adventu Pompeji ad se. 2854 & 2855. Marito, ad regem Ægyptium iturienti, timet. 2867. & 2869. Ei Pompejus M. valedicit, 2869. & 2870 Spectat eminus Pompeji sui interitum. 2871. In Italiam reversa, Pompejum assiduè deplorat. 2873. Corneliæ præsignes aliquot animi corporísque dotes. 2877.

Cornelia, Gracchorum mater. 2944. & 2945 &c.

Cornelius Tacitus. V. Tacitus, infrà.

Corneliorum Romę ingens multitudo, extra Cornelios patricios, undénam enata. 2312.

Coronæ Romanorum militares, diversorum generum. 2425. & 2426.

Corvo, ab Romanis exsequiæ magnificè factæ, 2930 & 2931.

Cotta (Marc. Aurelius) judicia Romæ transfert, ad alium ordinẽ. 2543.

Crassus Dives. 2463.

Crassus (Marcus Licinius) Spártacum, unáq; Bellum omne Gladiatoriũ, extinguit. 2541. usque 2543. fit Consul; ac Tribunatûs plebis restitutor. 2543. Existimatus à nonnullis, inter Catilinæ fautores fuisse. 2547. Cum Pompejo, Cæsaréque, noxiam contrahit societatem. 2549. & 2552. & 2553. &c. Qualem se præbuerit, in caussa Ciceronis, à Publ. Clodio pulsi. 2562. & 2563. malîs avibus in Oriẽtem profectus, pejoribus perit; Aquilîs amissîs. 2576. & 2577.

Crempsium, Austriæ oppidum. 471. & 472.

Crispus Sallustius, Ciceronis, & laudator idem, & cri-

criminator. 2496. & 2497. Criſpi Salluſtii locus quidam, de Luc. Corn. Sylla, obſcurus. 2526, & 2527. Criſpus ipſe, ab Appio Claudio. in Cenſura, notatus. 2593. ob hoc ipſum fit Cæſarianus. 2594.

Crixus. Vide infrà, Spartacus.

Cræsvs, Lydorum rex, bellum regi Perſarum. Cyro, movet. 947. & primô prælio, nec vincit, nec vincitur. 949. concurſu verò altero ſuperatur: & vincîtur. 949. Occidendus iamjam ab hoſte milite, voce filii, priùs muti, ſervatur. ibid. quo loco. Caſus iſte fabulis eximitur, 950. &, 1077. Crœſus interim, flammis adjudicatus, 950, ducitur ad ſupplicium, cum quatuordecim adoleſcentibus, 951, & in rogo Solonem crebrò nominans, ibid. ſuppli-

cio, cauſsâ clamoris cognitâ, Cyri beneficiô eximitur: intervenien te ſimul & pluviâ. 953. Utrum ab Apolline, ac invocationem ejus, Crœſo præmiſſam, plu via miſſa fuerit; paucî diſcutitur. 953. & 954 Sicut &, quid, poſt hęc eo factum ſit, tam ſub Cyro, quàm hujus filio Cambyſe. 954. & 955 ſub quo graviter, ac multipliciter, exagitatus eſſe fertur. 1009, & 1010. Ejus legatio, ad Apollinẽ Delphicum, cum exprobratione deceptionis, & oraculi, fraudulenter æquivoci, 1078. Crœſi regis látores aurei, Delphico tẽplo donati. 1187. & 1188, qui à Phayllo poſtea, Phocenſium duce ſacrilego, ſunt ablati, 1188.

Cultrorum, &c. manubria, è materia exoticâ facta, 916.

Curio. V. *suprà*, *Cajus* Curio.
Curtius Nicias. V. *infrà*, *Nicias.*
CYRVS, Rex: Persidi Monarchiam primus importat. 716. Ejus genus, & ortus. 931. & 932. Ejus nomen quid significet, pronuntiatione Persicâ. 932. Dudum antè prædicitur, quàm nascatur. 932. Ejus, in armis, & imperiis, excellentia, somniis prænuntiatur. 932. & 933. quæ somnia, avo Cyri, Medorum regi, renuntiata, infanti, postea nato, perniciem minantur. 933. Hinc puer belluis exponi jubetur. 934. sed is, Hárpagi curâ, educatur à pastore. 934. ac ludô puerili Rex creatus, severè regnum exercet, in præludium Veri quondam futuri Regis. 934. & 1075. Eam ob caussam accusatus apud avum, Medorum regem, regalitérque se defendens; deprehenditur filius filiæ Regis. 935. Et idcirco, Harpagus, servator Cyri, proprii sui filii morte, comestionéque, punitur. 936. & 937. Cyrus ipse, parêtibus suis remittitur. 937. ídque benignô consilió, & interpretatione, Magorũ. 937. & 938.
Cyrus, adhuc puer, domesticâ maternâque disciplinâ, præparatur regno. 938. ætate verò Juvenilî. firmiórque factus, ab Harpago vocatur ad Regnum Persarum ac Medorum virile. 939. & 940. post quod, Cyrus, dolô singularî, Persarum gentem ad se attrahit. 940. &, nunc labore, nunc conviviô, exercitatos & exceptos, militiæ suę habiles eos, ac promptos, efficit. 941. & 942. móxque movet in Mediam, adver-

versùs Astyagem, avum suum. 942. & Harpago, per suum, suorúmque transfugium, adjuvante, primo statim prælio Medos fundit. 943. Prælio verò altero, periclitans, mulierum Persidum exprobrationibus, militem suum retinet, ad plenam usque victoriam. 944. Astyagem avum, eo prælio victũ captúmque, retinet in vivis, & honore. 944. & 945.

Cyri Persæ, principatus geminus distinguitur. Alter, regni Persarum: alter, Imperii, seu Monarchiæ. 947. Adversùs eum insurgit Crœsus, Lydorum, in Asia Minore, rex. 947. & 948. (Vide & suprà, *Crœsus*.) Ad Babylonis oppugnationem, se comparat Cyrus. 955 & 956. cujus oppugnationis historia, fusiùs ab aliis perscripta, succinctè narratur. & cur? 956. 957. &c. Cyrus, Gynden fluvium, in plurimas discindit fossas. 957. idque, propter equum, in eo submersum. ibid. & 958, sed morâ ad amnem, inutilî; ideóque imprudente. 958. Babylonem nocte capit: & in ea, Regem quoque Balthazerem 959. Urbi captæ, provinciæque Babylonis, Darium præficit, cognomento Medum, socerum suum. 959. & 960. Judæos captivos dimittit. omnes: eisque largè beneficus, etiam in aliis rebus, est. 960. & 962. idque, propter Isaiæ de se vaticinia reperta, sibique explicata. 961. quorum vaticiniorum textus adductus, nonnihil exponitur, & illustratur. 961. Morte Darii Medi, Cyrus plenus fit Orientis monarches. 962. Lydos, post sub-

subjectionem primam rebellantes, iterum cõpescit; ut antea: sed, superadjectâ perquâ turpi ignominiâ, notatos. 963.

Cyrus tamen, post hæc omnia, Deo parùm se gratum exhibens, pro beneficiis acceptis; in Idololatria Persica perseverat. 964. sicut &, diutissime post Cyrum, Alexander quoque Severus, Imperator Romanus. ibid. propterea què minas Dei propheticas Cyrus incurrit. 965. quibus explendis, labi permittitur in impetum & cupiditatem belli Massageto-Scythici. 965. nullâ ipsi legitimè bellandi caussâ præbitâ. 965. Immò potiùs, ipius Cyri dolô id cavante. 966. Nec tamen detrectat bellum hostis: sed tantùm non ultrò provocat Cyrum 966. Cyrus autem, vinô epulisque dispositis, hosti tendit insidias. 967. ipséque retrò, cum magna exercitûs sui parte, redit, astutè. 968. pérque suorum reliquias custoditis castris, hostem elicit. 968. Eísque temulentiæ caussam, & effectum, præbet. 969. temulentos autem, ac dormientes hostes, ingenti clade mactat. 970. quâ clade, Massagetarum reginam graviter, sed suô malo tandem, exasperat. 970. Victus enim ab ea, contumeliosè interficitur, & tractatur. 972, & 973. Post Cyri mortem, sepulcrum ejus in Persside, corpore vacuum ostenditur. 973. & 974. Consecratur is tamen, ut Deus. 974. sed interim, in altero sęculo calamitosus. 974 & 975. & 1079. non obstante, quòd *Servus* dicatur fuisse *Dei*, Chri-

stique figuram gestâsse. 975.

Cyri tamen interim corporis animíque ornamenta naturalia, moraliáque, fuêre memorabilia. 976. Ejus, in Iudæos, liberalitas. ibid. Humanitas, & largitas, in suos Persas. 977. & erga ruricolas, quorum in terris bellabat. 977. munificentia quoque, erga mulieres omnium, quas adiret, urbium. 978. quas cur ità muneratus sit Cyrus, in incerto est. 978. ipse interim, pro captu hominis Ethnici, temperans, & castus. 979. cujus uxores, ac soceri quidam, nominantur, ac numerantur. 979. & 980. In castris, nihil infame, circa libidines, deliquisse reperitur. 981. Verecundiam quoque, ad mortem usque, retinuit, nudari se, strictè prohibés. 981. Ante omnia negotia, invocari Numen, volebat, ac jubebat. 982. Philosophiæ quoque operam dabat. ibid. Veritatem tamen divinam, quam discere potuit (ac fortassis etiá didicit) non convertit ad Salutis suæ commoda. 983. ideóque, hac ex parte, plenè beatus fieri non potuit. 984. cùm id, non nudâ verborum professione, vel titulîs, sed obsequiô Voluntatis Dei, fiat, & obtingat. ibid. De Sepulcro Cyri insuper aliquid. 1081. & alibi, in ipso Ruinæ corpore, circa litteras (*Aaaa*) & pag. 1082. Ejus apotheósis. 1082. De illius, intributis imponendis, moderatione. ibid. Ex articulis Fidei, & pleno SS. Patrum consensu, Cyrus nondum omnino conclamatus in negotio Salutis æternæ, videtur cuipiá. 1083. & 084. quamvis

vis sanè interim probabilior multò videatur sententia, illi contraria. 1084.

D.

Dæmonum se prolem censeri, quínam gratè tulerint. 578. & 579. Utrum è Dæmone dari possit conceptus humanus. 1339. & 1340. & 1426.

Dan, urbs vituli Jeroboamici. 113.

Danielis vaticinium, de Quatuor Imperiis, quótnam annîs, Christi tempora antecesserit. 2220.

Darius, Artaxerxis Mnémonis filius, collega paterni regni, parricidium molitur: propter Aspasiam concubinam, â patre sibi negatam. 903. & 904. & 905. idcóque, cum fratribus quinquaginta, eorúmque familiis, interficitur. 905.

Darius Codomanus, rex Persarum. 717. Superbissimè, & indignè, adversùs Alexandrum Magnum, ejúsque patrem, Philippum, scribit, mandat, & agit 926. & 927. sed, contumeliîs, in ipsiúsmet caput recidentibus. 928. Reliqua vide V. *Codomanus*, suprà.

Darius, Hystaspides, seu, Hystaspæ filius; post victoriam amissam obit. 894. In Tributis imponendis, ab aliis infamatur: ab aliis, è contrario, commendatur. 1082. & 1083. Ochus aliquando dictus videtur. 2175. est crudelis, in Sociis, suæ Conjurationis, è medio tollendîs. 2175. & seq.

Darius Medus, alio nomine dictus Cyáxares, & Junior Astyages. 945. & 946. constituitur in regno Mediæ Rex-vicarius à Cyro. 946. De

eodem etiam, controversum quiddam. pag. 1076.
Davidis Civitas, & castellum Davidis, quænam. 1077.
Decemviri, legum conscribendarum, à Romanis creati. 2236. primorum decemvirorum nomina, ibid. Quánam potestate instructi, & quibus conditionibus, urbem administrarent. 2237. Ab iis, Decem, ac Duodecim, Tabularum leges conditæ. 2237. Primo tempore gubernationis suæ, plausum ferunt. ibid. ac præsertim, Appius Claudius; astutè pro tẽpore popularis. 2238. sed celeriter exutâ personâ, Decemviri, crudelitatem, insolentiam & intemperantiam suam, in regimine Civitatis, aperiunt, 2238. ideóque invisi fiunt, 2239. idque culpâ maximè libidinis Appii Claudii, in conatu, rapiendæ Virginiæ, 2239.
Decius Mundus, corruptor sacrilegus, & fraudulentus, Paullinæ, matronæ Romanæ. 2458.
DELPHI, in Græcia, urbs, & Delphicum Apollinis templum. 1134 & seqq. usque ad 1147. &c. Loci illius situs describitur. 1134. & 1135. & 1293. Via, ad Delphos aspera; regique quondam Eumeni periculosa. 1294. Delphorum oppidum depingitur. 1136. cui subjungitur descriptio Fani Delphici. à fin. pag. 1136. usque 1138.
Delphicum Apollinis templum, quibúsnam initiis surrexerit, 1138. & 1139. &c. Vorago terræ profundissima, & spiritosa, in monte Parnasso, per capras inuentũ præbet Delphicę superstitioni. 1138. & 1139. Ex eo principio vana vaticinia prodeunt, diaboli

boli fraudibus edita, 1139 & 1140 *per totum*, eodem quoque loco ſtatuitur ab Idolatris Medium, & Umbilicus, terræ. 1141. In templo Delphico, & ad voraginem illam Sathanicam, vaticinia capiantes, & accipientes, furebant. 1141. & inter furendum, multi decidebant in voraginem illam, ac peribant. 1142. eámque ob cauſſam inventum tandem eſt ſubſidium Tripodis Apollinei. 1143.

Delphicæ templi & Oraculi Sacerdotes, erant fœminæ. 1143. & 1295. principiò quidem, Virgines duntaxat: poſtea verò, Viduæ. 1143. non ſinè dedecore Sacrorum, ſaltem legitimorum. 1144. In Delphico templo ſacrificabantur Capræ. 1144. Templi ipſius Delphici ſtructura, diverſis temporibus diverſa. 1145. & 1146. Templum Delphorum variis temporibus & caſibus, in ruinam aliquoties deducitur. 1146. ac diverſis vicibus, & materiâ operis diversâ, inſtauratur. 1146. & 1147. adhuc tempore Antonini Philoſophi Cæſaris, reperitur plenum donariis. 1147. quantumvis illud complures priùs, uſque ad ætatem illam, expilâſſent. 1148.

Delphico in templo diverſiſſimi generis, ac materiæ, donaria fuerunt, & monimenta. à pag. 1149. uſque ad 1156. E quibus præcipuè proferuntur: Pindari, poëtæ Lyrici, ſella. 1149. & 1150. Tripus aureus, & ſcutum aureum. pagina 1150. Aſinus item æneus. 1151. Lupus quoque æneus. 1153. & 1155. Statua ſcorti inaurata. 1155. Lapis Satur-

turni, ab eo devoratus. 1156. usque ad 1159. inclusivè. In téplo Delphico, pléraque futilia reperiebantur. 1161. & tamen pro illius tutela reverentiâque bellatum annis decem; & ultrà. 1161, idque, occasione fundi, agrive, Delphis consecrati; & à Phocęis, indigentibus, semente consiti. 1162. Donariorum templi Delphici temerariæ sacrilegæque usurpatrices, direè castigantur. 1210. & 1211. éadem donaria, & ab aliis usurpata, in perniciem vertunt. 1210. & 1211.

Delphici Apollinis templum, multò, post tempora Silentii, idolo impositi, tamen adhuc frequentabatur, pag. 1292. Caussa, naturalibus etiam ex illecebris petita; quæ Idololatras, ad visendum Delphicum Oraculum, attrahebat. 1292. fin. & 1293. fusiùs aliquantò. Hac eádem occasione quiddã de Delphis etiam Batavicis inspergitur. 1294.

Delphis (Phocaicis) quomodo creditũ fuerit, medium esse terræ. 1294 &, quàm physicè ac mathematicè, idem ipsum de Jerosolymis dicatur. ibid.

Delrius (Martinus) à scribendi maturâ gravitate commendatus. 1424.

Démades, orator Atheniensis, tempestivâ increpatione, apud Philippum Macedonem multùm proficit. 1224. & 1225. sibique ipsi, eô factô, prodest. 1226.

Demaratus Corinthius, adhortatione tempestivâ dissidium componit domesticum Philippi, regis Macedonũ. 1242. 1243. & 1244.

Demetrius Macedo, rex Cyrenarum in Africa, deprehensus ab uxore sua

ſua in adulterio ſocrûs ſuæ; juſſu illius, trucidatur. 1536.

DEMETRIVS *Nicánor*, Demetrii Sotéris filius, Syriæ rex: Alexandri Balæi ſucceſſor. 1892. continuò Iudæam agitare incipit; ipsíſmet Iudæis quibuſdam inſtigãtibus. ibid. ob quorum criminationes Ionathan ad ſe evocat. 1893. ſed, benignè, nec inhonoratum, eum remittit. ibid. conditionibus tamen certîs; ac pacificîs. 1894. Sub quibus ei præfecturas cõmittit. ibid. Nimiâ ſuâ parſimoniâ, avertit à ſe militẽ Syriacum, 1895. &, in his, Tryphonem Ducem: qui idcirco mala ipſi, apud exteros, cõciliare incipit. 1896. Incipit agitari ſeditionibus Antiochenorum. 1897. ideóque auxilia petit militum à Ionatha. 1898. quorum rex operâ fortiſſimâ, & victoriâ, antehac inauditâ, protegitur. 1899. & 1900. Pro quibus tamẽ tantîs meritîs, rex Demetrius, Iudææ non ſolùm ingratus, ſed inſuper & perniciosus, evadit. 1901. & 1902. A Tryphone graviter inquietatur: novo ei rege, Antiochô puero, in æmulum regni, oppoſitô. 1904. Prófugit igitur in terras exteras. ibid. Sed, dum in Oriente multa captat, ipſe capitur, à Parthorum rege. 1931.

Demetrii Nicánoris Vitæ compendium. à pagina 2073. &c. A Tryphone exagitatus, 2074. fugit in Aſiam Superiorem, 2074. ubi, bellô, contra Parthorum regem, variâ fortunâ geſtô. 2075, & 2076, capitur. ibid. &, in cuſtodia, ductâ, ſuper veterem conjugem ſuam, uxore alterâ,

terâ, liberationis ſpem concipit. 2077. quam tamen ſpem, ipſe ſibi corrumpit; præfeſtinâ nimis fugâ. 2078. & 2079. ad quam, à Calimandro quodam impellitur, ac juvatur, 2078. & 2079. Uxoris ejus novæ, ſicut & ſoceri, & affinis ejus, nomina. 2079. E fuga retractus, cum Calimandro, Demetrius Nicánor, diversè excipitur, ab Rege Parthorum, 2079. & 2080. ab uxore verò Parthicâ, benevolè recipitur. 2080. Ac nihilominus, ab ea denuò fugit. 2080. reductúsque, tunc quoque, veniâ vitæ, certas ob cauſſas, donatur. 2081. & cum ludibrio in Hyrcaniam remittitur. ibid. Tandem tamen, cum copiis Parthicis, adversùs fratrem ſuum, Antiochum Sideten, expeditur in Syriam. 2082, è qua mox revocari juſſus, e
ludit exſpectatione Re
gis Parthici. 2083. &
tamen à Syris ſuis, &
uxore priore, torvè ex
cipitur. 2083. cujus re
cauſſæ referuntur obi
ter. 2083. & 2085. Ni
hilominus interim, cum
Zebína, regni ſui ſub
ſeſſore, prælium init: &
eô vincitur, 2085. poſ
quæ, ab uxore ſuâ, Cle
opatrâ, excluſus, Tyr
demum perit 2086. fit
que memorabile Vani
tatis Mundi exemplũ
per vitæ ſuę curſum u
niverſũ. 2086 & 2087
& 2088. miſer, & in hac
pariter, & in alterius
ſæculi vitâ. 2088.

DEMETRIVS *Soter* (De
metrii Nicanoris pa
ter) obſes Romæ: in
Syriam remitti petit, ac
regnum capiẽdum: ſed
fruſtra, 1791. & 1812
& 1813. quem tamen
juvant initia turbarum
in regno Syriæ, coope
ran-

tante Judâ Machabæô. 1813. E custodia Obsidum Romanâ fugiens, 1830. venit in Syriam, 1831. ejúsque regionis, seipsum, constituit Regem. 1831. Cur *Soter* dictus fuerit? 1831. Romam mittit Coronam auream 1856. Unà cum impio Alcimo mittit, & Bacchidem, & exercitum, ad Iudæam iterum vexádam. 1846. &, Bacchide duce, cum Iuda Machabæo prælio conserit. 1857. & 1858. Alexandro Balæo, se regem pro eo Syris intrudente, Iudæos, ac Jonatham, conciliare sibi, laborat. 1875.

Demetrii ejusdem *Sotéris*, gestorum compêdium. Fugâ se proripit Româ; ubi obses desederat. 2061. Quibúsnam artibus, atque sociîs, fugam instituerit. 2061, & 2062. Eum Romani persequi, prætermittunt, 2062. Quocirca, tantò facilius ille Syriæ regnum occupat. 2062. Expensâ tamen postea secum Romanorum offensione; modis omnibus adulari illis incipit: qui modi enarrantur. 2063. & 2064. inter alia, Romam mittit, etiam reos Octavianæ cædis; cum aureæ Coronæ dono. 2064. & filium suum, ibid. ac nihilô tamen plus apud Romanos proficit. 2065. & 2066. quos, super priores offensiones, magìs etiam adversùm se incendit, Ariarathen, Cappadociæ regem, contra voluntatem eorum, bellis persequêdo. 2066. & 2067. propter repudiatum ab eo sororis suę conjugiũ: &; ob pecuniam acceptam. ibid. utrâque pag. Cujus propterea ejusdem Demetrii, in regno Cappadocum Acta, Ro-

mæ

ma rescinduntur. 2067 & ab Ariarathe multò magìs; extrusione, tam fratris sui, quàm Demetrii Sotéris. 2068. nec prosunt Demetrio Romæ, diserta Legatorum illius verba. ibid. Quocirca pluribus, deinceps, & gravioribus, circumventus hostibus, Romanisque juvare eũ negligentibus, 2069. immò etiam haud obscurè tandem & æmulum ipsius promoventibus, 2070. incidit Demetrius in extrema mala, 2071: prælióque congressus, contra multos simul, ac diversarũ regionũ, hostes, 2071. post fortissimam pugnã, occumbit; & perit, in uliginoso loco. 2072. propter Deum Cœli, & Iudæam, à se graviter offensam, dignus interitu talî judicatus, 2072. *Demosthenes* Orator, è prælio fugiens, ut se excusârit. 1302. & 130

DESCRIPTIONES.

Samariæ-regionis, pag. 80 81. & 82. *Samariæ-urbis*. 83. 84. 85. *Galilææ utriusque* simul. à pag 88. usque 91. *Peræa* regionis. 94. usque 97 *Torrentis* Zareth. 178 Prælii cruentissimi, pag. 178. usque 181 *Alterius* prælii. 1819 & 1820. & 1821. *Prælii* Pharsalici, à pagina 2812. usque ad paginã 2826. Ingentis *prædæ* è castris Assyriorum relatæ, tempore regis Ezechiæ. 407. & 408. *Peloponnési*, & regionũ illius, à pag. 488. usque 491, inclusivè. *Messeniæ* regionis descriptio particularis. 490. & 491. *Carceris* Ceádæ, Spartanorum. 613. & 614. *Captæ arcis*, ac munitionis, Ejræ. à pag. 630 usque 633. *Tauri aneæ* Perillæi. 762. & 763.

Inclusionis Perilli fabri, in *taurum æneum:* & ejusdem lamentabilium in eo gestuum, ac vocum. 767. & 768. *Apparatûs bellici* ad prælium. 1818. & 1819. *Pompæ*, ab Antiocho Epiphane ductæ Antiochiæ; in æmulationem Romanorum Ovátium &c. 2015. usque 2018. *Jerosolymorum* urbis veteris. 2025. *Martyrii* Septem fratrum Machabæorum. 2028. & 2029. Exsequiarum ac sepulturæ Lucii Cornelii Syllæ. à pag. 2906. usque 2924. Reliquarũ descriptionum nonnullas, vide V. *Hypotypósis*, fusè, infrà.

Dianæ Limnatidis fanum. 502. & 503.

Dii diversarum gentium, enumerantur; ab regibus Assyriorum eliminati. 339. & 340 *Diîs*, seu Dæmonibus, se progenitos, credi volentes. 558.

Dio Cassius, historicus Græcus, Ciceroni infensus: & in eum injurius. 2658. & 2659.

DIONYSIVS *Major*, Sicilię Tyrannus; somniô, qualis futurus esset, præfingitur. 827. Matronam, somnii proclamatricem, interficit. 828. Dionysii natales: ac varia vivendi, gubernandíque, ratio. 829. Dictatorem à Syracusanis se dici, vult: & impetrat. 830. Quâ ipsâ occasione, satellitum ingenti sibi numeró circumdatô, Siciliæ Principatum sibi rapit astu. ibid. Populo Syracusano, per frumentationis prætensam caussam, omnia aufert arma. 830. & 831. Scurrilis est, in dispoliandis Deorum Dearúmq; fanis, ac simulacris. 831. & 832. Carminibus componẽdis delectatur. 832. sed legentium audientiúm-

que oblectamentô nullô, 833. & 834. Sævus est in milites, cognatos, familiares, Platonem Philosophum, & universos præsertim Siculos. 834. Fœdus idem, & crudelis est, in perperam sibi dilectos. 834 & 835. mansuetus tamen interdum & in hostes. 835. Rheginos Italos injustè persequitur, ac vexat; ob negatam sibi, in nuptias suas expetitam, puellam. 836. cùm is tamen interea matrimoniîs abundaret, 836. & 837. qui tamen nec ipsis quidem uxoribus suis fidebat: perinde, quasi mariti sui securitati insidiantibus. 838 sicut sanè populo quoq;, conciones ejus audienti, diffidebat. 839. Is anno tandem ætatis sexagesimo tertio, ex temulentia maximè, perit. 839. & 840.

DIONYSIVS MINOR, seu Junior, Dionysio Majori, patri, in Siciliæ tyrannide succedit: improsperiore etiá, quàm pater, famâ. 840. & 841. Hic principatum & clementiâ orditur, & sævitiâ. 841. & 842. Syracusis igitur, post continuatam in cives crudelitatem, ejicitur. 842. & Locros, urbem Italicam, se confert: malîs utrimque avibvs. ibid. Præter cætera namque mala, Locrenses virgines, ac matronas, sacrilegè doloséque, Dionysius spoliat. 843. & 844. & 845. Civium quoq; Locrensium nonnullos interficit. 845. ideóque & Locrîs demum ejicitur. ibid. reversúsque Syracusas, & omnibus illic invisus; tandem in exilium abit: Corinthique ludimagistrum, simul, & scurrá, agit. 846. ubi & inglorié moritur. 847.

Dic-

INDEX.

Dioscori Semidei, qui? 698.

Disciplina militaris, etiam posteriorum temporũ, vulgò laxa nimis. 598. & 599. subinde tamen astrictior, virtute vigilantiâque nonnullorum Ducum. 599. Cujus exemplum vide, duce Verbo, *Salisius*. à pag. 599. usque ad 604. inclusivè, infrà.

Divitiæ Romanorum, ingentes; etiam in privato. à pag. 2460. usque 2465, ubi & de Crasso Divite, Syllâ, Lentulo, Ca. Antonio, Ciceronis collegâ, Claud. Isidoro, &c. 2463. & 2464. & 2465 Divitiæ Romanorum inutiliter, ac malè, profusæ. 2465. & 2466.

Divortium quibusdâ Romæ in perpetuum interdictum. 2345. De cætero, Divortiorum, apud Romam Veterem, facilitas, ac pervulgatus usus. 2521. & 2522. Divortiorum Antiquitas. 2966. & 2967. Eorum primus illic, nec erubescens, auctor. 2522. Quamdiu Romę divortia ignorata? ibid. Eorum, qui ob causas, aut leves, aut haud quaquã adeò dignas, dimiserunt uxores, exempla. 2523. usque ad 2527. Inter eos, referuntur & Q. Antistius, Sempronius Sophus, Cicero, Marc. Cato, Paulus Aemilius, L. Cornel. Sylla. ibid. Divortiorum quàm multæ caussæ emergerent; si & frivolæ valerent. 2525. Formula verborum in Divortiis, ac Repudiis. 2967.

Domitius (Lucius) Ahenobarbus, successor Cęsari mittitur: ingenti cum pecuniâ, è publico. 2612, Post pugnam Pharsalicam, interficitur in fuga: &.

à quónam? 2830.
Drachma, pecuniæ genus, cujúſnâ valoris? 2133. Diverſæ ſunt, ac diſtincti valoris, Drachmæ. ibid.
Dracones (qui ſerpunt, nec volant) quibúſnam fuerint olim, & quibúſnâ hodie quoq; ſint, in deliciis. 1423. Dracones item, ſigna militaria. V. infrà, Signa militaria.
Druſiani Gladii: quínam, & unde? 2485.
Dyrrhachium, oppidum. 2635. & 2725. &c.

E.

Ebrietatis aliquando effectus, & eventus, paradoxus. 2776.
Ecnome, collis Sceleratus: ubi torquebãtur à Phalaride Siculi. 758.
Ejra, mons & propugnaculum Meſſeniorũ. 608. fortiſſimè, & pluſquam Decennio, defenditur, adversùm Spartanos. 609. tandémque, occaſione turpis adulterii, capitur, à pag. 624. uſque ad 633. & à Meſſeniis, aliò migrantibus, tota relinquitur, 636. & 637. & 638.
Ela, rex Iſraëlis, impius. pag. 146. vino magnopere deditus. ibid, & 147. In ebrietate quoque perimitur, à Zambri. 147.
Eleázarus Machabæus, elephantum confodiens, ab eodem opprimitur. 1820. Sauræ filius dicitur, tametſi Judę Machabæi frater. 2135.
Elias Thesbítes, Achabi regis facta praua, odit, exagitat, punit, modîs variîs, 156. & 157. & 158 &c. Idem inviſus, tam Achabo, quàm Jezabeli, & cur? 158. Ejuſdem, cum pſeudoprophetis, certamen, & de eis victoria, 158. & 159. Eâ occaſione, fugatur à Jezabele. 160. Inungit reges novos, &

Elisæum: 160. Ignem de cœlo in duos quinquagenarios, eorúmque milites, devocat. 174. Ochoziæ, Regi impio, durus fit nuntius. 124.

Elisæus propheta, Joramum, Regem Samariticum, in bello Moabitico juvat. 176. & aliis in expeditionibus, atque casibus. 185. & 186. maximè verò, belló Syriacô. 187. & in ingenti fame. 188.

Epaminondas, Dux Thebarum, restituit Messénen urbem, 655. idque variîs somniorum intervenientibus superstitionibus, à pag. 655. usque 658. quæ somnia fuisse diabolica, adstruitur. 659.

Epilecti regum Syrorum, quínam fuerint. 2166.

Epistolarum Ciceronis *ad Atticum*, apud diversos diversa, quoad numerum, dispositio. 2681.

Equites Romani: eorúmq; selectûs conditiones requisitæ; locus in spectaculis, triplex series; itẽ, numerus. 2321. & 2322. eorum vestitûs insigne. 2339. & 2340.

Erasístratus medicus, auctor nuptiarum, inter privignum, ac novercam. 2122.

Erasmus Roterodamus, à Camerario, p. notatus, 693.

Ethbaal, pater Jezabelis. & nominis ejus explicatio. 265.

Evæphnus, Spartæ civis, homo nequam, belli maximi caussa magna, & occasio, 513. &c.

Eúmenes, ducum Alexandri Magni longè præstantissimus, 1366. fin. & 1367. defensionem Olympiadis, & hæredum Alexandri, unà cum Perdicca, suscipit. 1369. eóque nomine, bella gerens ingentia, ibid. sæpéque victor; 1370. ab adversariis pas-

passim hostiliter exagitatur. 1370. & 1371. donec tandem est interfectus. 1371.

Euphaës, rex Messeniorum, humanas victimas impedit, in regno suo. 557. Prælio, cõtra Spartanos, lethaliter vulneratus, extinguitur. 559.

Europus, infans regius, ante prælium, in cunis exercitum, pro se, implorat. 7. & 8. & rursus, aliquantò fusiùs, 1112. & 113.

Eurydice, Macedoniæ regina, suômet è cingulo se suspendit. 1381, Alia, & ipsa Macæd. regina, crudelis in suos; quia libidinosa. 1114. usque 1118.

Exercitum, & multitudines, quínam in sui subsidium implorârint. à pag. 3. & cur? pag. 9.

Exercitûs, consummatè perfecti, quatuor ornamenta potissima. &, quænam illa. à pag. 16. usque ad 23. Exercitus fortes. 16. Exercitus, à multitudine militũ celebres. à pag. 17. & pag. 2389. Exercitus, splendidè ornati, & expoliti. à pag. 18. usque 21. Exercitus, ritè, & ex arte, peritiâque militari, ordinati. 21. 22. 23. Exercituum, peritè ordinatorum, membra, & officia. pag. 21, 22. 23. & 28. Exercitus justus (id est, absolutus, consummatus, sufficiens,) quis, & quantus, olim censeretur. 2388. & 2389.

EZECHIAS, Judææ rex, cogitat, recedere ab obsequio tributario regũ Assyriorum. 295. Ad bellum, eâ caussâ sibi à barbaris inferẽdum, se se providè parat. 295. 297, 298. & 305. ac 306. A Sennacheribo, Assyriorum rege, apertè deficit. 296 Philistęos sibi subigit. 297. Jerosolymam munit. 298.

Regis Ægyptii quærere auxilium, à Deó prohibetur, 297, qui tamen, quærendo illud, ante interdictum divinum, non utique peccavit. 299. De Deo, religionéque, præclarè in plurimis rebus meretur. 300. per totum. Ejus, animi generositas, in contemnêdis regis Assyrii minîs. 301, &c. Oratione facundâ populum Jerosolymæum animat, adversùs terrorem belli Assyriaci. 306. 307, & 308. Legatos, defectionis suæ deprecatores, mittit ad Sennacheribum 309. Isque verbîs, pacem ei spondet : reipsa verò, cum eo dolosè agit. 310. Ei dat Ezechias, mulctæ nomine, pecuniæ vim magnam. 310. sed frustra. 311. Evocatur à Rábsace ad colloquium, cõtra suæ dignitatis statum. 319. Hic ergo pro se mittit tres principũ suorum. 320. Et prohibet, à concurrente civium multitudine responderi quidquam Assyriorum legatis. 320. Ejus animi magnitudo, adversùs periçula, summè coẽmendabilis. 343. nec minor, ejusdem pietas, & precandi ardor. 344 Mittit ad Isaiam prophetá internuntios; postulans preces illius, pro se, & urbe. 344. 345 & 346. Ipse quoque in templo Salomonis fervidè precatur. 346. Ei, per internuntios, ad se missos, læta nuntiari jubet, Isaias. 347. & 348. Sed fusiùs, ex ore Dei. rursùs aliô tẽpore. 356. & 357. ac magìs, pag. 365. & 366. & 367. &c. Epistolam Sennacheribi, superbá ac blasphemam, imponit altari divino. 354. Rogat Deum suppliciter; ut pœnâ manifestâ, Sennacheribi blas-

blaſphemiam manifeſtiſſimam caſtiget, 255. allatîs etiam rationib⁹, Cur, à Deo ſic fieri, conveniat. ibid. Exauditur igitur à Deo: qui eum per Iſaiam prophetam prolixè conſolatur. 356 & 357. &c. ſimúlque in Sennacheribum acerrimè invehitur. 358. & 359. &c. uſque ad 364. Tempore abſentiæ regis Sennacheribi in Æthiopia, Ezechias rex lethiferè decumbit. 373. eóque tempore, & non aliô, morbum illũ ei accidiſſe, rationibus probatur. 374. Item 452 & 453. &c. Diſquiritur, undénam morbus ille videatur fuiſſe ortus. 375. Deo tamen miſerante, convaleſcit. 376. Cum ſuis, ingenti prædâ ditatur, è caſtris Sennacheribicis, ab Angelo eversîs. quæ præda, deſcribitur. 407. & 408. uſque 410, excluſivè. Cur ad regem Ezechiam Merodachus Babylonius ſuos legatos miſerit? &, quánam occaſione? 419.

F.

Fabius Maximus Rutilianus, contra invidiam Papyrii Dictatoris, ad exercitum, ac plebem, confugit. 9.

Favonius (Marcus) ſubſcurrilis; & querulus adversùs Pompejum, in caſtris, 2787. & 2788.

Fidei (tanquã Solius cœlo conſequendo ſufficientis) aut aliquot duntaxat Articulorum, profeſſores; non ideò continuò Cœlo digni ſunt, aut potiũtur. 985. Quo nomine irridétur nonnulli Idololatræ; qui ab hæreticis, &c. apotheóſin nanciſcuntur. 985. & 986.

Fimbria (Cajus), homo factioſus; Romæ, & in Aſia, multa miſcet, ac tur-

turbat. 2289. In Q. Mutium Scævolam quàm improbè querulus fuerit: propter vulnus, non intimè receptum. ibid. Quàm crudelis idem in Thermum, proprætorem, ibid. in Syllæ legatos; & in oppidum Ilium, quàm perfidus pariter, & cruentus. 2290. qui tamen postremò, etiam Se interficit. 2291. Fimbriæ hujus, qui frater. 2294.

Flaminia Via. 2333.

Flaminicæ, Romæ, divortiorum incapaces, & ignaræ, 2345.

Fœminæ, gladiatorium certamen affectare ausæ. 2492.

Fontium circa honores, Romanorum anniversaria superstitio; durante adhuc Idololatriâ. 2454.

Fortitudinis à gloriâ, celebrati exercitus. 16.

Fufius (Q. Calenus). V. *Calenus*, suprà.

Fulvius Flaccus (prænomine, Marcus) seditiosorum Caji Gracchi conatuum, adjutor, ac promotor. 2254. interfectus, unà cum filiis. 2256. & 2257.

Fustuarium militare, quale: quibus, & quomodo, infligi solitum. 2435.

G.

Gabinius. V. Aulus, suprà.

GALILÆA Regio, gemina. 85. Ejus nomen antiquissimum. ibid. Ubinam ea sita? 86.

Galilæa Superior, seu *Gentium*, describitur, pag. 86. 87. 88. Cur dicta sit, *Gentium?* 86. *Galilæa* Inferior, cur ità nominata. 87 &, quas in se terras continuerit, ibid. Galilæa simul utraque describitur; à fertilitate maximè. ab 88. ad 91. Galilæorum populositas. 90. & 91. Nomen, *Galilæi*, apud Julianum, infamissimum Apostatam,

tam, inter infamia numeratum. 91 &, an jurè? 91. 92. 93. Galilæi quidam eximiè præstantes. 91. 92. 93. Galilæus, certô sensu, ipse quoque Christus. 92. qui, quónam jure potuerit Nazarenus, & Galilæus, appellari. 92. Galilæam, quantâ diligentiâ Christus, Summus Pontifex, obierit, ac lustrârit. 92. & 93. Galileę fertilitas, è Melchiore Seydlizio. 250.

Gaza, & *Gazara*, loca Palæstinæ; quatenus éadem, & diversa. 2129.

Gelo, puer Siculus, à lupo spoliatur libellô. 848. sed interea, ab eodem ipso lupo, casu mirabili, præservatur ab exitio, cæteroqui certissimo. 849.

Georgianorum terra, ubinam hodie sita. 1092.

Gerinum magnum, & Gerinum parvum; quænam loca? 2136.

Germani, in exercitu Cæsaris, potationis palmam reportant. 2776.

Germanici (cognomentô, Ca. Cæsaris) mors, magnîs à Regibus deplorata. & quomodo? 445.

Gladiatoria Romanorum Veterum insania, à pagina 2480 usque 2492. incluſ. Undénam primùm orta? 2480. & per quos, in urbis mores, ad exsequias introducta, 2481. Ex testamento sæpe dati Gladiatores. 2481. etiam ad funera fœminarum. ibid. & 2482. & à populo, tanquam Jure quodam, efflagitati. 2482. Dati, magno Parium numero. 2482. nec è solis gladiatoribus Romanis & Italicis; sed & è peregrinis. 2483. Gladiatorum variæ sortes, ac nomina. ibid. Gladiatores, aliter, etiam divisi, & cognominati. 2486. Quibusnam caussîs ad eam

eam professionem trahi solerēt. Ibid. & 2484. Earum caussarum, primas facilè tenebat, sagina. 2484. Sagina Gladiatoria, in adagio, ibid. Editores munerum, seu certaminum Gladiatoriorum, præcipui. 2484. Gladiatorum, cùm producerentur, pompa. ibid. Eorundem, ante pugnā, Inspectio, Armorum exploratio, Prolusiones. 2445. Ventilatio, & Arma Decretoria, quid, ibidem. Gladiatorum, à Bestiariîs, distinctio. 2486. Gladiatorum cōcertantium spectatio, ex omni parte immanis. 2486. & 2487. sicut & acclamationes, & signa, imperiúmque occidendi. 2487. & 2489. ac vecordia, eos ad libitum petendi. 2487 & 2488. Gladiatorum suî obstrictio, ad quævis patienda. 2488. Occisorum gladiatorum fœda laceratio. 2490. & calidi sanguinis, è vulneribus eorum, eductio. 2490. &, ob quam caussam. ibid. Laceratio eorum, qui in Spoliarium uncô trahebantur. 2491.

Gladiatoria munera, quādiu ab Romanis edi permissa, 2492 Gladiatrices paullatim & fœminæ fieri ambiebant. ibid. Gladiatoria audacia, ac ferocitas, etiam alia mentium iracundarum mala invexit, 2493 usque 2501. incluſ. & cædium, tam apertarū, quàm clandestinarum, machinationes. 2493. etiam per mulieres, erga viros suos; & quidem primarios. ibid.

Gladiatorium bellum. V. *Spártacus.* infrà.

Gladii Drusiani. V. *Drusiani.* suprà.

Gomphorum, urbis Thessalicæ, à Cæsare deficientis, circumdatæ, expugnatæq;, calamitas, & histo-

historia, refertur, à pag. 2771. usq; 2775. inclusivè. Gomphensi vinô se Cæsariani ingurgitant. 2775. ac, præ cæteris, Germani. 2776. & valetudinẽ indè recuperant. 2776. Utrum autẽ, ebrii quoque, pugnàrint, controvertitur. 2777. & 2778. Gomphensibus illata clades, multas Cæsari deinceps urbes conciliat, & adjungit: inprimísque; Metropolin, 2778.

Gozan fluvius, quis, & ubi. 2311.

Gracchus, (Sempronius) Hispaniæ Proconsul, pater Tiberii, & Caji, Gracchorum. 2251.

Gracchus (Tiberius) filius Sempronii, in Republ. multa turbat. 2251. Ejus Actorum Summa recensetur, à pag. 2251. usque 2253. sicut & interitus ejusdem. 2252. & mœror indè matris. 2253.

Gracchus (Cajus) 2253. Ejus gesta, & interitus, à pag. 2253. usq; 2258. Quónam tempore (secus, ac nonnulli tradũt) novare Cajus res cœperit. 2946. Judicia à Senatoribus transfert ad Equites, 2254. Carthaginem, urbem Africæ, resuscitaturus; videbatur, à lupis nocturnis cœptô absterreri. 2255. A servo rãdem suo (sic ipse volens) interimitur. 2257. De capitis ejus, & Cadaveris réliqui, diversâ conditione, & statu. 2257. Gracchorum interitus, initium fuit Civilium deinceps digladiationum. 2258. & 2945. Opimius autem Consul, ab eodem tempore, fuit in perpetua populi R. invidia. 2258. Gracchæ domûs, infelicia fuêre fata. 2946. & 2947.

Gracchorum mater, V. *Cornelia*, suprà.

Græcorum Regnum, seu, Imperium, quódnam dictum fuerit. 1685. quod idem est, cum Macedonum, seu, Antiochorum in Syria, regno. 1686.
Græcus Bibliorum textus, non omnis, nec ubique, ac semper, indubitatæ primævæque integritatis. 2149. & 2150. Profertur autem & exemplum corruptelę. 2150.
Grotius. V. *Hugo* Grotius, infrà.

H.

Hæretici quidam novissimorum temporum, Jeroboami regis imitatores. 119. & 126.
Hárpagus, Cyri regis olim conservator, per litteras Cyrum accersit ad regnum. 939. & 940. Reliqua vide, V. *Cyrus*.
Hecatombæ Spartanorum. 611.
Helena, cum Cástore, & Pollúce, inter Divos habiti. 588. & 593.
Helimátus Epirota, adversùs tyrannum Aristotimum concitat reliquos cives. à pag 854. usque 859. inclus.
Heliodori, templum Jerosolymorũ expilare conantis, historia. 1744. usque 1750. Heliodorus, ob flagella, ab Angelis excepta, graviter, ac diu, suæ calamitatis auctoribus indignatur. 1749. & 1750 in his fuit & Simon; præpositus ille tẽpli impius, 1741. Heliodorus deniq; Seleucum Philopátorem, regem, jussionis illius sacrilegæ primum auspicem, interimit. 1754.
Helóta, quínam fuerint, in Laconia: & alia, de illis. 690. & 691.
Henricus 8. Angliæ rex, amores incestos insupèr habet. 1655.
Herdonianus Romæ tumultus. 2944.
Hiero, Siciliæ rex. 848. Siciliam

ciliam moderatissimè regit. 849. sed pessimũ habet, in nepote suo, successorem. 850. de quo mox vide, V. *Hieronymus.*

Hieronymus, adhuc puer, Siciliæ regnum arripit. 850. ac tyrannicè regit. 850. & 851. indéque brevi intolerabilis effectus, trucidatur. 851. & 852.

Hierotimus, Arabum rex, plurimorum, è pellicibus, filiorum pater. 1567.

Historiarũ Scriptor, Quidnam ipse sentiat de re propositâ, planum faciat. 2755. & 2756. & 2757. Historiam tractantes, cum delectu rerum scribunto: & non omnia. 377. & 378.

Holofernis (& Judithæ) res, in cõpendio. à pag. 718. usque 725. inclusivè. De illius itinere, seu expeditione, ex Oriente in Occidentem. 872.

Holofernes alius (qui & Orophernes, aliis) regni Cappadociæ competitor, & corrivalis. 2066. Cætera vide, V. *Ariarathes*, &, *Demetrius* Soter, suprà.

Hominis Dignitas, & ejusdem ipsius Miseria. 10. 11, 12.

Hugo Grotius; in Christo Patiente, qualis. 437.

Hugo, Lincolniensis Episcopus in Anglia, concubinæ regiæ sepulcrũ exscindit. à pag. 1641. an prudenter, & ex utilitate publica. 1643.

Hyacinthia Sacra, quænam? 694.

HYPOTYPOSES,

Expeditionis bellicę, & adventûs hostilis. 384. usque 387. inclusivè. Item 720. 721. 722. *Expeditionis*, & prælii, inter Cæsarem, ac Ptolemæum Dionysium, Ægypti regem. à pag. 1609. usque 1616. inclus.

cluſ. *Prælii*, inter Spar. tanos ac Meſſenios, acerrimi. à pag. 543. uſque 548. *Prælii* alterius, inter Spartanos, & Ariſtomenem Meſſenium. 587. *Prælii*, inter Cendebæum, ac Ioannem Machabęum. 1949 & 1950. *Prælii*, inter Ca. Curionem, & regis Jubæ Ducem, Saburrá. à pag. 2690. uſq; 2695. incluſ. *Prælii* Pharſalici, à pag. 2812. &c. uſq; ad 2826. *Periculoſi conflictûs* alterius, inter Pompejanos ac Cæſarianos, à pag. 2740. uſq; 2746. & rurſus de eodem aliquid. 2761. & 2762. Homicidii, quod ſuper menſas patratum eſt, adversùs Machabęos. 1954. & 1955. *Affectuum* diverſorum, & conſternationis, ex adventu, & præſentia hoſtis. 389. uſque 391. incluſ. *Affectuum*, quos expertus eſt in ſe rex Sennacheribus; deprehensâ ſtrage tantâ exercitûs ſui, auctore tunc incompertô 400. uſque 403. *Affectuum*, quos in ſe experti ſunt Jeroſolymitæ; deprehensô exercitûs Aſſyrii, per Angelum illato, interitu. à pag. 404. uſq; 407. *Affectuum* quoque, ex aſportatâ, quam Ieroſolymitæ invenerant, caſtrorum Sennacheribi prædâ, à pag. 407. uſque 410. incluſ. *Urbis*, ſeu munitionis Ejræ, nocturnas inter tenebras, fœdámque aëris temperiem, ſubitò *captæ*, à pag. 630. uſque 633. & indè, *Affectus*, ac ſenſûs Meſſeniorum, emigrantium Ejrâ, diu antea poſſeſsâ. 637. *Affectuum* Olympiadis, Caſſandri juſſu mox interficiendæ: ſenſûſque circumſtantium eam, & ſpectantium morientem, & occiſam, à pa-

gina. 1408. usq; 1413. *Hyrcaniæ* regionis fertilitas. 335.

I.

Jacupes, Usum-Cassanis filius, 1041. rex fit Persiæ. 1042. & ab uxore tandem interficitur. ibid. cujus sepulcrum, & ossa, post mortem dissipantur, 1043.

Jamnia, urbs Philistina, ob sceleratum in Iudæos animum, & consiliũ, incendiô mulctatur. 1805 à quoná Doctore urbs illa, &, quomodo secus nominetur. 2133.

Jannæus, Iudææ rex, urbẽ Ptolemaida, in Phœnicia, obsidet. 1545. ab eádem deinde recedit. 1549. Iannæus (Alexander) Iudææ rex idẽ, deceptor, ac proditor Ptolemæi Lathuri, regis Ægyptii, 1551. & 1552. Eam ob caussam Lathurum, pro fœderato, hostem experitur: ac Iudææ &c. crudelem v... statorem. 1553. 1554. 1555. & 1563.

Jason, Oniæ, Pontifici... Sancti, frater, fit Apo... stata, 1756. Is vafris a... tibus Pontificatum s... bi conciliat. 1757. &... quibúsnam condition... bus, ibid. Pontificat... deinde pariter, & Ju... dææ, expellitur. 1760... Rursus tamen Ieroso... lymam occupans, de... nuò fugatur. 1765. ac... post fugæ multos erro... res, in Peloponneso de... nique perit. 1765. &... 1766.

Idololatria, plurimorum... malorum caussa, & ori... go. 572. & 573. & 250... Idololatria Romano... rum Veterum, in assi... gnádis unicuiq; mem... bro corporis humani... certô quodam Deo, vel... Deâ. 2459. Cætera vi... de, V. Romanorum, in... digna laude. infrà.

Jehu, seu Iehúses, Ioramo... suc-

succedit, in regno Israëlitico. 190. Series narrationis, de promotione illius ad regnum. 191. & 192. Interficit Iehu reges, Ioramum, & Ochoziam. 192. & 193. Præcipitari jubet Iezabélem reginam. 193. usque 196. & exscindit Achabi domum universam. à pag. 198. usque 201. Sacerdotes item Herculis Tyrii, 201. 202. & 203. quorum templum subvertit: ac locum templi spurcitiis addicit. 203. Et hic tamen, contra spem bonorum omnium, fit ipse quoque Idololatra perversissimus. 203. & 204. ac manifestum est exémplum Omnium; qui mala faciunt, quæ priùs ipsi punierunt in aliis. 204. & 205. Perit hic igitur, morte quidem hîc ficcâ; sed illic, sempiternâ. 206.

JEROBOAMVS I. Roboami regis successor in regno Israëlitico, & æmulus: unde, qualísque, fuerit. à pag. 65. & seqq. Astutè populum ad seditionem, adversùs Salomonem, concitat. 67. Sub typo symbolóve Pallii, in partes duodecim scissi, Ieroboamo Decem Israëlis tribuum possessio denuntiatur. à pag. 68. &c. Utrum arma moverit, adversùs Salomonem, populi motu publicô. 72. Salomoni denique invisus, fugit ad Idololatras. 73. Redit autem in Palæstinâ, eô jam mortuô; & populum Israëliticum, cõtra Roboamum, apertissimè sollicitat. 73. maximè verò, per turbulétam, in Comitiis, querelam; adversûs tributarias, aliásque, plebis oppressiones. 74. Valde servit ambitioni suæ. 72. ideóque populum prensat. 73. Quásnam ditio-

ditiones, ac terras, Ieroboamus habuerit, sub nomine Decem Tribuum, seu, regni Israëlitici. à pag. 79. & seqq. A Sacra Scriptura malè admodum (ac meritò quidem) audit. 97. & 98. Ambitio, & Peregrinatio, illi causſa fuerunt Impietatis. 98. & 109. & 110. Quas rationes habuerit Ieroboamus, pervertendi cultum divinum. 110. & seq. Deo non confidit, quantùm ad regni retentionem. 112. Hinc Vitulos Aureos columnis imponit, adorandos. 112. & ubi? 113. Eorundem adorationé imperiô rigidô urget. 114. Sacerdotes quoque, & fana, Vitulorum, aliáque Idololatriæ instrumenta, instituit. 118 & 119. Seipsum verò summum facit Pontificem: & Festa, Fastósque idololatricos, introducit. 119. & 120. Correptus autem idcirco à Propheta, nihilo magis emendatur. 120. Quo proinde nomine, per auctoris Invectivá, exagitatur. 121. 122. & seqq. Quàm grandibus Ieroboamus damnîs affecerit Cultum divinũ; mutatione veræ religionis in falsam ac pravá. à pag. 123. usque ad 125. Quantum idem, per hoc, nocuerit populi moribus. 125. & 126. Ieroboami sunt imitatores, nonnulli postremorum temporum istorum hæretici. 126. &c. In Ieroboamum oratio Satyrica, 134 & 135. Ieroboami, desperatæ correctionis, impietas. 137. & 138. & 139.

Jeroboamo, pœnæ præsentis vitæ multiplices inflictæ, à Deo. 138. 139. & 141. Ejus interitus. 146. & 263. Ieroboami uxor,

uxor, unde oriunda? 140. & quódnam ei nomen, 262. Ieroboami filius, natu major, ægrotat. 140 & extinguitur. 141. Ieroboamum hunc imitati sunt omnes ejus, in regno, successores, 142. Ipse, regni successores, ex se, nō plures quatuor, habet. 213. Ejus operâ perversus tunc religionis status, & populi mores, à Deo sacris in cōdicib⁹ crebrò admodum exagitantur. 255. Creditur Ieroboamus, jam tùm in Ægypto, fuisse cultor Apis, Ægyptiorū Dei. pag. 258. Non videtur magnæ fuisse nobilitatis. 261. Propheræ, qui Ieroboamum reprehēderat, in incerto nomen est. 261. & 262.

IEROBOAMVS II. rex Samariæ, filius Ioas: idololatra quidem, 211. sed in bellis tamen adjutus à Deo, ibid. Cui tamen is ingratus est: & ideò magis postea invisus, 212.

IEROSOLYMÆ veteris, ingens amplitudo. 1025. & 1026.

IEZABELIS, Israëlitarum reginæ, generis origo, maritus, morēsque generatim. 154. & 155. Ejus, ac mariti illius, insanum studium, & amor, erga pseudoprophetas Idolorum fovendos. 155 & 156. Ejusdem odium, in Dei veri prophetas, 157 & 158. & in Eliam inprimis, ac cur? 158. Iezabelis interitus, per ordinem narratur. à pag. 193. usque 197. Venēfica fuit, & libidinosa simul. 265.

S. IGNATII *de Lojola* sacra imago, blasphemè, sed cum blasphemi exitio, habita & tractata. 471. & 472.

Imperatorum, in castris, inter universos duces

ditiones, ac terras, Ieroboamus habuerit, ſub nomine Decem Tribuum, ſeu, regni Iſraëlitici. à pag. 79. & ſeqq. A Sacra Scriptura malè admodum (ac meritò quidem) audit. 97. & 98. Ambitio, & Peregrinatio, illi cauſſa fuerunt Impietatis. 98. & 109. & 110. Quas rationes habuerit Ieroboamus, pervertendi cultum divinum. 110. & ſeq. Deo non confidit, quantùm ad regni retentionem. 112. Hinc Vitulos Aureos columnis imponit, adorandos. 112. & ubi? 113. Eorundem adorationé imperiô rigidô urget. 114. Sacerdotes quoque, & fana, Vitulorum, aliáque Idololatriæ inſtrumenta, inſtituit. 118 & 119. Seipſum verò ſummum facit Pontificem: & Feſta, Faſtóſque idololatricos, introducit. 119. & 120. Correptus autem idcirco à Propheta, nihilo magis emendatur. 120. Quo proinde nomine, per auctoris Invectivá, exagitatur. 121. 122. & ſeqq. Quàm grandibus Ieroboamus damnîs affecerit Cultum divinũ; mutatione veræ religionis in falſam ac pravá. à pag. 123. uſque ad 125. Quantum idem, per hoc, nocuerit populi moribus. 125. & 126. Ieroboami ſunt imitatores, nonnulli poſtremorum temporum iſtorum hæretici. 126. &c. In Ieroboamum oratio Satyrica, 134 & 135. Ieroboami, deſperatæ correctionis, impietas. 137. & 138. & 139.

Ieroboamo, pœnæ præſentis vitæ multiplices inflictæ, à Deo. 138. 139. & 141. Ejus interitus. 146. & 263. Ieroboami uxor,

uxor, unde oriunda? 140. & quódnam ei nomen, 262. Ieroboami filius, natu major, ægrotat. 140 & extinguitur. 141. Ieroboamum hunc imitati sunt omnes ejus, in regno, successores, 142. Ipse, regni successores, ex se, nō plures quatuor, habet. 213. Ejus operâ perversus tunc religionis status, & populi mores, à Deo sacris in cōdicib⁹ crebrò admodum exagitantur. 255. Creditur Ieroboamus, jam tùm in Ægypto, fuisse cultor Apis, Ægyptiorū Dei. pag. 258. Non videtur magnæ fuisse nobilitatis. 261. Propheræ, qui Ieroboamum reprehēderat, in incerto nomen est. 261. & 262.

IEROBOAMVS II. rex Samariæ, filius Ioas: idololatra quidem, 211. sed in bellis tamen adjutus à Deo, ibid. Cui tamen is ingratus est: & ideò magis postea invisus. 212.

IEROSOLYMÆ veteris, ingens amplitudo. 1025. & 1026.

IEZABELIS, Israëlitarum reginæ, generis origo, maritus, morésque generatim. 154. & 155. Ejus, ac mariti illius, insanum studium, & amor, erga pseudoprophetas Idolorum fovendos. 155 & 156. Ejusdem odium, in Dei veri prophetas, 157 & 158. & in Eliam inprimis, ac cur? 158. Iezabelis interitus, per ordinem narratur. à pag. 193. usque 197. Venēfica fuit, & libidinosa simul. 265.

S. IGNATII *de Lojola* sacra imago, blasphemè, sed cum blasphemi exitio, habita & tractata. 471. & 472.

Imperatorum, in castris, inter universos duces

belli cæteros, eminens dignitas. 2398. & 2399. Ejus miniſtri. 2398. paludamentum. 2399. equus, ibid. & 2400. reverentia, in caſtris ei delata. 2400.

Impudicitia Veteris Romæ, à pagina 2505. & 2963. Mulierum vulgati corporis multitudo. 2506. 2507. necnõ adulterarum. 2507. & audacia. ibid. Fœtuum conceptorum, & editorum, tractatio peſſima. 2508. eorundem expoſitio inclementiſſima. 2509. eorúmque educatio, etiam à philoſophis prohibita, ibid. & prohibitio quidem hęc, exemplô Cęſaris Octaviani auctorata. 2510. Illuſtres matronæ viatiatæ à Principibus. 2510. cæteraęq; promiſcui generis, ab his, & à cæteris. 2511. De adulterorum, & adulteratum, Romę *Veteris* exercitu, quid Seneca ſenſerit. 2512. & 2513. & 2514. Mœchos multùm irritabat inceſſus, geſtus, cultus, veſtitúsq; laſcivus, mulierum Romanarũ. 2514. & 2515. Romanorum Virorum impudicitia. 2513. & 2517. Inceſtuum quoque audacia. 2512. Irritamenta impudicitiæ publica, Comœdię quędam. 2516. Floralia. ibid. & 2517. Conviviorũ impudiciſſima miniſteria. 2518. Picturæ item inverecundæ, tam domeſticæ, ibid. quàm & in templis publicatæ. ibid. Impudicitia, naturæ repugnans, acriter rejecta, ac vindicata, à à Trebonio. 2519. A Roma item Chriſtianâ. 2520. Impudicitiæ, naturæ jura tollentis, nec Romanæ quidem ipſæ Veteres, expertes. 2520 Inverecundia Sponſarum Romæ priſcæ. ibid. unde

unde invaluit minor æstimatio pudicitię postea, dignitatisque, matrimonialis. 2521.

Infantium Veteris Romæ, ex illegitimo thoro, mala tractatio. 2508. & 2509. & 2510.

Ingenium Magnum nullum, sinè mixtura dementiæ. 1078.

Ingolstadiensis Universitatis conclave Academicum. 283.

Ingrata mens, exagitata. 792. à qua longè abest, etsi tyrannus, Phalaris, ibid. & 793. & 794.

Insulæ Vulcaniæ, ubi. 877.

Joachaz, filius Iehu, rex Samariæ; patris adit regnum, ut & pravorũ imitationem morũ. 207. Ob hoc, à Deo, cum omni populo, gravissimis punitur malis, bellorum, & egestatis. 207 & 208. Cónfugit tamẽ ad Deum: à quo etiam juvatur. 208, nec tamen à Vitulorum cultu, Lucisq; idololatricis, recedit. 208.

Joannes Gaddæus, Machabæorum frater, missus ad Nabathæos Arabas, 1862, in ipsa via intercipitur; ac perimitur. 1863, sed interficientium cum, magnâ mox clade, vindicatur. 1864.

IOANNES *Simonis* Machabæi filius, unà cum fratribus, incitatur à patre suo, ad bellũ, adversùs impios gerendũ. 1947. statimque suæ fortitudinis specimen edit, adversùs Cendebæum, 1948. & 1949. & 1950. lętusque, ac victor, redit. 1951. Quo tempore pater ejus, ac fratres, occiduntur; feliciter abest ipse. 1953. & ad necem, ab homicida, Ptolemæo Abóbidâ, frustra designatur. 1957. & 1958. Succedit patri suo, Simoni, in Pontificatu pariter, & civili magistratu. 1958, occu-

pátque Ieroſolymam, contra Ptolemæum Abóbiden. 1953. ſed ab Antiocho Sidéte, Syriæ rege, ipſe viciſſim, cum Iudæis, obſidetur Ieroſolymis, acriter, ac diu. 1959. mirificóque demum interveniéte caſu, obſeſſori ſuo reconciliatur. 1960. & 1961. Poſt ſolutam obſidionem, ſequitur Sidéten regem ad bellum Parthicum, & Hyrcanium. 1964. In reditu ex Oriente, multa ſtrenuè adversùs idololatras gerit, in Terra Sancta. 1963. & Idumæam, primus omnium Iudææ Principum, Iudaiſmo initiat. 1964. eúmque virum, cum ſua gente, fovent etiam Romani. 1964. Samariam Ioannes obſidione gravi premit: filiorum ſuorum operâ. 1972. &, ob quam cauſſam? ibid. Antiochum vero Cycizé-

num; Syriæ regem, Samaritas juvare conantem, adversùs ſe; fortiter ipſe rejicit. 1974. tandémque Samariam expugnat, ac diruit. 1975. Poſt diuturnam Pontificatûs & Principatûs gubernationem; denique moritur. 1976. ac poſt ſe relinquit in controverſo; felicitérne, an infauſtè, diſceſſerit ex hac vita: ob rationem, illic explicatam. 1976. & 1977. & 1978. Cui ſucceſſerunt, in utroque regimine, filii. 1979.

Joas, rex Samariæ; filius Ioachazis; contra Ioſephi Flavii hiſtorici aſſertionem, impius, 209. bellô tamen ſtrenuus, atque felix. ibid. Ejus victoria; Amaſiæ, regi Iudæo, extorta. 209. & 210. In ſua tamen impietate nihiloſecius perſeverat: ac perit. 210.

IONATHAS *Machabæus*, Iudæ

Iudæ fratri, ab hostibus occiso, succedit, in Iudææ magistratu supremo. 1861. Aliquandiu cum suis in arcto rerum statu versatur, cis, & trans, Iordanẽ. 1861. & 1862. & 1864 & 1865. & 1868. Fratrem suum, Ioannem, mittit ad Arabas Nabathæos. 1862. quem, à Madabæis-Iambræis interceptum, ac cæsum, 1863. ipse, cum suis, disturbatione nuptialis pompæ cruẽtâ, ulciscitur. 1864 Die Sabbatino infestantem se, Bacchidem, vicissim armîs aggreditur: nec improsperîs. 1865. In Iordanem se, cum suis, jaciens, eúmque trajiciens; Bacchidem, ejúsque copias, provocat ad confligendum secum. 1866. sed frustrà; quia sequi non ausos. ibid. Bethbessem, munitionem, occupat; interfectîs priùs quinquaginta insidiatorib⁹, in caput ipsius à Bacchide conductis. 1869. Oppugnatus Bethbessæ, in castra Bacchidis, de nocte, animosè irrumpit. 1870. cúmque fratre suo Simone stragem Syrorum edit, haud aspernandam; 1871. Populum Israëliticum in oppido Machmis (relictîs tantisper Ierosolymîs) moderatur. 1873. Ierosolymam, à Machmis, redit, 1876. eámque, pro viribus, instaurat. ibid. ac Præfectos Syriacos, hac ratione, perterrefacit. ibidem. ídque Demetrii Sotéris regis ex cõcessione: quam necessitas huic expresserat. 1877. à quo tamen Ionathas, eodem tempore recedens, 1877. partes amplectitur Alexádri Balæi, 1878. quem ideircò tantò magìs, impensiúsque, rex Demetrius

Soter, ſuis in partibus retinere, laborat, 1878. unde & promiſſa, ſupra fidem omnem ingentia, Ionathæ obtrudit, ibid. & 1879. Sed, quæ locum apud eum non inveniunt. 1879. Ionathæ conſtans, erga Alexandrum Balæum, amicitia, ne quidem alterîs, & longè cumulatioribus, Demetrii promiſsîs, inclinatur, aut imminuitur. 1879.

Jonathas Machabæus, ab Alexandro Balæo, Syriæ rege, evocatus, ad nuptias ipſius cohoneſtándas, 1880. ab Iudæis apoſtatis fruſtra accuſatur, ibid. & à rege Alexandro glorioſior revertitur. 1881. Ab Apollonio, duce Syro, & jactabundô, provocatus ad prælium, 1884. non detrectat pugnã, 1885. & 1886. tandémque victor diſcedit. 1887. & in Æde Dagónis multos hoſtium incendió delet. 1888. ob quæ, ſimiliáque, facta plura, ſplendidè donatur, tum aliîs donîs, tum urbe Accaróne; ab Alexandro Balæo, rege. 1889.

Jonathas Mach. interpellatus à Demetrio Nicánore, rege Syriæ, de ſubſidiis, ſibi mittendîs, 1898. acquieſcit: & Antiochiam mittit militiæ ſuæ florem. ibid. qui Antiochenorum inauditam antehac cædem, & interneçionem, edunt. 1899. & 1900. glorioséque Ieroſolymam revertũtur, 1900. & 1901. Ionathę quoque inſtinctu, Deo ſe gratos exhibent. 1901. Provocatus deinde à Tryphone, & Antiocho puero, Ionathas, ad ſocietatem belli adversùs Demetrium Nicanorẽ, Iudæis ingratiſſimum, 1905. & 1906. acquieſcit: eiſque loca diverſa ſub-

subjicit. 1907. Adversùs copias Demetrianorũ, ipse, & Simon, frater ejus, strenuè rem gerunt. 1908. & 1909. Inter quæ certamina, defertus aliquando, pæne solus, 1909. invocato tamen Numine, prælium restituit. ibid. & 1910. ac vincit. 1911.

Jonathas, post hæc, Romá, ac Spartam, legatos mittit. 1910. & 1911. incertum tamẽ, utrúmnam id Deo per omnia approbante. 1911. & 1912. A Demetrianis, bellicô Jon. strategemate bellè deluditur, 1912. pro quibus proinde hostibus, alios sibi sumit plectendos. 1913. Ædificationibus animum adjungit. 1913. Retunditur autem opus ædificationum ejus, ab expeditione bellicà Tryphonis, adversùs Jonatham. 1914. cui tamen confestim, fortitérque, Jonathas occurrit. 1915. sed, à Tryphone mendacissimè decept9, 1915. ac vafrè circumventus, 1916. Ptolemaidem deducitur; pæne nudatus exercitu. 1917. ibíque datur in custodiá, 1917. quem statim pro mortuo luget aliquamdiu Judæa. 1918. eique, licèt adhuc viventi, Simon succedit, frarer ejus. 1918. Reliqua de eo, ejúsque interitu, vide V. Tryphon, & V. Simon &c. infrà.

Joppe, urbs Philistina, pacem turbans Judæorum cum Syris. 1803. multósque admodum Judęos, fraude perfidâ, submergens. 1804, ingenti propterea clade plectitur ab Juda Machabæo. 1804. sicut & urbs, ei vicina, Jamnía: quę non dísparem meditabatur perfidiam. 1804.

Joramus, Achábi filius; Ochoziæ fratri, in regno

Iſraëlis, ſuccedit. 175. Hic Idololatriam, ex parte, tollit; ex parte verò retinet. ibid. Adversùs Meſam, regem Moabitarum, rebellem, ſuſcipit expeditionem; belli ſociis, rege Ioſaphato, regéq; Idumæo. 175. & 176. Ejus expeditionis univerſa ſeries fusè narratur. à pagina 176 uſque 184. inclusivè. Ioramus idé, Deo, & Eliſæo prophetę, pro variis beneficiîs, variè eſt ingratus. 185. & 186. Ingentem de Syris reportat victoriam. 187. & prædam maximam, occaſione admirandâ. 188. Eliſæo propheiæ fieri propenſior incipit. 188. nec tamen melior. 189. A Deo relictus igitur, ex occaſione trāſversâ perit. 189. & morte quidem utrâq;. 190.

Joſephi ab Arimathæa, integritas animi, ac luſtitia. 2656. & 2657.

Iſmael-Sophi, nominis iſtius Perſarum rex primus; quibúſnam gradibus ad regnum conſcéderit, 1042. & 1043. Is Rubri Pilei ſectam, adversùs Turcarum cœruleum, ardenter admodum urget, ac propágat. 1043. moritúrq;, multis poſteritati ſuæ relictîs poſt ſe regnis. 1044. Ejus poſteri Perſidem hodiéque regunt. 1045. Eorum porrò poſterorum nomina, ſeriéſque, proferuntur. 1044. & 1045. Iſmaël iſte, non fuit rigidè Mahometanus, circa vini, porcinęque, uſum. 1096. Reliqua vide infrà, vocabulîs, *Perſæ*, ac *Perſus*.

Iſogaus, Perſarum regis Artaxerxę Longimani, filius legitimus; à fratre ſpurio regni aditu dejicitur. 1067. & 1068.

ISRAELIS regnum, omnium primò à regno *Judæ*, & quare, ſeparari cœptum

78

78 Cur *Israëlitici* potiùs, quàm alium quempiam Regni titulum, sibi assûpserit? 78. Quàm diu regnum istud durârit. 97. & 255. Quæ, & quot, causſæ fuerint Ruinę illius regni. ibid. & 98.

Israëlitarum Vitulini cultûs diversô tempore quænam origines fuerint. 108. & 109. Num Israëlitarum in templo Simulacra, quędam animalium proposita fuerint, adorationis ergô? 116, & 117. Quàm ingens Israëlitarum multitudo, sub Ieroboamo I. à Deo, Salutéque, recesserit. 128. & 130. 131. & 132. Aliquammulti tamen Idololatriam, vel omnino fugerunt; vel, jam inchoatam, denuò rejecerunt. 128. & 129. Israëlitarum, diversîs temporibus interfectorum, multitudo. 130. Davidis tempore, quot Israëlitarum millia cęsa sint. 131. Quàm multa, quámq; scelesta, deliquerint Israëlitæ, à Ieroboami I. temporibus. 133. 134. & 135. Ideóque tandem, ab Assyriorum rege, diversas in Septentrionis regiones abducti captivi, dispersguntur. 220. A Salmanásare nominatim, Assyriô rege, diversissimas in regiones dissipantur. 231. usque 233. incluſ. etiam in regionę Colchorum. 232. & in Tartariam. ibid. & 233. in Moscoviam quoque. 233. immò & in Americam. ibid. & 234. Israëlitarum dispersio, pulveris instar, ad Quatuor cœli ventos. 234. Iis succedunt, in regnum Samariæ translati, populi alii, cumprimis impii. 235. qui reliquias Israëlitarum, moribus suis, & superstitionibus, infectas, quàm plu-

plurimùm depravant. ibidem. & ex seipsis hominum scelestissimorũ emittunt examina, ibid. & 236. Suâmet culpâ, tandem à Deo funditus evertuntur. 238. Quàm olim lascivè se gesserint in nemoribus, lucîs, ac montibus suis frondosis, Israëlitæ; sacrificiis superstitiosis operantes, 244. idque Syrorum, & Græcorum idololatrarum, imitatione. 245. Israëlitarum quot Reges fuerint, à Ieroboamo I. 246. & quótnam eorum, morte violentâ sint è vivis rapti. 246. &c. Israëlitarum tres fuêre diversę captivitates, Ante Christi tempora. 275. De Israëlitis, dispersîs in Gozan, quid tradat Beniamin? Iudæus, in Itinerario suo. 278. Israëliticorum Regum, & Annorum cujusq; in regno, chronotaxis ordinata. 281. 282. Eorum dominandi spatium temporis, comparatum cum Regibus Iudęæ, & regibus Romanis, 283. Cur adeò promptè, in terras exteras, ac longinquas, à tyrannis Orientalibus abduci solerent Israëlitæ. 440.

Juba, rex Numido-Maurorum. 2687. & 2974. Ejus, & copiarum illius, certamina, cum Ca. Curione. à pag. 2687. usque ad 2695. Odii ipsius, adversùs Curionem, caussa. 2695. A C. Jul. Cæsare, Juba rex, ob interfectum Curionẽ, absens afficitur ignominiâ. 2696. A Pompejanis autem, è diverso, laudibus, & honore. ibid. Jubæ Dux, Saburras. 2690. & alibi sæpius. usque ad 2694. incluſ. Jubæ regis præda Venatica. 2695.

Judæorum magna multitudo, Concionatoris cujuſ.

juſdam imprudentî zelo cauſsâ cędi præbente, interfecta. 280. nec minor tamen multitudo diverſimodè conſervata. 281. Ptolemæo Philopátori, Ægyptiorum regi, inviſi Iudæi ſunt; propter ipſius, è Sancto-Sanctorum, excluſionem. 1485. Hinc ab illo variè divexantur. à pag. 1486. & elephãtis, conculcandi, objiciuntur. 1487. à qua tamen ipſi barbarie divinitus liberantur. 1488. & 1489. dimiſsíque à rege Philopátore, Iudæos apoſtatas interficiunt. 1490. Judęi, gens inquieta ſunt, & regnorum gentiúmque perturbatrix. 1564. A Seleuco tamen Nicanore, Syriæ rege, civitate paſſim donantur. p. 1798. Unde &, adhuc tempore Chriſti, Antiochię Synagogas habebant. ibid. Die Sabbati, Judęi mille circiter, in antro quòpiam concremantur, indefenſi; crudelitate Syrorum. 1774.

JVDAS MACHABÆVS, patris ſui Mathathiæ ſucceſſor, in Judææ, tam Principatu, quàm Pontificatu. 1775. Ejus fortiſſima facinora, adverſùs Duces Antiochi Epiphanis, & Antiochi Eupátoris, filii ejus, enarrantur à pag. 1775. uſque 1788. Templum Ieroſolymitanũ repurgat à Sordibus Idololatricis. 1780. Idumæos debellat. 1781. & alias quaſdam gentes, Idolorum veneratrices. 1782. & 1783. ſicut & populos, trans Jordanem colentes. 1784. & 1785. ut & urbes quaſdá barbarorũ primarias. 1785. quarũ è numero, Ephrónem totam vaſtat. 1786. cujus in exſcidio crudelíſne cenſendus fuerit. 1787. ſicut &, in alios

lios quoſdam Idololatrarum populos, & urbes. 1788. Barbaros in locis turritis expugnat, ac perdit. 1792, & 1793. Contra Timotheum, Ducem Syrum, pugnaturus, ſupplicationibus, & ciliciô, teſſerâq; militari, valde religiosâ, ſe præmunit, 1793. & 1794 ſecus, quàm hodie Duces multi ſoleant. 1794. In prælio Timotheáno, adjuvatur ab Angelis. 1795. ingentî conſternatione, cladéque, Syrorum. 1796. Iudas Timotheum, è prælio refugienté Gazeram, illic obſidet. *ibidem*. Eundémque, cum multis, ibidem interficit. 1797. Rurſus juvatur ab Angelis, in pugna contra Lyſiam. 1799. Cum Lyſia, ultro petente pacem, pacificatur. 1801. & 1802. quæ pax tamen à Ducibus quibuſdam Idololatris violatur. 1803. & ab urbe Ioppe. ibidem. Eâ cauſsâ Iudas, Ioppen, & Iamniam, ut crudeles, ac fœdifragas, urbes, grandibus afficit malîs. 1804. & 1805. Cum Arabibus, magno numero ſibi obviîs, pugnat; victor. 1805. quibus, eo nomine, ſtipendia quoque imponit. 1806. & Caſpin oppidum, *in Iudæos* maledicum, incendiô, ac ſanguine, undique exundante è cædibus, complet. 1806.

Judas idem *Machabæus*, cum alio Timotheo, grandem exercitum ducente, 1807. & 1808. confligit feliciter, adjutore Angelô. 1809. hoſtiúmque multa millia delet in campis: partém autem eorum, in delubro Idololatrarum. 1810. Idem autem, & adversùs Gorgiam Ducem proſperè prælia-

tur.

tur. 1810. Pro militibus, in peccato interfectis, offerri Sacrificium, & eleemosynam, mandat. 1811. & 1812. Arcem, ac munitionem, montis Sionis, incipit oppugnare, graves ob causas. 1813. &c. Eo nomine, accusatur apud Antiochum Eupátoré, Syriæ regem; duce accusationis eiꝰ Menelão. 1814 & 1815. Quocirca rex maximum movet in Iudæam exercitum. 1815. & 1816. Judâ se ad pugnam cõparante, præsidiis valde religiosis. 1816. Nostu Judas regis in castra irrumpens, magnũ ei terrorem, nec parvam cladẽ, infert. 1817. &2134. Copias regis, astu prudenti, dissociat: montis Sionis oppugnatione repentinâ, sub idem tempus repetitâ. 1821. Suos quoque, in castello Bethsurâ, annonâ advectitiâ juvat; donec à Rhódoco quodam proditore impediri cœpit. 1812. Ipse verò Ierosolymis, & in templo maximè, graviter ab Antiocho Eupátore premitur. 1822. A Nicanore variè, frequentérque, appetitus insidiis, à pag. 1839. usque ad pag. 1846. inclus. & ab Alcimo rursus, ac jam tertiùm, accusatus apud regem, 1843. & 1844, jubetur à Nicanore, mandatô regis, vel interfici, vel capi. 1844. A Nicanore tamen, & ad necem frustra, & ad vincula, quæritur. 1845. & 1846. Cum Nicanore demum manum conserit; haud sinè notabili copiarum illius clade. 1847. Milites suos, enarratione somnii, divinitus immissi, vehementer, ad prælium capessendum, incendit. 1850. & 1851. in qua

nar-

narratione, de Sanctis, Onia, & Ieremia, recenſet, memoratu digna. 1851, ac, poſt hæc, pugnam cùm Nicanore cõmittit. 1851. & 1852. Deíque invocatione, & Angelorum ope, comite, glorioſiſſimá reportat ex hoſte victoriam. 1852. & 1853. Poſt quam victoriam, Nicanoris cadaver, per membra præcipua, tractari lacerarique pro meritis jubet. 1854.

Judas Legatos Romam mittit, fœderis, ac Societatis jungendæ cauſsâ. 1855. Poſt hæc, cum Bacchide commiſſurus, pavorem, immitti ſibi cœptum, corrigit virtute mentis. 1857. fortitérque adversùs eum dimicans. 1858. in ipſo tamen illo conflictu cadit; Iudææ magnô luctu. 1859. Pontificatûs autem, ac Principatûs ſui, ſucceſſorem à morte accipit Ionatham, fratrem ſuum. 1861. Iudæ Machabæi frater, Eleazarus, Saurę filius dicitur, 2135.

Judicia, Romæ à Senatoribus ad Equites translata. 2543.

Judith, Viduà Sancta, quo tempore vixerit, 234. Ejus, & Holofernis, hiſtoria, in compendio. à pagina 718. uſque ad 725.

Jugurtha, Numidiæ tyrannus, proditus, & captus, à ſocero ſuo, 2262. miſerandâ morte Romæ conſumitur. 2263. & 2949. nec tamen, vel tam atrocî, vel tam maturâ, ac meritus fuiſſet. 2476. Ejus filius, Oxyntas dictus. ibid. & 2477.

Julia, Ca. Iulii Cæſaris filia; cur tam impésè Cn. Pompejum Magnum, maritum ſuum, dilexerit. 2876.

JULIANI *Apoſtatæ* odium, & con-

& convitia, in Galilæos. 91.92.93. Ejusdem in Christum impia vox, jam morituri. 92. De eodem Iuliano, ex occasione Galileæ descriptę, nonnulla, extra ordinem ac tempus Chronologię Ruinarum, titulo Auctorum inseruntur. à pag. 250. usque 253 inclusivè. Appellat Christianos; Impietatis Sectam. 250. Item; Atheos, ibid. Ejus scriptum, quod inscribitur Misopógon, convitiatur passim Christianis, non aliô, quàm Galilæorum, nomine. 251. Reprehêdit Antiochenos, quòd uxoribus suis permittant liberalitatem erga Christianos. 251. In S. Athanasium, Patriarchâ Alexandrinum, acerbior est; quàm in alios. & cur? 251. Suggillat tempora Constantini Magni. ibid. Christianam pueritiam, cum Magistris suis, prohibet usu lectionéque librorum gentilium Auctorum. 252. Idem tamen valde affectat, copiosam Episcopi Ariani interfecti bibliothecam, res Christianas tractâtem. 252. Edessæ spoliat Ecclesiâ Christianorũ. 252. Sarcasticè ludit in Christi axioma, de Paupertate, ac Regno Cœlorum. 253. Exempli sui pravitate, etiam Indos inficit, in agnominandis Christianis vocabulô Galilæorum. ibid. &c.

Justinus, historicus, circa Philippi Macedonis gestorũ enarrationem, notatus ab auctore. 1195. & 1196.

L.

Labarum. V. *Signa* militaria.

Labienus (Titus) à Cæsare deficit ad Pompejum. 2622. Pompejanorum tamen gaudio.

quàm commodô, majore. 2623, Cæsare interim offensionem suî dissimulante. 2624. Labienus Cæsaris copias, apud Pompejanos, plus æquo extenuat. 2623, eâque re, languidiores eos efficit: ut & Appius fecerat. ibid. & 2624. Oppidum, à Labieno exstructum, aut instauratum. 2625. Is exercitum Pompeji territum, animat, ac restituit. 2712. & 2713. Aliud nihil, quàm Cæsaris exitium, quærit; ac pacisciturr. 2717. In Cæsarem, ad Pharsálum, moturô Pompejô; militem iterum animat: & jurisjurandi exemplô cæteros quoque trahit, ad jurandum. 2791.

LACEDÆMONII, seu *Spartani*, avarus, arrogans, contumax, avidúsq; potentiæ nimiæ, populus: & suî jactator, 505. 506, 507, & 510, & 511. Messeniorum gentis calumniatores. 510. Messeniis, æqua postulantibus, superbos se, & obstinatos, exhibent. 526. Iuramentô simùl omnes obstringunt se, ad Messenios eradicandos. 528. Amphíam, Messeniorum urbem, noctu capiunt 528. & 529 Crudelitérque in cives agunt. 529. & 542. In vastatione Messeniorũ, callidè moderatos sese gerunt; proprii cõmodi studiô. 533 Pugnam, adversùs Messenios, ad Fossam, ineunt: sed, ingloriam, & improvidè susceptam. 535. & 536. desperatâq; demum victoriâ, rebus infectis, discedunt 537. & 538. Juventus Lacedæmoniorum, exprobratione negligenter gestę rei, ab suis magistratibus denuò impellũtur ad pugnam. 539. Eorum, & hu-

hostium, Acies, quomodo steterint, 540. Rursus acie congrediuntur cum Messeniis : partis neutrius notãdâ victoriâ, 558. Messenios, in servitutem sese tradentes, inciviliter habent, 576. Supplices noñullos, ab Ara Neptuni Tęnarii abstractos, plectunt. 644. sed non impunè. 645. Messeniis implacabiles se Lacedęmonii præbent; recusatione Communis Græcorum omnium fœderis. 662. & 663. Qui tamen, hoc ipso nunc tẽpore, unà cum Messeniis, sub uno & eodem Turcicô gemunt jugô. 664. Lacedæmoniorum Reges, quantæ fuerint, seu potentiæ, seu potestatis. 686. Quanta Lacedæmoniorum, etiam erga Reges externos, aliósque, fuerit in responsis insolentia. 689. Lacedæmonii, ob imminutam valdè Civium suorum frequẽtiam, Uxores suas Servis suis prostituunt. 696. Indéque progeniti, qui Parthenię dicti. ibid, & 697. Terrę motu plurimi Lacedæmoniorum obtriti. 696.

Laódice, regina Syriæ, interfecta; non à patre suo Ptol. Philadelpho, sed ab Evérgete fratre; propter cædem sororis. 2124.

Lapis, à natura, pedis humani formâ indutus. 1297.

Lapis Saturni. 1156.

Lásthenes; quomodo parens dicatur, aut pater, Demetrii, Syriæ Regis. 2141.

Laticlavia, seu *Latus Clavus*, quid? & quorúmnam vestis? 2339. & 2340. & 2397. & 2979.

Legatorum (in castris Romanis) auctoritas. 2398

Leges duodecim Tabularum. 2336. & 2337.

INDEX.

Lex Julia. 2963. & 2964.
Lemónia, quis è Romanis Optimatibus agnominatus; &, quánam declinationis formâ. 2971.
Leones, in Marmarica, Africæ regione, ferocissimi. 1658.
Lepidus (Marcus Æmilius, Senior) cum Q. Lutatio Catulo congressus armîs, superatur. 2538. & peregrè perit; auditâ uxoris suæ impudicitiâ, Romæ exercitâ. 2539. Hic particeps aliquo modo proscriptionis Syllanę fuit; cùm Syllam tamẽ postea pessimè odisset. 2956 & 2957. A Lucio Philippo, viro Consulari, in Senatu, ipsè Consul, acritèr reprehenditur. 2969. & 2970.
Lepidus (Marc. Æmilius, M. filius) Cęsarem absentem, creat Dictatorem. 2701. haud sinè facti sui invidiâ. ibid.
Liberalitas quorundam, à morte demum, in pòpulum Romanũ. 2353. & 2354.
Lingua Blasphemi hominis, minutal, ac cibus facta, volucrum. 1854.
Longus (auctor Græcus) recèns trãslatus in Romanam l. 1421. Bacchici horti quáisnam figuras posuerit, & imagines. 1421. & 1422.
Loricæ Aureæ Regum Ægypti. 1617.
Luciferi Calaritani causſa, utrúmne Ecclesiæ Catholicorũ probata. 2119. & 2120.
Lucius Cornel. Lentulus, bellò Civili inchoatô Consul; quomodo, & quánam occasione, perierit in Ægypto. 2935.
Luc. Cornelius Sylla. Vide, *Sylla.* infrà.
Lucius Metellus, Tribunus plebis, impedire Ca. Jul. Cæsarem conatus, in direptione ęrarii, 2660, à Cæsare, minîs, ac vi intentatâ, rejicitur. ibid.

& 2661. Eum poſtea Cæſar ſuîs eſt ſcriptîs calumniatus. 2662.
Lupercalia Rom. 2452. & 2453.
Luſcius (Cajus) Ca. Marii Senioris nepos, tribunus militum; à quo, & cur, interfectus? 2965.
Lutheri dictum, *de Fide Solâ*, ad Salutem ſufficiente; à novitio Prædicante defenſum, ac laudatum. 260.
Lyciſci filia. Virgo anonyma, ab Apolline Delphico, immolari ferrô Meſſeniorum juſſa. 550. eũ patre prófugit. 551. & in exilio moritur. 551. Lyciſcus autem ipſe, ad ſepulcrum filiæ capitur: & judició forenſi periclitatur. 552.
LYSIAS, vices Regis agens in Syria, pro Antiocho Epiphane, 1777 à Juda Machabæo cum copiis ſuis vincitur. 1779. Intrudit ſeipſum regiæ tutelæ, continuandæ contra Philippũ, ſucceſſorem ſibi miſſum. 1791. noviſque magiſtratibus ab Antiocho Eupátore evehitur. 1792. Ingentem rurſus exercitum, adversùs Judam Machabæum educit. 1797. & 1798. cum quo in Judæam irruit: & Bethſuram, cum aliis locis munitis, expugnat. 1798. In prælio tamen, contra Iudam, ſuperatur, magnâ ſuorum clade. 1800. De Pace igitur ineundâ cogitare incipit. 1800. quam etiam, conſentiente rege Antiocho Eupátore, cum Iuda Machabæo tandẽ facit. 1801. conditionibus utrimque tolerabilibus, ibid. & 1802. Eundem Eupátorem ab obſidione montis Sionis revocat, oratione fidâ ſyncerâque; ſed interim ſuis quoque com-

modis ſerviente. 1824. & 1825. Tumultuantes verò propterea, paullò pòſt, Ptolemaidenſes cives demitigat. 1828. & 1829. Oratione, brevi quidem, ſed gravi, Menelaum, apoſtatam Iudæum, accuſat apud Regem Antioch. Eupátorem: &, quáſnam ob cauſſas? 2049. eâque oratione promovet Menelaum, ad *ſupplicium Cinerum*. 2050. & 2051. Inſtigat prętęrea (ſi verus fuit rumor) populum Laodicenum, in cædem legati Romani, à pag. 2052. uſq; 2058. incluſ. & poſt hæc, ad diſſimulandum facinus ſuum, Legatum interfectum funere honeſtat: ſéque Romanis purgat. 2058. & 2059. nec tamen idcirco mortẽ violentam evitat; ſibi pariter, Eupatorique regi, juſſu Demetrii regis illatam, 2059.

Lyſimachus, apoſtata Iudæus. V. Menelaus, infrà.

Lyſimachus, Thraciæ rex, occiſus à Seleuco Nicátore, viciſſim vindicatur; cæde, per manus Ptolemæi Cerauni, occiſori ſuo illatâ. 2162.

M.

Macedonia, regio: quibúſnam initiîs cœperit, ac profecerit. 1109.

Macedonicorum regum, uſque ad Philippum, & Alexandrum Magnum, ſeries texitur: inter quos & Europus eſt. 1112. de quo vide, V. *Europus*. Macedoniæ reges, poſt mortem Alexandri Magni, uſque ad ultimum ejus regem. à pagina 1452. uſque ad 1457.

Machabæi ſeptem fratres, ac Martyres, undénam oriundi? 2026. Eorundem martyrium atrociſſimum, 2027. & 2028.

2028. Pro iisdem, adversùs Antiochum tyrannum, auctoris Apologia. 2029. & seqq.

Machabæorum Liber. I. & II., quómodo, & quánam de causſa, in annis numerandis, diversi videantur. 1685. & 2118. Machabæorum librum 1. & 2. esse verè Scripturam Divinam, ostéditur, à pag. 1687. & seqq. multîs. ac 2120. adversùs Sectarios, id negantes. 1607. qui refutantur à pag. 1688. usque 1699. De Primo, Secundo, ac Tertio, Machabęorum libris, quídnam; &, quo singuli ordine, vel auctoritatis pondere, suum tractent argumentum. 2156. De Tertio item, crisis stylí. 2156.

Mácherus, castellum. 94.

Macrobii, gens Æthiopũ, arcus habent, ingentis ponderis; quos Persæ nequirent tendere, vel inflectere. 998. unicô exceptô Persâ. ibidem. Bellô tentantur à Cambyse, sed frustrà. 999.

Magistratus perversi, peccantes in eo ipso, quod plectunt in aliis, 204. & 205.

Magistratuum apud Romanos partitio. 2325. & 2326. & 2327. magistratibus quibúsnam Jus Ceræ, seu Imaginum, fuerit, apud priscos Romanos. 2942.

Manahémus, rex, seu tyrannus Samariticus, interfector antecessoris sui, Sellúmi. 214. Impiè regnat, & crudeliter. 214. & 215. Prægnantes fœminas dissecat, & cur? 215. Idcirco Deus immittit hostẽ ei, Phulem, Assyriorum regem: quem tamen ipse fortassis, auxiliorum spe, evocârat. 216. sed grandi suô, regnique, damnô. 217. Eum igitur Manahémus conciliare si-

bi conatûr, argenti annuâ pensione grandî. 217. Ex quo deinde tempore, gravissimum argenti tributum sibi subjectis imponit; in decennium solidũ. 217. Moritur demum in impietate sua: filiúmque Phacejam habet successorem. 218.

Manlius (Marcus) vir Consularis, ob affectatã tyrannidẽ, saxô dejicitur. 2245. & 2246. licèt ipse, & Anseres, Capitolium quondam servâssent. 2245.

Marcellus (Cajus Claudius) cum Paulo Æmilio quondam Consul, postea voluntatem, à Cæsaris caussâ priùs alienâ, immutat, 2674. Ciceronique propterea, ex occulto, cuniculîsque, molestiam exhibet. ibid.

Marcius Coriolanus. V. *Coriolanus*, suprà.

Marcus Æmilius Lepidus. V. *Lepidus*, suprà.

Marcus Æmilius Scaurus. V. *Scaurus*, infrà,

MARCUS ANTONIUS, *Triumvir*, à Cleopatra, Ægypti regina, lascivè dementatur. 1624. & 1625. A Mariamne, Judææ reginâ, pictam ejus effigiem accepisse, ferebatur: non sinè mulieris infamia pernicio-sà. 1626. Cleopatræ gratificatur necem sororis ejus. 1628. Eandem Cleopatram ad se accersit primùm in Ciliciam. 1624. & 1625. Postea, & Antiochiam, Syriæ urbem 1628 ubi multas ei regiones donat. 1628. & 1629. cúmque his, etiam Judææ *balsameta*. 1629. Cum Cleopatra comissatur. 1629. & Armeniæ regem, à se dolô captum, eidem donat. 1630. quem ipsa postea decollat. ibid. Comitia publica agit Alexandriæ. 1631. Quæ, quan-

tas

tæ fœditatis fuerint, è donationibus apparuit; quibus Cleopatram, ejúsque sobolem, palàm populô, affecit. ibid. & 1632. Et hic ipse tamẽ à Cleopatra post hæc perfidiſsimè tractatur. 1633, usque ad suimet interfectionem; & interitum, in oculis ejus. 1634.

Marcus Antonius, hic idẽ, lupercus est. 2452. Cum Ca. Curione, & aliis, acriter pro C. Iul. Cæsare contendit, adversùs Senatum. 2610. 2612. 2613. &, cum iisdem, ad Cæsarem denique prófugit 2614. ubi locus, super ea re, subnubilus, explicatur. 2615. Marc. Antonius, in castris exercitúque Cæsaris, etiam Quæstor, 2649, quàm insolentem exhibere se consuêsset municipalibus hóminibus, & coloniis. ibid. & 2650. quàm turpem itẽ, infamémq; , è comitatu meretricio, 2650, maximè verò Cytheridis, seu Volumniæ. ibid. & 2651. Idem M. Tul. Ciceronem, à profectione maritima ad Cn. Pompejum, modîs multîs impedire conatur. 2673. & 2674. Marci Antonii, cum Ca. Curione, Ca. Cur. filio, nefaria quondam familiaritas. 2699, & 2700. Cæsari, relictas ab eo Brundisii, legiones adducit, magnô suô periculô, 2719, sed majore Q. Coponii, Antonium infectãtis, damnô. 2719. & 2720. Cæsarianis, in magno discrimine constitutis, succurrit. 2731. & 2746. Romæ crudeliter adversùs plebem agit. 2838. Luc. Domitium Ahenobarbum, ad Pharsalum, interficit. 2830. Cæsari, palàm populô, Regni salivam Cósul, &c. movet. 2838.

Marcus Aurelius Cotta, V. *Cotta*, suprà.
Marcus Cato Uticensis. V, *Cato*. suprà.
Marcus Claudius Marcellus, Consul, Ca. Jul. Cæsaris ambitioni infestus 2586. primus publicè movet Camarinam controversiæ, de diuturnitate imperii Cæsaris Gallicani. ibid. déque ea re, ad Senatum, Consul, refert. 2587. in quo, contradicentem sibi collegam habet: nec moratur. 2588.
Marcus Favonius, V. *Favonius*, suprà.
Marcus Licinius Crassus. V. *Crassus*, suprà,
Marcus Manlius, V. *Manlius*, suprà.
Marcus Tullius Cicero. V. *Cicero*. suprà,
Mariamne, Herodis Ascalonitæ, seu Senioris, uxor; circa Marc. Antonium audisse malè, videri potest. 1605. per totum,
Marius (Cajus) *Senior* ad plebem se, contra patricios, ac nobilitatem, confert. 3. Undénam fuerit oriundus. 2259. & à quo, primùm omniũ, protrusus ad honores. ibid. Tribunatum plebis assecutus; statim initiò perquam insolenter, & ingratè, sese gerit. 2260. exemplóque fit cęteris, post se, arrogantiæ plebejæ, adversùs Nobilitatem. 2260. Q. Cæcilium Metellum, ingratissimô, nefariôq; meritissimô, calumniatur; in Africa belligerantem, adversùs Jugurtham. 2269. eique succedens, Jugurthâ quidem potitur; sed majore Lucii Syllæ, quàm suâ, virtute. 2262.
Marii Senioris, quænam initia fuerint odiorum, adversùs Lucium Syllam. 2262. & 2263. Marii complures Consulatus, 2263. 2265. in

iis; diversa gerit; bellúmq; cumprimis Cimbricum, 2264. cum hostium inauditâ priùs clade. ibid. non tamen citra Q. Catuli opem. 2265. Instigat, post hæc, seditiosos quosdam viros, ad turbandam, novatione rerum, urbis, ac Reip. tranquillitatẽ, 2266. præsertim verò, adversùs Q. Cæcilium Metellum eos incitando. 2266 & 2267. quem Marius, cuniculîs dolosîs, curat urbe pellendum, & Italiâ, 2267. Idem & alios præterea seditionum conflatores, adversùs Senatum suscitat. 2268. quos tamen populus R., concursu facto, in ipsa Curia interficit. ibid. & 2269. Erga regem Ponti, Mithridaten, se salutantem, superbè agit, & loquitur. 2272.

Marius idem, à Luc Cornelio Syllâ prælio superatus, Minturnum fugit: & hinc, in Africam. 2279. & 2280. Quídnam in Africano illo exilio egerit. 2280. Idem, post reditum, unà cum Cornelio Cinna Romę maximam Civiũ edit cædem. à pagina 2283. usque ad 2286. Ejus crudelitati immista erat Salutandi Superbia. 2286. Idem seipsum evehit, & intrudit, in Consulatum Septimum, 2287. juxta portentum Septem pullorum Aquilæ, quondam ab eo inventorum. ibid. Ipse tamen paullò pòst extinguitur. ibid. cùm priùs, ipso primo Consulatûs sui die, quẽdam alium occidisset. 2287. *Marii* Senioris, contra factionem Syllanam, Duces. 2293. Ejus partium duces Romæ fœdam exercent, in ipsa Curia, tyrannidẽ. 2298. A Marco Tullio Cicerone

tone Marius hic, paucîs quidem, ſed gravitate plenîs, ac veritate conteſtatiſſimîs, verbîs reprehenditur. 2948.

Marius (Cajus) *Junior*, cujus filius? 2293. Adversùs Lucium Syllam malè pugnat. 2296. Prȩneſte obſidetur. 2297. ubi ſeipſum tandem interficit. 3302.

Maſſilia urbs, à Cæſarianis ſubacta. 2666. Maſſilienſes Vineæ. Vide, *Vineæ* infrà.

Mathathias, Sacerdos nobilis, tyrannidem Antiochi Epiphanis, cum omni familia ſuâ, declinat. 1769. & 1770. Apellem, Antiochi præfectum, ad defectionem Judæos ſtimulantem, ſimùl cum Judæo apoſtatâ, ſacrificante, interficit. 1773. & 1774. Ad Mathathiam profugũ, Judęorum utcunq; magna multitudo, religionis ſuæ tenacium, ſe conglobat. 1774. inter quos ſunt Aſſidęi, ibid. Is moritur: relictîs filiîs, pietatis ac fortitudinis ſuæ hæredibus. 1775.

Media, Orientis Aquilonaris Regio: ejúſque terræ-bonitas. 334. Plurimos alit Equos militares, ibid. & arbores citrias excelſas. 334. De ejuſdem terræ Medicæ fertilitate, unà cum fertilitate Bactrorum, & Hyrcaniæ. 335. &c.

Medorum Imperium, ſæpius interruptum; ac repoſitum. 1076.

Medicus, Ægyptio Regi ſuccenſens, ob offenſam; bellîs regnum illius univerſum dolosè replet. 988. & 989.

Meditationes S. Auguſtini, num illius ſint? 1438.

Melanchrus, Lesbi tyrannus, interfectus à Pittaco Sapiente. 734. & 735.

Mello, Vorago urbis Jeroſo-

rosolymæ; occasio seditionis, adversùs Salomonem, 66.

Memmius (Cajus) uxorem Pompeii Magni, anonymam, sed frustrà, sollicitat ad rem nefariam. 2511.

Menelaus, apostata Judæus, Simonis illius impii frater, 1760. Is sacrilegîs muneribus emit necem S. Onię Pontificis, 1761. eâq; viâ, grassatur, ac pervenit, ad Pontificatum. 1762. sed, iterum ab eodem magistratu Sacrorum remotus; ad tempus; fratrem suum Lysimachum; sibi subrogat. 1763. qui Lysimachus tamen paullò pòst occiditur, ibid. Post hunc, Menelaus etiã ipse tandem è medio tollitur, imperiô Antiochi Eupátoris; adversùs eum à Lysia incitati. 2048. usque 2052. *inclus.* Menelai supplicium, modúsque Interitûs, plèniùs describitur. 2050. 2051.

Mercatores Orientales, qualibúsnã plerumque mercibus olim distrahendis intenti. 2179. & 2180.

Merodáchus, ab Assyriorum Monarcha deficit, 714. Regnum Orientis novum sibi erigit, ibid. & nomen Nabuchodonosoris adsciscit. ibid.

Mesa, rex Moabitarum, Joramo, Samaritarum regi, rebellis, 175, bellô, propter hoc, infestatur, à pag. 175. usque 184. inclus. Rerum autem omnium desperatione subactus, Filium deniq; suum, publicè super murum, immolat. 181. 182, 183. 184. inclus. Quorundam, super hujus facti serie, figmentum, refutatur. 183. & 184. De filio Mesæ occiso, controversiola, soluta. 269.

Meſſalina, Uxor Cæſaris Claudii, cur die quodam, ad cœnam, ex more non comparuerit. 2132.

Meſſana, urbs Siciliæ, aliquando Zancle dicta; poſtea & Meſſene. 639.

Meſſéne, regina, ambitione ſuâ, cum marito occupat regionem Peloponneſi illam; quæ ab ipſa poſtea Meſſeniæ nomen tulit. à pag. 493. Superſtitioſa Sacra Magnarum (quas vocabant) Dearum, recipit: eáque per omne regnũ ſuum diſpergit. 495. hîſque initiîs, & occaſione, alia quoque Idololatriæ genera introducta, convaleſcunt. ibidem. 496. & 497. Et ipſa quoq; Meiséne regina, conſecratur poſt mortem, à Glauco rege. 496. fin. & 497. princip.

Meſſéne urbs, tardè admodum ædificata; poſt Regionem Meſſeniacam jam dudum florentem, 492. quomodo dici poſſit, ſub Ithóme monte fuiſſe: licèt ab eo ſpatiô ſat longô diſtans. 679.

MESSENIA, Regio Peloponneſi, particulatim deſcribitur, 490. uſque 492. inclus. Meſſeniæ regionis metropolis, ſeu urbs regia, quænam fuerit; antequam urbs Meſſene tándem exſtrueretur. 494 & 495. Meſſeniam, quinam ab initio, & poſtea, diverſîs è familiis, Reges adminiſtrârint. 497. uſque 502. Eorum regum in numero fuit & Idas; tándem fulminatus. 499. Creſphontes item, ſubdolè ſe intrudens; ſed occiſus cum ſuis. 500. Aépytus autem, filius ejus, mores paternos ſuîs melioribus emendans, proſperè regnat. 501. ejúſque tota po-

Steritas pariter. ibidem.
MESSENIACVM BELLVM unde dictum sit? 488. & , Quamdiu durârit, 486 & 487. Cur sub Unius belli, Ruinæque, nomine id describatur. 487. & 488. Messeniaco Bello multum causſæ præbet Idololatria, ac Superstitio. 502; præsertim verò, circa Fanum Dianæ. 503. Ejus Belli primas causſas aliter Spartani referunt, contra Messenios, 503. & 504. aliter, Messenii contra Spartanos. 506, usque 509. Syncerior autem videtur narratio Messeniorum. 504. fin. usque 506. princ. item 509. & 510. Messeniorum prudentia, in castris suis, adversùs Spartanos, permuniendis. 536. qua Spartanorum stultitia, jactantiá. que, confundebatur. 537. Eó *bellô* Messenii montem, & oppidum, Ithómen, incolere incipiunt. 547. Apollinem Delphicum consulunt. 550. sed, malô suó. ibid. Bellum, bene prosperéque diu gestum, contra Spartanos; ad extremũ Superstitionibus suîs corrumpunt, 562. & & seqq. Apollinis oraculô jubentur, Centum Jovi tripodas offerre. 464. sed, in hoc delirii genere, prœventi à Spartanis; de reportanda victoria despondent animum. 565. & 566. sicut & ex aliis quibusdam casibus frivolis, deterrentur à strenuè cogitatis, ac cœptis. 566. & 567. & 569 fin. & 570. Bello illo, quodá tempore, Messeniorum Canes omnes pariter urbe demigrant. 567. & 569. & 570. Desperatione demum successûs secundioris, Spartanis se dedût Messenii. 575. simúlque & Ithómen, mu-

munitionem ſuam priſtinam, ibid. Sed mox ſerviliter à Spartanis tractati, 576, ab iis denuò deficiunt; 557. idque; Andanienſe civè ejus facti duce, ibid. Vide & ſuprà, V. *Ariſtómenes.*

Meſſeniaci Belli Secundi; initia, à pag. 579. &c. uſque 581. Spartanorũ indè prælium, cum Meſſeniis, ad pagum Deras. 581. Prælio vincuntur Meſſenii à Spartanis, nõ inopiâ virtutis; ſed, Arcadum regis perfidiâ. 606. In montem Ejram ergo poſthac migrant. 608. ibíque pluſquam decennio ſe defendunt, 609, donec tandem, occaſione, ac ſcelere, cujuſdam adulteræ Meſſeniæ captâ Ejrâ, Meſſenii indè cuncti diſcederent. à pag. 624. uſque 638. Eos, exulatũ abeuntes, Arcades, eorum ſocii, perhumaniter excipiunt. 638, & 639. Bellum hoc Meſſeniacum Alterum, quãdiu durârit? 640.

Meſſeniacum Bellum, numerô *Tertium*. 644. & 645. ortũ. Meſſenius à Lacedæmoniorum in ſe imperiô rurſus deficientibus, 645, contrãque Spartanos, etiam extra Peloponnéſum, bellantibus, 646. Meſſenii poſthac Oeniadum urbem occupant, 647. ſed indidem expelluntur, prælio ſuperati, 648, & 649. irreconciliabiles ſunt Spartanis. 650. quos etiam lapidibus obruere conantur. 651. Navalî denique pugnâ ſuperati, diverſas in terras diſpergũtur Meſſenii. 652. E ſuperſtitioſis nihilominus Somniis denuò ſpem concipiunt; Meſſeniam ſuã Veterem recuperandi, 653 & 654. quę, ſomnia fuiſſe Sathanica, viden-

tus

tur. *ibid. utrâque pag.*
In Religionibus universim Messenii fuêre, vel nimii, vel præparci. 665. &c. id, quod docent eorum immoderatę Superstitiones. 665. & 666. Contemptum autem religionum omnium, convincunt ea, quæ gesta sunt ab iis, contra sacra Castoris, ac Pollúcis. 667. usque 670
Metellus (Quintus) *Numidicus*, Ca. Marii Senioris callidâ machinatione pellitur in exiliũ. 2267. & ab exilio revocatur, maximo cum honore. 2269. etsi Mario multùm invito, ac renitente. ibid.
Methóne urbs, non una. 1289. Ea verò, quæ in Messeniis est, hodie *Módona* dicitur. 1289.
Metropolis, Thessalię urbs, Cæsari se dedit. 2778.
Michaël Paludanus, in sua Chronologia Theologica, notatur. 450. & 451. & 453. & 459.
Militia *Romanorum Veterum*, à pag. 2362. Militiæ Romanæ primus annus, in adolescentibus. 2362. Tironum militiæ Romanæ rudimenta. ibid. De Tironum, ac cæterorum militum Romanorum exercitamentis, Palaribus, Salitionibus, Saltibus, Justo itinere, &c. à pag 2362. usque 2367. inclusivè. Militum, in agmine, & expeditionibus, onera gravia, portatúque difficillima, 2366. & 2367. Ubi & de Utensilibus eorum, singillatim. 2367. & 2368. Eorum occupationes, ac labores, incredibiles. 2368. & 2369. in castris maximè ponendis; & in oppugnationibus urbium. 2369. 2370. & 2371. Inopia eorum in castris, & summa frugalitas. 2372. De eorum Testudinibus

bus castrẽsibus aliquid. 2370. & 2371. Eorum stipendia, peranguſta. 2372. quæ tamen paul. latim laxata ſunt, poſteriorum belli imperatorum indulgentiâ, 2372. fin. & 2373. Victus militum: & prandia, cœnæ, panis, farina, puls. 2373. & 2374. Potus eorum, & pocula. 2375. Eorum Poſca, quid? 2375. item Paxamádes eorum. 2373. fin. Eorum habitatio, cubile, lectus, menſæ, in caſtris. 2375. Excubiarum labores. ibid. & Vigiliæ. 2376. Fraxationes. ibid.

Militiæ Romanæ militum genera, & partes. 2379. & ſeqq. ubi, de Velitibus, Haſtatis, Principibus, Triariis 2379 & 2380. Triariorum nomina varia. 2380. Sexcenti in quavis Legione Triarii. 2381. Militum Romanorum, pro diverſitate, diverſa Partium diſtributio: & Armatura. 2381. & 2382. & 2383. & 2384. Singularum Partium, Duces & capita. 2381. & 2382. De Equitibus Cinctulis (trabeatis) & Clibanariis. 2382. & 2383. De Scutis eorũ, caſſidibus, pharetris. 2383. Equitum diverſę ſpecies, & appellationes. 2384. De Contuberniis militum, Centuriis, manipulis, cohortib⁹, 2385. & 2386. De Legionibus; earúmque Tribunis. 2386. *per totum*. Quótnam in una Legione milites. 2387. quot in una expeditione Legiones. 2387 & 2388. Exercitus Juſtus quis olim dictus, & habitus? & quot militum? 2389. Signa, vexilla, aquilæ, lábara. &c. à pag. 2389. uſque 2394. Diſtinctio Inſignium; & cultûs corporis, inter gra-

gradus Ductorum militiæ Romanæ. 2394.

Militiæ Romanæ ordo egressionis è castris: & præsertim, ad prælium committendum. 2409. usque 2413, exclusivè. Egredientium in aciem arma. 2413. usq; 2416. includ. & ornamenta cristarũ. 2413 & 2414. Signa ante prælium; & maximè, canora. 2411. & 2412. Scuta. 2413. Galearum diversæ cristæ. ibid. & 2414. Equitum, pro eo tempore, armaturæ. 2416. Acies Romanorum, 2417. & 2418. Ejus dispositio. 1418. Concursus in Acie: concurrendique series. 2421. & 2422. Acierum, pro diversa occasione, diversæ formę. 2422. & 2423. Prędmia, donáque militaria, post rem bene gestã. 2424. usque 2427. Coronæ militares diversi generis. 2425. & 2426. Prędmia alia, & immunitates, claris bello viris tributæ. 2427. promotionésq; militum, fortiter agentium, ad altiora. 2428. ductorum item militarium stipendia, proportione servatâ, majora, vel minora, 2428. & 2429. Stipendia verò militum (etiã gregariorum) ad diem præfinitum; contra morem sæpe temporum, etiam hodiernorum. 2429.

Militiæ Romanæ Justitia, in Castris, administrata. 2429. usque 2436. *inclusivè*. Castigatio militum, per Centuriones, *fuste*, diversi generis, ac materiæ. 2430. ubi & de *Vite*, Centurionum Insignî pariter, & Instrumento castigationis. *ibid.* Pœnæ militum generis cujusdam mitioris. 2430. & 2431, ubi & de Ignominiîs, *utrâque pag.* De mulctis,

2431. De militum Suppliciis Capitalib⁹. 2431. déq; certis quibuſdam criminibus, quæ Capitali ſupplicio, omni priſcô Jure, cenſerétur obnoxia. 2431. & 2432. & 2433. Furtorum rapinarúmq; gravis pœna. 2433. & Impudicitiæ, ſuprà, quàm ab Idololatris legislatoribus exſpectares. ibid. Scortorum è caſtris proſcriptio, & ejectio. 2433. & 2434. ubi & de Severitate hujus generis cõmẽdabili Germanorum Impp. 2434. Uxorum, apud Romanos, ad caſtra diu nulla fuit admiſſio, 2433. nec famularum. ibid. Impudicitia certi cujuſdam generis, punita fuſtuariô lethiferô. 2435. cujus Fuſtuarii (delictis etiam aliis imponi ſoliti) *modus immodicus* deſcribitur. 2435. De pugnátibus extra ordinem, ſecurî feriri ſolitîs. 2435. & 2436.

Milliarium Aureũ. 2334.

Milo (Titus Annius) Publ. Clodium interficit. 2578, improſperéque defenſus, in Judicio De Cæde, à Ciceronе patronô, 2579, exulare compellitur. 2580. A C. Jul. Cæſare Dictatore, cæterîs Exulibus omnibus reſtitutîs, *Solus ipſe non reſtituitur.* 2704. Et in Italia demum (cùm eô ſe, invitô quoque Cæſare, recepiſſet) perit. ibid. Quantô conſenſu fuerit à Iudicibus condemnatus, in Iudicio Clodianę cędis? & quorúmnam pręcipuè culpâ. 2972. quis eum tunc abſolverit. ibid.

Mithridates, Pergaménus, Ca. Iul. Cæſarem, bellô Alexandrinô, ſtrenuè juvat. 1609. uſq; 1612. incluſ.

Mithridates, Ponti Rex, cogi-

cogitur à Romanorum injuriis, & ſuperbiâ, adversùs eos ad arma proſilire. 2272. & 2273. Exercitus illius, primâ belli præparatione, & apparatus ejus, quátus fuerit. 2273. & 2274. Conflictu cum Romanis, ſuperior evadit. 2274. & aliquouſque cleméter tractat victos. 2274 paullatim deinde ſeveriùs. 2275, ac Romanorum immenſam cædem per Aſiam edit. 2275. nec, ad hoc, aliũde, quàm à propriâ crudelitate, inſtigatus. 2276. Ejus Epiſtola, ſicut acerrima, ità pariter & veriſſima, adversùs Avaritiam ac Perfidiam Veteris Romæ. 2467. 2468. & 2469.

Moabiticum bellum, inter reges, Meſam, & Joramum &c. à pag. 176. &c. uſque 184.

Monarchiæ, ſeu Imperii, *Romanorum*, annus primus, quis. 2835. Rebus Chriſtianis tandé, quàm Reſp. Romana Vetus, utilior: & cur? 2937.

Mons-Móriæ. V. Mons Sion.

Mons-Sacer, in quem à Romanis ſeceſſum non ſemel fuit: ubínam fuerit? 2941.

Mons Sion. V. *Sion*, infrà.

Moria-Mons. V. Mons-Moria, ſuprà,

Mulier pulcra, ſed *fatua*, & nequam; quídnam, Diogenis Cynici judicio, ſit. 1239. Mulieris ſceleratæ epitheta, ac tituli, per congeriem. 1637. Mulierum Romę diverſarum, amictus diverſus. 2341. & 2342. Mulierum, Romæ infamium, multitudo quondam, loca, tempora, diſcrimina, &c. 2505. & 2506. Cætera vide V. Impudicitia Veteris Romæ. ſuprà.

Mulleoli, quódnam Calcco-

ceorum genus: &, quorum hominum. 2339. & 2340.
Mumiæ cadaverum Ægyptiorum. 1438.
Mundus (Decius). Vide, Decius. suprà.
Mures agrestes, fugâsse Sennacheribum, Assyriorum regem, perhibentur; &, cum eo simul, exercitum illius, ex Ægypto. 379. usque 382. Paginâ item, 454. & 455.
Mutia, Pompeji uxor: utrum éadem cum Metella? an verò diversa, 2984. Reliqua, de *Mutia*, vide, V. *Pompejus*, sub initium, &c.
Mystagógus, apud Græcos Siciliêses, quônam munere fungeretur. 2174.

N.

Nabuchodonósores tres, distincti. 714. & 715. Quinam ex illis propriè Magnus sit dictus? 715. Eorum stirps, ac genus. 714 & 715. & 716. Nabuchodonósoris Magni Ruina, è culmine Sapientiæ in Dementiam. 727. non tamen fortassis & in Gehennâ. 738. Nabuchodonosoris Magni uxor, Nitócris. 874.
Nadábus, Jeroboami filius, patris & impietati succedit, & regno. 143. Interficitúrque à Baasa successore. 144.
Nanæa, Dea; Persarum Venus, 2095. ambitiosè, stultè, & avarè, ab Antiocho Sidéte, Syrorũ rege, in conjugiũ expetita, 2096. & 2097. sed expetitoris festinatô interitu. 2097.

NARRATIONES.

De interitu *Jezabélis*, reginæ Samaritanæ, à pag. 193. usque 197. inclus. De interitu quoque totius Achabææ Domûs. ab 198. usq; 201. *Spartanorum*, de Messeniis, narratio. 503. & 504. in-

inclusivè. *Messeniorum*, contrà, de Spartanis, enarratio. 506. usq; 509. inclus. De *Evæphno*, Spartano, nefario homine, armentum alienum vendente, per abactorem: & indè belli maximi flammam suscitante. à pag. 513. usque ad 527. & ultrà. De *Aristodémo* Messenio, filiam suam Diis falsis immolaturo, 553, eámque tandem crudeliter interficiente. 555. De *Aristómene*, duce Messenio, virgines Spartanas capiente; eas intactas servante; parentibúsq; demum restituente. à pag. 594. usque 597. De *Salisto*, nobili tribuno militum; scelera militiæ castigáte. à pag. 599. usque ad 604. inclus. De *Aristomene* rursus, duce Messenio, in carcerem Spartanum præcipitato: miróque indè fortunæ industriæque beneficio, se expediente. à pag. 613. usque 619. De *Ejra*, monte, & arce, Messeniorum, occasione fœdi adulterii captîs; ac penitùs amissîs. à pagina 624. usque ad 638. inclus. De *duobus Messeniis* adolescétibus, Spartanorum Sacra sacrilegâ fraudulentâque crudelitate turbantibus. à pagina 667. usque 670. De *Holofernis*, ac *Judithæ*, actis, compendiosa relatio. à pag. 718. usque 725. De *Ægyptiis*, Nilo obrutis. 726 & 727. De Ægyptiorum regis, *Apriis*, interitu. à pag. 727. usque 731. &c. De *Alexandri Pheræi*, tyranni simul, ac Sodomitæ, crudeli interitu. 860. usque 863. Denso quoque numerô *Narrationes* De *Regibus Persicis* congeruntur, à pag. 1046. usque 1064. inclusivè. De *Asino*,

sino, qui ruditu suo dedit occasionem Victoriæ in manus Ambraciotarũ, adversùs Molossos. 1151. usq; 1153. incluſ. De *lupo*, qui sacrilegum templi expilatorẽ devoravit. 1153. usque 1155. incluſ. De *Lapide Saturni*, è gentilium fabulosâ mythologia. 1156. usq; 1161. De *S. Hugone Lincolniensi*; concubinæ cujusdam regiæ cadaver simul, ac sepulcrum, cõtemptim tractãte, 1641, usque 1644. De *Gomphis*, urbe Thessalicâ, à Cæsare expugnatâ. à pag. 2773. usque 2775. incluſ. De cætero, Ruinarum ipsum opus universum, est *diegeticum*.

Neccaónes, Ægypti reges, duo, ac diversorum temporum. 873.

Nectanébus, magus Ægyptius, Jovis Ammonis arietinàm indutus formam. 1336. Vide etiam V. *Olympias, reg. Maced.* Utrum Ægypti rex fuerit, Olympiadis corruptor ille; non immeritò dubitatur. 1425.

Neda, fluvius Messeniæ, 624 ejus in ripa, caprificus arbor stetit; superstitiosæ cujusdam persuasionis materies. 634. & 635.

Neptuni Tenaria ara; reorum asylum, 644. & 645. *Neptunus Tropæus*, quis fuerit, 2101. & 2102. Ei Sacrificium fit Piscium. 2102. & cur? ibid. &c. De ratione nominis Tropæi plura habes, pag. 2184.

Nero Cæsar, templum Delphicum grandi rapinâ vexat. 1148.

Nesroch, Sennacheribi, regis Assyriorum, Deus. 341.

NICANOR, Dux Antiochi Epiphanis. adversùs Judam Machabæum. 1777. arroganter sibi pro-

promittit victoriâ. *ibid.* ídque, mercatoribus etiam accersitîs: qui Judæos, bellô superatos & prælio, emerent. 1778. sed exspectatione suâ multùm dejicitur. 1778. Iterum missus in Iudæam, à Demetrio Soteré; valde terret Ieroſolymam. 1838. Insidias tendit Machabæis fratribus. 1839. ac Iudæ quidem, frustrà. 1840. Simoni verò, non sinè aliquo utrimq; tumultu. 1840. & 1841. Tandem tamen aliquando seriò cum Iuda pacem, ac fœdus, init. 1841. & 1842. quem & ad nuptias amplectendas impellit. 1843. Ob nimiam interim cum Iuda familiaritatem, accusatur apud regem suum Proditionis meditatæ. 1843. & 1844. qui mandat Nicanori, novum à Iuda Machabæo dissidiũ. 1844. ídque Nîcanor exercet, usque ad internecinum, in Iudam, odium. 1845. eúmque, se subtrahentem insidiis illius, solerter, ac minaciter, omnibus locîs inquirit. 1845. templóq; Dei, propter eum, extremum intentat excidium, ibid. & 1846. Iudam denuò, subdolè tẽsís insidiîs, à se vehementiùs alienat. 1846. & cum eo, notabili cum clade sua, certamen miscet. 1847. sed, in fugam actus, furorem suũ rursus effundit adversùs Templum, factîs, ac verbîs. ibid. & 1848. Razíam, virũ è Iudæis primarium, violentiâ illâ suâ, impellit, ad mortem spontè sibi inferendam. 1848. Post hæc, diem Sabbatinum deligit, ad pugnam, contra Iudæos, ineũdam. 1849 frustráque dehortantibus ipsum Judæis, *ibid* cum contemptu Dei, Sabbatum

tum præcipientis, obfirmat pugnæ mentem, & ardorẽ, 1850. ac denique prælium init, cũ incredibili exercitûs sui clade, 1853, & ipse quoque cadit, 1853. cujus cadaver membratim, magnîs, ac meritissimîs, ludibriîs afficitur. 1854.

Nicias (Curtius) domô Cn. Pompeji Magni, ejusdémque familiari usu, cur exclusus? 2511.

Nitócris, uxor Nabuchodonósoris Magni: regníque vicaria gubernatrix. 874.

Norbanus Consularis, desperatîs Marianæ factionis rebus, ex Italia Rhodũ prófugit, 2300. ibíque seipsum interfecit. 2300.

Novercarum, ac Privignorum, nuptiæ, à S. Paulo graviter increpitę. 2121. & 2122.

Nuptialis Pompa, convertitur in cruorem, cædẽ, luctum. 1863, & 1864.

&, quâ de causâ. 8628. & 8633.

O.

Ochozias, rex Samaritícus, filius Achabi regis impii impius, 171. Deficientem ab obsequio suî regem Moabitarum experitur, 171. & interitum suæ Classis auriferæ. ibid. ac 172. Delabitur in cœnaculũ &c. è solario. 172. indéque gravissimô afflictatus morbô; non ad Deum, sed ad Cacodæmonem, remedii caussâ, se confert. 173. cujus legati tamen à prophetâ Eliâ præpediuntur, ab ulteriore progressu. 174. ipséque rex, coràm reprehensus ab Elia, in doloribus exspirat, infeliciter. 174.

Ochus, Persarum rex, 898. Dariæus postea dicivult. 898. & tandem Darius simpliciter (cognomentô tamen, Nothus

thus) appellatur. 898. & ob quam cauſſam dictus fuerit Nothus. 898. Uxorem habet Paryſatidem, ſuam ex uno eodémque patre Sororem. ibid. Fuit pater Cyri Minoris, ibid. Interficit fratrem ſuum, Arsítem, 898. & 899. Regni ſucceſſionẽ, moriens, relinquit filio ſuo, Arſacæ: qui idem, & Artaxerxes Mnémon dicebatur. 899.

Ochus, cognomentô Crudelis, & prænomine Artaxerxes, Perſarum Rex; ſuccedit patri, Artaxerxi Mnémoni. 907. & 908. Stirpi regiæ agnatos, pleroſque interficit. 908. &, unô quodam die, quendam, octoginta filiorum patrẽ, unà cum filiis univerſis. 908. Ob eam cauſſam, ab illo plurimi paſſim deficiunt. 909. in quibus & rex Ægypti, priùs ei ſtipendiarius, 909 & Phœnices, 910. (vide infrà, V. *Sidonii.*) Sidoniorum urbẽ truculentè devaſtat. 912. & 913. Eorum regem Tennem; contra exſpectationem illius, è medio tollit. 912. Poſt mortem, facinorum ſuorum Epitaphia refert, parùm glorioſa. 913. In vivis, per Méntorem Rhodium, & alios, ſubdolè Dynaſtarum nonnullos, & urbes, evertit. 913. & 914. Idem, Ægyptum quoque, ejúſque Numina, devaſtat. 914. & 915. ſed, cum offenſione maximâ Bagóæ, evnuchorum principis aulæ ſuæ, 915. à quo proinde viciſſim & ipſe interficitur. 915. & 916. diréq;, poſt mortem etiam, tractatur. 916. qui, adhuc vivens, Ocham, ſororem ſuam, paritérque Socrum, vi-
vam defoderat. 1069. ſimiliter, & patruum ſuum,

suum, cum Centum filiis, ac nepotibus, crudelissimè sustulerat. 1069. & 1070.

Octavius (Cnejus), ab Romanis, cum aliis duobus, Legationis Sociis, mittitur in Syriam: &, quásnam ob caussas. 2051. Recusat Cappadocum regis comitatũ, ac pręsidiũ, contra vim Syrorum. ibid. & 2054. Invenit Laodicéę, quod Romanis displiceret; tanquam contra fœdus, & pacta, 2054. (cujus fœderis verba quædam recitantur. ibidem. & 2055.) Elephantos igitur, & naves, contra verba fœderis ab Antiocho Eupátore habitas, Octavius abolet. 2057. Ortâ verò, propter hoc, seditione Laodicéæ; in Gymnasio urbis interficitur. 2057. & 2058. cujus cædis auctor, approbator, instigator, nominantur. 2058. Octavio, post hæc, Laodicéæ tumulus; Romæ, statua in publico, ponuntur. 2059.

Octavius (Cnejus, tempore *posterior*; ac postea dictus Cajus Cæsar *Octavianus*) Cajo Julio Cæsari, avunculo suo majori, succedit. 2840. diutissimèq; successionem obtinet. ibid. Octavianum *postea* se nominat. 2841, sítque Cõsul, *multò* ante tempus ætatis Legitimum, capessendique Consulatûs limitibus præfinitum. 2840. fit idem & Triumvir. ibid. &, cum quibus? ibid. & quânam violentiâ cum illis Triumviratum exercuerit? 2841. quantâ, adversùs Ciceronem, ingratitudine. 2841, Julii Cæsaris percussores quemadmodũ tractârit. 2840 & 2841. quomodo item Triumviratûs sui collegas, 2842. Quos, &

quan-

quantos, à Romanis honores acceperit, ac gesserit. 2842. & 2843. Num idem hic, & quatenus, Dictaturam Perpetuam acceptârit, ac gesserit. 2978.

Octavianus (Augustus.) V. paullò antè, *Octavius Cnejus.*

Oculus malus, à Plutarcho quoque, licèt Idolólatrâ, reprehensus. 2956. Quid de eodem Oculo senserit & *Photius*, pseudopatriarcha? 1098.

Olearius, V, Adamus, suprà,

Olivarum frondes, pacis symbola. 2146.

Olla Vulcani. 877.

OLYMPIADIS, matris Alexandri Magni, genus, ac Genealogia. 1329. & 1330. Ejus soror, & frater. 1330. ejusdémque nomen primogenium; in Olympiadis postea nomen mutatũ. ibid. Quânam occasione, Philippo, Macedonum regi, in manum ea convenerit. 1334. Quibúsnam moribus, à teneris jam annîs, imbuta fuerit. 1331. & 1332, & 1333. Familiariter utitur Orgiis, eorúmque vesanîs saltationibus. 1331. & 1332. necnon Draconum commerciîs. *ibid.* fin. & 1333. non sinè spectantium horrore. 1332. Olympiadis somnium, de Fulmine, ante matrimonium, cum Philippo consummatũ. 1334. Creditur à compluribus ex adulterio, cum Nectanébo admisso, concepisse Alexandrum M. 1336. &c. nec ob id admodũ indignáte tunc Philippô maritô. 1337. A pluribus autẽ Scriptoribus existimatur, è Dracone peperisse Alexandrum. 1337. Vnde, ex alterutrâ caussarum istarũ, Philippus eam paullatim

tim cœpit negligere. 1338. A quo tandem & per Divortium est segregata. 1344. in cujus Divortii caussas inquiritur. ibid. & 1345. Morum suorum Olympias, ex parte nonnullâ, videtur imitatorem habuisse filium Alexandrum. 1345. &c.

Olympias, allatô ad se cædis Philippææ nuntiô, quemadmodum se gesserit. 1321. usque 1323. &c. Interfectorem Philippi, mariti sui, mirîs exquisitîsq; modîs, post ejus mortem ac supplicium, honorat. 1323. Creditur igitur, & Alexandrum filium (qui hæc talia tolerabat in matre) conscientiâ aspersisse instigãdi Pausaniæ, ad Philippum interficiendum. 1324. ipsa verò, saltem fratrẽ suum, Epiri regem, stimulârat, ad bellô persequendum Philippum. 1325. tametsi frustrà
1326. Pausaniam autem à se ex professo immissum fuisse Philippo interficiendo; satìs, ac palàm, factîs ipsîs Olympias declaravit. 1326. & 1327. quippe, quæ Regicidæ hujus gladium quoq; Dedicationem honorare, non erubuerit. 1337.

Olympias, Cleopatram, Philippi secũdam uxorem, unà cum ejus filio, crudelissimè interficit. 1350. & 1351. Parî verò immanitate, filiolam etiam ejusdem, è Philippo genitam, è medio tollit, 1328. ubi & de matre habes, ad mortem adactâ. *ibid.* Filium suum, Alexandrum, adversùs Persas bellatorum, verbîs magnificis, ad gloriam supra homines consectandam, exstimulat, 1351. & 1352. Ultrò videri vult, aliunde, quàm è Philippo,

(&

(& quidem, ipso è Jove) concepisse, 1352. & eadem ipsa tamen, aliô deinde tempore, simulat, nolle videri, è Jove facta mater. 1353. & 1354. Ei viventi etiamnum, filius Alexander destinat honores divinos, & Apotheósin. 1354. & 1355.

Olympias, in partem administrationis Macedoniæ, infeliciter, seu adsumitur, seu admittitur. 1356. & 1357. eâ maximè caussâ; quòd cum Antipatro, filii Prorege, perpetuas apúd Alexándrum suum, absentem, contétiones exerceret. 1357. & 1358. quibus ipsa tandem Antipatrũ subvertere conata, 1356 & 1359, suúmmet potiùs filium subvertit, per Antipatri scelus, & machinationem prorisatam. 1360. ubi & differitur, quatenus Olympias Alexandro caussa mortis extiterit. 1361. & 1362.

Olympias, post Alexandri mortem, ac regnorum ejus, provinciarúmque partitionem, fugit in Epirum. à pag. 1361. usque 1363. *per totum*. Ab Æácida, Epirotarũ rege, Olympias, una cum filia sua Cleopatra, benevolentissimè recipitur. 1364. in qua benevolétia, etiam maximo suo periculo, persevérat Æacides. 1364. & 1365, adjuvando Olympiadem, etiam copiîs militaribus. 1365. Non dispari verò constantiâ, Olympias, ab Eúmene, Duce Alexandri Magni, defenditur. 1369. & 1370. Cùm enim deliberaret, num ex Epiro rediret in Macedoniam, 1372, & in eo requireret consiliũ Eúmenis, 1373. peteréttque ab eo, subsidia sibi reditûs, ac Salutîs, ex

Asia

Asia submitti, 7. &, 2374. rescribit Olympiadi Dux Eumenes; Macedoniam ei, propter imminentia pericula, dissuadens. 1375. fructu tamẽ nullô. 1376. Unde, progressa, dementibus in consiliiis, hæc mulier, prælio confligit cum Philippo Aridæo. 1377, victrixque, revertitur in Macedoniá, 1378. Sed in ea mox Crudelitatis edit exẽpla memoranda; adversùs Philippum Aridæum, ejúsque uxorem Eurydicem, à se victos. & captos. 1379. quos ipsos tandem, vel interficit, 1380, vel (quod non minus est) ad mortem spontaneam impellit. *ibid.* &c. Occidit autem, etiam Consanguineos, ac studiosos rerũ Cassandri; eósque, maximo numeró. 1381. & 1382. tractátque contumeliosè universam Cassandri posteritatem, 1381.

Olympias, ob hanc sævitiá, aliáque præterita austeritatis imperiosę exempla, graviter offendit Macedonas; etiam. suis priùs studiosos. 1382. tantóque magìs irritat adversùs se Cassandrũ. 1383. Cui frustrà Olympias in occursum mittit copias suas. pag. 1384. Ipsa verò Pidnam, cum nepotibus aliquot suis, & gynęcéo suo, prófugit, 1384. & 1385. cujus comitatus tñ, ad miseriarum tantummodo augmentum, ei proficit, 1385. Sperat tamen Olympias, ex Oriente, & ab Eúmene, rerum suarum subsidia. 1386. sed, qualia non merebatur, ob antecedentem in Macedonia sævitiam; &, quibus ne juvaretur, Cassander, obsidione suà, viribus summis resistit. 1386.

Unde Olympias, ab omnibus omnino subsidiis humanis destituta, 1391. & 1392, ingentîque suorum fame conflictata, 1392. & 1393, dimittere præsidiarios suos cogitur, 1394. & 1395; qui se continuò Cassandri partibus adjungunt: & Olympiada diffamant, 1395. cùm tamen, inter hæc, in officio duo tantummodo Urbium præfecti persisterent: sed, fide, ad durationem, inæquali, 1395. & 1396.

Olympias igitur, propter solitudinem suam, adornat fugam. 1396. & 1397. sed deprehensa, dedere se denique Cassandro cogitur, 1397. Isque populi Macedonici, adversùs eam, Judicium instruit. 1399. Eam verò, à populo capitis condemnatam, videri vult, eximere velle periculo. 1400. & 1401. sed, astu, malitiæ pleno. 1401. & 1402, nec successum sortito. 1402. Cassandri namq; Amicis, fugam sibi suadentibus, verborum magnificâ gravitate respõdet Olympias. 1402. usque 1407. inclus. Capitis damnata, parat, se cõmittere populo Macedonum; à quo condemnata fuerat, 1407. Ei verò Cassander milites sicarios complures immittit. 1408. Sed his ipsa ultrò occurrit. 1409. eósque solâ suâ præsentiâ, suîque aspectu, deterret à cæde. 1410 Post quæ, à parte populi Macedonici, ei infestâ, obruitur; & interficitur. 1411. Cadit tamen, innatæ generositatis, ac verecundiæ matronalis, nequaquá oblita. 1412. sed à Cassandro nihilosecius, à morte, vilis mulierculæ more tractatur. 1413. Ejus mor-

tiæ elogium, seu Epitaphium. 1419.
Olysipponensium, repentinus impetus in Iudęos; Concionatore concitãte. 280, sed concitatori non impunè. ibid,
Onias Tertius, supremus Ierosolymorum Pontifex, 1741, à Simone, præpositо templi, falsò defertur, tanquam detentor thesauri supervacui. 1742. & 1743. Idque Simon facit, ministeriô Apollonii, Syrorum regis Satrapæ. 1742. & 1743. Heliodoro, ad se à rege Syrię misso, se purgat. 1744. & 1745. sed abeo nihil æqui obtinet. 1745. & 1746. Heliodorum nihilominus, cùm hic divinitus graviter flagellatus esset, oratione Sacrificióque suô, sanitati restituit. 1748. Rursus tamen à Simone impio calumniis novis appetitur: propter Heliodori ejusdem flagellationem. 1750. & 1751. Coactus ergo, Simonẽ Onias apud Regem accusat; idque, tam præsẽs, quàm absens. 1752. sed nihil obtinet. 1753. Frater Oniæ, Jason, à vera religione deficit. 1756 & hic fratri Pontificatum eripit. 1757, qui, dolô Andronici, procurationéque Menelai, interficitur. 1761. & 1762. Is tamen Andronicus vicissim, ob hoc ipsum, Antiochi Epiph. imperiô, interficitur. 1762.
Onomarchus; bellô-sacrô Dux Phocensium, successórq; Philoméli, pejor antecessore, 1170. & 1171. adversùs quẽ Thebani, Græcíque cęteri, Philippum, Macedonum regem, evocát, 1171. Huic, adversùm se venienti, Onomarchus opponit se; cum exercitu, è spoliis sacrile-

crilegîs armato. 1172. qui pariter, iisdem è spoliis, per munera nummaria, corrumpit complures: & ad suas trahit partes. 1173. suos verò apud se per violentiam attinet. ibid. Quanquam autem audax, & victor, adversùs complures urbes ac populos gesto bello; consternatur tamen aspectu exercitûs Philippæi, laurô coronati. 1174. & profligatur. ibid. Et tamen, aliô nihilominus tempore, Philippum, ejúsque copias, profligat. 1180. Sed, ab eodem rege denuò superatus, & copias suas omnes, & vitam amittit; in crucem sublatus. 1182. & 1183. successorem autem accipit, Phayllum, fratrem suum. 1183.

Opem alienam, adversùs vim inimicam, omnia quærunt, à p. 1.

Opimius (Lucius), vir Cõsularis, captorum munerum condemnatus. 2259. &, ut auctor cædis Caji Gracchi, in æterno populi odio versatur. ibid. & 2258. Opimius hic idem, à Crispo Sallustio parùm laudatus, 2947. & 2948. A Cicerone verò defensus. 2948. Opimianum vinum. 2947. Opimiani vini pittacia, ad amphoras gypsatas affixa. 2947.

Oratio, (id est, Preces) concorditer effusa, efficacior 443.

ORATIONES.

Apologetica, seu, Suî defensoria, reginæ Olympiadis; de rebus, à se gestis à pag. 1402. usque ad 1407.

Consolatoria, ex ore Dei, per Isaiam Prophetam, Ezechiæ facta. 365 &c. usque 369. inclusivè. Consolatoria simùl, ac

INDEX.

Parænetica, regis Eúphaïs, ad Messenios: post acceptam ingentẽ à Spartanis cladẽ. 530. & 531. & 532.

Deliberativa Jeroboami regis, cum animo suo, de Cultu Dei pervertẽdo. pag. 110. usq; 112.

Exprobrativa, adversùs Sennacheribum, Assyriorum regem, ex ore Dei, per Isaiam prophetam, à pag. 356. usque 364.

Invectiva, contra nimis imperiosè abutẽtes suâ in subditos potestate. 76. & 77. In *Impietatẽ* Jeroboami, aliorúmque quorumvis atheorum, ac Machiavellistarum, à pag. 121. & seqq. Alia, in eundem *Jeroboamum*, oratio Invectiva. pag. 134. & 135. In *pseudopoliticos*, & *atheos*; potissimùm verò, in Ignobiles pariter, & superbos, imperiosósque. 135. & 136. In pravos morum correctores; qui faciunt ipsi, quæ in aliis castigant. 204. & 205. *In reges Samaritícos* universos; nec non, in *Principes quosdam* novissimorum temporũ: qui quæstui suo, libidiníque, posthabuerunt sanum Dei cultum, ac Salutem æternam. 239. usq; 243. In *Populum*, novationis cupidum, circa Religiones, ac Sacra majorum. 243. In *Sennacheribum blasphemum*; multósque sectarios, ejus imitatores, à pag 424. usque 430. In *libidinem militarem*, multîs à Ducibus dissimulari suetam. à pag. 597. usque 599. *Invectiva* simul, & *Parenetica*, adversùs *iracundos* communitatum *rectores*. à pag. 813. usque 817. In omnes *Tyrannorum imitatores*. à pagina 864. usque 871. præsertim autem in *so-*

ta-

ta (sed mente sententiisque corrupta) *Synedria*, concilia, prætoria, ac parlamenta (ut vocant) pseudopolitica, à pag. 866. usque 871. In *maritos* quoslibetcunque, qui regi se patiuntur ab *uxoribus* despoticis à pag. 1237. usque 1239. inclus. In *matres*, plus nimiô filiis suis *indulgentes*. 1519. In eos, qui *Templis dant* aliquid; & iisdem interea multò plura *eripiunt*. 1740. In *Ingratos*. 1902. & 1903. *Invectiva* pariter, & *Apologetica*, in causſa 7. *martyrum Machabæorum*; adversùs Antiochum Epiphanẽ. 2029. & seqq. In *Potentes*, templorum, ac Deo dicatarum opum, *expilatores*, 2045. In eos posteros, qui majorum suorum, Ecclesiæ persecutorum, *tyrannidem* approbârunt. 2113. usque 2115, inclusivè. In *Arrogantes*, & honorum ac gloriæ mortalis insatiabiles: quam è quibusvis factis suis captant, & venâtur. 2895. & 2896. Sicut &, In eorum, *ostentationis* plena, *verba*. 2896. & 2897.

Paranetica, seu Exhortatoria, Jeroboami regis declamatio, ad Vitulorum aurcorum adorationem inducens, & incitans. 114. Ahiæ Silonitæ Paranetica, ad hunc eundem Ieroboamum, in designatione illius ad regnum Israëlis. à pag. 68. usque 71. Ezechiæ regis ad Jerosolymitas; ne formident hostem Assyrium, à pagina 306. usque 308. inclusivè. Rábsacis Assyrii, ad cives Jerosolymitas, & legatos regios; plena superbæ petitionis, & jactantiæ. à pag. 321. usque 329. & rursus, à pag. 331. usque

336.&c. *Regis Eúphais*, ad Meſſenios ſuos, *ante pugnam*, contra Spartanos mox ineundâ. 542. &c. *Phalaridis* ad *Perillum* fabrum: quâ oratione tyrannus ei perſuadere conatur: ut primus *taurum æneum* cãdentẽ ingrediatur. 765. uſque 767. incluſ. *Helimáii*, herois Epirotici; incitantis cives ad *Tyrannum* Ariſtotimum *interficiendum*. à pag. 855. uſque 859. *Paræneſtica* Auctoris, ad eos, quorum officium eſt, *Judicare*, conſulere, monere liberè, & ex vero atque conſcientia, à pagina 2653. uſque 2658. Caji Julii *Cæſaris*, ad milites ſuos; *ante prælium Pharſalicum*, à pagina 2804. uſq; 2809. *Suaſoria* Perilli fabri, *Phalaridi* tyranno facta; ad torquendos *æneô tauro* ignito reos. à pag 759. uſque 762. incluſ.

Orthóſias, Tryphonis fugitivi latibulum: quiſnam locus, & ubi terrarum, fuerit, 2108. De hac, etiam aliquid reperies pag. 2153.

Oséas, rex Iſraëlitarum, ſive Samariæ, regnum ſibi aſſerit, ac rapit; interfectione Phacéæ, anteceſſoris ſui. 225. neque tamen ideò ſtatim regno, cum pleno imperio, potitur. *ibid.* Confirmatur ei tamen denique regnum, poſt annos novem. 226. nõ niſi conditione ſtipendiariâ. ibidem, Eſt Oſeas Idololatra. 226. minùs tamen religioni veræ contrarius; quàm Anteceſſores ejus univerſi. ibid. permittitq; tranſitum inoffenſum, per regni ſui terras, Deum adoraturis Jeroſolymæ. 227. ideóque melior erat Achaze, Iudææ rege, temporum ſuorum æqualî. ibid. Recedit ab ob-

obſequio Salmanáſaris, Aſſyriorum regis. 228. ideóque, ab eodem, bellô impetitur. 229. tandémque regnum, libertatem, ac vitam, amittit in vinculis. 230. & 231. Utrum Oséas, principiô ſtatim regni ſui, Salmanáſari ſe dedidérit: ceu captivum: pars negans tenetur. 275. & 276.

Otacilius Craſſus, in tirones Cæſarianos, deditios, crudelis, & perjurus. 2720.

Oxyntas, Iugurthæ, Numidarum tyranni, filius. 2476. & 2477.

P.

Palaria militum Romanorum, quęnam, & qualia? 2362. & 2363.

Paludamentum imperatorium, in bello. 2399. & 2400.

Paludanus. Vide, *Michaël* Paludanus, ſuprà.

Pampacius, Parthorũ rex, 2075, regem Syriæ, Demetrium Sotérem, in vincula arcta cõpingit. 2076. & nihiloſecius eum tandem filiæ ſuæ conjugio honorat: ſed, poſt ſpem libertatis ei factam, vitâ cedit. 2079.

Paradiſus Perſicus, ubi, & quis, dictus: & quomodo habitus? 910.

Parnaſſus, Græciæ mons, Templiq; Delphici ſedes. 1136. & 1137. E voragine terræ profundiſſimâ, vehementiſſimum exſpirans halitũ; præbet Idololatris occaſionem Delphicæ ſuperſtitionis inchoandę. 1138, & 1139. ídque, diaboli ſollemni verſutiâ; quâ utitur, ad homines in fraudem inducendos. 1140. In illo monte, fingunt Idololatræ, medium, & Umbilicum, eſſe Terrarum orbis. 1144.

Parthorum Imperium, in

Perſia. Vide infrà, *Perſicum imperium.*

Parysátis, Soror, ac ſimul Uxor, Darii Nothi, Perſarum regis. 898. crudelis eſt in mariti ſui germanum, Arſiten. 898. & 899. Crudelis item, in Maſabaten evnuchum, & in militem Carem; tanquam filii ſui Cyri interfectores. 901 Nurum ſuam, Statíram, venenô intercipit 902. Ejus filii, binomines. 1068. Hanc mulierem, barbari quidam, pro Parysátide, vocant Phárzirin. 1068.

Patarbémis, Ægyptius, tyrannicè tractatur ab rege ſuo; Apriâ. 731. & 732.

Paullinæ, matronæ Romanæ, in Iſidis æde, corruptio. pag. 2458.

Pauſaniæ duo, adoleſcentes, in aula Philippi Macedonis inter ſe jurgantes. 1231. & 1232. incendium turbarum ingentium excitant, in eádem aula. 1232. & 1233. Pauſaniarum horum alter, gente Oreſtiades, exprobratione ſuâ, vindictam alienam in ſe concitat. 1232. & hinc, in ſcelus, quod alteri exprobrârat, temulentus ipſe effectus, incurrit; alienâ malitiâ. 1233. Sceleris porrò iſtius, in quod inciderat, auctorem, apud Philippum Regem injuriarũ poſtulat. *ibid.* ſed irritô ſucceſſu. 1234. & ſeqq. A rege quoque fruſtra delenitur. *ibid.* & 1235. Regem igitur ipſum, è medio tollere, conſtitutum habet. 1235. quam ejus voluntatem magìs confirmavit, præceptoris ipſius, in auditorio Sophiſtico, ſententia. De Claro aliquo viro interficiendô, 1275. & 1276. Gladium ergo ſuum, in Philippum, exacuit. 1276, ubi & indi-

indicatur, Qualísnam fuerit ille Gladi⁹ 1279. quænam item, ejus cælatura. 1283. Cædem autem Philippi, perficit in ipsis nuptiarum sollemnibus, 1281. & 1282. Ipse verò vicissim, ac statim, interficitur; à vitis prominente palmite irretitus. 1282. Cur Pausanias non tortus priùs fuerit, ad consilii sui, factíque, participes detegendos: 1283. Idem Pausanias jam olim ab Attalo, ante supremam illam turpitudinem, inquinatus fœdè fuerat. 1304.

Paxamádes militum, quídnam fuerit, 2373. fin.

Pedanius Secundus, præfectus urbi Romanæ, à servo suo interfectus. 2479. quâ cæde, homicida conservis suis omnibus causſa fit exitii. ibid.

Peloponnésius: & Regiones, in ea contentæ, breviter percurrũtur. 488. usque 492.

Pelusium, urbs Ægypti, firma valde: &, quibúsnam cognominibus appellari solita. 312. & 432.

Perœa regio 94. describitur, à pag 94 usque 97. Confusio Scriptorum nonnulla, circa fertilitatem Perææ, & fertilitatem Galilææ. 254.

Perdiccas, dux quondam militum Alexádri Magni; nuptias affectat Cleopatrę, viduę. 1367. &, quânam causſâ eas expetteret, *ibid.* sed, in castris ad Nilum, interficitur. 1368. partium tamen interim suarum defensore, post se, relictô Eúmene Duce. pag. 1369.

Peregrinationes, multis periculosæ, noxiæq;, fuerunt. 99. & 100. in regiones præsertim religionum pravarum susceptæ. 100.

Periláus (qui idem & *Perillus*)

rillus) tauri Phalaridæi faber. 758. & 759. ac seqq. Ejus sævum consilium, tyranno suggestum. à pag. 759. usque 762. inclus. Ejusdem Perilai oratio ad tyrannum, de lenta in tauro torturâ. 764. & 765. In taurum candẽtem ipse primus cõcluditur, lamentabili cum gestu, & impatientiâ, 767. & 768.

PERSIA, Medorum olim monarchiæ subjecta regio; fit proprium tandem *Regnum*: immò & *monarchia*. 893. &c. Illius Reges, ante Christum, fuêre Quatuordecim. *ibid.* qui numerantur, nominantúrque, à pag 894. usque ad Caput illius Ruinæ *secundum*: & superiùs quoque, pag. 716. & 717. Ex iis complures vixêre libidinosè. 924. Superbè quoque, tam locuti, quàm versati, sunt inter mortales. 925. & 926 & 927. & 928. Regum Persiæ divitiæ maximæ. 928. & 929. Persiæ Regũ Cervical, & Scabellum, in thalamo: quídnã? 929. In alterâ vita malè perierunt. 930. In præsenti quoque vita non admodum profecerunt. 931. Persię regum libidines, undénam, & ex antiquo, & *hodie* quoque, suam traxerint, ac trahant, originem, 1097.

PERSICVM IMPERIVM, à Cyro, usque ad Darium ultimum, quótnam annorum fuerit. 717. & 1072. Quótnam in eo Reges. *ibid.* Ii se adorari volebant, 1073. Eorum, ut divitię grandes, 1074. sic & insolentia. *ibid.* Imperii Persici, latissimi fuêre fines, ac quáplurimæ provinciæ. 1023. & 1024. Ejus provinciæ, quę plerumque ad illud spectabant,

enumerantur. 1024. sicut & illæ, quæ, hac quoque tempestate, ipsi adnumerantur. 1025. De *Gradibus Cœli*, quot videlicet, & quousque, terræ illæ subjaceant; contentio Geographorum ventilatur. 1025. usque 1027.

Persicum Imperium, etiam post Cyri, ac successorum ejus, interitum, sub diversis tamen Regibus atque populis (etiam externis) permansit. 1027. & 1028. & per aliquot *seqq. pag.* Inter populos autem illos, & *Parthi* fuerunt: quorum reges *Arsácidæ* dicti sunt. 1027. & 1028. Horum series texitur, ex ordine successionis. 1028. usque 1030. *inclus.* Idem Imperium, post Parthos depressos, recuperârunt secundò Persæ. 1030. Cujus recuperati Imperii Persici reges, & successio, digeruntur, à pag. 1030. usque 1032. Sed successit his quoq; Imperiū *Saracenicum*, 1032. & 1033. & 1034. Eorum Regum nomina, successionúmque series, recensentur. 1033. Imperium *Saracenicum*, in *Persida*, dominatus interscindit *Turcarum*: quorum Principes, ordinè enumerátur. 1034. & 1035. Eorum excursionibus & terra Persica vexatur, 1035. & nomina locorum regnorúmq; vetera, plurimùm ibi immutátur. 1036. Quænam autem Regionum, urbiúmq; primariarum, nomina, & quomodo, mutata sint, enumeratur pag. 1036. & 1037. & 1038.

Persarum hodiernorũ *mores*, aliquantò mansuetiores. 1038. sed *Reges* ipsi, feritate plerumque priscis Persiæ regibus pares. 1039. Persarum, no-

novissimæ tempestatis, pileorum rubicundorũ cærimoniæ, universáq; *Sophorum* superstitio, undénam suam traxerit originem. 1039. 1040. & 1041. quo tempore, à Turcarum cœtu se Persæ segregare cœperunt. 1039. & 1040. eámque segregationem innovant, & continuant. 1041. Hi à pileis Rubris propriam appellationem sortiuntur. 1040. illíque, se *Kisilbaschos*, & *Sophianos*, appellari, gaudent. *ibid.*

Persarum reges *Sophiani*, per seriem, ac successionem suam, nominantur. 1044. & 1045. Eorum plerique crudeles extiterunt. 1046. & ii tales, eorúmque Acta memorabiliora, nominatim protrahuntur, à pag. 1046. *usque ad finem* totius Ruinæ regum Persidis.

Perses, seu *Persæus*, Philippi, Macedoniæ regum ejus nominis ultimi, filius spurius, 1647. *fin.* Demetrio fratre natu major, 1648, criminationibus suis mendacissimis, ei mortem procurat. 1648. & 1649.

Pestilentiæ multæ, & graves, Romanis immissæ, à pag. 2535. & 2536.

Phacéas, Rex Samariticus, succedit Phacejæ (de quo mox): quem is, operâ conjurationis, interficit. 218. fuit hic filius Roméliæ. 218. Impiè vivit, impiéque regnat. 218. &c. Stultè quoque rebellat Assyriorum regi. 219. idque, tum suô, tum regni totius, maximô cum detrimentô. 219. & 220. Gravissimis enim cladibus, ab Assyriorum rege, Teglath-Phalássare, afficitur. 219. & 220. Contra Achazen verò, Judææ regem impium, impius & ipse, pugnat ta-

tamen feliciter. 221.

Phacéæ, poſt crudelem ex Achaze reportatam, Victoriam, 221, humanitas liberalis, erga captivos Judęos, Dei juſſu in patriam remiſſos, prædicatur. 222. Cum Raſino, rege Syriæ, fœdus, & copias, adversùs Achazen, denuò ſociat. 222. Ab Oſea demum, ſucceſſore ſuo, interficitur. 225.

Phacéjas, rex Samariticus, filius Manahemi, Idololatra; à conjuratis interficitur. 218. Ei ſuccedit interfectorum ejus princeps, & caput, *Phacéas*. ibid.

Phalæus, Onomarchi filius, Dux Phocenſium, bellô ſacrô, deligitur. 1190. Vincitur à Thebanis, 1190. & 1191. Ob peculatum poſtea magiſtratu eô dejicitur. 1193. & incendiô denique, fulminiſque jactu, perit. 1210.

Phalaris, Siciliæ tyrannus; qua mundi tempeſtate vixerit, ac ſæverit. 741. & 742. &, quâdiu dominatus. à pag. 743. uſque 745. Vita Phalaridis, atque Mores, ab ipsómet ſcriptis commendati. 745. & 746. Ejus porrò Epiſtolas, eſſe genuinas, & nõ ſuppoſititias, à pag. 746. docetur. Phalaridis futura Crudelitas, matri ejus ſecundùm quietem præmonſtrata. 749. & 750. Ejus Parentes. 749. Educatio dura. 750. Adoleſcẽtia, juventus, vita, adverſis exagitata. 751. Uxor, conſtanter pudica, ibid. & 752. quæ ideo, venenô fuit intercepta. 753 mariti cum offenſione ſumma; irâque in veneficum implacabilî. 753. Ex ea uxore, ſuſceptus Phalaridi filius, 751, etiam abſens à patre, bonis tamen alibi moribus

bus instituitur. 751. & 752. Patriâ Phalaris per nefas expulsus, 754, in Siciliam exulatum abit. *ibid.* & Agrigenti, primò quidem Caussidicum, 755, postmodò verò, Tyrannum agit. 755: Divinâ Justitiâ, per eum, improbitatem Siculorum puniente. 756. Sævitiæ porrò Phalaridis, turbæ delatorum velificantur. 757. opum verò illius accumulationi, quęstor ejus, Teucer. *ibid.* Phalaris interim Siciliæ passim urbes oppidáq; vi capit. 757. & 758. Refragantes autem sibi Siculos, locô quodam ditionis suæ certô torquet. 758. præsertim verò tauro æneo ignito. *ibid.* cujus supplicii primus suasor, & artifex, Perilaus. 759. De hoc porrò, à se exusto, expostulantibus secum Athenienfibus, amarè Phalaris, & ut merebantur, respondet. 768. & 769. Taurum æneum vehementer, ac meritò, reprehendens; eundem nihilosecius retinet, & usurpat. 769. & 770, adeóque, ei quàm plurimos includit. 770. & 771. & 772. Præter Tauri tamen supplicium, etiam alia quædam diversi gèneris adhibet, in reis torquendis. 772.

Phalaris, etiam in Verbis atque Sententiis suis, admodum fuit acerbus, & aculeatus. 773. nec minùs in Epistolis 774 & 775. Eó proinde nomine, fit omnibus invisus, 776, etiam antehac amicissimis, ipsiq; addictissimis. 776. qui idcirco munera Phalaridis, ac dona, respuunt. 776. Unde fit miserrimus, ob solitudinem ab Amicis. 777. Benefacit tamen interim diversis; & in eos perliberalis est.

est, 777. prȩcipuè verò, Doctos in viros; ut, Stesichorũ. 778. cujus Stesichori universam, interemam, ac Phalarim gestam, historiam, auctor per compendium exsequitur. à pag. 778. usque ad 789. Amicitiâ, & hospitiô, sibi Phalaris connectit, etiam Abarin Scytham, & Pythagoram Samiũ, Philosophos. 789. eorúmque familiaritatis vestigia non pauca, Philosophicîs suîs sententiis consignata, relinquit. 790. & 791.

Phalaris, gravissimô implicitus morbo; à medico tamen Polycléto (quamvis, ad necem ei inferendam, sollicitato,) magnâ medicationis sedulitate, restituitur. 792. & 793. quem idcirco postea litterîs, ac donîs, liberaliter Phalaris prosequitur. 794. Materteræ suæ filium, exulantem, licèt inobsequentem sibi; tamen adjuvat. 795. & 796. Perquam liberaliter quoque Theánûs Virginis, patre destitutæ, nuptias promovet; suîsmet sumptibus dotatas, & apparatas. 798. & 799. Charitónem, ac Menalippum, juvenes, in necem suam cõjuratos, supplicio liberat. 800. usque 802. nec sinè præmiô; à malîs Geniis ei propterea promissô, ac præstitô. 802. & 803: sed prȩmio, quod Idololatrâ, Sodomitarúmq; fautore, dignum esset. *Ibid.* Idem tyrañus, fœminas duas, rebellium & conjuratorum uxores, propter earum magnanimitatẽ, veniâ donat: & beneficiis insuper prosequitur. à pag. 803. usque ad p. 805. *inclusivè*.

Phalaridis nihilominus benevolentia, simulata

tota

tota fuit, 806. tametsi graviter interea torqueretur animô, à sævitiæ conscientiâ. 807. Tyrannidis interim, tametsi sibi displicētis, necessitatē in se defendere conatur; variis argumentîs. 807. usque 809. *inclus.* Et tamen evidenter prævidèt, ac præsagit, mortem & cruciatus suos; ob exercitam à se crudelitatem, sibi inferendos. 809. Ad eam porrò mortem, ac tormenta, viam ipse sibi præparat; suâ, adversùs omnes, tam intolerabili morositate. 809. & 810. Quapropter, per seditionem tandem comprehensus, 811. in æneum Perilli taurum includitur. 812. mortéq; diuturnâ tostus, & variîs excruciatus cogitationibus, exspirat. 812. & 813. documentum factus ingens, omnibus, ejusdem violenti crudelisque dominatûs imitatoribus. 813. usque 817.

Pharaonis Neccaónis, Secundi, gesta, circa Nilum, & mare Rubrum, sive, Sinum Arabicum, conjungendos. 726. & 727.

Pharsalus, & *Pharsalia*. 2779. & 2976. In Pharsalicis cápis castra ponit Cæsar. 2778. ac, paullò pòst, etiam Pompejus. 2779. *Pharsalici prælii*, annus, mensis, dies. 2828, & 2976. & 2977. In *Pharsalica* pugnâ, quot utrimque, & quinam insigniores, ceciderint. ibid. & 2829. & 2830. Quótnam deditione sub potestatem Cęsaris venerint. 2830. Quot Signa tunc, & Aquilæ, à Pompejanis amissæ. 2831. quótnam Cæsarianorũ tunc cæsi. 2977. *Pala-pharsálus*. 2976.

Phayllus, Onomarcho fratri,

tri, in imperatorio munere belli Phocaici, succedit. 1183. templúmq; Delphicum violentiùs, & graviùs, quàm Duces priores, vexat, ac diripit, 1183, & 1184. Superatur tamẽ ab adversa belli sacri parte; nec semel tãtùm. 1185. & 1186. Interdum autem bellô felix est; sed instabilî fortunæ rotâ. 1186 Tabéque tandem perit. 1187. Sacrilegiorum Phaylli syllabus: & Epitaphium prolixum. 1187. usque 1190. *inclus* Inter quæ Sacrilegia fuit; quòd ingentem auri vim, ablatîs etiam Crœsi regis lateribus aureis, Delphîs abripuerit. 1188, Aliquando tamen, ingentem in templo Delphico thesaurum quærens, monstrosô terræ motu absterretur. 1189. & 1190. Is successorem accipit Phalæcum, Onomarchi filium; copiarum Phocensium posthac ductorem. 1190.

PHILIPPVS, Amyntę filius, Rex Macedonum. & Alexándri Magni pater, describitur, à pag. 1118. usque ad finem Ruinæ illius. Primò tutor fit, nepotis sui fraterni. 1118. deinde verò, è Tutore Rex. 1119. Priùs autem, hoc est, adhuc in privata fortuna, obses fuit, apud Illyrios, ac Thebanos, 1119. & 1120. Apud Thebanos is eruditur bonis artibus, unà cum Epaminondâ. 1120. E Thebanâ verò custodia elapsus; Obsidis conditionem mutat in Præturam Macedonię. 1121. A quo tempore tamen à multis regni hostibus infestatur. 1121. & 1122. pag. item 1125. &c. sicut &, Rex postea factus, æmulos experitur Regni, 1122. Regnum

 au-

autem Macedoniæ ſuſcipit, ad id ab Optimatibus potiſſimùm impulſus. 1123. In quo toto tamẽ negotio, nequaquam laudem aſſecutus eſt Lycurgi Spartani: qui, in caſu ſimillimo, regnum fraternũ depoſuit. 1123. cùm Philippus, è contrario, pupillum regium, fratris filium, Regiâ extruderet. 1123. &c.

Philippus, bellandi diſciplinam, & arma, novat. 1124. Cum hoſtibus diverſis, diversè agit. 1124. uſque 1126. *incluſ.* Illyrios, magnâ ipſorum clade, ſuperat. 1126. & 1127. Diverſas urbes, in Thraciæ præſertim viciniâ, ſui juris facit. 1128 eáſq; aliã aliô modô, tractat. *ibid.* Urbem, ab eo *Philippos* poſtea dictam, Thaſiis eripit. 1129: & ex aurifodinis illius plurimùm creſcit opibus. *ibid.* Ei filius naſcitur, Alexander. 1130. Theſſaliam, à Tyrannis vexatam, pacat. 1130. & 1131. Tres ſimul Reges, ipſi rebelles, & improvidos, præliô memorandô ſibi ſubdit. 1132. Inſidiatur omni proferendæ dominationis occaſioni. *ibid.* idque ſæpe, ſimulatione, vel pacis conciliandæ, vel Religionis tuendæ. 1132. & 1133. Quare, Sacro quoq; Bello navat operam, 1133. & ſeqq. evocatus ad illud, præcipuè à Thebanis, & aliîs quibuſdam Græciæ populis, adversùs Phocenſes. 1171. Pagas, & Methónem, urbes Theſſalicas, in poteſtatem redigit. 1171. Ad Beilum porrò Sacrum ducit copias ſuas. Laureatas; aſtu ſingulari. 1172. cui obviàm procedit, cum Phocaicis ſuis copiis, Onomarchus.

chus dux hostiũ. 1172.
Philippus, præclarè gestîs adversùs Onomarchũ rebus, 1174, apud Græcos in summam bellicæ Virtutis æstimationem evadit. 1175. solîs interim pæne Atheniensibus suá Philippo gloriam invidentibus, 1175, eúmque propterea variè, tum criminantibus, tum impedire conantibus. 1176, & 1177. quẽ tamen, inter hæc ipsa, Sophistes & Orator Athenienſis, Isocrates, impensè laudat. 1177. In oppugnatione Methónês, urbis Thracicæ, dextrũ oculum amittit. 1177. ídque, A telo seu spiculo hostili; cui nomina, tam vulneratis, quàm vulnerati, inscripta ferebátur. 1178. Philippus tamẽ vulnus illud humanitate singulari (saltémque simulatâ) excipit; captatione gloriæ humanæ. 1178.

Ab Onomarcho, Phocensium Duce, superatur: & in Macedoniam suam rejicitur, 1180. quem tamen, versâ rerum vice, denuò Philippus feliciter aggressus, acie cruẽtâ vincit; 1182. copiáſque Onomarchi in undas maritimas præcipitans, 1183, ipsum Onomarchum agit in crucem, 1183.
Philippus, Thermopylas, adversùm Athenienses, occupare nititur: sed irritó conatu. 1196. & 1197. Duos interea Persarum regis Satrapas, rebelles, hospitiô excipit. 1197. Idem urbes Thracum, Chalcidicas dictas, occupat. *ibidem*. Olynthum quoque urbem, proditione aliorum emptâ, sub se redigit. 1198. & 1199. eámque mox funditus evertit; ob causſam tamẽ minimè probandam. *ibid.* Ipse verò, post hęc,

urbium ejuſmodi nundinationibus, in poſterum etiam tempus, inſiſtit. 1200. & 1201. alliciendo ad ſe modîs variis donîpetas, civitatũ proditores. 1201. & 1202. etiam largitione paterarum, ſuper menſas, ex auro factarum. 1202. & virginum nobiliũ. 1202, & 1203.

Nonnunquam autem crudelis etiam eſt, ac rapax: commodi ſui cauſsâ. quin immò, & perfidus, in Judiciis, inter partes litigantes ferendîs. 1203. & 1204.

Philippus bello Phocaico finem demum imponit ſolertiâ ſuâ. 1215. magnúmque indè virtutis militaris præjudicium aſportat à Græcis, *ibid.* quod ipſum etiam augget, domitîs, ſub idem tempus, iterum Illyribus; pacatâ Theſſaliâ; Thracum rege, Cerſoblepte, ad modeſtiam revocato; & Euboeæ tyranno ejecto. 1216, & 1217. Poſt quæ, Perinthum, Thraciæ urbem, adóritur. 1217. cujus urbis forma breviſſimè deſcribitur. 1218. Sed in hujus urbis oppugnatione permultùm impeditur Philippus, variîs ab urbibus, atque populîs. 1218, & 1219. Secedit ergo tandem in Cherſonéſum Thracicá, cum exercitu. 1218. & 1219. Perinthiâ verò, Byzantinâque, obſidionibus ſolutîs, 1219, vindicaturus *Philippus* injuriam, ab Athenienſibus, ac cæteris Græcis, circa urbes illas, ſibi illatam; in eos denuò movet arma. 1220. primúmque Thebanos, & Atheniéſes, pugnâ commiſsâ, adóritur. 1221. uſque 1223. *incluſ.* In eóque prælio fortiſſimè, tum ipſe, tum filius ejus Alexander, rem ge-

runt.

runt. 1222. & 1223. Victis quoque Philippus libertatem, diverso modo, adimit. 1223. usque 1225 *inclus.* captivisque, aliquādiu scurriliter insultat. 1224. sed ab immodestiâ hac avocatur rex tempestivâ Démadis, Oratoris Attici, increpatiunculâ. 1224. post hanc enim modestiùs se Philippus erga victos gerit, 1225. ac Démadem hortatorem in pretio habet, 1226. cúmque Atheniensibus pacificè, 1226, cum Thebanis autem, ceu Ingratis, durè agit. ibid. & 1227. Post hęc, multîs, ac præsertim bello Sacro, præclarè gestîs, insinuat sese toti Græciæ: ut belli Persici imperator ipse, præ cæteris omnibus, eligatur, 1228. Deligitur ergo, ab omnibus; præterquam (semper vulgò dissonare solitîs) Lacedæmoniis, 1229. Quibus spretîs, Philippus, mox à Comitiis, ad bellum Persicum, omnî genere apparatûs, sese instruit. 1229. & 1230. *Philippus*, præmissîs ad bellum Persicum suorũ Ducum nonnullîs, ipse tantisper manens, filiæ suæ nuptias apparat. 1230. Pausaniam interim, adolescentem, ab Attalo contumeliosissimè habitum, ulcisci prætermittens; ipse necis suæ sibi struit causam. 1233. usque 1235. *inclus.* Nam, uxori suæ, Cleopatræ, post amotam Olympiadem ductæ, 1236. nimiô plus addictus. 1237. Attalum, illius propinquũ, cum Justitiæ neglectu, impunè quidvis agere, sinit. 1237. & 1240. Eundem quoque, adversùs filium suum, Alexandrum, palàm defendit. 1241. ejúsque caus-

sausså, filium interficere conatur. *ibid.* Sed, sub hæc, à Demarato Corinthio, propter filium Alexandrum, & Olympiada, fugatos, utiliter increpitus, 1242. & 1243, utrumque reducere conatur; sed id ægrè impetrat. 1243. & 1244.

Philippus in multis philosophatur, haud inconcinnè: laudantúrq; generatim ejus Epistolæ. 1246. Laudatur & amplificatio Regni, per eum facta. ibid. & 1247. sicut & industria ejus agendarum rerum singularis; ac Virtutes illius ethicæ. 1247. Particulatim verò producitur, Philippi suavitas, erga hostes, ab eo devictos. 1248. Patientia grandium, adversùs se, Contumeliarum, 1249. & 1250. quantumvis ea, proprii tantummodo commodi, & non Virtutis, amore, exerceretur. 1251. Singulare præterea ejus in gubernando artificium cõmendatur, *ibid.* & Prudentia, hostem ab hoste discernendi. 1251. & 1252. In quo genere, præsertim Atheniensiũ præcipuam habuit, & rationem, & reverentiam. 1252. Justitiæ quoque observantem se præbuit, erga querulam aniculam: cum modesta patientiâ: 1253. Modestia ejusdem, ac patientia non dissimilis, erga alium; sub cujus defensione Juridica ipse dormierat. 1254. Comitas quoque erga eum, qui se, indecorè sedentem, admonuerat. 1255. & 1256. erga citharœdum item, quem ipse corripuerat; sese defendenté. 1256. Liberalitas quoque, erga Amicum, de se querulum. 1257. Argutiæ præterea scriptorum

rum, & dictorum, Philippi, 1257. 1258, & seqq. nominatim etiam, erga Menecratem medicum, suî nimium jactatorem. 1258. erga Athenienses; in ipsa media clade rerum suarũ, adhuc arrogantes, ac petaces. *ibid.* & erga eosdem illos, nimis multos belli prætores sibi statuentes. *ibid.* Philippi animus imperterritus, ad loca, quantumvis inexpugnabilia, expugnãda; virium nummariarũ fiduciâ. 1295. Jocus illius, in fratrum duorum nomina; cùm ipsi discolores essent ab iis, vitæ consuetudine. 1259. & 1260. In Chirurgum item suum, aliquid nullô non die petentem, liberalitas ejus dicax. 1260.

Philippus tamẽ hic idem, à Scriptoribus vetustis in diversis infamatur. 1261. nominatim autem, ab ingenio, fermonéque versatili. *ibid.* & *seqq.* Ab urbibus præterea, nõ armorum potentiâ, sed proditionum emptione, captîs. 1262. cùm ipse tamen proditores, ut qui maximè, odisset, 1263. qui interim ab ipsómet Apollinis oraculo, ad emercandos proditores, impulsus erat. 1262, & 1263. Idem, prodigè sumptuosus erat. 1264. &, cum eo, omnis amicorum ejus turba. 1265. quæ turba, conflata, ut plurimùm, erat, ex hominibus vitæ dissolutę. 1266. & 1267. His exemplum prodigalitatis præbebat ipse rex, bibacitate suâ. 1267. necnon libidinum exercitamento crebrô. 1268. & 1269. & harum quidem, etiam adversùs Naturæ leges. *ibid.* & 1270. quâ occasione, narratur facinus illius.

in Alexandrum, uxoris ſuæ fratré. à pag. 1270. uſque 1272. *incluſ.* cujus cauſsâ Philippus, regem Moloſſorum & Epirotarum regno detrudit, immerentem. 1272. ſed, & ſuo, & Alexandri, affinis ſui, malô. 1273. Propter hoc namque ſcelus, & propter alia complura, Philippus periit. ibid.

Philippi interitum, diverſa feruntur ſigna vaticina præceſſiſſe. à pag. 1273. uſque 1275. Cujuſmodi præſagium erat, Oraculum Delphicum, de vitandis Quadrigis. 1273. necnon, de Tauro coronato, immolando. *ibid.* Præco quoque Athenienſium, cædis ipſius mentioné, in futurum, inſpergens. 1274. & Neoptolemus tragœdus, ſola funebria, pro Acroamate, recitans. 1275. Philippææ porrò cædis tota ſeries exactè deſcribitur, à pag. 1277. uſque ad finem Ruinæ Philippi Macedonis. Sub ipſum cædis futuræ tépus, inter Deorum ſimulacra, ſuum quoque circumgeſtari permittit; & gaudet: ídque in ludis illis Nuptialibus. 1279. & 1280. Nimiùm autem confidebat ſuorum erga ſe benevolétiæ. 1280. & 1281. quippe, quorum aſſentatione, titulîs immodicîs extollebatur. 1281. Leſſus; morti ipſius cantatus. 1284. & 1285. Magnopere laudatur ab Iſocrate, Or. Athenienſi. 1299. & 1300. A Juſtino quoque, poſt victoriam Chæronenſem egiſſe modeſtiſſimè, perhibetur. 2303. In illa quoque Clementia, qua Philippus eſt uſus erga Viduá, injuriâ oppreſſam, videri poteſt, ab ipſo Servatore noſtro, no-

notatus, in Parabola. 1309. Philippi Somniũ, de bulla aurea, poſt cõſummatum cum Olympiade matrimonium. 1335. Delphos mittenti, & ſciſcitanti ſuper patre Alexandri Magni; quídnam reſponſum fuerit. 1340. & 1341. Philippo, vivo mortuóque, poſitæ ſtatuæ, (ut & Alexandro filio): & Templum utrique ſimùl. 1436.

Philippus Aridæus. V. Aridæus, ſuprà.

Philippus, regum Macedonicorum, hujus nominis, ultimus, Romanis ſeſe bellis involvit. 1455. filium quoque Demetrium interficit, innocentem. 1456. ac propterea miſerè, ipſe quoque, perit. *ibid.* malîs à moribus infamis. 1647.

Philippus, Syrus; ab Antiocho Epiphane Prorex, & filii Eupátoris Procurator, conſtituitur. 1789. Is, cum cadavere Antiochi, è Perſide redit in Syriam. 1790. ſed mox cum copiis ſuis, metu Lyſiæ, deflectit in Ægyptum. 1790 unde poſtea cum exercitu recurrens, Syriam turbat. 1822. & 2128. & 2129. Eáque res, occaſio eſt liberatæ, ab obſidione Syrorum, urbis Jeroſolymæ. 1825. & 1826. Tandem autem Philippus hic interficitur. 1829.

Philo, Phocenſis: ſacræ pecunię malefidus cuſtos. 1188. & ſacrilegi conſilii auctor. *ibid.* ſupremo demum ſupplicio afficitur. 1193.

Philomélus, Dux Belli Sacri, ex parte Phocenſiũ. 1163, Delphos oppidum, cum delubro Apollinis, occupat: oppidúmque, ex parte magnâ, deprædatur. 1163. Locrenſes, Phocenſium

hoſtes, prælio ſuperat. *ibid.* & pag. 1164. eóſque evaſtat. 1164 Græcorum Decretum, adversùs Phocenſes, reſcindit. *ibid.* Ab eo verò tempore cõplures, ac diverſos, Græciæ populos, adversùm ſe cõcitat. 1165, idque, de communi Græciæ Decretô. ibid. Templum Delphicum ſacrilegâ exſpoliatione invadit, prætextu neceſſitatis ſtipendiorũ belli. 1165. & 1166. Qua in re, improbatur. 1166. nec tamen non, aliquâ parte, à neceſſitatis legibus excuſatur. 1167. haud ideò tamen in ſolidum abſolvitur; propter impudentem, ſacra invadendi, irreverentiam. 1167. exemplo Brenni, Gallorum ductoris, eodem ipſo in loco: qui tamen, cum ſuis, pœnas audaciæ dedit. 1167. & 1168. Pergit Philomelus in hoſtili conatu adversùs Locrenſes, Theſſalos, ac Bœotios: non ſinè grandi crudelitate utriuſque factionis armorum. 1168. & 1169. Denique tamen, ab hoſtibus oppreſſus in ſylva, Philomelus: cogente neceſſitate, dirè ſe ex edito loco præcipitat. 1169, & 1170. cui ſuccedit Onomarchus; ejus, in expeditione Sacri Belli, legatus. 1170. & 1171.

Phocẽſes, Belli-Sacri cauſa prima; contra Græciam reliquam, pro ſui tutela, capiunt arma. 1163. ſibique Philomelum, Ducem copiarum ſupremum, conſtituunt. 1163. & ſeqq. Eos, qui Templum Delphicum expilârant, magiſtratu dejiciunt: & ſupplicio extremô afficiũt. 1163. Quanta fuerit Summa furtorũ, è templo Delphico, à Ducibus Pho-

exeis commissorũ. 1193.
Phocenses Quingenti, in sacello quodam Apollinis, incendiô fortuitô conflagrant. 1205. & 1206. qui meritò Infelices pronuntiantur. 1207. Phalæcum Phocenses denuò summum ad magistratum evehunt. 1207, qui se postea, summâ perfidiâ, tradit Philippo, regi Macedonum, Phocæorum hosti. 1208. & 1209. sed miserè perit. 1209. & 1210. Phocensium Sacrilegorum infelices vitę Exitus; per congeriem producti. 1212. Phocenses tandem, extremâ subacti necessitate, Philippo se dedunt. 1211. & 1212. in qua deditione Justinus Philippum infamat: nec tamen id probat. 1212, & 1213. Gravissimô nihilominus, etiam post deditionem jam factã, Græciæ decretô miseri Phocenses denuò puniuntur. 1213. usq; 1215. *inclus.* qui tamen (Phocenses) terræ partem, haud irà magnam, Apollini, ad agrorum cultum, abstraxerant. 1298.

Photínus (aliis, Pothínus) Ægyptius; Regiam Ptolemæi Dionysii, Junioris, administrat. 1588. Seditioni Alexandrinæ prębet increméta. 1593. & 1594. Idem, pro malefactis sibi metuens, novas, per ducé Achillã, regni turbas excitat. 1598. Interficitur. 1605.

Photius, Pseudopatriarcha Constantinopolitanus, quídnam ad Michaëlé, Bulgarorum Regem, scripserit super Continentia Oculorũ. 1098.

Phul, seu *Phules*, rex Assyriorum, damnîs gravibus, & egestate, regnum Samariticum infestat. 216. & 217.

Pictura Romanorum in-

de-

decentes. 2518. Pictura Samia. ibid.
Pidna, seu Pydna, urbs. 1420. & 1431. & 1432. De varietate scribendi vocem hanc, quid statuendum. 1420. & 1421.
Pisistratus, tyrannus Orchoménius, à suismet, in ipsa Curia, dilaceratur. 818.
Plutarchus, quo tempore vixerit: &, quam provinciam administrârit: 1292. De Oculorum Incontinentia quid scripserit. 2956.
Pollinctura mortuorum, etiam unctionem lotionémque cadaverum cõtinebat. 2139.
Pollio (Asinius.) V. suprà, *Asinius*.
Polycáon, maritus Messénês, ambitioseq; mulieris; ejus instinctu, regionẽ invadit, & capit, alienã. 493. &, Rex illius effectus, nominat regnum à nomine suę conjugis. 494.
Polychares, vir Messenius, ab Evæphno Lacóne circumscriptus, & filiô privat9; Lacones quosvis obvios trucidat, in vindictæ explementũ, à pag. 520. postquam apud Spartanos, de abacto sibi pecore, & occiso filio, frustra conquestus esset. 518. usq; 521. &c. Deposcitur à Spartanis ad supplicitũ. 522. Sed incassum. 523. & 524. Ob hanc ergo controversiam, ingens, apud ipsos etiam Messenios, dissidium; necnon Regum populíque pugna utrimque Civilis, enascitur. 525.
POLYCRATES, Samiorum tyrannus: ejúsque vitæ mortísque historia, cõpendiosa, à pag. 818. usque 824. *inclusivè*. De Annulo, ab eo in mare abjectô, denuóque recepto. 820 & 821. Capitur tandem à Satrapa Persarũ regis: & in cru-

tem tollitur, 822. 823. & 824. quam ille mortem evitare potuisset: si bene monétem se filiam audire voluisset, 823. & 824. Successorem tamẽ regni, seu tyrannidis suæ, à morte, Syloſontem accipit, fratrem suum. 825. Vide & infrà, V. *Syloſon*. Mortis porrò Polycratææ, quędam alia, præter vulgò receptam, nova adfertur cauſſa. 882.

Pompeivs Magnvs (prę-nomine, *Cnejus*) Cn. Pompejo Strabone patre ortus. 2874. Domô suâ pellit litteratorem quendam, codicillos amatorios deferentem, ad uxorem Pompeji. 2511. Magnificentiſſimè triumphat. 2547. Ejus uxorum una (Mutia) mâlè audit, in Ca. Jul. Cæſare. 2549. Idcirco cum ea Pompejus divortium facit. 2548: Metellóq; Celeri propterea inviſus, conflictatur difficultate Confirmationis Actorũ ſuorum. 2589. &, ex hoc, incidit in ſocietatẽ noxiam (Jul. Cæſaris, ac Marci Craſſi) 2549. & 2552. & 2553. de qua Societate, quidnã Marcus Ter. Varro, aliíque prudẽtes, ſenſerint, habes 2553. Pompeji, erga Ciceronem, perfidia emergit. 2559. 2564. 2565. 2891. & 2893. In perniciosa, cum Cæſare initâ, ſocietate, Pompejus parùm memor eſt ſalubrium Luc. Syllæ monitorum, de Cæſare. 2560. Adversùs Ciceronẽ, ſibi ſupplicem, durus eſt, 2560. & 2561. A Publ. Clodio petulantiſsimè vexatus, 2567, in odium ejuſdem, & ultionem ſuî, laborat; ut ab exilio Cicero reducatur. 2568. 2892. & 2893.

Pompejus felicibus C. Jul. Cæsaris Actis, Gallicanis, invidere incipit, 2571. Hinc, impedire conatur ea, quæ Gloriam Cæsaris publicabant. *ibid.* nec tamen eò minùs, in illius Societate permanens; consilia, cum eo, perniciosa init: ambitioni servientia. 2572. usq; ad 2575. *inclus.* Fit iterum Consul, cum Marc. Licinio Crasso. 2574. & quosdam intercipit; ne magistratu petito, destinatôque ipsis, potiantur. *ibidem.* & 2575 Curat, prorogari sibi imperiũ militare legionum Hispanienſium, 2581. Juliâ uxore (Cęsaris filiâ) extinctâ, magis alienari pergit à Cæsare. 2577. In locũ verò Julię duxit Corneliâ. 2580. tertiôque tunc Consulatu multa movet: præsertim verò, Legibus quibusdam, ex alto repetendis. *ibid.* è qua re Cæsaris offensioné veritus; remedium, vulnere perniciosius, emeditatur. 2582. & 2583. de quibus postea tricis, circa leges & privilegia, culpâ Pompeji injectis, Cæsar conquestus est, 2584. indéque Belli Civilis Pompejo-Cæsariani flamma emicuit. *ibid* Pompejus interim, Cæsaris studium vehementer simulans, 2589. & 2604. factis tamen ipsîs contrariũ demonstrat; promotione præsertim adversariorũ Cæsaris: &, Marcellis adhærendo. 2589. & 2591. exercitum item suum, ad Urbem retinendo. 2591. quin &, legiones suas augendo: Cæsaris autem imminuendo, 2592, dum ab eo legiones duas abrũpit, per dolum, & necessitatis publicę simulationem. *ibid.* Quo fa-

&ô, Cæsarem graviùs exasperat. *ibid.* Pompejo interea prorogatur, in Quinquennium, imperium legionum Hispaniése. 2596. ac Pompeji ambitio timet Pacem. & cur? 2627.

Pompejus, Cæsare copias in Italiam promovere orso, Româ prófugit. pag. 2627. & 2628. Et simul, vel comitari, vel sequi se, alios omnes, jubet. 2628 Auferri simul & pecuniâ publicam, imperat. *ibid.* Exemplo porrò fugæ suę, Romam propemodum universam trahit. 2630. Ad eum, à Cæsare, Tit. Labienus deficit. 2622. &, quóná fructu? 2623. Pompejus, cõtrà quàm initiò promisisset, adversùs vires Cęsaris, aliquamdiu, parùm paratus, & instructus, 2631. & 2632. & 2633, quávis viros, à partibus suis, præclaros haberet: 2631. Brundisium abit, cum Consulibus, & copiis suis, 2633. Ejus, ad ad bellum, mens, scopus, & præparatio, Ciceroni parùm probantur. 2634. Brundisio Pompejus suorum partem magnam præmittit in Macedoniã. 2635. de quo tamen in Græciam trajectu, falsus emanat rumor. 2636. qui & refutatur, à pagina 2636. usque 2640. *inclusivè*. particulatim verò, falsus fuisse mõstratur, circa Romanorum uxores, ac liberos, 2637 & 2638. & 2639. circa ventos item, 2639. & circa navium Pompejanarum præcisionem, atque incédium. 2640. Quid de Pompeji uxore Cornelia factum interea fuerit. 2639. Ad Brundisium item, quænam acta sint inter Pompejum, ac Cæsarem. 2641. & 2642. quo loco

cō, uter utrum de pace interpellârit, antilogia est. 2642.

Pompejus in Macedoniam navigat: ominéq; lævô naves appellit. 2643. Quàm minaces, Pompejus, ejúsque Duces, initio statim belli Civilis, fuerint. 2648, & 2649. quàm item nonnonnulli Ducum ejus, exiguę, ad bonum commune promovendum, spei. 2648. Ipse tamen Pompejus, in castris Macedonicis, copias numerô, militaribúsq; exercitamētis, confirmat. 2679. & 2680. In castris, & Thessalonicæ, solus omnia poterat, faciebat, erat. 2680, Classem apparat; conficitq;, maximam, 2680. adjutricibus Orientis gentibus, & urbibus: quæ recensentur. 2680. & 2681. Pompejanæ illius classis magnitudo. 2681, & 2682 ejus diversi prætores. 2682. prosperi successū. 2683. & 2684. qui successus Ca. Curioni metum injiciūt; Pompejum navigantē formidāti. 2684. Quantô Pompejus milite, quantîsque viribus, primò Cæsarem in Macedonia sit præstolatus. 2707. Quot, & quorúmnam, populorum habuerit auxilia? 2707. Quósnam Reges ac Dynastas? 2708.

Pompejo Cæsaris ex Italia adventus in Macedoniam, præproperus accidit, & inexspectatus. 2709 & ingenti militē illius trepidatione concussit. 2712. Militem tamen Tit. Labienus confirmat, & animat, *ibid.* eóque exercitum incitāte, Pompejus adversùs Cæsarem castra ponit. 2713. mox quoque, etiam propiùs Cęsarem ea locat. 2714. A Cæsare tamen aliquousque

uſque res Pompeji maritimæ arctantur. ibid. & 2715. Marci Antonii, Cæſaríſque, copiarum conjunctionẽ prępedire, Pompejus laborat. 2721. & 2722, ſed irrito conatu. 2722. Inde ad Aſparagium Dyrrhachinum caſtra trásfert, 2722, & 2723 quo locô immotus aliquamdiu ſedet. 2723, & 2724. Dyrrhachiũ tamen propiùs admovẽte ſe Cæſare; ad Petram caſtra ſua Pompejus tranſportat, 2725. Cæſaríque ſpem, occupandi per vim Dyrrhachii, eripit, 2725. Caſtrîs Cæſarianîs incluſus, 2726. & 2727, prudenter admodum ſe gerit, 2728: & caſtra ſua diducit extendítque; in amplitudinem, quæ declaratur pag. 2728. & 2729. Pompejani obſeſſi. Cæſarianos obſident. 2731. Pompejus militũ Cæſaris exoticõs Panes, cur, ſuis oſtendi, vetuerit? 2733. Cohortem Cæſaris Sextam, in caſtellis fruſtra oppugnat. 2735. & 2736. cum jactura ſuorum, 2737. & cum penuriâ pabuli. 2739. E diverſo verò poſt hæc Cæſarianîs ad Dyrrhachium obrutîs, præclarè Pompejus rem gerit. à pag. 2740. uſq; ad paginam 2746. in quo multùm illi proſunt galearũ viminea teguméta. 2742. & 2743. & 2744. Pons, ab eo ſtructus, dirumpitur. 2660. Pompeji, ad præveniendum Cęſarem, ac res gerendas, feſtinatio. 2759. & 2760. ejuſdẽ ſedulitas, in muniẽdo. 2761. virtus, ac felicitas, in Cæſarianis, ad Dyrrhachium, reprimendis. 2761. Ejus Victoria tunc, Cęſaris deſcriptione major fuit. 2762. & 2763. neque

que tamé ob eam se palàm, aut multùm, Pompejus jactat. 2765. & 2766. noluítque, post pugnam Dyrrhachiná, Italiá, adductô in eam exercitu, consternare. 2766. Interea tamen cum suis nimiùm confisus præteritæ ad Dyrrhachium fortunæ fuit. *ibid.* id, quod Cæsari profuit. *ibid.*

Pompejus, bellum extracturus, ob rationes certas, ac justas; 2768, impeditur à præcipitibus aliorum cõsiliis, 2769. & nec Afranii quidem consilio permittitur acquiescere. *ibid.* Cæsaré igitur, castrîs à Dyrrhachio motîs, abeuntẽ, persequitur. 2770. sed eundem rursus è manibus amittit. 2771. idque, tam suâ, quàm suorum, culpâ. 2771. Marcum interea Catonem, Dyrrhachii relinquit: & . quas ob caussas. 2773. Cæsarẽ, in Thessaliam avolantem, insequitur. *ibid.* Ab Appiano, Pompeji diligentia, & occasionum usus, desiderantur; censurâ, nimis scrupulosâ. 2776. In Pharsalicis campis castra ponit. 2779. Ibi de felici prælii futuri successu spes, & spiritus nimis altos, gerit, cum suis. *ibid.* &, quibus è caussis. *ibid.* & 2780 irridentibus interim præsidentiam ejus scriptoribus. *ibid.* Concionatur apud suos, gloriosulè, 2780. Ejus Duces, &c. Cæsarianorum bona, fortunas, dignitates, inter sese, spe litigióq; præcoce, partiuntur, 2781. & 2782, triumphãtes ante victoriam, *ibid.* in quo, posterorũ quoque non paucos, sui habent etiamnum, imitatores. 2783. Gaudet Pompejus, Cæsarẽ in arcto constitutũ es-

se.

ſe. 2783. ſed vanè. Deôque improbante. *ibid.* Cur tentatâ rurſus pacificationis mentionẽ, & conatum, ſucceſſus fugerit. 2784. Pompejo, nihilominus, etiam illic, pacis meditationẽ reſumenti, refragantur ſui. 2785. eúmque, ut arrogantem, & ambitioſum, in bello extrahendo, calumniantur, variîs dicteriis. 2786. & 2787. præcipuè verò, Equitatus illius. 2788. Unde denique, labante conſtantiâ vetere, concedit in ſententiam prę-lium flagitátium. 2788. Pompeji dictũ elatius, à Marco Favonio irriſum, 2787, & 2788.

Pompejo prodigiis & oſtentîs diverſis prænuntiata videri poteſt clades Pharſalica. 2789. flammâ præſertim trãſfultoriâ, *ibid.* ſed, profectu nullo *ibid.* Aggredi namque Cæſarem, prorſus decernit. 2790, &, ad id cum victoria præſtandum, admonet, quid fieri velit, equites ſuos. 2791, cúmque Labieno, ac cæteris omnibus, jurat, quod præſtiturus non erat. 2791. & 2792. Exercitûs deinde ſui terrorem Panicum, ante pugnam injectum, diſcutere conatur, 2795. eundémque, paullò pòſt, ſomnii læti (ſed vani) narratione animat *ibid.* Unde, in caſtris, epiniciales epulæ, aliáque ſenſuum oblectamẽta, tanquam exploratiſſimâ jam victoriâ, adornantur. *ibid.* & 2796, improbante luxum illum Pompejô. 2796. Idem, torpore, malè ominosô, cœptus occupari; triſtia, de futuris, effatur. 2797. Quem tamen, pugnâ Pharſalicâ victorem fore; humanis conjecturis extra dubiũ videbatur.

2797. Ejus præjudicii, cauſſæ afferuntur. *ibid.* Inter eas cauſſas erat, etiam Pompeji copiarũ multitudo. *ibid.* Pompejanorum porrò militũ Summam, multi valde exaggerant. 2798. & 2799.

Pompeji, ante Conflictum ſupremum, Aciei diſpoſitio. 2799. 2800. & 2801. Is, in equitatu ſuo, victoriæ ſpem prę-cipuã conſtituit, 2800. & 2801; quantúmque tunc apparebat, haud immeritò. 2801. Auxiliariis, quænam Pompejus pręcepta dederit. *ibid.* Pompeji, de Cæſaris facto, judicium; dum is, in aggreſſu prælii Pharſalici, caſtra ſuámet dirueret. p. 2810. Pompeji, ante conflictum, teſſera Gnomica. *ibid.* In ipſo Prælii ardore, quídnam ab Auxiliaribus Pompeji copiis, factum, aut potiùs non factũ, fœrit. 2819. Pompejani, quales ſe exhibuerint, victi; & morientes. 2818.

Pompejus, juramenti ſui religione inſupèr habitâ, in caſtra ſua, victus, revertitur. 2821. & 2822. datîſque mandatîs cuſtodiæ caſtrorum, ipſe mœrens, ſe abdit. 2822. & 2823. quo tẽpore, fruſtra ſeipſum, ac ſerò nimis, curîs præteritorum contorquet, 2823. Cæſarique interea ſpatium concedit oppugnandi caſtra. 2824. Fugit è caſtris demum, inglorius; Lariſſam versùs. 2825. neque tamen Lariſſam ingreditur: &, quânam cauſsâ? 2826. Ejus fugæ exemplum, alii quoque Pompejani ſequũtur. 2826. E Pompejanis, quótnam in acie Pharſalicâ ceciderint. 2829. quot item Cæſari ſeſe dediderint. 2830.

2830. quínam eminentiores, evaserint? *ibid.* & 2832. & 2833. quibúsnam, ex eorum numero, Cæsar vitam, ac salutè, concesserit, 2832. & 2833. quótnam Signa tunc, & Aquilas, Pompejani amiserint. 2831.

Pompejo, pòst in Ægypto cæsô, Resp. pariter, ac Libertas, conciderunt. 2835. Indè occasio arripitur, enarrándæ Pompejanæ fugæ: cujus terminus, Ægyptus fuit, & in Ægypto, mors: quæque fuga describitur à pag. 2850. usque 2859. *exclusivè.* Quibúsnam comitantibus, Pompejus fugerit. 2851. & 2852. Mitylenas veniens, indè Corneliam uxorem evocat. 2853. Ab oppidanis illic convenitur. 2855. & cum Cratippo Philosopho, de Providétia Deorum sermonè miscet. 2856. Mitylenis Attaléam solvit: ubi comitatu augetur. 2857. Ad Ciliciæ delatus oras, consilium format ulterioris navigationis: nec parùm anceps. 2858. Cur Parthiam fugeret. 2858. & 2859. Cyprum cur omine funestô adnavigârit. 2859. & 2860. & cur Antiochenos Syriámque fugerit. 2860. Ægyptum verò cæteris regnis, ac terris, quare antetulerit? 2861 & 2862. Scriptores, alii aliud, de accessu illius ad littora Ægypti, tradentes, inter se conciliantur. 2862. 2863. & 2864.

Pompejus, à Ptolemæo, Ægypti rege, hospitium orans, ac receptum, per legatum, 2864, apud Regios venit in cõtroversiam; audiendúsne sit in postulato suo? 2865. à duobus verò consultoribus regiis adjudi-

catur morti. 2866. & cur? *ibid.* & 2867. Percussores igitur ei submittuntur, 2867. suspecti meritò Pompeji comitibus, *ibid.* & 2868. uxori verò, filióque, præ cæteris. 2869. Ab Achilla Pompejus, nomine regis Ægyptii, excipitur. 2868. Descendit in scapham Ægyptiacâ, 2869. ultimùm priùs affatus uxorem, ac filium; *ibidem*, & 2870. & 2983. In navicula paullò pòst interficitur: &, à quibúsnâ? 2870. & 2871. Quotónam ætatis suæ annô. 2985. Ejus uxor, filius, & navigationis comites, diffugiunt. 2871. & 2872. De classe Pompeji, & Ægyptiis, eam invadentib. quídnâ prodiderit Orosius, 2872. E comitib⁹ fugæ Pompejanæ, Lucius Lentulus capitur. 2872. Pompejo, nec *Virtutes* defuere sue; nec *Vitia*. 2873. & 2874 &c.

POMPEII M. LAVDABILIA. Populo Romano multò fuit dilectior; quàm pater ejus. 2874. (qui pater, & miserè periit; & contumeliosiùs est elatus. 2874.) Temperans in juventute, castúsque; si Floræ consuetudinem exciperes. 2875. Ej⁹ insignis abstinentia, ab alienarum familiaritate, in Conjugiis suis. 2876. eáque res charum eum efficit Juliæ suæ. *ibid.* Liberti sui uxorẽ morosè tractat. &, cur? *ibid.* Mithridatis filias, atque pellices, utì Pompejus habuerit? *ibid.* & 2877. Cur plures successivè duxerit uxores? 2872. in iis, Corneliam, quâ maximè ex caussâ? *ibidẽ.* Pompejo, jam mortuo, tributa à Cicerone laus insignis. 2878. Eidem vivẽti delata multi

tîs à Regibus reverentia ſingularis. 2878. & à Judææ rege donũ inclytum. 2879. Pompejanarum laudum apex, Bellum Piraticum, à pagina 2879. uſque 2886. *incluſ.* ubi *curioſa*. Quãto copiarum, ac cæterarum opum, apparatu, bellum illud Pompejus fuerit ingreſſus. 2884. & quantum hîs belli adjumentîs profecerit. 2885. & 2886.

POMPEII M. VITUPERANDA. Miniſteriũ tyrannidis; Lucio Syllæ præſtitum. 2886. Dimiſſio uxoris Antiſtiæ. 2886. & hinc inſecuta mala, non levia. 2887. In Carbonem Conſulem inſolens inhumanitas, & crudelitas. 2887. & 2888. In Valerium, virum eruditum, verſipellis immanitas. 2888. in Cæpionem Brutum cruenta perfidia. *ibid.* Erga Jeroſolymam, ejúſq; Templum, miſta fallaciis, audacia; & ſacrilegus ingreſſus. 2888. Ambitio Pompeji, partim pæne puerilis; partim & exſecrabilis, ac Reip. perniciosa. 2889. quibuſdam quoque privatim (ex ejus deſtinatione) lethifera, & ignominioſa. 2890. Pompeji Superba humilitas. *ibidem.* Prę reptio deditionis Cretenſium, in Metellum admiſſa. *ibid.* & Belli Mithridatici, captata, impetratáque, confectio. *ibid.* Adversùs L. Lucullum, ejúſq; geſta bellica, lividus animus: & agendi modus obtrectator. *ibid.* & 2891. Rurſus, utì ſuprà, querela inſpergitur, de Pompeji, adversùs Ciceronem, ingratitudinis plenâ, Perfidiâ. 2891. & 2893. déq; ejuſdem, erga Marc. Catonẽ, malevolentiâ. 2891. & 2892. Catonis, in Pompeji

peji panurgiam, ſcommata famoſum, ac Verum. 2894. *Pompejum* igitur, ob ſua *vitia*, ne Pompejani quidem ſui fuerant ulteriùs laturi, *ibid.* Pompeji Dicta quædam Arrogantia, 2896. & 2897.

POMPEII RERVM APPENDIX. Quótnam annis, extra controverſiá, vixerit 2897. Quàm diversè ipſe, Luciúſque Sylla, *in vivis*, ac *poſt mortem*, à Pop. Rom. fuerint habiti. 2898. & 2899.

POMPEII HONORES, & plauſus; inter vivos ei conceſſi. 2899. uſque ad pag. 2903. In theatris, ac Circenſibus, quemadmodum honorarentur. 2899. Acclamationes, laudes, & Tituli, quàm honorifici, ei contingere ſolerent. *ibidem.* & 2900. ubi & geſtorum illius bellicorum compendium exprimitur.

quàm breviſſimum. *ibidem.* & Pecunia, ærario illata, cum donativis militaribus, profertur. 2900. In morbo quodá ejus periculosô, quanta, pro reſtituendâ ei valetudine, facta ſint ab univerſa Italia. 2900, & 2901. Reddità verò ei incolumitate, quæ, quátæq; gratulationes, eidem factæ. 2901. & 2902. eæque res, Pompejum immodicè inflârunt adversùs Cęſarem. 2902. A Cicerone rurſus, quàm ſplendidè celebratus poſt mortem ſit. 2903.

POMPEIO FVNVS, & exſequiæ, cujuſmodi, & à quibus, factæ, à pagina 2932. uſque 2935. *excluſ.* Sepulcrum Pompeji, & epitaphium. 2934. ab Lentulo inſpici deſideratur. 2935. haud impunè. *ibid.* Oſſa Pompeji, quónam miſſa? *ibid.* & 2937. 2936. Se-

Sepulcrum Pompejanum, aliquousque, quatenus honoratum fuerit? 2936, animâ interim Pompeji desolatâ, ibid. & 2937. De Capite Pompeji, & annúlo, quid actum? 2932. & 2933. Quídnam pretii interfectores Pompeji reportârint. pag. 2933. Pompeji Ruinam reb⁹ Christianis, ex Occasione, fuisse non inutilem: &, quatenus? 2937.

Prælium Pharsalicum, à pag. 2812. usque ad paginam. 2826.

Prænestini, bellô Civili Syllo-Mariano, summas incidunt in calamitates. 2302. & 2303.

Prexaspes Persa, interfector Smerdis, filii regis Cyri. 1006. aliô nomine *Cometes* quoque dicitur. 1006. A Cambyse, cui verum dicebat, vicissim, in filio Prexaspis interfectô, plectitur. 1011.

Primi-pili Centuriones. Vide suprà, *Centurio*.

Principia in Castris, quid? 2404. in veneratione cur fuerint? 2407.

Procestria Castrorũ, quid? 2402.

Professores quidam Auctoris. 1433. & 1434.

Psammenitus, fit rex Ægypti. 990. Cum Persis prælio decernens, superatur, & capitur. 992. & 993. Hujus filia, & filius, à Cambyse Persa, victore, miserè contumelioséque tractantur, 993. Iis cur Psammenitus negârit, se illacrymari debuisse. 993. & 994 cùm eodem tamẽ ipso tempore quendam amicorũ defleret. 993. & 994. In custodia liberâ detinetur à rege Persarum. 994. & 995. sed illic, rebellare clanculum conatus; bovis epoto sanguine, necatur. 995.

Pseudo-politici (sordidorum

rum præſertim nataliũ, & pariter tamen arrogantium) exagitantur. 135. & 136. *Pſeudopolitieorum* ſceleſtæ fraudes, in Pompejo, ac Cęſare, circa Ciceronis cauſſam, expreſſæ; tanquam in Idea genuinâ. à pag. 2563. uſque ad pag. 2566.

Pſendo Smerdes magus; unà cum fratre, regnum Cambyſi, filio Cyri Perſarum regis, doloſè abrogat. 1013.

Ptolemæus, Abóbi filius, Simonis Machabæi gener; præparat inſidias, adversùs Simonem ſocerum. 1951. & 1952. eúmque cum filiis, affinibus ſuis, invitat in munitiunculam Dochá. 1953. In ea verò, & Simonem, & filios ejus, interficit. 1954. & 1955. Simùl autem, regem Antiochum Sidéten, ad vaſtandam Judæam, incitat. 1955. & 1956. cujus idcirco impietas in aperto ponitur. 1956. Eam autem auget ſollicitatione militiæ Judaicæ; quam transferre ſtudet ad Idololatras. 1957. E medio verò tollere Joannem Machabæum, Simonis filium, meditans; voto ſuo dejicitur. 1958. & 1959. & à quæſito ſibi Principatûs Judaici faſtigiô excluditur. 1961. &c.

PTOLEMÆVS, cognomento, LAGI: dictúſque vulgò, & habitus, Lagi filius, 1564. reipſa, filius fuit Philippi Amyntíadæ, Macedonum Regis. *ibid.* & 1466. Hic primò, miles fuit gregarius. 1466. ſicut frequenter & alii virorum illuſtrium, incogniti vulgò, filii. *ibid.* & 1467. fit deinde cuſtos corporis Alexandri Magni, 1467; multíſque elucet virtutibus, ethicîs,

cis. *ibid.* Hic & historiam scripsit gestorum Alexandri M. *ibid.* & 1468. Occasione Somnii, Alexandro M. immissi; convalescit ab insanabili vulnere. 1468. Post Alexandri Magni decessum, obtingit ei, in partitione regnorum, administratio Ægypti. 1469. Appetitus autem æmulorum armîs; nihilocius tamen & victor efficitur, & Ægypti rex. *ibid.* Moritur denique, ingentî apud mortales gloriâ, tam rerũ, quàm nominum ac titulorũ. 1470. Cur appellatus sit *Soter*, seu *Salvator*. ibid. *Rhodii*, Ptolemæo Lagi lucũ, veluti Deo, sacrant, 1471, qui Deus tamen, inferîs, quàm Cœlo, fuisse dignior, demonstratur. 1472. usque 1474 *inclus.* potissimùm verò, propter inclementiam erga Judæos, 1472. & 1473. necnon, propter absurdum & immodicum, in mulieres, amorẽ. 1473. & 1474.

PTOLEMÆVS *Ceraunus*, Ptolemæi Lagi filius, Macedoniam occupat. 1475. in qua tamẽ perfidè crudelitérq; cuncta gerit. *ibid.* & 1476. ideóq; meritô suo perit. 1476. Hic, vitiô paternô laborans, pellicatibus fuit implicitus. 1652.

PTOLEMÆVS, *Philadelphus*, Ægypti rex; filius, & successor, Ptolemæi Lagi, in regno. 1474. In ædificando splendidus est, atque sumptuosus. 1477. Bibliothecam quoque nominatissimã comportandam curat. 1477. usque ad 1481. Quantus librorum eorum numerus fuerit. 1478. & 1479. A Septuaginta duobus Interpretibus, rex hic, Sacra Biblia, ex Hebræo transf-

transferenda Græcum in sermonem, curat. 1479. idque, de consilio Demetrii Phaleréi. 1479. & postulatîs à Pontifice Jerosolymorũ peritissimís quibusque translatorũ, 1480. cui propterea Pontifici, ingentia mittit dona: eidémque indulget regiè. *ibid.* Ob eam caussam, & ob alia nonnulla animi décora, laudes hic Ptolemæus ingentes meretur. 1481. quas tamen laudes ipse commaculat: propriâ, in matrimonium, ductâ sorore, 1482.

PTOLEMÆVS *Evérgetes*, Ptolemæo Philadelpho, patri suo, succedit in regno Ægypti capessendô. 1482. Hic nomen Evérgetæ, seu Benefactoris, apud suos, adipiscitur: propter Idola, superstitiosis Ægyptiis restituta. 1483. & 1484. Eum porrò Regem, à suomet fuisse filio sublatum è medio; valida conjectura est. 1484.

PTOLEMÆVS *Philópator*, succedit Ptolemæo Evérgetæ, patri suo, in regnum Ægypti. 1484. In regni tractatione, successoribus suis, morum pravitate, magnorum scelerum facé prę-fert, *ibid.* præcipuè verò, Sævitiæ, *ibidem*. & 1485. Iudæos quoque, ob caussas, haud adeò legitimas, acerbè gravitérq; persequitur. 1485. inprimis verò, Ierosolymîs, *ibid.* eò, quòd admissus non fuisset, ad Sancta Sanctorum lustranda. 1486. Iudæorum porrò nonnullos ad Idololatriam pertrahit. 1486. reluctantes autem, ignominiîs afficit, proscribit, capit, elephantis conculcandos objici jubet. 1487. quos tamẽ, divinitus aliquoties ab immanitatis ejus

jus exſecutione præpeditus, tandem inviolatos dimittit. 1488. & 1489. duobus præſertim ab Angelis abſteritus. 1489. Unde, Iudæos, ſupplicio priùs ultimo deſtinatos, & liberat, & epulo liberalî tractat magnificè, 1490. eiſque permittit, ut Iudæos apoſtatas univerſos trucident. *ibid.* Poſt hæc tamen omnia, nihilô factus melior; præter matrimonium propriæ ſororis, 1490. tribus inſuper ſcortis adhæret. 1491. à quibus ſcortis univerſa regitur Ægyptus. *ibid.* & 1492. Mortuo verò, ſuis in peccatis, Philopátore, ſcorta quoque illius interficiũtur. 1492.

PTOLEMÆVS *Epiphanes*, Ægypti rex, poſt patré ſuum *Philopátorem*, 1493. exercitûs ſui rectorem habet, *Scopam*, ibid. per quem, Jeroſolymam, aliáque loca, ſibi ſubigit. 1493. Sed, inter hæc, hoſtem habet, & Judæorum gentem, & Antiochum Magnum, Syriæ regẽ. 1494. & 1495. qui Antiochus, Scopam, Ptolemæi ducem, gravi prælio vincit. 1495. ac Jeroſolymam ipſe capit, ejectîs Ægyptiîs. *ibid.* Moritur Ptol., animi mœrore mortem ei maturante, 1499. cujus filii duo, in ſucceſſionem litigioſam, Ægypto relinquũtur. à pag. 1499.

PTOLEMÆVS *Philométor*, regni Ægyptii (poſt mortem *Ptolemæi Epiphanis*, *patris* ſui,) candidatus; evocatur è Cypro, ad Ægypti regnum. 1500. In qua re, adverſùs matrem, adjuvatur ab Antiocho Epiphane, Syriæ rege. *ibid*, & 1501. ſed, inſidiosè; ac ſpe, Regni Ægyptiorum ad Syriæ regnum adjun-

jungendi. *ibid.* & 1502. quæ fraus Philométorē haud fugit, *ibidem.* ideóque ad pacem ineundam cum hoſte fratre, adigitur. *ibidem.* Cum fratre igitur, natu minore, regna partitur. 1507. Poſt hæc, è patiente, moderatôq;, inſolens efficitur, ac perfidus. 1508. uſq; 1515. Alexandro, Syriæ regi, filiam ſuam, Cleopatrā, elocat. 1508. Indè verò, paullatim genero ſuo, ejúſque regno, inſidias tendit. 1509. donec apertè tandem illud invadat, 1510, ac filiam ſuam Demetrio, Syrorum novo regi, elocet. 1511. callidè cauſſatus, ſed falsò; Ab Alexandro, primó ſuo genero, ſibi fuiſſe tenſas inſidias. *ibid.* & 1512. Unô deinde, eodémq;, tempore, ſe pariter, & Ægypti regem (quod erat) & Aſiæ (quod non erat) renuntiat. 1512. Romanorum tamen interea metu, cupiditates ſuas abſtrudit: cum novo genero regna illa tantiſper partiens. 1513. Sed Philométor, cum eodem genero ſuo novo, eandem ob cauſſam, ab Alexandro, genero primo, gravî prælio incurſatur. 1514. in quo prælio vulneratus lethiferè, *ibid.* ad conſpectum capitis hoſtilis, abſciſſi, inutilî perniciosâque vanitate, exultat; ac moritur. 1515. Iſtius porrò præſidia militaria, poſt exceſſum ejus, paſſim in Syria delentur. 1516. Hic Ptolemæus, verſutus fuit: accuſationem Azotiorum, adversùs Iudæos apud ſe inſtituram, nequiter, & inſidiosè, diſſimulans. 1890. ídque, ob Ionathæ, erga ſe, urbanitatem, 1891.

PTOLEMÆVS *Phyſcon*, Pto-

Ptolemęi Philométoris *frater*; ei succedit in regno Ægypti. 1517. Hujus plura, diversáque, cognomina fuerunt: necnon eorum, ei imponendorum, caussæ. 1517. & 1518. & 1519. Cur dictus Physcon, ac Philologus, fuerit. 1518. Fuit staturæ neglectæ. 1518. Indulgentiæ maternæ sese præbuit ingratum. 1519, usq; adeò, ut eam tandem & interficeret, 1520. Quá proinde ob caussam, solum vertit. 1520. Ptolemæi Physconis, fœda & atrocia, in cumulum congesta. 1521. usque 1524. *inclus.* quorum flagitiorum multitudine, fugat à se, Alexandrinos pariter, & Ægyptios alios. 1524. Pro iis igitur Physcon alios aliunde advocat. 1525. Propter fœditatem coporis, & pinguedinem, plusquam porcinam, etiam legatis Romanis est contemptui. 1525. & 1526. Ob intolerabilitatem denique morum ejus inflammatâ à subditis Regiâ, rursus fugit. 1527. Cui in regimen substituta Cleopatra, soror ejus; Physconis armîs infestatur. 1527, & 1528. Filium suum Physcon interficit; nequándo is sibi possit succedere. 1528. Dejectis autem, ob id, statuís illius; alium, è filiis suîs, in frusta dissectũ, matri mittit in cista. 1528. & 1529. armîsq; longè, quàm antea, infensioribus, eam persequitur. 1529. illámque fugere compellit in Syriam. 1530. Demetriô verò, Syriæ rege, mulieris hujus partes defendere parante; subornato ei Regni subsessore, nequiter affligit eũ. 1531. moritúrque tandem, infamí cum Epi-

ta-

taphio. 1532. Uxori porrò ſuæ (Cleopatræ Minori) liberum relinquerat arbitrium, Succeſſoris ſui nominandi. 1533. ídque, ſtultè. *ibidem.* Apionem verò, filium illegitimum, Regno Cyrenarum impoſuerat, *ibid.* quod regnũ tamen ſemper antehac ſoli legitimi, veréque ſtirpis regiæ, poſſederant. 2533. & 2534.

PTOLEMÆVS *Lathúrus*, Ægypti rex; ſuccedit patri ſuo, Ptolemæo Phyſconi. 1538. Cúrnã dictus, *Lathúrus*, fuerit. 1538. Huic ſua mater, Cleopatram, ſororem pariter & uxorem; eripit. 1539. eâque cauſsâ, gravia, inter Ægyptum, ac Syriam, bella cooriuntur, *ibid.* & 1540. A matre Lathúrus regnô expellitur, 1543: Quod is tamen, miranda patientiâ, in exilio, concoquit, *ibid.* & 1544. Proeo regnat interim in Ægypto frater Lathúri, Alexander. 1544. Urbem Ptolemaida, in Phœnicia, defendit adversùs Iannæum, Iudęæ regem. 1545. & 1546. Sicut non minùs ſeipsũ quoque tuetur, adversùs arma matris ſuæ, Cleopatræ. 1547. A Ptolemaidenſibus tamẽ ei nulla refertur gratia; conſilio cujuſdam Demęneti. 1548. cujus ſuaſu, Lathúrus urbe prohibetur. 1550. Eam proinde Lathúrus, mutatîs armîs & animís, poſtea impugnat, & obſidet, *ibid.* Ab Alexandro Iannæo, Iudæorum rege, turpiter decipitur; ſimúlque traducitur, aſtutiâ proditoriâ. 1551. eáque de cauſsa, apud matrẽ Cleopatram rurſus impediméta incurrit expeditionis Syriacæ. 1552. & 1553. Alexandro, fratre Lathuri na-

natu minore, in exiliũ ejecto, & matre vivîs emotâ; revocatur Lathurus in Ægypti regnũ. 1562. ubi demum & moritur. ibid. oneratus tamen invidiâ scelerèq; Crudelitatis infandæ, adversùs Iudæos. 1563. qui tamen Iudæi, multiplices gravésque caussas offensionis Lathuro præbuerunt. ibid. & 1564. Quidnam propriè significet *Lathúri* nomen, 1659.

PTOLEMÆVS, *Aulétes* agnomine, Dionysius Major, cognomentô; filius Ptolemæi Lathuri: succedit patri, in regno Ægypti. 1569. cur *Aulétes* sit dictus. *ibid.* & 1570. Propter falsam suî criminationem, apud Romanos divulgatam, ægerrimè Societatem Romanam impetrat. 1570. Eam tamen denique, maximîs emit impensîs. ibid. quas impensas quoniam resarcire studet exactionibꝰ; suos *Aulétes* ad rebellionem concitat: & è regno fugit. *ibid.* A Marco Catone, in illa ipsa fuga suâ, fideliter admonitus, ad cavendam Romam, à pagina 1573. usque 1576. non audit consilium ejus. 1576, sed fidit suæ, adversùs Alexandrinos, accusationi. 1577. Ei abséti subrogatur, in regno Æg., *Berenice* filia. 1577. Ab Alexandrinis suis Romæ accusatur acerrimè, 1578, & 1579. & 1580. Quapropter graviter illic periclitatur. 1581. Sublevatur tamen, à Cn. Pompejo Magno. *ibid.* Conflictatur autem restitutionis morâ novâ; propter confictas religiones. 1582: caussæque sue desperatione adactꝰ, Româ se confert Ephesum, 1583. Ab Aulo tamen

men Gabinio denique restituitur regno suo. 1583. & 1584. Alexandriæ, filiam suam Berenicen, ac generum suũ, aliósque complures, interficit. 1585. Moritur demum, *ibidem*. &, ante mortem, condit testamentum, 1586. cujus conditiones quænã fuerint, refertur, 1586. &, quæ illius esset clausula. 1587.

PTOLEMÆUS *Cyprius*, Ptolemæi Aulétæ frater, Cypri rex: malos ob mores, in censuram incidit Romanorum, 1571. A quibus proinde, mulctæ caussâ, immittitur ei Marcus Cato (Uticensis) ibid. & 1572. sed, utrum ritè, & ordinè, quæritur, 1571. Seipsum interim, Ptolemæus hic, ad Romanorum in se jus ac manus effugiédas, venenô intercipit. 1573 & supr. 2472. priùs tamen, ne Romanis eæ cederent, opibus suîs marî demersîs. 2472.

PTOLEMÆUS DIONYSIUS *Junior*, 1587, unà cùm Sorore sua Cleopatrâ, succedit, in regno Ægypti, patri suo Ptolemęo Dionysio Majori, *Aulétæ*. 1587. eandémque Cleopatram, ducit & uxorem. *ibid*. Regnum autem administrat per Photinum (seu Pothínum) & Achillam; uxorémque Cleopatram. 1588. ægrè tamen id ferentibus Ægyptiîs, *ibidem*. cùm interim ab uxoribus suis ipsímet vulgò regi solerent Ægyptii. 1589. Sororem suam Cleopatram, regno extrudi, patitur. 1589. Ob id, à Ca. Jul. Cæsare, ad dicendam caussam, citatur. 1591. Id, quod Ptolem. hic ægerrimè fert. 1592. ideóq; mox tumultuatur. 1593. Photinó maximè,

mè, concionibus ſuîs, ventilante ſeditionem, 1593. Sed Ptolemæum Cæſar vi reducit in Regiam. 1594. eúmque poſtea, patris è teſtamento, Regem Ægypti, unà cum ſorore ſua Cleopatra, eſſe, palàm jubet. 1596. & 1597. Poſt hæc, nihilo magìs quietâ civitate, ab Alexandrinis Ptolemæus, è regia, cuſtodiâq; Cæſaris, efflagitatur. 1606. & à Cæſare non ægrè dimittitur. 1607. Is, ſe invitum exire, apud Cæſarem ſimulat. 1607. nec latet Cæſarem: qui eum, inter monita ſaluberrima, emittit. 1608. ſinè fructu tamen exhortationis fidæ. 1609. Nam adversùs Cæſarē illico capit arma. 1609. ſed, ab eo victus ac fugatus, Nili gurgitibus hauritur. 1615. uſque ad 1617. Ejus cadaver: & Epitaphium. 1616. & 1617.

Publ. Dolabella, Cęſarianę cædis diem (Idus Martias) honorat inſolentî Titulô 2839. ſed fruſtrà. *ibid.* & 2840.

Publ, Valerius, Publicola (ſeu *Poplicola*) ad populum Romanum, in diſcrimine ſuo, confugit. 3.

Pudicitia Romanarum, *Bipartita*. 2442. Ejus interim à pleriſq; exigua habita ratio. 2443. Pudicitia uxoris Cn. Pompeji Magni, anonymæ. 2511.

Puellæ cujuſdam fraus, in ſuſpendiario quodam liberando, deprehenſa; ac punita. 602. uſque 604. *incluſ.*

Pulcritudo anilis, haud rariſſima. 1439.

Pullorum Tripudium ſoliſtimum. &c. quid fuerit. 2138. & 2139.

Pultiphagi (ſeu, Pultifagi) milites Romani, quare dicti? 2374.

Pyrus, arbor; ſedes Caſtorum

rum fabulosa; in veneratione, 588.
Pyrrhus, rex Macedonum, omnium regum gentis illius postremus; fratrẽ innocuum patri criminatur. 1486. eóque factô, fit fratri mortis caussa, *ibid.* Unde, victus demum ab Romanis; in se, filiîsque suîs, miserrimè pessum it, *ibidem*, & 1487. Hujus Regis filius, Alexander, fit scriba, & sculptor. 1487 & 1488.

Q.

Quintána, in Castris Romanis: quid? 2404.

R.

Rabsaces, cum Collegis suæ legationis duobus, mittitur, à rege Assyriorum Sennacheribo, ad regem Judææ Ezechiá, 318. quantô cum comitatu? 438. Regem Ezechiam evocat ad colloquium: sed, ut inurbanè, sic frustrà. 219. Superbè proponit, ab Ezechia missis, quæ Sennacheribus ab eo postulabat, 321. & seqq. De Ezechia rege, absente, contẽptim valde loquitur. 322, & 323. nec admodum dispariter, de Rege Ægypti. 323. & universim, de Regibus terrarum aliis; & de Auxiliis Ægyptiorum. 324. & 325. Explodit etiá, blasphemus, opem Dei-Cœli. 325, & 326. & 327. de quo etiam mentitur. 327. Ab Eliacímo, oratio illius interpellatur. 329, & 330. sed incassum. 330. & 331. Longè præfert barbaricarum terrarum fertilitatem fęcũditati Terrę Promissionis 333. & 334. Adversùs Deum horrẽda convitia evomit. 337. & 338, & 339. &c. usque 341. *inclus.* De hoc *Rábsace*, commen-

menta Rabbinorum. p. 435. & 436. Ejus nomen non videtur fuisse Hebraicum, aut Syriacum. p. 436. Judaicæ tamen linguæ Rábsaces peritus fuit, 437. Ejus oratio resolvitur in suas partes analyticè. 441. Prolixa valde fuit. &, quónam fundamento, talem fuisse, constet. 442. Rábsacis, apud Sennacheribum, officia. 437. & 444.

Rasínus, Syriæ Rex; occisus ab Assyriorum Rege. 223. Vide etiam V. *Teglath-Phalasar*.

Raymundus de Penna Forti (Sanctus). 2657.

Razías, Judæus, seipsum interficit; ob violentiá, à Nicanoris militibus ipsi illatam, 1848. Utrum id licitè fecerit. 2137.

Reges, ex Exulibus, non semper feliciter facti. 137. *Reges*, generatim, inter se frequenter æmuli; & hinc, Bellorum auctores. 228. & 229. Reges scelesti, puniuntur quidé à Deo, 1282, sed non minùs & Regicidæ sæpe. *ibidem*. Regum, Principúmque, flagitiosa vita, subditis vehementer nocet ad exemplum. 1640. Reges, ac Principes, libidinantes, quantam cum Tyrañis viciniam nonnunquam habeant; sibíque indécores fiant, 1644. & in sobole spuriâ inglorii. *ibid.* &c. Reges in Exilio, non propterea desinunt, esse Reges. 1660.

Reges qui *Magni*, seu Reges-Regum, & hîs similes Tituli: quorúmnam Regum præcipuè fuerint. 445. & 446. Titulus hic, ab Agesilao, Spartæ rege, falsè irrisus, 446.

Reipublicæ-Veteris Romanæ nomine, quídnam intelligatur. 2938. In

ea, apud Romanos, Tres potissimùm ordines fuêre Politici. 2939. Quándónam, è *Republica*, fieri cœperit *Ochlocratia*. 2940.

Roboámi Regis Comitia, ob tributarias Israëlitici populi oppressiones. 74. *Roboamus* rigidus est, & asper, in repudiandis populi postulatis æquissimis. 75. & 76. id, quod in eo vehementer est improbatum. 76. Cæterùm, is suâ duritie privat seipsum decem tribubus Israëlis. 78.

ROMA VETVS.

ROMANÆ RES.

Romana Respublica *Vetus* collapsa, cur ultimo loco *Ruinarum*, ante *Christi* tempora, collocetur. 2219. Circa expositionem Ruinæ, Veteris Reip. - Romanæ, quænam prænotanda sint. 2221. & 2222.

ROMANI REGES primi: eorúmque nomina. 2223. Quamdiu Romę regnatum ab iis fuerit: &, quánam occasione *Regnum* abolitũ. 2223. Romani *Consules* primi: & Status reipublicę *Aristocraticus*. 2224. pro cujus conservatione, contra Regni tentatam reductionem, Consul primus, filios suos, aliósq; propinquos, palàm interfecit. 2224. suóque Collegæ magistratũ abrogavit. 2225. Nec tamen adeò multò pòst, Regnô licèt penitùs depulso, Reip. Romanę status Aristocraticus, fit Democraticus; hoc est, *Deterior*: occasione, populi secedentis in mõtem Sacrũ. 2225. usque 2227. Ei secessioni caussam præbuit avara contumacia Senatorum, erga militem. 2225. Populus autem, Agrippæ cujusdam eloquentiâ demitigatus, red-

redit in urbem : ibique Patribus reconciliatur. 2226. sed conditione, durâ Patribus ; ac sub pacto scilicet, Tribunorum Plebis in posterũ creandorum. 2226. Eorum porrò Tribunorum nomina ponuntur. 2227. Sed profectò, Reipublicæ magno malo, magistratus is introducitur : plurimisq; publicæ concordiæ damnis porta aperitur. 2227. & 2228. usque ad 2233. In summa! Creatio ea Tribunorũ Plebis, manifesta descẽsio erat, à vera Libertate, verum ad Servitium. 2230. & multa valde detrimẽta intestina, per Tribunos hos, intrà se fuscepit tunc Respublica. 2228. usque 2231.

Romani, missîs in Græciá Legatis, conquirunt Leges. 2236, iisque allatîs, creant Decéviros : quorum nomina recensentur. 2236. At Romana plebs, post hæc, Alterâ jam vice Secessionem facit, in collem Sacrum: occasione libidinis Appii, Decemviri ; Virginiam pũellam sibi vendicare tentantis, 2239. Reducta tamen per legatos ; secum unà, Tribunatum quoque Plebis, per Decemviros interruptum, plenè reducit : Decemviratum autem exterminat. 2240. Decemviros verò plebs meritîs pœnîs afficiendos curat, *ibid.* Per Tribunos quoque Plebis suos, æqualitatem extorquet Connubiorum : adeóque, promiscuum eorum, inter nobiles ignobiléque, usum. 2241. At, Consulatum quoque affectádo; causam præbet, *Tribunorum Militarium, Potestate Consulari*, creandorum. 2241. Sed hunc ipsũ magistratũ, plebs quo-

quoque sensim invadit. 2243. sicut & Ædilitatem Curulem, Præturam, Censuram, Dictaturam. 2243. ac tandem Auguratum etiam, & Pontificatum, ac Consulatum. 2244.

ROMANORUM VETERVM,
ut plurimùm,
LAUDABILIA.

Romanorum-Veterum primò *Prudentia*, à pagina 2318. Urbis Romanæ Situs, & positura, quoad ejus fieri potuit, commoda. 2319. Civitatis Romanæ Divisio; in tres sortes primò. deinde, in Tribus, & Curias. 2319. Quot principiò Curiones. *ibid.* & Curiarum ædes sacræ. *ibid.* Partitio populi, per Servium regẽ, in Centurias. 2320. Romanorum Civium nomina asservata, in Æde Saturni. *ibid.* De Equitibus Romanis; & eorum Delectu, Conditionibúsque requisitîs. ibid. & 2320 & 2321. Equites, loco à plebe separato, sedebant in Spectaculis, 2321. & 2322. ubi & De Gradibus Quatuordecim. 2322. Equitum Romanorum Series triplex. 2321. &c. & numerus equitum quantus. 2322. Spectaculorum, in theatris, & amphitheatris, &c. ordo sedendi, loca, & alia, eodem pertinentia, à pag. 2322. usque 2324. *inclus.* Vide & infrà, V. *Spectacula.*

Romanorum Magistratuũ Partitio, Majorum, ac Minorum, à pag. 2325. usque 2327. *inclusivè.*

Cloacarum opera; magni molimînis. 2328. De Aquęductib9. 2329. & de eorundem grandi utilitate. 2329. Lacuum Romę multitudo. 2330.

Viæ Romanæ, à pag. 2330. cæq; variæ: & earum præcipuæ nominatim. 2330. & 2331. *Appia* Via, descripta, à pag. 2331. usq; 2333. *inclus.* De *Flaminia* item *Viâ*, 2333. De *Columellis* Viarum, indicibus milliariûm, 2333. & 2334. De Sepulcris. ad Viarum latera. 2335. & 2336.

Romana Curia: & Senatus, præstantium virorum armarium. 2337. (ubi & de Cynèæ pronuntiato, super Senatu Romano congregato. *ibidem.*) Senatoria Vestis, à vestitu cæterorum distincta. 2338. usque 2340. *inclus.* Senatorũ numerus, 2986. Equitum Romanorum in Vestitu Insigne. 2339 & 2340. Virorum Veteris-Romæ vestitus. 2339. usque 2341. Amictus mulierum diversarũ, diversus. 2341. & 2342. Vestium Romanarum, diu simplex, parabilísque, materia. 2343. togarum quoque diu, discrimẽ exiguum. *ibid.* Romanorum Veterum, in victu, *Temperantia*, sæculîs primîs mirâda, 2344. legúmq; Sumptuariarum, apud eos, rigor. *ibid.* Romanarum Castitas antiqua: & unde? 2345. & 2346. Divortium, quibúsnam mulierum Romanarum inhibitum, & ignotũ. 2345. De Virginibus Vestalibus. à pag. 2346. usque ad 2351. & rursus de iisdem. 2358. usque 2361. *inclus.* Cætera vide infrà. V. *Vestales.*

Romanorum Veterum *humanitas*, erga Cives; operâ suâ, vel vitæ subsidiîs, indigentes. 2351. & 2352. in frumentationibus maximè: quæ pretii non vulgaris erant. 2352. & 2353.

ejúſque, in populum, diſtributio, prudentis, & ordinatæ, menſuræ. 2353. Liberalitas eorundem in populum, aliis etiam in reb⁹. 2353. & 2354. Civium, in quos ea liberalitas effundebatur, multitudo. 2355. & in eos Corn. Balbi liberalitas, è legato. 2354. Clementiæ Romanæ, ſaltem oſtentatio; in Damnationis ferendâ ſententiâ, 2354. Romanorum gravitas, in exſecutione Juſtitiæ, erga quoſvis; etiam altiſſimi ordinis. 2355. uſque 2358. In Cenſura verò potiſſimùm. 2357, & 2358. & 2543. erga Veſtales quoque, ſtupri, delictique Venerii, manifeſtas, à pag. 2358. uſque 2362. *excluſ.*

Romanorum Veterũ *Militia*, à pag. 2362. & ſeqq. De Tironum, cæterique generis militũ, exercitamentîs. à pag. 2362. uſque ad 2366. *incluſ.* Itinera militum *Juſta*, quænam dici ſolerent? 2365. Romanorum militum tolerátia; Chriſtianis etiam meritò admiranda. 2376. & 2377. Stipendiorum multitudo, quæ illis explenda erant. 2377. & 2378. Patientiâ, conſilio, diſciplinâ, & ordine, valde compoſitô, omnia ſubigebant, 2378. *Caſtra* Veterum Romanorum, à pag. 2401. uſque ad 2408. *incluſ.* Romanorum *Acies*, à p. 2409. & ſeqq. De egreſſu Romanorum in Aciẽ, adversùs hoſtẽ. 2409, & 2410. & 2412. *incluſ.* De *Armis*, in aciẽ egrediẽtium, 2412. & 2413. uſq; 2416. *incluſ.* De militaribus *Signîs*: maximè verò, de Canóris, 2411. & 2412. De *Scutis*, &c. 2413. De galearũ Criſtis. *ibid.* & 2414 De armatura Equitũ. 2416.

De

De Acie: ejúſq, diversîs inter ſe formîs. 2417 & 2418. De Aciei diſpoſitione, &c. à pag. 2418. De militiæ Romanæ Pręmiîs: déq; Coronis Militarib9. 2424. uſque 2426. Cætera, quæ huc de Pręmiis, Immunitatibus, & Pœnis militaribus, ſpectant, v. ſuprà, V. *Militia Romana.*

ROMANORUM VETERVM, ILLAUDATA.

Romanor. Vet. degeneres mores, generatim primùm, è Criſpi Salluſtii ſenſu, 2437. eáque, præ cæteris pleriſque urbibus, atque populis. *ibid.* & in ſeqq. Deorum Dearúmque abſurda Nomina, & functiones. 2439. & 2440. Saxum Romani priſci venerabantur. 2441. Cur ſaxũ iſtud Manale appellârint. *Ibid.* Multitudo Templorum Idololatricorum, Ædium, Ædicularum, Statuarum, &c. 2441. & 2442. &c. Ædes Pudicitię. Duplicis generis. 2442. Romanorum Deorum, ac Dearum, multitudo. 2446. & 2459. Nominum, quibuſdam Diis impoſitorum, fœda ruſticitas. *ibid.* Ad Deos hos, & , eorum in templis nuncupari ſolita, Vota, deriſa. 2447. Votum bibendi mulſi, ibid. & casù proſperum. *ibidem.* 2448. Romanorum Superſtitiones, valde crudeles, in Sacrificiis quibuſdam. 2448. & 2449. & 2450. circa Infantes maximè, denſa, ac diuturna. 2449. & 2450. Et quomodo demum emendata. 2450. Sinè Superſtitionum aliquo uſu, nihil Romæ tunc actum. 2451. & indè, magnarum ſæpe rerum intercepta mométa fuerunt. 2452. De Lupercalium ſuperſtitiosâ cele-

lebratione. 2452. & 2453. Superſtitio, pangendi Clavi, per Dictatorem. 2453. & cur ea exerceretur? *ibid.* Superſtitio Romanorum, circa fontes. 2454. Circa Canes, & Anſeres. 2455. Superſtitiones variæ, circa Dies Varios. 2455. & 2456. nec minùs circa Menſes, menſiúmque ſignatos quoſdam Dies. 2456. Circa Sacra item Bonæ Deæ, Floræ, Bacchi, & alia: quæ trahebant ſecum ingentia ſimùl alia ſcelera, à 2456. uſque 2458. *inclusivè.* Sacra Romanorum exſecrabilia, à pag. 2456. uſq; 2458. &c. De Iſidis Æde, pudicis matronis inſidiosâ. 2458. de Paullinâ, illic vitiatâ, per dolum. *ibidem.* Urbis Romanæ ſuperbia, Templum ſibiipſi ponit. 2445.

Romanorum veterum *Avaritia*, in trahendis ad ſe Regnis terrarum orbis, 1987. & 2467. & 2468. item, 2471. & 2472. Dolus eorũdem, & immanitas, in concitandis ad arma populis. 2473. & 2474. ex quibus eorum creſcebant opes; etiã privatorum. 2474. Avaritia, in congerendo Auro Coronario. 2461. & 2462. Origo Auri coronarii, & Coronis aureis, principiò ſpontè oblatis. 2460. & 2461. Imperatorum caſtrenſium ac Prætorum rapacitas: ex occaſione bellorum, & Provinciarum. 2462. & 2463. Indè eorũ poſtea, etiam in fortuna privata, divitiæ. 2463. uſque 2465. *inclus.* (vide etiam, V. *Divitiæ*, ſuprà). Romanorum inutilis, & mala, *Prodigalitas*; in res vanas, ac ludicras, 2465. & 2466. *per totum.* Romanorum Ava-

INDEX.

Avaritiæ, aliorúmque dedecorum, acerrima, nec tamen mendax, Accusatio, à Rege Mithridate, per epistolam, ad regé Parthorum. 2467. usque 2469. *inclus.* Romanos, à principio, usque ad finem, omnia sua, ex aliunde raptîs, habuisse. 2468.

Romani Veteres, etiam Sociis esse graves incipiunt; novîs sumptibus in itinera sua imperandîs, 2469. & 2470. Legem autem Repetundarum, & alias ejus generis, negligéter tractant: ídque, culpâ, & Iniquitate, judicum nocẽtûm. 2470. & 2471. Romani, regibus exteris præscribentes, sibi contrà præscribi à nemine volebant, quid agendum. 2471. Ad se verò Regna corripientes, speciosîs utebantur titulîs. *ibidem.* & 2472. & 1567. ubi de regno & rege Cypriorum: de quo vana libenter, vel credebant, vel fingebant. *ibid.* Regna autem, vi debellata, crudeliter diripiebãt. 2474 eáque caussâ, à Sallustio gravi Sententiâ notantur. *ibid.* Romanorum *perfidia*, in regem Arvernorum. 2475. & voluptas quædam, in Regibus victis durè habendîs, 2476. qui tamẽ iidem, in Jugurtha, minùs, ac tardiùs, se, quàm conveniisset, asperos ostendunt. *ibid.* ideóque lentitudinis suæ pœnas postea Oxyntæ, Jugurthę filio, dederunt. *ibid.* & 2477.

Romani veteres, paullatim omnes pæne, ab immo ad supremum, conscelerati. 2478. & undénam eis *scelerum*, & quando maximè, nasci cœperit *Audacia*. 2478. Dominorum in Servos crudelitas. 2478. & 2479.

Do-

Domino occiſo, ab uno Servorum aliquo, cæteri peribant omnes, qui ſub eodem tecto. 2478. & 2479 Romanorum Immanitas, circa eos, quos Beſtiis objiciebant. 2480. & circa voluptates Gladiatorias. à pag. 2480. uſque 2492, *incluſ.* (Cætera, generis hujus, Vide V. Gladiatores, ſuprà.) Romanorum inter ſe Inimicitiæ, odia, ſimultates, invidia. 2493. & 2494. & eorum amara, maledica, alternáque, convitia. 2495. & ſcripta, ſimùl, atque dicta. 2494. uſque 2499. *incluſ.* quæ omnia, tam Pacì, quàm Saluti publicæ, inimica erant, 2500. tametſi non ſinè peſtifero ultionis exercitæ gaudio. 2501. qui, inter cæteros alios, & ipſe fructus erat deteſtabilis illi Idololatriæ. 2501. & 2502.

Romanorum Voracitas, & & gulæ ſtudium. 2502. 2503. Apicii deſperata, & Nomentani famoſa, prodigalitas in menſas. 2502. & 2503. Romanorum Lavacra frequétiſſima, 2503, miſta unguentîs: ſicut & pocula illorum. 2504. Super his, Juſti Lipſii, de Romanis, cenſura. *ibid.* & 2405. Multitudo deterioris ſexûs, Romæ tũc variis in locis proſtantium, 2505. Quęnam, & cur, Nonariæ dictæ. 2505. quibúſnam locîs proſtarent. 2505. & & 2506. (Cætera, generis hujus, vide V. *Impudicitia Romæ-Veteris*, ſuprà.) De multitudine adulterarum, & mœchorum, Romæ Veteris, quid Seneca ſenſerit. 2512. & 2513. Romanarum incredibilis, in veſtitu, luxus, 2514. & 2515, illiciens ad probra vitæ. 2516.

Alia

Asia flagitiorum turpium irritamenta, in Comœdiis, 2516. in Floralibus, *ibid.* & 2517. in ministeriis ad mensas. 2518. in picturis, tam domesticis, quàm publicis. 2518. Sponsarum Veteris Romæ, quædá Inverecundia. 2520. & indè minor æstimatio dignitatis, &c. connubiorum. 2521. ac Divortiorum facilitas, & multitudo. 2521. & 2522. (Vide & V. Divortium, suprà.)

Romanorum Veterum scelera puniri merebantur à Deo. 2528, usque 2530. *inclus.* eáq; Deo justam de se querelam extorquebant, 2530, verbîs, è Propheta trálatîs à Jerosolyma ad urbem Romam *ibidem.* Pœnas Deus in Romanos repræsentavit, cladibus urbis & imperii variîs. 2531. & 2532. ubi de cladis Cannensis atrocitate. 2532. Item, terræ hiatu Curtiano. 2533. terræ quoq; motib⁹ aliquot, memoratu dignîs. *ibid.* & 2534. eluvione præterea Tiberis perniciosâ. 2534. & incendiîs. *ibid.* & pestilentiâ multiplicî. 2534. usque 2537. *inclus.* crudelitate insuper Syllanâ, 2537. & cladibus intestinorum bellorum, cõpluribus. 2538. Sequitur itaque Reip. paullatim exspiraturæ facies, ac similitudo. *ibid.* & Romanorũ trepidatio; ad famam Cæsaris irruentis, tametsi falsam, fugientium. 2629. 2630. & 2631. Cætera, huc spectantia, vide suprà, V. *Cæsar.* & V. *Pompejus.*

Romanum esse *Civem*, piratico bello, perniciosum simùl, & contumelioſum, erat. 2881. usque 2883. Romani, testamento regis Apio-

nis

nis, instituuntur hæredes regni Cyrenarum in Africa, 1537..
Romani populi bella. Vide V. *Bella*, suprà.
Romulus Amasæus, interpres Pausaniæ doctus: sed notatus, 680. & 681. &c. Rursus 687, cum Sylburgio, 688.
Rosamunda, Angla. Vide V. *Hugo* Lincolniensis. suprà.
Rutilius Rufus, vir innocentissimus, à publicanorum fautoribus in exilium ejicitur: propter legum, ac Justitiæ, tutelam. 2270. & 2271.

S.

Saburras, dux Jubæ regis. Vide, *Juba*. & C. Curio, suprà.
Sacra Veterum Romanorum, exsecrabilia. 2456. & 2457. & 2458. Isidis præsertim, insidiosa pudicitię matronarum: sicut & Ædes Isidis, 2458.
Sadducæi Athei, consortes erroris habent Samaritas. 236.
Salisti, nobilis Tribuni, disciplina militaris, in castigandis impuris, ac furibus, &c. à pag. 599. usque 604.
Salitiones, militibus Romanis usitatæ. quid? 2363. & 2364. Eorundem Saltus, quid? 2365.
Sallustius. Vide, *Crispus*, suprà.
Salmánasar, succedit, in regno Assyriorum, patri suo *Teglath-Phalasari*. 228 Adversùs Oseam, Regem *Israëlis*, bellum suscipit; ob ejus rebellionem. 229. In eo, deprædatur illius regnum. *ibid.* & 230. Samariam, triennio obsessam, unà cum Osea rege, capit. 230, & 231. Israëlitas, tam è Samariæ terris, quàm aliunde, abductos, per universum Septentrionem dispergit: necnon & per re-

regna Euro-Aquilonis. 231.
Salomon, rex Jerosolymorum, libidine suâ bipertitum facit Regnum. 247. Cogitat, interficere Quęstorem suum: &, quánam ex caussa. 248. Salomonis, è bono, mutatio in deteriorem, 65; pœnam meretur, & accipit, in hærede: grandem regni, ditionúmq; ejus, imminutionem. à pag. 65. usque 78. Salomoni, & Successoribus, cur Deus non omnes pariter Duodecim Tribus abstulerit? 69. & 70.
Samariæ-Regionis descriptio, à pag. 80. usq; 82. *inclus.*
Samariæ-Urbis descriptio. à pag. 83. usque 85. *inclus.* Urbis Samariæ, inter cæteras terræ Israëliticæ urbes, præstantia. 152. Samarię urbis nomen extenditur in ipsam Regionem: cujus ipsa fit Regia. 152. De urbe hac rursus, pagina 2157 & 2158.
Samaritani, tempore Servatoris nostri, utrum unô tantùm errore, circa Religionem, laborârint. 279. & 280. *Samaritæ*, Alexandri Magni præfectum comburunt vivum. 236. Iidem valde flagitiosi sunt; postquam barbarorum Orientalium, & Aquilonis incolarum, mixturâ cœperunt inquinari. 237. & 238.
Sandrocottus, seu Sandracottus &c. Indiæ, sive satrapa, sive rex. 2161. aliter pronuntiatur, ac scribitur, ab Appiano Alexandrino. 2161.
Saporis, Persarum regis, titulus arrogans; ab ipsómet sibi tributus. 445. & ob id ab aliis irrisus. ibid.
Sarpédon, dux regis Demetrii copiarum, in Syria, superatur prælio, à

Tryphone. 2142. & alibi.

Scæva (Cassius) centurio C. Jul. Cæsaris, bello civilî. 2735. & de scuto Scævæ. 2737. de quo tamen scuto, dissensio quædam est auctorum. *ibid.*

Scala Tyriorum, quid fuerit. 2143.

Scandalum, quod Jeroboamus præbuit, à S. Scriptura crebrò exagitatur. 255.

Scaphæ supplicium, apud Persas, crudele. 1068.

Scaurus (Marcus Æmilius) vili progenitus origine; capto tamen Consulatu, superbissimè se gerit. 2260. & 2261.

Schác-Abas, Rex Persarum, crudelis; quátumvis alioquin à virtutibus quibusdam ethicis celebris habitus. 1057. conscius est cædis, & particeps, occisi fratris. *ibidem.* idémque auctor atrocissimæ cædis prædagogi sui. 1057. & 1058. sicut & universæ cognationis ejus, occisæ. 1058. Pistorem quendam vivum comburit; ob tenacitatem, vendendi panes. 1058. Cum iis, qui Tabaccum sibi familiariter, & lucrosè, in consuetudiné adduxerant, crudeliter agit. 1059. Filium suum innocentem, interficiendum curat: ac cædis ejus injustitiam, à se tandem agnitam, in ministro cædis castigat. 1059. & 1060. & 1061. Christianis rebus, ac Sacris, aliquamdiu favere videtur, 1061. sed idem iisdé postea plurimùm obsistit, ac nocet; tam moribus suis, quàm factîs atrocibus. 1061. usque 1064. *inclus.* Georgianos, gentem Christianã, quàm maximè affligit. 1062. eorúmque multitudiné plurimã abducit è terra sul

suâ captivam. 1063. Reginam denique Gurzianorum, ob Religionis Christianæ constantem cultum, interficit, 1063. & 1064. Ipse moritur: & ad locum suum vadit. 1064.

SCHACH-SEFFVS, Rex Persarum, nostræ memoriæ, cum futuræ Crudelitatis notâ nascitur: & cum ejusdem infamia vivit, ac moritur. à pag. 1047. *per aliquot segq. pag.* Ubi cruenta quædam, ac spectatu luctuosa, *ibid.* Regnat duodecennio, 1050. Magnatum suorum supremum interficit; ob adulterii confessionem. 1051. Gravissimis quoque tormentis animadvertit in quendam; qui se regni sui Subsessorem creari permiserat. pag. 1051. & 1052. & 1053. Helvetium quendam Tigurinum, tantò promptiùs interficit; quantò obfirmatiorem in repudiando Mahometismo se is præbebat. pag. 1053. & 1054. Præfectum aulæ regiæ, in conspectu matris reginæ, interimit. 1055. Quadraginta quoq;, è gynęcéo, mulieres, vivas infodit: &, post has omnes, deniq; matrem quoque suam. 1056.

Sceleśti qui sunt, & quidem admodum enormiter; puniendi, non leniter. 2476. Sceleśta regnorum, vel urbium, capita, sæpe causśa sunt; Cur & civitas, & gens, Deo dent pœnas. 2477.

Scipionis Africani Majoris conceptus; ejusdémque astus ambitiosus. 692. *Scipio Africanus* Junior, ab uxore suámet creditur interfectus. 2962.

Σίβασος (Augustus, latinè) unde dicatur? &, quan-

tum ea vox importet, 2979.

Sectariorum quorundam impietas, & blasphemia, contra Sanctos, in Cœlo regnantes, 428. necnon in Cineres eorum, cæteráſque ſacras reliquias, 429.

Seditiones populi Rom. à pag. 2250. inter quas Gracchana, Tiberii, & Caji. *ibid.* & *ſeqq.* Tumultus quoque Herdonianus. 2250.

SELEVCIDARVM, in Syria, Regum Succeſſionis ſeries, à pagina 1699. uſque 1704. Eorum verò catalogum exterus quoque rex, Tigránes, ſub Imperii Syriaci ferè finem, intravit; & infecit 1704. In ea ſerie plerique, præ nominibus aliis omnibus, Antiochi nomen ſortiti ſunt. 1704. & 1705. Ideóque, *Regnũ Seleucidarum*, dictum eſt etiam, *Regnum Antiochorum*, 1705. & 2119.

Seleucidarum Regum, propèmodum omniũ, interitus, à morte violentâ contigit, 2111. & 2112: ubi pariter, & de clade mortéque Antiochi Dionyſii, in bello Arabico, 2112. ut & exercitûs ejus. *ibid.* Cauſſa, malè moriendi, generum, refertur in poſteros Principes; qui Principum anteriorum prava, adversùs Religionẽ, Acta approbârunt, imitative ſunt. 2113. & 2114. ubi minæ quoq; divinæ, adversùs tales olim ſtrictæ, proferuntur, 2114, & 2115.

SELEVCVS I., *Nicanor*, ſeu *Nicator*, caput generis regum Seleucidarum, 1706. & 1707. Sub eo vixit Summus Iudæorum Pontifex, Simon ille Juſtus. 1707. Sub eodem etiam Judæi familiariter, & indulgenter, tractabantur. 1707.

1707. & 1708. Ejus Vitæ mortísque breviarium. à pag. 1991. usque 1997. Hic Seleucus plurimas ædificavit urbes. 1992, & 1993. & 1994. Regem Lysimachum, suorúmmet filiorum homicidam, in prælio interficit. 1995. & 1996. sed, ob idipsũ, ab alio, paullò pòst, ipse, magno jam natu, interficitur. 1996. & 1997. Somnium matris ejus, de Annulo, ab Appiano Gręco secus narratur; quàm ab Justino Latino. 2160. & 2161. Utrum à Ptolemęo Cerauno, & quatenus, occisus per insidias fuerit. 2162.

SELEVCVS II. *Callinicus*, matri suæ Laódicæ cõscientiam operámque præbet, in cæde materteræ suæ, Berenicês, 1718, & 1720: quâ cæde seditiones ingentes, ultriciáque bella, semi-nantur; & consurgunt. 1719. & 1720 cum interitu matris Seleuci. 1721. nec minùs, cum diversis cladibus ipsiúsmet Callinici. 1722. & 1723 inter quas clades, & naufragium est integræ classis. 1722. Ipse tamen Callinicus, ex ipsámet hac calamitate suâ, deficientium à se populorum miserationem ínvenit. 1723. Sed is, felicitatis istius insolentiâ, turbulenta molitur, adversùs Ægyptum, consilia, 1723: & successu, meritò malo. 1724. Cogitur itaq; sui fratris implorare opem. 1724. à quo tamẽ, hostilia potiùs expertus, vincitur: ac fugatur, 1726. Iterum verò Callin. restitutus, iterúmque bella movens; in fuga demum miserè perit. 1731. & 1733.

SELEVCVS *Ceraunus*, Seleuci Callinici succes-

ſor, 1733, in expeditione mediâ belli Aſiatici, 1734, à ſuiſmet è medio tollitur. 1735. cujus tamen interfectores ab Achæo, regis Cerauni Duce, viciſſim interficiuntur. 1735.

SELEVCVS *Gryppides*, Syriæ regulus; ab Antiocho Eúſebe profligatur: paullóque pòſt, malè perit. 1981. & 2116. nam vivus concrematur. 2117. &, quam ob cauſſam? 2116.

SELEVCVS *Philópator*; Antiochi Magni, Syriæ regis, filius: & in regno ſucceſſor. 1739. liberalis eſt erga templum Ieroſolymitanum, *ibid.* ſed interim, anteceſſor, & exemplum, Magnatum; qui ſubinde Deo dant, quod aliunde Deo rapiunt. p. 1740. Mittit enim Heliodorum, ad expilandum templum Ieroſolymorum, 1744. eundémque recipit, flagellatum: & infectâ re redeuntem. 1749. Ipſe verò, ab eodem illo, demum interficitur. 1754.

SELEVCVS *Demetriades*, Syriæ rex; vixdum regnum inchoans, à matre interficitur. 1966.

Sellúmus, Rex, ſeu tyrannus, Samariæ; anteceſſorem ſuum, Zachariam regem, interficit. 213. & ipſe, à Manahémo mox interficitur. 213, & 214.

SENNACHERIBVS, filius Salmanáſaris, Aſſyriorum regis; paternam ſucceſſionem, ac regnũ, orditur, 295. Ejus cognomen. *ibid.* Ejuſdem crudelitas, & odium, adversùs Iudæos, & omnes Iſraëlitas, generatim. 296. Non fuit antiquæ valde nobilitatis, 297. Ingenti apparatu, multitudinéq; militũ, ex Aſſyria movet in Iudæam. 301. & 302. Ejus, adversùs Deos omnes,

mnes, ſuperbia, contemptórque ſpiritus. 302. Hinc, gentium omnium Deos abolet. 303: idémque facere meditatur, in Deo vero. *ibidem*. Philiſtæas urbes, ad mare Magnum, regi Ezechię eripit. 304. ídque, miniſtro, ac Duce, Tarthánę, *ibidem*. Oppida quoq; Iudææ, ſub poteſtatem redigit. 305. Sub pactione mulctæ grandis, Ezechiæ imponendę, doloſè Pacem ſpondet. 309. uſque 311. *incluſ.* Ad Ezechiam Legatos tres mittit: & quóſnam? 318. Urbem Lachis interea oppugnat. 319. A conatu liminéque obſidendæ Ieroſolymæ, derepente retrahitur, litterîs Tarthâni, ducis, ac Legati ſui. 349. & 350. Ante profectionẽ tamen in Ægyptum, & in Æthiopiam, iterum mandata mittit ad Ezechiá; & litteras. 351. & 352. Illius epiſtolæ ſuperbę exemplar. 351. & 352. uſque 354 *incluſ.*

Sennacheribus in Ægypto, & Æthiopia, acerrimè bellat: ac feliciter. 370. ubi expéditur mira Dei Providentia; peſſimis hominibus in hac vita ſæpe diu, multúmque, indulgentis. 371. uſque 373. *incluſ.* Ex Æthiopia, & Ægypto, revertitur. 379. Circa Exercitûs Sennacheribæi eadem, & regreſſionis ex Ægypto cauſſam; quídnam Herodotus Græcus tradiderit: maximéque, De Muribus. 379. uſq; ad 381. Redit in Iudæam Sennacheribus. 384. Cujus hoſtilis apparatus, & impetus, eminus cominúſque conſpectus à Ieroſolymitis, vehementer eos cõſternat. 387. & 388: variéq; cives, pro cujuſque varietate morum,

rum, ac mentium, afficit. 388. uſque 391.
Sennacheribi caſtra delentur ab Angelo. 392. uſque 294. *incluſ.* Quónam tempore id acciderit? 392, & 393. Modus, quo interfecti ſunt ab Angelo Aſſyrii, ſecundùm diverſas opiniones ventilatur. 394. uſque 399, & rurſus infrà, 464. &c. Magnitudo cladis illius, quanta fuerit. 393. & 394. Admiratio Sennacheribi, manè evigilantis: ac ſuorum neminem ad officia ſolita præſtò habétis. 401. Stupor ejuſdé, & luctus, ex deprehensâ exercitûs ſui occidione. 401. uſque 403. *incluſ.* Fugit è Iudæa Sennacheribus, itinere quinque dierum. 466. &c. & quidem, cum ſuorum pauciſſimîs. 403. 404. 405. 465. Niniven redit, ingéti cum ignominiâ. 412. quam ignominiam obumbrare conatur, & abolere quoque, ſi poſſet, cædibus Hebraicæ gentis, in Aſſyria Ninivâque habitantis. 412. & 413. necnon iracundiâ ſuâ in Deum. 413.
Sennacheribus, ſuâ in Hebræos crudelitate, Ninivitas ipſos exaſperat graviter. 414. & 415. Tumultuantium igitur ſeditione exterritus, ad Templum cónfugit Idoli ſui. 415. ſuóq; Deo ſupplicat; promiſsâ interim ei filiorum ſuorum cæde. 416. Ii, voto patris ſui cognitô; præveniunt, eúmque, in templo illo eodem, interficiunt. 417. & 418. & 468. &c. Duobus filiis interfectoribus fugâ dilapſis; occiſus Sennacheribus ſucceſſorem accipit, filium tertium, natu minimum. 418. & 419.
Sennacheribi Interitus, ex omni

omni prorsus parte ipsi terribilis; Israëlitis fuit utilis. 419. & 420. &c. Eô verò interitu digni fuerunt, non ipse modò, sed & universus illius Exercitus. 421. Utriusque porrò Interitûs magnitudo describitur, ex Ezechiele propheta. 422. & 423. Quorum tñ Assyriorũ imitatores hodie quoq; sunt, omnes Blasphemi: præsertim, multi novatores. 423. & 424. adversùs quos subjungitur Invectiva. à pagina 424. *usq; ad finem Ruinæ Sennacheribi.* Sennacheribum verè castra posuisse ad Jerosolymá; contra recẽtem quempiam auctorem, ostenditur. 458. & 459. Ejus porrò castra deleta fuisse ab Angelo, primâ confestim, post castrametationem, nocte, contra eundem scriptorem adstruitur. 460. & 461. Angelum item, Castrorum percussorem, fuisse Bonum ac Cœlestem, adversùs eundem auctorem ibi cõfirmatur. 461. & 462. Tabula victoriæ, ab Angelo de Sennacheribo reportatæ, picta. 468.

Sepharvaim, quis locus? 441. Ejus idolum, seu Deus, quis fuerit. 442.

Sepulcrum Cyri, Persarum regis. 973.

Sepulcrum Sultanæ. Vide infrà, V, *Sultanæ*.

Serápis, (aliter, & *Apis*) Ægyptiorum Deus. 101. Bos fuit. *ibid.* usque ad 105. Ejus nomen, variè pronuntiari solitũ, 101, etiam fortassis ad Josephi Patriarchæ nomen pertinuit. 101. Quo pacto solita essent à Serápi, vel Api, bove, Oracula futurorum, aut alioquin aliter occultorum, elici, & reportari, 102. & 103. Non sinebantur hi Boves-Divini

ni mori quovis moriendi genere. 103. & 104. Luctus Ægyptiorum in Apis morte: & gaudium, de illius Successore novo. 104.

*Seráp*is (seu Apis) Ægyptiorum Deus alius, nō vivus, 105. & 106, fuit Simulacrum grandissimum, 106. Ex eo, hominibus immittebantur Cacodæmones. 107. Id Simulacrum exustum denique fuit: & quādo? 106. De nominis illius origine, & explicatione, quædam; cognitu nō absurda. 256. & 257. De Statuæ Serapidis materia. 257. De thorace illius: ac de Statuæ demolitione. 258.

Serviliter dedititios tractandi modus. 576.

Servilius Lacus, proscriptorum Capitum sepultura. 2305.

Servorum, sub Romanis olim, misera durissimáq; cōditio. 2478. & 2479.

Servus, heri sui interfector, plurimis aliis interitûs causſa fuit. *ibid.*

Sethon, Ægypti rex, 313. & 314, sacerdotiū jungit regno. 314 malè infelicitérque rem gerit, adversùs Assyrios, 313. Et cur? *ibid.* ac fusiùs 315 Avarus & incivilis est erga milites. 315. & 434, ex Herodoto, scriptore Græco, *ibid.* ideóque à militibus destitutus, in rebus suis extremis. 316. Eum Vulcanus, Deus ipsius, in Somnis cōsolatur. 317. &c. Pro eo sublevádo, Tháraca, rex Æthiopū, bellum in Assyrios movet. 317. & beneficiô denique muriū, creditus est, victoriá reportâsse de Assyriis. 454. & 455.

Sicli Hebraici valor. 272. & 273.

Sidonii, in Phœnicia, deficiunt à Persis: ac defectionis suæ notas memo-

morabiles exhibét. 910. quam tamen ipſi ob cauſſam atrociter puniuntur, multíſque modîs; ab Artaxerxe Ocho, cognomento Crudeli, Perſarum rege. 910. & 911, & 912. & 913. Eorũ multitudo maxima, ſeipſam cremat vivam. 912.

Signa Romanorum *militaria*, à pag. 2389. ubi de Vexillis, 2389. & 2390. De Signis manipulorũ, p. 2390. & p. 2391. De Aquilis, 2391. &, De Signis, cum effigie animalium aliorũ. 2391. de Imaginariis, & Draconariis. 2392. De lábaro. 2392. Signa, gravis ponderis, & pretii. 2393. Aquilarum metallum, quod? 2393. Signa militaria, Romanis magnô in honore. 2393. In Saturni, cuſtodiri ſolita, *ibid.* ſubinde tamẽ, de compoſito abjecta, in medium hoſtium: & cur? 2394. Signa Romanorum, ante egreſſum in aciem, non erant uniuſmodi: ſed, generatim, alia Muta, alia verò Vocalia, 2409. & 2410. Inter Vocalia, diſcrimen Tubarũ, buccinarum, ſeu Cornuum, atque lituorum. 2411. *Claſſicum*, quid eſſet. 2412. De Signis, ante prælium, locus quidam Jul. Cæſaris, illuſtratus. 2421.

Signiferorum Romanorũ, quis, in pugnis, habitus, & inceſſus? 2395.

Simon *Machabæus*, fratri ſuo Jonathæ ſubrogatur, in Principatu Judææ. 1919. Is in Judæa quod collapſum erat, reſtaurat. *ibid.* Joppæ, urbi maritimæ, præſidium imponit, *ibidem.* Tryphoni, adversùm ſe cum Exercitu veniẽti, ſe, ſuúmque exercitum, opponit. 1920. eidémque, mendacibus verbis ex-

expeditionem ſuam velanti, non credit. 1921. petitam tamen ab eo pecuniam, & obſides, prudenter ei mittit, *ibidem*. & 1922. Parentibus, ac fratribus ſuis, ſepulcrale monumentum exſtruit. 1924. Deliberat quoque; num Demetrio Nicánori, Syrię regi, denuò ſocietate jungatur. 1925. ac, poſt deliberationem, Donîs, & litterîs, ei miſsîs, 1926. eidem reconciliatur. 1927: acceptâ ab eo plenâ libertate, & à jugo regni Græcorum exſolutione. 1927. Ob quę talia ſupra modum celebrari à ſuis incipit. 1927. deincépsq; Gazam, Philiſtinorum urbem, plenè ſibi ſuiſque ſubjugat. 1928. & 1929. in qua urbe, & filio ſuo, Joanni Machabæo, ſedem ſtabilem conſtituit. 1929. ſibi verò ipſi, Jeroſolymis, in monte Mória. 1929. quo eodem tempore, Montem Sionem, cum arce præſidióque, totum in poteſtatem ſuam redigit. 1930. eúmque ab Idololatrię ſordibus repurgat. 1930.

Simon idem *Machabæus*, in Palæſtina, quàm plurima, bono ſuæ gentis, inſtituit, & inſtaurat. 1932. Quam proinde ob cauſſam, publico, & in æs inciſo, Gentis ſuę teſtimonio collaudatur. 1933. Hic idem, Antiochum Sidéten, per litteras fœdus poſtulátem, admittit. 1935. & 1936. Eundem, obſidentem urbem Doram, & in ea Tryphonem, principiò nullîs juvat ſubſidiîs: & cur? 1938. Romanorum, apud gentes alias, commendatione, multùm ſe juvari confiſus, *ibid.* & 1939. in Sidéte, ſe falſum animi, deprehẽdit.

dit, 1939. Ab hoc enim rege, Subsidium Simonis, tá militũ, quàm pecuniæ, seriùs ei submissum, contumelioſissimè rejicitur. 1940. usque 1942. *inclus.* legato insuper ad Simonẽ missso; qui cum eo, variis de rebus, per calumniá expoſtularet, 1942. & 1943. cui tamen expeditè Simon respondet, 1944 & 1945. Ejus filii generosè pugnant, adversùs Cendebæum, Antiochi Sidetæ ducẽ. à pag 1947. & victores ab eo discedunt, 1950. A Ptolemęo genero demum interficitur; unà cum filiis quibusdam suis. 1954. & 1955. Cętera vide, V. *Ptolemæus Abóbi.* &, V. *Joannes Machabæus*, suprà.

Simon, Præpositus templi Jerosolymitani, homo nefarius, ac Pseudopoliticus, S. Oniam Pontificem, apud regem Seleucum improbè, falsóque, accusat. 1741. usq; 1743, *inclusivè*. Invidiam flagellati ab Angelo Heliodori, in Oniam, per summam calumniam detorquet. 1750. & 1751. & hinc cædium est auctor. 1751. relegatúsque ab Rege, Apollonii cujusdam patrocinio restituitur. p. 1752.

Sion Mons, monti *Móriæ*, seu Templi Jerosolymitani, quondam continuatus, & connexus, fuerat. 2147. & 2148.

Sogdianus, Persarum illegitimus, & intrusus, Rex. 897. aliter nonnemini, *Secundianus* dicitur. 896. Hic fratrem suũ, regem legitimum, cùm interfeciſſet; ab alio fratre viciſſim interficitur. 897.

Somniorum noxia, detestabiliſque, obſervatio, 570. & 571, ſæpenumero malam conſciẽtiam habet

habet ſuſi cauſſam. 572.
Sophorum, hodiernorum in Perſide Regum, cognomen, unde ortum? 1039. & 1040. Idem cognomen innovatur, in *Schich-Sopho* 1041. qui gener fit Uſum-Caſſani regis. 1041. *Schich-Sophus* tamen, de novatione religionũ ſuſpectus, occiditur à Jacupe, uxoris ſuæ fratre. 1042. cujus ſucceſſionem nihiloſecius illius poſteri, circa religiones, continuant. *ibid.* De primis hujus nominis Principibus. 1095. Iidem, & *Soffi* quoque, & *Sephi*, nominantur, ac ſcribuntur: non ſinè ambitione ſucceſſorum, 1096

Spargapiſes, reginæ Scytharum filius; à Cyro per inſidias ſubverſus, 968. & 970, pudore vinculorum, ſibi injectorum, ſeipſum interimit 971. Quem mater ulciſcitur; vicifſim inſidiosè in prælium prolecto Cyro 971. & 972. quo prælio ſuperatus Cyrus, ingenti clade; tandem occiditur. 972. & 973. corpori, capitique, cõtumeliîs, à morte, illatîs. *ibid.*

Spártacus, quiſnam fuerit. 2539. Belli Spartacii, ſeu Gladiatorii, univerſa in compendio ſeries, ac narratio. à pagina 2539. uſq; 2543. Spartaci ſocii, Crixus, & Oenómaus. 2539 & de Crixo rurſus, 2540.

Spartani. V. *Lacedæmonii*. ſuprà.

Spectaculorum, apud Romanos, conſeſſus, inter viros equeſtres. 2321. uſque 2323. *incluſ.* De Quatuordecim gradibus, 2322. In theatralibus & amphitheatralibus Spectaculis, quónã ordine ſederetur. 2322. & 2324. Quantus in uno amphitheatro ſpectan-

Stantium numerus facilè reciperetur. 2323. Loca Sessionum in Spectaculis amphitheatralibus. 2324. Plebs ibi quomodo collocaretur. *ibid.*

Spurius Melius, vetus eques Romanus: ob regnum affectatum, interfectus. 2244.

Statira, regina Persidis, à socru sua Parysatide, venenô sublata. 902.

Stercus-columbarum, in cibos versum humanos. 270.

Stesíchorus, musicus, & Poëta præstantissimus. 778, coactus ab aliis, bello se immiscet, adversùs Phalaridem, tyrannum, 778: & ab hoc frustra deterretur aliquoties. *ibid.* A Phalaride ergo tandẽ capitur. 779. &, à tyranno repertus imperterritus, libertati suę restituitur. 780. tardè tamen, atque lentè, recipitur in ejusdem familiaritatẽ. 781. Post hæc autẽ in summa, apud ipsum, çstimatione constituitur. *ibid.* à quo tyrannus etiam elegiam, aliáque præclara scripta, flagitat. 782. & 783. eúmque poëtis coævis omnibus anteponit. 784. Stesichorus moritur. 785.

Stesichori filias superstites Phalaris in tutelam suã recipit: ac litterîs eas cõsolatur. 785. Ad templum præterea, erigendum illi, pecuniã pollicetur. 786: ejúsq; Scripta omnia undiq; colligi, ad famæ illius immortalitatem, mandat. 786. & 787. Urbi Tauromenitanorum, Stesichori memoria, etiam post ejus mortem, filiarum ejus interveniẽte operâ, prodest. 787. & 788 & 789. Quónam sensu, Stesichori *Camœnæ* dicantur, ab Horatio poëta, *Graves?* 879.

Sira-

Stratonica, Syriæ Regina, privigno suo (vivente adhùc ejus patre, viro suo legitimo,) collocatur, à pag. 1710. & 2121. & 2122. Utrum ea, ante nuptias illas, Antiochum Theon peperit? 2122. & 2123.

Suà, rex Ægypti, fallit spem Oseę, regis Samaritici, sibi adhærentis, ac fœderati. 228. usque 230. *inclus.*

Suetonius, historicus; quodam loco, ab impietatè scriptionis notat9. 2170

Sulpitius, (Publ.) *tribunus plebis*, seditiosus; adversùs Corn. Syllam, & optimates, insurgit, 2277 & 2278. Sexcentos circùm se Equites habet; Senatui Romano oppositos, 2278. tandémque à Syllanis interficitur. 2279.

Sultánæ, Iconiensis Reginæ, sepũlcrum, ab Angelo honoratur, Crucè illuc defixâ; & adversùs barbaros defensâ. 25.

Superadultarum Virginum nuptias, quis urserit? 880.

Superstitionum vocabulũ, unde deductum. 2451.

Superstitiones idololatrarum, & Christianorum, exsibilantur, ac refutantur. à pag. 566. usque 570. *inclus.* Cætera generis hujus, vide suprà, V. *Romanorum Illaudata.*

Supplicii Vestalium funebris, ac luctuosa, pompa. 2360. & 2361.

Susánnæ sanctæ Judices, ac sollicitatores. 735. & 736

Sylla (*Lucius Cornelius*) in Romana Dictatura, quasi quidam, inter homines, Omnipotens. 1564. Jugurtham, Numidiæ regem, auspiciis Ca. Marii, in potestatem suam redigit: indéque meritò gloriatur. 2262. & hinc prima sunt enata semina odiorum inter

ter utrumque. p. 2263. Alexandrinis, & Ægypto, Regem puerum, Alexandrum nomine, imponit. 1565. & 1566. cauſsîs tamen ementitîs. 1566. & revera, ſolum ob quæſtum, 1566. Exemplo ſui rigoris, obeſt, à ſe provectis ad honores. 1568. & 1569. Hujus nomen promiſcuè, *Sylla* ſcribitur, & *Sulla*. 1662. *Syllaturire*, quid ſit. ibid. *Sylla*, fit Conſul Romanus; non ſinè prodigiis futurorũ eventuum memorádorum. 2276. Sorte accipit Provinciam Aſiam: & belli Mithridatici adminiſtrationem. 2277. in quo tamen obicem ei ponere conátur, Ca. Marius Senior, & Publ. Sulpitius, trib. pleb., cũ aliis. 2277. Sylla, bella Civilia orditur; adversùs C. Marium, Sulpitiũ, eorúmque factionis Participes alios. 2278. Cum iis manum conſerit: ac ſuperior diſcedit. 2278. In Urbe, Proſcriptionum, cædiúmq; facit initium. 2279. Ca. Marium, tam Seniorem, quàm Juniorem, fugat; & ejicit in Africá. 2280. Cum rege Mithridate, Pacem ingentî pretiô redimentem, conciliatur. 2291. Aſiámque provinciam ſimul ordinat. 2292.

Sylla, regreſſus ex Aſia Romam; à Cinnanis impediri nequit. 2292. & idcirco per Italiam univerſam victor volitat. 2292. & 2293. Syllæ partium, quínam Duces fuerint, adversùs Marianos. 2293. Lucii Corn. Syllæ, multiplices, adversùm Marii factionẽ, pugnæ, ac victoriæ. à pag. 2295. eęq; ; partim per eũ, partim per Duces illi⁹, confectę. 2296. &c. Syllanorum, contra Marium Juniorem, pugna.

gna, 2296, quem Sylla, per ſuos poſtea Prænefte obſidet. 2297 & alibi diversîs pluribúsq; pugnis ſuperat Marianos. 2299. & 2300. uſque 2303. *inclus.* Inter ea prælia, non parùm memoratu dignũ eſt, quod Kalendis Novembr. cõmiſſum erat, 2301. & 2302.

Sylla, Romam, Marianorũ victor, ingreſſus; truculétè agit, 2303. & 2304. Septem millium cædem, à ſe imperatam, & per ſuos confeſtim repræſentatam, flocci pendit. 2304. Proſcriptionis, nuper initiatæ, Tabulam proponit. 2304. & 2305. Ejus Tabulæ, & exſecutionis, immanitas. 2305. & 2306. Multitudo quoque eorum, qui bello Civilí Syllano Marianôq; ceciderunt. 2305. & 2306. Syllæ, de C. Julio Cæſare (quem is Proſcriptis ægerrimè paſſus eſt eximí) prænonitio; ac vaticinium. 2307. A Seneca, Sylla bellator, victor, proſcriptor, idem & reprehenditur, & unà excuſatur. 2307 & 2308.

Sylla, Reip. Veteris Romanæ ſtatum, univerſum, invertit. 2308. Idem, Romæ poteſtatem rerum omnium ſupremã occupat: ídque, Senatûs-Conſulto. 2308. Eam quoque exercet. 2309, etiã per reliquũ terrarum orbem. 2309. & ſeq. Idem, Cn. Pompeji ductu, in Africa, Domitium, & Hiarbam regem, opprimit. 2309. Pompejum victorem, ac reducem, evehit. 2310. Ipſe, Felix dici, ſcribíq;, geſtit. 2310. A Laberia (ſeu potiùs, Valeriâ) felicitatis nomine palpatur. *ibid.* & in amorem ejus indè, nuptiáſque, pertrahitur. *ibid.* Senatum interim, cædibus ex-

oxhauſtũ, ſupplet. 2311. judiciáq; trásfert. *ibid.* Veteranorum ſuorum Coloniîs Italiam, & libertîs Corneliîs urbem, implet. *ibid.* exactó tamen priùs ab eis fidei, ſibi addictę, juramento. *ibid.* & 2312. Tribunatum Plebis elumbat. 2312. & 2313. in quo, ſuî poſtea imitatorem is habuit Conſtãtinum Magnum, Imperatorem. 2313. In quibúſná maximè ſe Felicé prędicare Sylla cõſuêſſet. 2314.

Sylla, ſe Dictaturâ intrepidè, confidentiſſimé que, abdicat, 2314; à quodam interim adoleſcéte maledictîs appetitus, *ibid.* Iis ipſe maledictis, nõ, niſi verba ad amicos pauca, & vera, reponit. 2315. Sic & Marci Lepidi criminationes acerbas, civiliter Sylla tulit. 2315. & 2316: iram quippe, quoties vellet, in poteſtate habere ſolitus. 2316. de qua temperantia, memorabile dictũ eſt Senecæ in Syllam. *ibid.* Quòd autem iracũdiâ, tam indomitâ, exarſerit in populum Romanum; refertur id in Divinam Juſtitiam, ſcelerũ Romanorum caſtigatricem. 2317. & 2318. Syllæ inhumaniſſima ſuperſtitio, in ejicienda uxore Metellâ. 2525.

Sylla, quibúſnam voluptatibus ſuæ morti viam præſtraverit. 2904. & 2905. Ejus turpitudinum intemperantia. *ibid.* Uxores Syllæ; earúmque nomina. 2904. Pediculîs tãdem ſcatet. 2905. & 2906. Ulcus Syllæ, iracundiæ vehemẽtiâ, rumpitur. 2905. Paullò ante mortẽ ſuam, Sylla Granium quẽdã jubet interfici. 2905. Ferebatur Sylla, ſeipſum interemiſſe: &, quantâ id probabilitate? pag.

2906. Moritur. *ibidem.*
Syllæ decernũtur à Senatu Exſequiæ, funerísq; deductio. 2906. Exſequiarum illarum deſcriptio, à pag. 2907, uſq; 2924. Aureâ lecticâ effertur, 2907, itinere, quod deſcribitur, 2909; & multitudine, funus deducẽtium, prudentibus formidatâ. 2911. Ferculorũ in Syllę funere, quantus fuerit numerus, 2911; & Coronarum aurearũ quanta denſitas. *ibid.* Equitatûs, ac tubicinum, pompa. 2912. Tubicinũ cantus: ejúſq; Variatio. 2912. Syllæ geſtorum, à pleriſq;, criminatio. à pag. 2914. uſq; ad 2917. *inclus.* Ab aliis verò, ejuſdẽ Actorum quorundam qualisqualis laudatio, 2917. & 2918. in qua, De Marci quoque Luculli, Legati ej⁹, prodigioſâ pugnâ narratur. 2917: Déq. Satyri Syl-veſtris captivitate. 2918
Poſt quæ, laudatur & è Roſtris Sylla, 2919. & 2920. Cadaver deinde facibus innumeris honeſtatum, 2921, & igne reſolutum in cineres, 2922, quippe, ventîs ſuperillapſis flammam animantibus, *ibid.* equitũ decurſione celebratur, *ibid.* ac mulierum odoramentis, *ibid.* & 2923: geminâ quoq;, ex aromatibus, Statuâ, in ejus memoriam incensâ, honoratur. 2923. rogúſq; Syllanus pluviâ extinguitur. *ibid.*
Syllæ, poſt mortem, Animę ſtatus, ac locus. *ibid.* & 2924. Quibúſnam ritibus Exſequiæ Syllanæ claufæ ſint, 2924 Epitaphium porrò ipſe ſibi compoſuit. 2924. Diſſeritur, ſub hęc; Undéná Syllæ provenerint tanti, poſt obitum, honores. à pag. 2925. fusè, uſque ad pag. 2931. Ubi & interſeritur; Crudelitatem ejus.

ejus, quàm Ducum Marianorum, cur multi tolerabiliorem sibi censuerint. 2927. Sylla quibusdam, multis in reb⁹, nec laudatus satìs, nec satìs culpatus, videtur. 2927. Complures interim, necessitate solâ vocem exprimente, Syllâ, etiam extinctum, honorârunt. 2929. & 2930. alii, communis humanitatis memoriâ, & officio, 2930. &, quòd nõ nunquam Plebicolam in vivis se Sylla præbuisset, 2929. In reliquum, Syllæ Tyrannis, multò post ejusdem interitũ, adhuc à Seneca, & Arbitro, est exagitata. 2953. Quot verò in Dictatura sua, prę ferri sibi Secures jusserit, atque permiserit; lucidè expeditur: contra cujusdam recentioris, huic veritati circumfusam, caligi-nem. 2953 & 2954. disquiritúrque, num Regiô id more, & institutô, Sylla fecerit. *ibid.*

Syloson, frater Polycratis, Samiorum tyranni, pro veste, quam Dario Persæ quondã donârat, Satrapiâ postea totius Insulæ Sami, ab eodẽ, donatur. 825. quam ipse tamẽ malè administrat, tractat, ac vastat. 826.

Syriæ reges, magnô, & continente, numero, graviter à Deo subversi; propter Religionem veram multîs modîs violatã, 1988. Regum eorundẽ eminentiores interitus, in compẽdium redacti, à pag. 1990. usque ad *finem* Partis tertiæ Decadis Quartæ.

Syriæ reguli, simul plures, inter se discordes: & alternîs elevati depressíque fortunæ vicibus. 1980. usque 1982. *incl.*

T.

Tabacci usus, à Persarum Rege Schách-Abâ, inu-

ſtatis coërcitus pœnîs. 1059.

Tabulæ Novæ, apud priſcos Romanos, quid fuerint. 2974. & 2975. &, quando earũ maximè vigere ſoleret uſus. 2975.

Tacitus (Cornelius), notatus, à falſa, de Adoratione animalis efficti, in templo Ieroſolymorũ, traditione. 116. & 117. Perſtringitur idem & alibi, ob impietatẽ ſcribẽdi, tam adversùs Hebręos veteres, quàm adversùs primos Chriſtianos, 2169 & 2170.

Taurus æneus Perilli, 762. & 763. exemplar fuit Taurorum pluriũ; quibus SS. Martyres poſtea cruciati fuerunt. 763.

Teglath (vel Theglath)-*Phalaſſar*, rex Aſſyriorum; filius Phulis, 219. graviſſimîs cladibus, ac diminutione regni, Regem Iſraëlis, Phacéam, affligit. 219. & 220. Innumeros abducit Iſraëlitas, in regiones exteras. 220. Achazen, Iudææ regem, liberat armîs infeſtîs, & obſidione duorum regum vicinorum: Raſini ſc. ac Phacéæ. 223. Raſinum, Syriæ regem, prælio ſuperat: & interficit. *ibid.* Damaſcum vaſtat; ac Syros, ejus urbis & regionis incolas, aliò tráſfert. 223. & 224. Regnũ Samaritícum depopulatur. 224. *Moriens*, ſucceſſorem accipit filium, Salmanáſſarẽ. 228.

Temperãtia Romanorum, in victu quondã. 2344. legúmq; ſumptuariarũ, apud eos, ſeveritas. *ibid.*

Templa Romanorũ. 2442 & 2443. uſque 2445. *incluſ.* Templum Urbi Romæ, ab ipsâmet Româ poſitum. 2445.

Tennes, Sidoniorum Rex; eorundémque Proditor tandem factus. 910. & 911. ſed ſuómet malô demum, & exitiô. 912.

Terentia, Ciceronis uxor, cur à Cicerone dimissa perhiberetur? 2968. Cujusmodi prędita moribus. 2967. & 2968. Quot, quibúsque, viris nupta? 2967 quot annos nata, obierit *ibid.*

Terræ hiatus, ac *Tremores*, Romæ. 2533. & 2534.

Tessera militiæ Romanæ. 2420 & 2421. Tesseræ hę, superstitionibus obnoxiæ, & ominosæ. 2420.

Testudinis bellicæ usus, Romanâ militiâ longè antiquior. 1289.

Thapsa, urbs Regni Israëlitici, à Manahémo tyranno crudelissimè habita. 215.

Tháraca, rex Æthiopiæ, auxiliatum venit Ægyptiis, adversùs Assyrios. 317.

Thartâmus (seu, ut alii scribũt, Thartánus) dux exercitûs Sennacheribi, 305; Multas urbes, & loca, capit, ad mare Ægyptiacum. 311. Urbem quoque Pelusium, sub potestaté Regis Assyriorum redigit; jungente suas ei copias, etiá Sennacheribo. 312.

Theutra, & Amphitheatra. vide V. *Spectacula*, supr.

Thebani, & universim, *Bœotii*, in Bello Sacro primas ferè partes gerunt. 1164 & 1165. & 1168. usque 1171. *incl.* & rursus 1174. & 1190. ac 1191. A Rege Persarum pecunias capiunt, contra Phocenses. 1192. Ad Philippum verò Macedonem denique, petendæ validioris opis caussâ, confugiunt. 1194.

Theglath-Phalasar. Vide sup. *Teglath-Phalassar*.

Thesmophória Græcarum mulierũ: & Magnarum Dearum Orgia; quænam, & quarum, Sacra? 682. & 683. & 694.

Thessalonica, urbs; aliquousq; , quasi Romæ Vet. vicaria. 2680, & 2708.

Thessalonice, Cassandri uxor: cujúsnam filia fuerit. 1434.
Thomæ Mori, & aliorum quorundam, constantia, pro Veritate, & Justitiâ. 2654. & 2655. & 2657.
Threscæ, quid sint. 1421.
Tiberii Cæsaris angor animi, è mala conscientiâ. 1015
Tigránes, rex Armeniæ; fit etiam rex Syriæ, 1983: quanquam revera jus, ad regnum posterius, haberet nullum, 1985. & 1986.
Timóphanes, Corinthius; tyrannus: fratris sui Timoleontis operâ, tollitur è medio. 860.
Timotheus, unus è Ducibus Syris Antiochi regis, cum Iuda Machabæo, pugnâ congressus, 1793. usque 1796, vincitur. 1796. &, post fugâ latens, ac deprehensus, interficitur. 1797. Ab hoc Timotheo, diversus est *Timotheus alius*; itidé Syrorum Dux. 1747 & 1803 & 2132. Is cõtra Iudam Machabæum educit exercitum valétissimum, à pag. 1807. usque 1809. Sed, Angelis quoque pro Machabæo dimicátibus, superatur Timotheus. 1809. & à ducib⁹ Machabæanis capitur: ab iisdémque, sub pacto, dimittitur. *ibid.*
Titus Labienus. Vide, *Labienus*, suprà.
Tobias Senior, à Sennacheribo, Ninivès rege, ad cædem quæritur, & cur? 413. & 414.
Tómyris, regina Scytho-Massagetarum. 966. & seqq. (vide etiá suprà, V. *Cyrus*.) Ejus, de Cyro reportata, Victoria. 972. Indignationis, adversùs eum, caussa. 971: & corporis, post cędem ejus, dira tractatio. 978.
Tribunorum Castrensium, diversæ appellationes, & gradus. 2397. Eorum In-

Insignia, & ornamenta. *ibid.* De eorum vestitu, & Annulô. *ibid.* Eorum, in castris, munia, & functiones, 2397.

Tribuni militares, *Consulari potestate*; num aliquando Octo simul? 2941. & cur, id negari, inconveniens videatur. 2942. Tribuni militares Cõsulari potestate, quánã occasione creati fuerint, 2242, Ii, nũc è plebe, nunc è patriciis, majore minoréque numerô, assumebantur. *ibid.* & 2243.

Tribunorum-Plebis creatio, & magistratus, Romę introduci cœpit; per occasionem Secessionis populi. 2225. & 2226. sed maximô plerumq; postea Reip. detrimento. 2227. usque 2231. *inclus.* Primorum Tribunorum pleb. nomina. 2227. Tribuni pleb. omnia quieta perturbát: 2228, ac magistratus, tribunatu pl. celsiores, graviter exercẽt. 2229. A Tribunis pl. Marcius Coriolanus patriâ pellitur: &, quam ob causam, 2232, ægréq; tandem ab excidio patriæ fuę, mota jam in vindictá, arma retrahit. 2233. Eminet quoque C. Curiatii tribuni pl. singularis insolentia; viros urbis clarissimos in carcerem adigentis. 2939. Tribuni pl. falsîs promissîs extorquent à Patribus numeri sui Quinarii geminationẽ: cujus ipsi vim, ac potentiam, mox in Patres vertunt. 2234. adeóque, è Democratia, Remp. Romanam convertunt in Ochlocratiam. 2235. Tribunatus pl. à Sylla debilitatus, 2313. à Cn. Pompejo Magno, Marcóque Licinio Crasso, restitutus, 2543 à Cõstantino Magno sublatus tandem est. 2313.

Tribunitiam Potestatē, qualémnam, & quantos intrà limites, Romani Principes, ac Cæsares, libenter avidéq; capessierint? 2843. & 2844.

Tricipitina Marci Terētii Varronis, quid? 2553.

Tributorum exactio, nimis immoderata, acerba, & intempestiva; Rerumpublicarum est eversio. 2116.

TRYPHON, cognomento; nomine proprio, *Diódotus:* Dux militiæ regum Syrorum, 1896; à Demetrio-Nicánore rege dimissus, res ei turbulētas movere incipit. *ibid.* præcipuè, puerum Antiochum Balæidem protrudendo ad Syriæ regnum. 1903. & 1904. & 1905. Pro cujus regni stabilimento, sibi uterque (Tryphon scil. ac puer) Jonatham Machabæum cōciliant adjutorem. 1905. & 1906. sicut & Simonem, fratrem Jonathæ. 1906. & horū illi utrumq; suas ad partes pertrahunt. 1907. Sed

Tryphon, perfidissimîs, ac plusquam Punicîs, artibus, Jonatham in perniciem inducit. à pag. 1914 usque 1918. *exclus.* Iisdem etiam artib⁹ circumscribere Simonē, fratrem ejus, conatus; verborum fidem apud eum non invenit. 1921. invenit autem, postulatum ab eo, argentum; & pueros, Jonathæ filios, obsides. 1922. quos Tryphon tamē, paullò pòst, unà cum eorum patre, trucidat. 1923. trucidatósq; sepelit. 1923. Post hos verò, regem quoq; suum, Antiochum puerum, è medio tollit. *ibid.* pro quo ipse deinde regnat. *ibid.*

Tryphon, à se ipso factus Syriæ rex, sed prælio superatus ab Antiocho Sidéte; Doram prófugit.

git. 1937. ubi oppugnatur. *ibid.* & 1940. Tandem tamen indè se fugâ novâ extrícat. p. 1945. quem continuò rex Sidétes insequitur. 1946.

Tryphonis ejusdem vitæ mortísque compendiũ. 2099. usque ad 2110. Exercitus Tryphónis, admirabilî maris expulsô fluctu, superobruitur. 2100 & 2101. & 2181, *Græcè.* & pag. seq. cuj9 eluvionis prodigium, ut verè factum, defenditur: ceu res, fide digna. 2182. & 2183. Scelerum, ac malorum, à Tryphone perpetratorum, synopsis, 2102. Hujus crudelî astutiâ, rex Antiochus Balæides, puer, à chirurgis interficitur. 2103. & 2104 & 2105. Tryphon autẽ (ut suprà dictũ est) interfecti regnũ invadit ità; ut tyrañicè prorsus in eo se gerat. 2105. Sed, ab Antiocho Sidete ejectus, & in loca varia fugitivus. 2106; sparsisse fertur in itinere pecunias. de qua sparsione nonnihil controvertitur. 2107. & 2108. Post fugam autem, in Orthosiada deniq; susceptam, volũtariâ morte perit. 2108. & 2109. Cujus ponitur epitaphium. 2109. & 2110. Inter ejus probra numeratur; quòd multas Syriæ, Ciliciéque, urbes munitionésq; tyrannus insederit, ac vexârit. 2185. & 2186. A Strabone, cognomen ejus Diódotus dicitur; contra morem cæterorum historiæ conditorum. 2186.

Tuba Terminalis, quænam diceretur. 2485.

Tullius (Marcus Cicero). vide supra, V. *Cicero.*

Turcæ, erga Persas truculenti. 1094. & 1095.

Turpibus rebus, ac Scriptîs,

ptîs, quînam Principes abſurdi, inter cæteros, delectati fuerint, 878. & 879.
Turris urbis Berœę in Syria, ſupplicii Cinerum locus, ac ſedes. 2051. &c. De eádem quoque rurſus. 2174.
Tyrannorum nomine, titulôq;, continentur & Violenti &c. 712. & complures pręterea alii; qui recẽſentur. 870. & 871.
Tyranniſci qui nominentur. 886. & 887.
Tyriorum-Scala, quid ſit. 2143.

V.

Valeria, Syllæ Dictatoris poſtrema uxor; quomodo à Suida dicatur *Laberia*. 2954. & 2955. Ejus factum erga Syllam; & Syllæ levitas, in ea ducendâ; refertur è Græcis, 2955. & 2956. quæ levitas à Plutarcho, licèt ethnico, Chriſtianè tamen reprehenditur. paginâ 2956.
Ventilatio, in certamine gladiatorio, quid eſſet? 2485.
Verres (Cajus). vide V. Antiochus puer, ſuprà.
VESTALES *Virgines* Romæ. 2346. Quótná fuerint, ſub unum tempus, & jugî ſemper numerô. 2346. De iiſdem ulteriùs, uſque ad pag. 2351. Et rurſus, à pag. 2358, uſque ad 2361. *incluſ.* Veſtalium initiandarum cærimoniæ: verbáq; Põtificis, 2347. Earum occupationes. *ibidem*. & 2348 Cultus ornatúsq; Veſtiũ. 2348. & 2349. Progreſſus earum in publicum. 2349. Earum auctoritas, admonẽdi Regem Sacrorum. 2350. Earundem, in alimentũ, vitæ ſubſidia. *ibid.* Veſtalium Superſtitiones, in Aqua petendâ, & Igne renovando. 2454. Veſtalis devirginatę ſupplicium ſpon-

ſpontaneũ. 2536. irrogatũ legibus. 2358. &c.
Veſtium diverſitas, tam Virilium, quàm Muliebrium, Romæ, à pag. 2339. uſque ad 2342. Veſtiũ diſcriminis, intrà eundem etiam ſexũ, magna, laudabiliſq; ratio: & moris contrarii reprehenſio. 2342. & 2343. Veſtis Romanorum, diu è rudi ſimpliceque materiâ. 2344. Qualis earũ lana? *ibid.* Quænam Togæ à Toga diſtinctio? *ibid.* Veſtium *Luxus*, ævi poſterioris Romanarum. 2514. & 2515. & 2516. & 2964.
Vexilla. vide V. *Signa* militaria Romanorum, ſuprà.
Viæ Romanæ, à pag. 2330. uſque ad pag. 2333. *incluſ.* Viarum Romanarum Ornamenta duo, præſigniora: à Columellis ſcil. milliariûm indicibus. 2333, & à Sepulcris, ad viarum latera. 2335. ubi & pariter, de utilitate amborũ. 2334. uſque 2336. *incluſ.* Via Appia. vide V. *Appia via*, ſuprà.
Vineæ, loco lapidum, & maceriæ, ſeptæ mortuorum oſſibus. 2264.
Vinum num bibiſſent, explorabantur priſcæ Romanæ. 2957.
Virgines Spartanæ, ſacrificaturæ, capiuntur ab Ariſtomene, duce Meſſenio: &, intactę conſervatæ, reſtituuntur ſuis, à pag. 594. uſque 597. *incluſ.* Virgines *Veſtales*. Vide ſupr. *Veſtales*.
Viriathicum bellũm, quantô tempore durârit. 2943.
Viſitatoris Eccleſiaſtici diligentis, egregium exemplar. 93.
Vitulorum cultus Judaicus, quámnam ſuî habuerit originem? &, à quo tempore. 107. 108. & 109. Quánam occaſione idem Vitulorum cul-

cultus à Jeroboamo rege ceperit initiũ? 109. & 110. Conjecturæ, de origine adorationis Vitulorum, tempore Jeroboami: &, ad montem quondam Sinai. 115. ubi de Cherubinis quoque. *ibid.* & pag. 116. Uterque Vitulus Aureus Israëlitarum, ab Ieroboamo cõstitutus, & erectus; demum ab Assyriis victoribus asportatur, 224. & 229. & 290. Pro Ieroboámicis Vitulis, in genere masculino; legunt alii, Vitulas: alii etiam, Vitularum Capita. 259.

Umbilicus, seu Medium terrarum orbis, ubinam; è sensu Idololatrarum Græcorum. 1141.

Votum, bibendi mulsum, Idololatræ cuidam eventu prosperum. 2447. & 2448. *Vota* quædam, Romanorum Veterum. erubescenda. 2959. & 2960.

Usum-Cassánus, rex Persiæ, seipsum intrudens. 1041. Hic filiam suam, *Martham*, collocat uxorem Schich-Sopho; novatori superstitionis Mahometanę pileorum rubrorum. 1042.

Uva, seu botri cujusdam, magnitudo mirifica. p. 336.

Vulcanus, Idololatrarum Deus; in quónam adjuvisse feratur Sethónem, Ægypti regem? ubi & de muribus. 379. usque 382. *Vulcani olla*. 877.

Vulpes, occasio, per quam Aristomenes, dux Messenius, atrocissimum carcerem, ac mortem, evadit. 616. 617. & 618.

Uxorum multitudo unius viri, sub unum idémque tempus, ut lege permitteretur; Cajo Julio Cęsari destinatum erat. 2513.

X.

Xerxes, Perſarum rex; nominis hujus Primus: flagitiosè vivit; & miserè moritur, 894. Ejus ſtoliditas tangitur, in expeditione Græcâ. p. 926. Nomen ejus, Victorem, linguâ Perſicâ, ſignificat. 1069.

Xerxes II. Perſarum Rex; occiſus à fratre ſuo ſpurio. 897.

Z.

Zabdiel, unus è Principibus Arabum, profugum ad ſe hoſpitem Regem, perfidè interficit. 1516.

Zacharias, Rex Iſraëlis, filius Ieroboami Secundi; ſuccedit patri in Regno, 212. regnátq; tempore breviſſimo; interfectus ab Regni competitoribus. 212. & 213.

Zacharias, S. Ioannis Baptiſtæ Pater, & Simeon Juſtus, ulnîs excipiens puerum IESUM; à quodam Chronologo novitio nimiô gravantur ſeniô. 1661.

Zambri, ſeptem dierum rex, Elam interimit; regem ſuum, & anteceſſorem, 147: omnémque præterea regis Baaſę, & Elæ, cognationem, *ibid.* ídque, è vaticinio prophetæ Iehu. 148. Ipſe verò, ab Ambri tyranno oppugnatus; redigitur ad deſperationem; ſuîq; voluntariam exuſtionem, 148. & 149. Ab S. Scriptura malè audit, 150; tametſi, breviſſimi téporis regnator. 148. & 150.

Zaréthi torrentis deſcriptio. 178. Ejus rubeſcétis occaſione, cruentum exortum eſt prælium, 178, uſque 181. *inclusivè*. De hoc eodem Torrente præterea aliquid, 268.

Zebínas. Vide ſuprà, *Alexander* Zebinas.

Adversùs Errores typographicos numerorum Indicis,

REMEDIUM IMPATIENTIÆ.

VErbo, Cæsar. *Iterum conditiones Pacis Pompejo proponit &c.* 2616 *Lege, & quære*, *pag.* 2716.

Eodem verbo; Cæsar, *A Dyrrachio exinde castra movet aliò*, ibid. *Lege, & quære*, *pag.* 2767.

Eodem verbô; Cæsar *Monarchiæ Romanæ dat initium*, ibid. *Lege*, 2835.

Verbo, Castra Romanorum, fin. *Castra Rom. interdum à suismet combusta &c.* 2401. *Lege*, 2410.

Verbo, Cleopatra Vltima. *frendente propterea Ptolemæo Dionys. rege &c. contra Cæsarem*, 2592. *Lege*, 1592.

Verbo, Davidis. *Civitas, & Castellum Davidis, quænam? Adde*, 2127.

Verbo, Gomphorum. *&c. historia refertur, à pag.* 2775. *inclus. Lege, A pag.* 2773. *usque* 2775.

Verbo, Labienus. *&c. Cæsare interim offensionem sui dissimulante.* 2662. *Lege*, 2622.

Verbo, Nuptialis pompa, *convertitur in cruorem &c. &, quæ de caussa.* 2862. *&* 2863. *Lege*, 1862. *&* 1863.

Verbo, Pompejus Magnus. *ut ab Exilio Cicero reducatur*, 2568. 2892. *Lege*, 2893.

Eodem Verbo, Pompejus felicibus *&c. Curat, prorogari sibi imperium mil. legion. Hisp.* 2575. *Lege*, 2581.

Eodem Verbo, Pompejo funus *&c. Ossa Pompeji, qubnam missa?* ibid. *Lege*, 2936.

Verbo, Romanorum Magistratuum. *De Flaminia item Via*, 2331. *Lege*, 2333.

Eodem Verbo, Romanorum Veterum humanitas. *Corn. Balbi liberalitas, è legato*, ibid. *Lege*, 2354.

In ipso verò Corpore Ruinarum Decadis IV. corrige,

Pag. 351. *v. penult.* erat, *legendo*, erat. Pag. 530. *v.* 15. Steniclérum. *lege*, Stenyclérum.

FINIS.

BSB Bayerische StaatsBibliothek
MDZ Münchener DigitalisierungsZentrum Digitale Bibliothek

Bissel, Johannes,

Illustrium ab orbe condito ruinarum decas ...

Bd.: Decas IV, [5]

Ambergae 1665
Regensburg, Staatliche Bibliothek -- 999/Hist.pol.2163(4,3/4
urn:nbn:de:bvb:12-bsb11097149-1